ਗੋਸਟੀ ਕਬੀਰ

ਜਪੁਜੀ ਸਟੀਕ

ਸੂਹੂੰਮੈਲੇੜ੍ਹਨਜਤਸੰਗਤਭੀਗੁਰਨਾਨਕਪਾਏ
ਹੈ।ਫੋੜਨਭ੍ਰਮਜਾਲਅਰਸੋਰੇੜਨਅਹੰਸੋਹਿ
ਹੂਰੈਤੇੜਨਤੇਅਨਤਭੀਨਾਨਕਕਹਏਹੈ
ਸੋੜਨਜੁਗਕਰਮਸੋਵਿਛੋੜਨਅਪਕਰਮਹੂ
ਤੇਬੋਰਨਪਖੰਡਭੀਸੰਤਨਅਨਭੁਏਹੈ।ਕ
ਝੇਅਨੰਦਘਨਸਮਝ੍ਹਬੂਝ੍ਹਦੇਖੋਮਨਮੇਸੇ
ਗੁਰਨਾਨਕਤਬ੍ਹਸਪਜੀਵਨਾਏਹੈਂ। ੧। ਸੋਰ
ਠਾ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਿਆਲੁਛਿਦਾਨੰਦੂਕਰਣ
ਰਦ੍ਰਨਾ।ਤਾ ਚਰਨਨਉਰਧਾਰੁਅਨੰਦਘਨ
ਫੁਰਨਨਕਰੈ। ੧। ਦੋਹਰਾ। ਗੁਰਨਾਨਕਜਪਿ
ਜੀਕੀਓਨਿਜਮਤਿਕੇਨਿਰਧਾਰੁ।ਆਨੰਦੂ
ਘਨਟੀਕਾਕਰੈਤਾਕਉਅਰਥਵਿਚਾਰੁ। ੨
੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰ
ਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਅਜੂਨੀਸੈਭੰ।ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ। ਟੀਕਾ। ਸਤਿਜੋਨਾਮੁਹੈਸੋਕਰਤਾਪੁਰ

੨

ਖਪਰਮੇਸਰੁਕਾਹੀਹੈ।ਔਰੁਸਭੀਨਾਮੁਝੂਠੇਹੈਂ।ਗ
ਕਾਹੇਤੇਜੋਨਾਮੁਸਤਿਹੈਤਿਸੀਤੇਜਾਪਕਕੋਸਤਿ
ਪਦਵੀਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾਹੈ।ਔਰੁਨਾਮੁਝੂਠੇਹੈਂ।ਤ
ਸੀਤੇਝੂਠੇਜਗਤਮੇਂਡਾਰਤੇਹੈਂ।ਜੋਕਰਤਾਪੁਰਖ
ਕੇਦੋਰੂਪ।ਏਕੁਨਿਰਗੁਣਾ।ਦੂਜੁਸਰਗੁਣਾ।ਜ
ਦਪਿਵਿਦਾਂਤੀਕੇਮਤਿਵਿਖੇਨਿਰਗੁਣਕਾਨਾਮੁ
ਨਹੀ।ਤਥਾਪਿਜਗਿਆਸੀਕੇਜਗਾਵਣੇਨਮਿਤ
ਨਿਰਾਕਾਰੁਨਿਰੁਵਿਕਾਰੁਨਿਰੀਹੁਨਿਰੰਜਨੁਗੁ
ਣਤੀਤਮਾਇਆਤੀਤੁਚਿਦਾਤਮਾਇਤਿਆ
ਦਿਕਨਾਮੁਨਿਰਗੁਣਕੇਭੀਤੋਕਹੇਹੀਹੈਂ।ਜੈਸ
ਭੀਨਾਮੁਪਤਤਿਪਾਵਨਨਾਮੁਕਤਕੇਦਾਤਾਹੀਤੌਹੈ
ਅਰਸਰਗੁਣਕੇਭੀਨਰੂਪਾ।ਉਤਪਤਿਕਰਤਾ।
ਬ੍ਰਹਮਾ।ਪਾਲਨਕਰਤਾਵਿਸਨੁ।ਸੰਘਾਰ
ਨਕਰਤਾਰੁਦ੍ਰ।ਆਗੇਇਨਤੀਨੋਕੇਅਨੇ
ਕੁਅਵਤਾਰੁ।ਅਵਤਾਰੇਸੀਸ੍ਰੁਧਤਜੇਤੇਖਿ

ਨਕੋਸਤ੍ਰੂਹੈ॥ਸੋਸਭੀਪਤਤਿਪਾਵਨਹੈ॥ਮੁਕ
ਤਿਕੇਦਾਤਾਹੈ॥ਪਾਪੀਨਪਥਿਅਨੇਕਉਧਾਰਕ
ਰਤੇਹੈ॥ਸਤ੍ਰੂਹਮਾਰੀਕਹਤੇਹੈ॥ਨਿਰਵੈਰੁਜੋਸੋਰੇ
ਨਾਮੋਕੋਜਪਤੇਹੈ॥ਅਬਦ੍ਵਾਕੀਕਥਨੁਕਰਤੇਹੈ
ਵਡਭਾਗੀਸੋਜਿਸਨੇਪਾਪਕੀਆਹੈ॥ਤਿਸਪਾਪ
ਤੇਸੋਤਿਸਕਾਉਧਾਰੁਕਰਤਾਹੈ॥ਐਸਤਿਕਹਤੇਹੈ
ਇਸਤੇਸੋਕਛੂਸੰਦੇਹਨਾਹੀ॥ਵ੍ਯਾਸਾਦਿਕਹਤੇਹੈ
ਜਿਸਨੇਹਰਿਕਾਚਿਦਾਤਮੁਕੇਨਾਮੁਇਕਵਾਰੁਭੀ
ਉਚਾਰਣਕੀਆਹੈ॥ਤਿਸੁਫਲਕੋਸਹਸਰੁ
ਮੁਖਬ੍ਰਹਮਾਭੀਨਹੀਕਹਸਕਦਾ॥ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ॥ਨਕਿਸੀਕੋਤਿਸਕਾਭੈਹੀਹੈ॥ਨ
ਕਿਸੀਸਾਥਵੈਰਹੈ॥ਫੇਰੁਕੈਸਾਹੈ॥ਅਕਾਲਮੂ
ਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ॥ਅਕਾਲਸਰੂਪਹੈ॥ਜਿਸ
ਕਾਤੀਨੋਕਾਲਵਿਖੇਨਾਸੁਨਾਹੀ॥ਅਜੂਨੀਜੋ
ਜੋਨੀਓਮੇਨਹੀਆਵਤਾ॥ਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨੁਆਦਿਕ
ਜੋਅਵਤਾਰੁਹੂਏਹੈ॥ਸੋਭੀਕਾਰੂਪਹੂਏਹੈ

ਜੈਸੇ ਸ੍ਵਪਨੇ ਕੇ ਸੁਪਨ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਤੀਤ
ਹੋਵੈ ਜੈਸੇ ਕੇ ਪੁਰਖ ਜਨਮਾਹੇ ਤੈਸੇ ਹੀ ਕੁ
ਸਲ ਆਦਕ ਕੋ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੂਏ ਹੈ। ਸੋ ਭੀ
ਸ੍ਵਯੰਭੂ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਸੇ ਆਪ ਹੀ ਹੈ।
ਕਿਸੀ ਕਾ ਕੀਆ ਹੂਆ ਨਹੀ। ਜਦ ਦ
ਸੋ ਭੀ। ਅਨੰਤ ਸਰੂਪ। ਅਨੰਤ ਸਕਤਿ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼। ਐਸਾ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੈਸੇ ਹੋਵੈ। ਤਿਸ ਕਾ ਉਤ੍ਰ ਕਹਤੇ
ਹੈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਜੋ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰਿਹਤ ਭੀ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ
ਹੈ। ਬਿਨ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਪ੍ਰਾ
ਪਤਿ ਨਹੀ। ਸਰਬ ਵੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਾ ਪਰ
ਣਕਾਸਿ ਧਾਂਤ ਏਹੀ ਹੈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਸੋ ਗੁਰ
ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ। ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਗੁਰ ਕਿਰਪ
ਤੇ। ਪ੍ਰਗਟ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਸੋਈ ਗੁਰ ਗਾਵਣੀ
ਜੈ। ਆਬ ਪਉੜੀ। ਕਿਨ ਮਾਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ

ਨੁਦੁਆਰਾਗੁਰਸਿਖਕੋਪ੍ਰਮੇਸਰੁਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਕ ੪
ਰਤੇਹੈ।ਜਥਾ।ਆਦਸਚੁ।ਜੁਗਾਦਸਚੁ।ਹੈ
ਭੀਸਚੁ।ਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ।ਤਿਸਕਾਅ
ਰਥੁ।ਜਗਤਕੀਆਦੁਸੁਧੁਰਸਤਿਰੂਪਥ
ਮਤਮਾਹੀਥਾ।ਜੁਗਾਦਸਚੁ।ਜੁਗਾਜੁਗਹੈਜ
ਗਤਕਾ।ਜਨਮਤਿਸਕੀਆਦਕੀਜੋਅਵਸਥ
ਾਸੋਭੀਪ੍ਰਮੇਸਰੁਸਤਿਰੂਪਹੀਥਾ।ਹੈਭੀਸਚੁ।ਅ
ਬਵੁਰਤਮਾਨੁਸੋਭੀਪ੍ਰਮੇਸਰੁਸਤਿਰੂਪਹੀਹੈ।
ਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ।ਜਬਪ੍ਰਲੈਕਾਲਹੋਵੈ
ਜਗਤਨਾਸੁਹੋਵੈਤਉਭੀਪਰਮਾਤਮਾਸਤਿ
ਹੀਰਹੈਗਾ।ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਕਾਨਾਸੁਕਬੀਹੋਤਾਨ
ਹੀ।ਇਹੀਪ੍ਰਮੇਸਰੁਕਾਰੂਪਹੈ।ਅਥਵਾਅਰਥ
ਕੋਕਹਾ।ਅਬਭਾਵਾਅਰਥਕੋਕਹਤੇਹੈ।ਅ ॰
ਦਸਚੁ।ਜੁਗਾਦਸਚੁ।ਗੁਰਕਹਤੇਹੈਸਿਖ
ਕੋ।ਹੇਸਿਖ।ਇਸਸਰੀਰਕੀਭੀਭੂਆਦਿ

ਸਤਿਰੂਪਹੀਥਾ।ਜੋਤੂਪੂਰਬਬੇਨਹੋਤਤਬਸਰੀਰੁ
ਗ੍ਰਹਣਕੈਸੇਕਰਤਾ।ਜਬਪੂਰਬਥਾਸਰੀਰਤੋ
ਰਾਨਾਸੁਨੂਆ।ਅਰੁਅਵਰਤਮਾਨੁਸਰੀਰੁਤੋ
ਨੇਨਹੀਂਗ੍ਰਹਣੁਕੀਆ।ਸਰੀਰਜੁਗਅਕੇਥੀ
ਥਕੀਜੋਤੇਰੀਕਰਮੁਸੋਸਕਾਰੁਰੂਪਅਵਸਥਾ
ਥੀ।ਜਿਸੁਕਰਮੁਸੰਸਕਾਰਨੇਤੇਰੇਤਾਈਜਨਮੁ
ਦੀਆਹੈ।ਉਸੁਅਵਸਥਾਮੈਭੀਤੂੰਸਤਿਰੂਪਹੀ
ਥਾ।ਹੈਭੀਸਚੁ।ਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ।ਜਬ
ਇਹੁਸਰੀਰੁਤੇਰਾਨਾਸੁਹੋਵੈਗਾ।ਤਉਭੀਤੂੰ
ਸਤਿਰੂਪਹੀਰਹੈਗਾ।ਤੇਰਾਨਾਸੁਤਉਕਬੀ
ਭੀਨਹੀਹੋਤਾ।ਤੂਹੀਤੋਸਤਿਰੂਪਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
ਹੈ।ਤੇਰੇਤੋਬਿਨੁਅਉਰੁਕਉਨੁਹੈ।ਜਿਸਕੇ
ਪਾਵਣੇਕੀਤੂੰਇਛਾਕਰਤਾਹੈਂ।ਇਸਕਉ
ਸਮਝਕਰਤੂੰਸਾਂਤਹੋ।ਜੈਸੇਕਿਸੀਕੇਕੰਠਿ
ਮੈਸ੍ਵਰਣਕਾਭੂਖਣਅੜਾਹੈਸੋਪ੍ਰਮਾਦਕਰ

ਪ੍ਰਸਣਪੀਛੇਹੂਆ।ਤਬਪੁਰਖਕਹਤੁਹੈਹਾਹ ੫
ਮੇਰਾਭੂਖਨਕਹਾਗਇਆ।ਤਿਸੀਕੀ।ਢੂੰਢ
ਕਰਤਾਹੈ।ਅਰੁਤਿਸਕੀਪ੍ਰਾਪਤਕੇਨਮਿਤਜ
ਤਨਕਰਤਾਹੈ।ਕਿਸੀਨੇਕਹਾ।ਢੂੰਢਤਅਤਕਰਿ
ਭੂਖਨਤੇਰੇਕੰਠਹੀਮੈਹੈ।ਦੇਖਤੇਸਹੀਜਸ
ਬਦੇਖੇਤੇਕੰਠਹੀਤੇਪਾਇਆ।ਜਿਸਨੇਕਹ ੦
ਭੂਖਨਤੇਰੇਕੰਠਹੀਮੈਹੈਤਿਸਨੇਭੀਠਗ੍ਰੀਤੇ
ਬੋਲਬੇਤੇਨਹੀਦੀਆ।ਪਰੁਉਪਦੇਸੁਦੂਅ ੦
ਰਾਜਣਾਇਦੇਤੇਹੈ।ਜੋਤੂਹੀਸਭਿਰੂਪਪ੍ਰਾ
ਤਮਾਹੈ।ਤੇਰੇਬੇਭਿੰਨੁਸਭਿਅਉਰਕੋਊਨਹੀ
ਇਸਕਾਨਾਮੁਪ੍ਰਮੇਸਰੁਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ।ਅਬਇ
ਹੁਗੁਰੋਨੇਪ੍ਰਮਉਪਦੇਸੁਕੀਆ।ਜੋਕੋਸਿਖਜੁ
ਧਅੰਤਹਿਕਰਣੇਹੇਤੁਇਸੀਮੇਬ੍ਰਿਤਾਰਖਹੁ
ਆ।ਐਸੇਭਉਪਦੇਸੁਕਾਹੇਕੋਦਾਹੀਏਰਾਗ
ਆਰਿਜੋਸਿਖਮਲਨਅੰਤਹਿਕਰਣਹੈ।
ਪਤਬਮਲਨਅੰਤਹਿਕਰਨਵਿਖੇਗਿ

ਆਨੁਉਪਦੇਸੁਕਾਪ੍ਰਵੇਸੁਨਹੀਹੋਵੈਗਾ।ਜੈਸੇਜੈਸੇ
ਲੇਵਸਤ੍ਰਪਰੁਕੇਸਰੁਕਾਰੰਗੁਨਹੀਚੜ੍ਹਤਾ।ਮਲ
ਨਅੰਤਹਕਰਨੁਸਿਖਵਚਨੁ।ਸਵੈਯਾ।ਗਿਆ
ਨੁਉਪਦੇਸੁਕੀਓਗੁਰਿਮੋਹਕੋਸੋਤੌਮੇਰੇਮਨਕੋਠ
ਤਨਾਹੀ।ਕੋਇਇਕੁਸੋਭਤੇਸੁਧਬਖਾਨਤੋਕੋਇ
ਕਸੋਨਹੀਮੋਨਸਲਾਹੀ।ਕੋਇਇਕੁਭੇਰਗਾਹੀਕੋਗੁ
ਬਖਾਨਤਪ੍ਰਨਕੀਏਬਿਨਸੋਨਕਦਾਹੀ।ਹੈਤੋਅ
ਸਾਨੁਨਹੀਕਛੁਆਨਤਤੋਤੇਗੁਰੋਆਹਿਕਹਿ
ਸਮਝਾਹੀ।ਗੁਰਉਪਦੇਸਕਰਤੇਹੈ।ਸੋਕੈਸੇ
ਚਨਹੋਵਣੀ।ਜੈਸੇਧੀਲਖਵਾਰੁ।ਜੈਸਲੋਗਿ
ਤਾਦਕੋਕਰਕੇਲਾਖਵਾਰੀਭੀਸਰੀਰੁਕੋਪਖ
ਲਨਾਕਰੈਗਾ।ਤਉਭੀਸਰੀਰੁਕੀਸੁਚਤਾਨਹੀ
ਹੀਤੋਹੋਵੈਗੀ।ਇਹੁਮਲਮੂਤ੍ਰਕਾਸਰੀਰੁਸ
ਨੀਮ੍ਰਿਤਕਾਕਰਕੇਕੈਸੇਸੁਧਹੋਵੈਗਾ।ਜਦ
ਵਾ।ਜੈਚਨਾਮਸੀਸੇਕਬੀਹੈ।ਸੋਨੇਤੋਰੇਤਾ
ਈਗਿਆਨੁਉਪਦੇਸੁਕੀਆ।ਤੋਨੇਇਸੁ

ਪਰੁਸੈਸੇਉਠਾਇਆ।ਤੁਰਗਵਾਨੁਕਾਰ੍ਹਚਲੈਹੈ।
ਸੀਸਾਕਰਤਾਹੈ।ਸੋਨਾਸੁਕੇਪ੍ਰਪਤਿਹੋਤਾਹੈ।ਤਾ
ਤੈਂਤੂਅਪਣਾਨਾਸੁਆਪਹੀਅਤਿਖਰਿਾਸਅਤਿ
ਕਰਦੇਖਤੂਸਤਿਰੂਪਹੈਵਾਨਹੀ।ਜਦਵਾ।ਸੋਖ
ਨਾਮੁਸੋਕੂਕਾਹੀਹੈ।ਹਾਹਾਗੁਰੋਨੇਮੇਰੇਤਾਈ
ਗਿਆਨੁਉਪਦੇਸੁਕੀਆਮੈਨੇਨਾਸਮਝਾ।ਸੋ
ਇਸਬਾਤਕਾਸੋਚੁਕਰੈਗਾ।ਤਉਸੀਤੇਸੁਧ
ਨਾਹੋਵੈਗਾ।ਕਾਹੇਤੇਸੋਕੀਤੈਸੂਤਕੀਹੋਤਾਹੈ
ਤਿਸੋਕੋਕਿਸੀਕਰਮਕਾਅਧਕਾਰੁਨਹੀ।
ਨਾਨਕਸੂਤਕਏਵਨਾਉਤਰੈਗਿਆਨੁਉਤ
ਰੈਧੋਇ।ਸਤਿਰੂਪਆਪਣੇਕੋਸਮਝਣਾ
ਇਸੀਕਾਨਾਮੁਗਿਆਨੁਹੈ।ਇਸਾਬਿਨਾਤੂ
ਕਦੀਸੁਧਨਾਹੋਵੈਗਾ।ਜੈਸੀਗੁਰਕਹਤੇਹੈ
ਚੁਪੈਚੁਪਨਹੋਵਈਜੇਲਾਇਰਹਾਲਿਵ
ਤਾਰ।ਜੈਸੇਤੂਕਹੈਮੈਤੇਚੁਪਧਾਰਕਰਲਿਵ
ਲਾਇਰਹੈਗਾ।ਤਉਭੀਤੇਰੀਚੁਪਨਾ

ਹੋਵੈਗੀ।ਬਹੋਤੇਹਠਕਰਕੈਕੇਤੈਨੇਜਿਹਬਾਤਬੋਧ
ਕਰੀਮਨਤੇਭੀਦੂਰਨਕਰਸਕਾ।ਮਨਤੇਦੂਸੇਦਿਸ
ਭੁਟਕਣਾਧੀਰਜਕਾ।ਅਰਜੋਭੂਖਲਗੇਗੀਤਬ
ਸਰਜੀਕੋਜਾਰਤਕਰੈਗਾ।ਊਹਤੇਰੀਸਾਰਭਿ
ਸਮਝੈਗਾ।ਨਹੀ।ਸਤਿਜੀਤੇਖੋਦੋਹੋਵੈਗਾ।ਅ
ਰਵੀਭੂਕਰਦੇਖੇਇਹਮੈਨਤੇਰੈਤਾਈਕਲ
ਆਨੁਕਾਸਾਧਨਹੂਆ।ਅਬਦਾਦੂਖਭੂਪਹੂਜਾ
ਅਰਜੋਤੂਭੁਗੋਕੋਉਭਅਆਨਕਰਭੋਗੋਕੋਪ੍ਰਾਪਤ
ਨਿਮਿਤਤਪਯੱਗਾਆਦਕਰੀਆਚਾਹੋ।ਤਉਕੀ
ਭੂਕ੍ਰਿਤਾਰਥਨਾਹੋਵੈਗਾ।ਜੋਈਗੁਰਕਹਤੇਹੈਂ।ਭੂ
ਖਿਆਭੂਖਨਉਤੀਜੋਭੈਨਾਪ੍ਰੀਆਭਾਬੁ।ਜਿਤ
ਯਗਾਦਕਰਕੇਕਰਕੇਤੂਸੁਰਗਾਦਕੋਖੇਪ੍ਰਾਪਤਹੂ
ਆ।ਤਬਕੀਭੋਗਾਦਕਰਕੇਕਰਕੇਤ੍ਰਿਪਤਨਾਹੋ
ਵੈਗਾ।ਜੈਸੇਧੂਪਮਦੂਰਨਕੁਬੈਗੁਰਿਨਕੀ
ਆਪਕੀਓਭੁਖਬਾਧਕਰਜਾਜੇਰਪਰਧਾਰਲੇ
ਵੈਗਾ।ਤਉਕੀਤੂਤ੍ਰਿਪਤਨਾਹੋਵੈਗਾ।ਤਿ

ਸਨਾਤੇਥੀ।ਅਧਕਥੀ।ਅਧਕਦੁਖਦੇਵੈਗੀ॥ਸੋਤ੍ਰਿਪਨਹੂਈ ੭
ਤੌਕੰਗਾਲਹੂਆ।ਕਿਆਲੋਹੇਦੇਨੇਕੇਨਿਮਿਤਜਤਨੁ
ਕਰਣਾਮਹਾਮੂਰਖੋਂਕਾਹੀਤੋਕਾਮਹੈ॥ਔਰਜੋਤੂਕ
ਹੈਮੈਂਸਦਾਤੇਰੇਹੀਕੇਨਿਮਿਤਜਤਨਕਰੌਂਗਾ॥ਤਿਸ
ਕਹੁਨਸਦਾਤੂਰਾਤਾਰਹੇਗਾ।ਜੋਭੀਤੋਨੇਹੈਸੁ
ਆ।ਸੋਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਤੇਹੈਂ।ਜਹਜਿਸਿਆਨੂਪਾਲ
ਖੇਹੈ।ਜਿਤ੍ਰਾਸਿਖਨਦੇਲੇਨਨਾਲ਼ਾ।ਜੋਧਜਾਰੋਲਖੇ
ਜਿਜਾਨਪਕਰੌਂਗਾ।ਜੋਮੇਰੇਤੁਣੀਸਦਾਹੀਤੇਗਬ
ਨੇਰਹੈਗਾ॥ਜੋਏਕੁਜਿਆਨਪਭੀਤੇਰੇਸਖਨ
ਛਲੈਗੀ॥ਸਦਾਤੂਗੁਾਕਿਸੀਕੇਕਥੀਰਹੈਨਾਹੀਨ
ਸਦਾਏਹਿਸਾਥਹੀਸੇਜੋਗੁਾਰਹਿਤ੍ਰਾਹੈ।ਨੋਤੇਥੁ
ਸਾਥਹੀ॥ਤਿਨਕੇਨਿਮਿਤਜਤਨਕਰਣਾਮਹਾਮੂਰ
ਖੋਂਕਾਹੀਤੋਕਾਮਹੈ॥ਸਿਖਦੇਵਨੁ॥ਸੋਸ੍ਰੀਗੁਰਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿਧਾਨੁਜਤਨੁਕਰੌਂਮੈਂਕਿਹਲੀਏਜੋਕਿਛੁ
ਕਰੌਂਪ੍ਰਮਾਨੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਮੁਹਦੀਨੁਪਰੁ।ਇਸਬ

ਉਤ੍ਰਗੁਰੂਕਹਤੇਹੈਂ॥ਕਿਵ੍ਹਸਚਿਆਰਾਹੋਈਐਕਿ
ਵਕੂੜੈਤੁਟੈਪਾਲਿ॥ਐਸਚਿਆਰੁਕੈਸੇਹੋਵੈਸਤਿ
ਰੂਪਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਹੈ॥ਤਿਸਕੀਪ੍ਰਾਪਤਮੁਝਕੋਕੈਸੇਹੋ
ਵੈ॥ਅਰਕੂੜਨਾਮੈਹੈਜਗਤਤਿਸੁਵਿਖੇਅਨੇਕਜ
ਨਮਾਂਮੈਪੜੇਹੈਂ॥ਤਿਨਜਨਮਾਂਕੀਅਲੀਨੁਭਾਕੀਜੋ
ਅੰਤਹਿਕਰਣਵਿਖੈਪੰਕਤਬਾਪਰਹੀਹੈਸੋਕੈਸੇ
ਦੂਰੈ॥ਇਸਕੇਨਮਿਤੁਜਤਨਕੀਆਚਾਹੀਐ॥ਐ
ਕੁਸਤਪਤਨਵਿਅਰਥਹੈ॥ਜਿਥੇਵਾਭੂਅਸ੍ਰੀਗੁ
ਰਜ੍ਰੀਪਾਨਿਪਾਨੁਇਸੁਨਮਿਤਕਿਆਜਤਨਹੋ
ਕਰਹੁਕਿਰਪਾਸੁਰਿਆਨੁਦਾਸਨਦਾਸਤਿ
ਹਾਰਹੈ॥ਇਸੀਕਾਉਤ੍ਰਕਹਤੇਹੈ॥ਹੁਕਮਰ
ਜਾਈਚਲਣਾਨਾਨਕਲਿਖਿਆਨਾਲਿ॥ਹੁ
ਕਮੁਜੁਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰੁਕੀਆਗਿਆਅਰਰਜਾਇ
ਜੋਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਮਰਜੀ॥ਇਸੀਆਰਗੁਪ
ਚਲਣਾਸੋਵਿਧਾਤਾਂਨੇਇਸਕੇਸਾਥਹੀਲਿਖ

ਦੀਆਹੈ।ਜੋਪ੍ਰੇਮਸੁਰਤੀਆਰਗਜ਼ਾਮੈਚਲੈਗਾ
ਸੋਈਸਾਰੁਸਾਗਰੁਤੇਪਾਰੁਉਤਰੈਗਾ।ਅਰਪ੍ਰੇਮ
ਸੁਰਤੀਆਗਜ਼ਾਤੇਬਾਹਰਿਹੋਵੈਗਾ।ਤਉਸੋਸ
ਰੁਸਾਗਰੁਮਹਿਡੂਬੈਗਾ।ਹੁਕਮਰਜਾਈਚਲ
ਣਾ।ਇਹੁਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਦੇਮੁਖਾਰ
ਬਿੰਦਕੇਕੈਸੇਅਖਰੁਹੈ।ਜੋਲਖੇਦਸਤੇਕਾਗਤੇ
ਕੇਕੋਈਲਿਖੈਗਾ।ਤਉਭੀਇਨਕਾਅਰਥਸੰਪੂ
ਰਨਨਹੀਹੋਇਸਕੈਗਾ।ਕਾਹੇਤੇਜੋਤਾਂਵੇਦਸਾਸ
ਤ੍ਰਪੁਰਾਣਜੇਸਭਪ੍ਰੇਮਸਰੁਕੀਆਰਗਆਹੀਤੋਹੈ
ਸੋਹਸੋਰਿਮਨਮੁਪਾਵੈਗਾ।ਤਉਭੀਤੇਸੰਪੂਰਨ
ਨਾਲਿਖਸਕੈਗਾ।ਕੋਈਕਹੈਤੁਮਤੇਲਿਖਤੇਹੋ
ਸੋਹਮਬ੍ਰੁਧਕੇਅਨਸਾਰੁਜੈਸਾਆਵਤੀਹੈਤੈ
ਸਾਲਿਖਤੇਹੈ।ਵੇਦਵਚਨਾ।ਨਿਸਚੈਕਰਿਕੇ
ਐਸੇਸਰਬਜਗਤਬ੍ਰਹਮਰੂਪਹੀਹੈ।ਦੂਸਰ
ਕੋਈਭੀਨਹੀ।ਬ੍ਰਹਮਕਾਭੇਦਬ੍ਰਹਮਹੀਹੋਤ

ਹੈ।ਗ੍ਯਾਨਕਹਤੇਹੈ।ਇਹਤੋਦਬਖਨੁਯਪ੍ਰਮੇਸ
ਰੁਕੀਆਗਯਾਹੈ।ਸਰਬਤ੍ਰਯਾਮਸ਼ਾਨਤੂੰਭੀਬ੍ਰਹ
ਮਹੀਹੋਵੈਗਾ।ਜਿਥੋਵਾਥਾ।ਸਰਬਤ੍ਰਯਾਮਕੇਰੂ
ਪਇਹੁਤੇਸਾਨਾਭਾਕਠਨਹੈ।ਨਾਸੈਭ੍ਰਮਤਮਕੂਪ।
ਜਾਤੇਜਾਗਾਮਕਹੈਗੁਰੋ।ਅਬਗੁਰਜੁਗਮਉ
ਪਾਵਕਹਤੇਹੈ।ਗੀਤਾਕਾਪ੍ਰਮਾਣੁ।ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ
ਨੁਮਹਾਰਾਜਕਹਤੇਹੈ।ਅਰਜਨੋਵਾਚ।ਹੇਕੁ
ਤੀਕੇਪੁਤ੍ਰਜੋਕਿਛੁਭੋਗਕਰੈ।ਅਰਜੋਕਿਛੁਕਰ
ਮਕਰੈ।ਅਰਜੋਕਿਛੁਭੋਜਨਕਰੈ।ਅਰਜੋਹੋਮੁ
ਕਰੈ।ਜੋਦਾਨਕਰੈ।ਜੋਤਪਕਰੈ।ਸੋਮੇਰੇਵਿਖੈਅਰਪ
ਨੁਕਰੁ।ਇਸਪ੍ਰਕਾਰੁਕਰਤਾਹੂਆ।ਸੁਭਅਸੁ
ਭਫਲਕੇਦੇਣੇਵਾਲੇਜੋਹੈਕਰਮੁ।ਸੋਈਆਵਾ
ਗਵਨਕੇਕਾਰਨੁਬੰਧਨੁਹੈ।ਤਿਸਤੇਤੂੰਮੁਕਤ
ਹੋਵੈਗਾ।ਔਰਤੇਸਰਬਸ਼ਗਾਤਕਰਮਸ
ਲਹੀਮੈਬਧਾਹੂਆਹੈ।ਤਾਂਤੇਤੂੰਮੇਰਾਸਰੂਪ

ਜੀਹੋਵੈਗਾ।ਪਰੁਰਕਹਤੇਹੈਂ ਸਿਖਕੋ।ਪਾਇਹੁਪ੍ਰੇਮਸੁ ੨
ਭੁਕੀਆਗਜਾਹੈ।ਕਰਮੁਫਲੁਪ੍ਰੇਮਸੁਭੂਵਿਖੈਅਰ
ਪਣਕਰਤੂ।ਪ੍ਰੇਮਸਰੂਕੇਸਰੂਪਵਿਖੈਲੀਨੋਹੋਵੈਗਾ
ਸਿਖੈਦਾਭੁ।ਸ੍ਰੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨੁਇਹਭੀਹੋਨਾ
ਕਠਨਹੈ।ਆਪੇਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੁਸਫਲਅਰਪਣਿ
ਜਗਧੀਸਕੋ। ਅਬਗੁਰਸੁਗਮਤੇਸੁਗਮਊਪਾ
ਵੁਕਹਤੇਹੈ।ਨਾਰਾਇਣੁਤੇਲਖਮੀਕੋਪਹਿਨਾਰਾਇ
ਣੁਹੈ।ਅਖੂਤੁਹੈ।ਅਨੇਤੁਹੈ।ਦੂਜਾਸਦੇਵਹੋਵੈ।ਬਿਧੂ
ਹੈਰਾਮੁਹੈਨਰੂਸਿੰਘਹੈ।ਆਪਦਾ।ਹੈਦਾਮੋਦਰੁਹੈਗੋ
ਪੀਨਾਥ।ਜੋਪੁਰਖਮੈ।ਸੋਪ੍ਰਿਥਵੀਵਿਖੈਨਿਰੰਤ
ਕੀਰਤਨੁਕਰਤੁਹੈ।ਸੋਮੇਰੇਰੂਪਵਿਖੈਲੀਨਹੋਤ
ਹੈ।ਤਿਸਕਾਪਾਦਿ।ਸਿਮਰਨਕਰਿਅਕੈਸੋਨਰੁਮੁਕਤਾ
ਜਾਨੁ।ਤਿਹਨਰੁਹਰਿਅੰਤਰੁਨਹੀਨਾਨਕੁਸਾਚੀ
ਮਾਨੁ।ਗੁਰਸਾਸਤ੍ਰਤੋਇਹੀਨਿਰਨੈਭਇਆਹੈ
ਨਾਮਕਾ।ਤੁਚਾਰੁਸੀਅਕਾਭੁਧਾਰੁ।ਹੁਕਮੀਹੋਵ

ਨੁਅਕਾਰੁਹੁਕਮਨਕਹਿਆਜਾਈ।ਅਕਾਰੁਜੋਹੈ
ਨਾਨਾਰੂਪਕੇਸਰੀਰੁਜੋਸਭੁਪ੍ਰਮੇਸਰੁਕੀਆਗ੍ਯਾਹੈ।
ਜੈਸੇਕੋਕਰਮੁਕਰੈਗਾ।ਤੈਸਾਹੀਸਰੀਰੁਪਾਵੈਗਾ।
ਹੁਕਮਜੋਹੈਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕਾਸੋਕਹਿਨਹੀਸਕੀਤਾਅਕਾ
ਹੋਤੇਜੈਸੇਪ੍ਰਿਥਵੀਤੇਹੀਕਾਅੰਤੁਨਹੀ।ਤਿਨਜੋਗਾਤੇ
ਵਿਖੇਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੇਜੀਵਹੈ।ਤਿਨਜੀਵੋਨੇਜੈਸਾ
ਜੈਸਾਕਰਮਕੀਯਾਹੈਤੈਸਾਤੈਸਾਹੀਸਰੀਰੁਪਾਇ
ਆਹੈ।ਇਸਕਰਮਵਾਲੇਕਉਇਹਆਗ੍ਯਾਹੈਏ
ਅਰੁਇਸਕਰਮੁਵਾਲੇਕਉਇਹੁਆਗ੍ਯਾਹੈਏ।
ਏਤੁਗਿਆਨੁਕਿਸਕੋਹੈਜੋਕਹਿਸਕੈਗਾ।ਹੁਕ
ਮੀਹੋਵਨਿਜੀਅਹੁਕਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ।ਪ੍ਰ
ਮੇਸੁਰੁਕੀਆਗ੍ਯਾਤੇਹੀਸਮਾਨੁਕਰਮੋਵਾਲੇਸ
ਮਾਨੁਜੀਵਹੋਤੇਹੈ।ਅਰੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਆਗ੍ਯਾ
ਤੇਹੀਉਤਮਕਰਮੁਵਾਲਿਓਕੋਈਦ੍ਰਪਦਵੀਤੇ
ਲੇਕਰੁਬਡਾਈਕੀਪਦਵੀਮਿਲਤੀਹੈ।ਹੁ

ਰੁਕੀਕੋਈਦਾਤ।ਏਤਾਵਡਾਦਾਤਾਪ੍ਰਮੇਸੁਰੁਜਿਸਨੇ ੧੧
ਹਥਕਮੁਕਰਕੈਦੇਕਰਿਦੀਏਹੈ।ਅੋਰਤੋਕੋਈਇਹੁ
ਸਮਗ੍ਰੀਦੇਨਸਕੈ।ਇਹੁਜਿਸਕਾਨੀਸਾਨੁਕਿਆ
ਕਹੀਏਹੁਮਰਾਤਬਾਹੈ।ਐਸੇਜੋਗਾਵੈਗਾਤਿਸ
ਕੀਭੀਤ੍ਰਾਨਹੋਵੈਗੀ।ਅਥਵਾਗਾਵੈਕੋਈਪ੍ਰਮੇਸੁ
ਰੁਕੀਦਾਤਾਂਜੋਨਾਮਉਧਾਰਨਆਤੁਰਕਰਕੇਹੀਪਾ
ਪੋਕਾਂਜੋਸੂਹਕਾਟਕਰਮੁਕਤਿਦਾਨਦੇਤਾਹੈ।ਇਹੁਜਿ
ਸਕਾਮਰਾਤਬਾਹੈ।ਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਆਈ
ਚਾਰੁਜੋਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਨਾਮੁਹੈਤੇਸਭੁਗੁਣਕ੍ਰਿਤ
ਹੈ।ਸ੍ਰਬਵਿਸ੍ਰਵਿਆਪੀਜੋਗੁਣਥਾ।ਤਿਸੁਕਰਕੇ
ਵਿਸਨੁਨਾਮੁਪਾਇਆ।ਜੋਗੀਸੁਰਜਿਸੁਵਿਖੇਰ
ਮਤੇਐਸੇਗੁਣਕਰਕੇਰਾਮੁਨਾਮੁਪਾਇਆ।ਐਸੇਸ੍ਰਬ
ਨਾਮੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਗੁਣਕ੍ਰਿਤੀਹੈ।ਇਨੇਗੁਣਾਂਹੀਕੋ
ਗਾਵੈਪ੍ਰਭੁਤਿਲੁਨਭੈਨੇਧਾਰਿਆ।ਰਾਮੁਕ੍ਰਿਸ੍ਨ
ਏਕਅਵਤਾਰਵਿਖੇਅਧਾਰੁਕੀਏਹੈਜੋਤਾਂਏਕੋ
ਕਾਥਾਪਨਾ।ਰਾਖਸਾਦਕਕਾਮਾਰਣਾ।ਅਸੋ

ਯਾਦੇਕੋਕਾਕਰਣਾ।ਇਹੀਗਾਵੈਤਿਸਕੀਭੀੜ
ਣਹੋਵੈਗੀ।ਗਾਵੈਕੇਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁਵੀਚਾਰੁਦਿ
ਖਮੁਕਿਆਕਹੀਏਕਣਨੁਜਿਸਕਾਵੀਚਾਰਹੋਐਸੀ
ਜੋਹੈਵਿਦਆਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਪੁਰਾਣਾਦਿਕਾਤਿਸਕਰ
ਕੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਬ੍ਰਾਣਾਦ੍ਵਾਦਰਗਾਵਉਰਖਿਆਹੋਵੈਗੀ।
ਗਾਵੈਕੋਜਾਸਕਰੈਤਨੁਖੇਹੁ।ਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲਏ
ਫਿਰਦੇਹਿ।ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੋਜਾਹੈਤਨਕੋਸਾਜਤਾਹੈਫਿਰੁ
ਭਸਮਕਰਡਾਰਤਾਹੈ।ਜੀਵੋਕੋਲੇਤਾਹੈਫਿਰਦੇਹਕੇ
ਦੇਤਾਹੈ।ਇਹੀਗਾਵੈਤਿਸਕੀਰਖਿਆਹੋਵੈਗੀ।
ਗਾਵੈਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਦੂਰਾ।ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਜਾਨਤੇਦੇਖਤੇਹੈ
ਦੂਰਹੈ।ਐਸੇਭੀਜੋਕੋਈਕਹਤਾਹੈਤਿਸਕੀਭੀਰਖ
ਿਆਹੋਵਤੀਹੈ।ਕਾਹੇਤੇਨਾਮਕਾਜੁਬਾਉਵਹੀਹੈ।ਜਿਨੁ
ਕਿਨਪ੍ਰਕਾਰੁਉਧਾਰਨਕੀਆਹੂਆ।ਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕੀਕ
ਰਤਾਹੈ।ਜੈਸੇਅਗਨਸਪਰਸਕੀਆਹੂਆਜਲਾ
ਵਤੀਹੈ।ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕਾਨਾਮਲੇਕਰਪ੍ਰਮੇਸੁਰੁਕੋਬਾਲਿ
ਭੀਦੇਵੈਗਾ।ਸੋਭੀਕ੍ਰਿਤਾਰਥਹੋਵੈਗਾ।ਗਾਵੈਕੋਵ

ਕਮਿਉਤਮੁਨੀਚੁਹੁਕਮਿਲਿਖਿਦੁਖਸੁਖਪਾਈਅ ੧੦
ਹਿ।ਉਤਮਅਰਨੀਚੁਅਰਸੁਖਅਰਦੁਖਇਹੁ
ਸਭੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਆਗਾਆਤੇਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੇਹੈ।
ਜੋਵਿਧਾਤਾਨੇਇਸਕੇਸਾਥਹੀਲਿਖਦੀਹੈ।ਜੈਸਾ
ਜੈਸਾਕਰਮੁਕਰੈਗਾਤੈਸਾਤੈਸਾਹੀਫਲੁਭੀਪਾਵੈਗਾ
ਇਕਨਾਹੁਕਮਿਮਿਲੈਬਖਸੀਸੁਇਕਿਹੁਕਮੀਸ
ਦਾਭੁਵਾਈਆਹਿ।ਐਸੇਜੋਅਦੈਤਦੂਸੀਕਾਮੁ
ਫਲੁਤਿਆਗੀਭੁਸਠਵਾਨਹੈ।ਤਿਨਕੋਪ੍ਰਮੇਸੁ
ਰਕੀਆਗਜਾਤੇਬਖਸੀਸਕਿਆਕਹੀਏ।ਮੁਕ
ਤਿਮਿਲਤੀਹੈ।ਅਰਏਕੁਐਸੇਭੁਸਨੁਧੀਨੁਭੋਗੁ
ਲਿਪਟਨੀਚਪੁਰਖਹੈਂ।ਤਿਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਆਗਜਾ
ਕਰਕੇਸਦਾਹੀਸੰਸਾਰੁਚੱਕ੍ਰਮੈਭ੍ਰਮਾਈਤੇਹੈਂ।ਤਿ
ਨਕਾਅਵਾਗਵਨੁਕਬੀਨਹੀਛੁਟਤਾ।ਹੁਕਮੈ
ਅੰਦ੍ਰਿਸਭੁਕੋਬਾਹਰਹੁਕਮਨਕੋਇ।ਨਾਨਕਹੁ
ਕਮੈਜੇਬੁਝੈਤਾਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇ।ਸਭੁਕਿ
ਛੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਆਗਾਆਕੇਬੁਝੈਗਾਤਾਅਭ

ਮਾਨੁਕਿਸੀਬਾਤਕਾਨਾਕਰੈਗਾ।ਅਉਰਬਾਤ
ਅਭਿਮਾਨੁਤੇਬੁਰਾਹੀਹੈ।ਪਰਮੁਕਤਿਕਾਸਾਧ
ਨੁਸੋਹੈਗਿਆਨੁਅਰਨਾਮੁ।ਇਸਕਾਜੋਅਭਿਮ
ਾਨੁਕਰੈਗਾ।ਤਉਮੁਕਤਾਵਿਖੈਇਸਕਾਪ੍ਰਵੇਸੁਨ
ਹੋਵੈਗਾ।ਕ੍ਰਾਉਭੁਗਾਤਕਰਨੀਖੁਸਦਾਇਸਤਉ
ਨਾਨਕਮੈਖੰਡੁਪਾਇਆ।ਨੀਚੁਨਾਮੁਣੀਧਾਨਿਰਭ
ਉਮਾਨੁਕਰੈਹੈ।ਅਉਰਨੀਚੁਮਾਤਕਾਨਾਹੀਅ
ਭਿਮੈਰਸੁਗਾਮਤੇਸੁਗਾਮਕਲਜਾਲੁਕਾਸਾਧ
ਨਕਹਤੇਹੈਂ।ਗਾਵੈਕੋਤਾਲੂਹੋਵੈ।ਕਿਸੈਤਾਨੂ
ੜਾਨਨਾਮੁਹੋਰਖਿਆਕਾਅਰਬਲਕਾਭੀਹੈ
ਸੋਭਾਪਾਸੋੜਾਲੂਕੀਸਾਗਾਤੁਲੂਕਹਿਆ
ਤਉਭੀਕਲੂਵੇਖਨਹੀ।ਸੋਕੋਈਗਾਵੈਪ੍ਰ
ਮੇਸੁਰਕੇਗੁਣਦਾਦੂਤਉੜਾਨੁਕਿਆਕਰੀ
ਸੋਉਸਕੀਰਖਿਆਹੋਤੀਹੈ।ਹੋਵੈ।ਕਿਸੀਕ
ਉਬਲਤਉਗਾਵੈਰਖਿਜਾਹੋਵੈਗੀ।ਗਾਵੈ
ਕੋਦਾਤਸਾਨੇਨੀਸਾਣੁ।ਗਾਵੈਕੋਈਪ੍ਰਸੋਸੁ

ਖੇਹਾ।ਸਰਬਾਹਸੂਬਾ।ਜੋਰੀਵੈਗਾ।ਕੋਈਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਗੁਣ ੧੨
ਵਾਦਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਨੂੰਪ੍ਰਗਟਆਪਣੇਹਜੂਰਦੇਖੇਗਾ।ਤੂ
ਰਤੇਖੇਨਾ।ਬਾ।ਇਸਨੂੰਸਮਿਝਾ।ਝਬੀਹੋਤੇਹੈ।ਕਥਨਾਕ
ਥੀਸਅਵੈਤੇਦਿ।ਕਥਿਕਥਿਕਥੀਕੋਈਕੋਦਿਕੋਦਿ।
ਕਥਨਾਸਮੁਹੈਕਣੁਭਾਕਾ।ਜੇਕਹੁਭਾਕਬੌਕੈਮੇਕਹੋਬੀ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਨਸਮਗੁਣਵਾਪਸਮਬਾਵੁ।ਜੋਕੋਇਕੋਇਵੁ
ਰੁਕਹੈਤਉਭੀਤੋਤੇਦਿਨਆਵੈਗੀ।ਸੰਪੂਰਨਕਹਿ
ਨਸਕੇਗਾ।ਕਾਹੇਤੇਂਅਨੰਤਹੀਤੋਓਹੁਵਸਤੂਹੈਜੋਪੋਤੀ
ਹੈ।ਤੋਰੋਹੀਨਾਹੀਸੋਅਨੇਰੀਕਹਾ।ਜੋਪ੍ਰਮੇਸੁਰਤੇ
ਅਨੰਤੁਹੈ।ਜਿਸਕੇਨਸਅਰੂਪੋਕਾਅੰਤੁਨਹੀ।ਜੋਸਿ
ਖੈਕਾ।ਕਹਾ।ਜੈ।ਜੇਸਨਾਬ੍ਰਕਾਸਹੈਸੁਸਥੋਹੈ।ਇਕੁਏ
ਕੁਸਥਤੇਨੂੰਨਿਵਹੀਨਿਤਉਹਿਚਾਰੁਕਰਤਾਹੈ।ਤਿਸ
ਨੇਭੀਨਾਮੇਕਾਅੰਤੁਨਾਹੀਪਾਇਆ।ਐਰੁਕੋਈਕੈ
ਸਾਪਾਵੈਗਾ।ਦੇਦਾਦੋਨੇਨੇਥਕਪਾਹਿ।ਜੁਗਾਨੁ
ਕੀਤਖਾਹੀਖਾਹਿ।ਤੇਰੇਨਾਮੇਕਾਅੰਤਤੋਹੈਹੀਨ
ਹੀ।ਅਰਜੋਦੇਤਾਹੈਅਪਨੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾ

ਤੂਦੇਹਿ।ਹਮੈਤੋਲੇਤੇਹੂਏਥਕਜਾਹਿਗੇਹਿ।ਅਰਿਤੂ
ਤੂਦੇਤਾਥਕਤਾਨਹੀਹੈ।ਤਾਤੂਅਨਥਕਹੈਬਾ।ਜੁਗੋਕੇ
ਜੁਗਹੀਖਾਹੀਖਾਹਿ।ਕਿਆਕਹੀਏ।ਤੁਕੇਨਾਮਹੀ
ਕੇਰਜੁਤੇਗੁਜਾਰਹੋ।ਊਠਤੂਹਰਿਹਰਿਬੈਠਤਹਰਿ
ਹਰਿ ਹਰਿਹੋਰੇਭਿਜਨੁਖਾਤਾਏਤਾਕਹਹੈਨੇਤੇਇਹੁਸਿਧਬੂ
ਅ। ਕਲਿਆਨੂਕਾਅਰਥਾਕਹਾ।ਜੋਸਿਖਬਾਰਉ
ਪਏਸੁਦੂਆਰਾਸਮਝੁਹੈ।ਤਿਸਕੋਭੁਰਅਉਕੂਥੀਕ
ਲਿਆਨੂਕਾਸਾਧਨਉਪਦੇਸੁਕਰਤੇਹੈਂ।ਹੁਕਮੀਹੁਕ
ਮਚਲਾਏਰਾਹਿ।ਨਾਨਕਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ।ਹੁ
ਕਮੀਜੋਹੈਪ੍ਰਮੇਸੁਰਤਿਸਕਾਹੁਕਮਜੋਹੈਵੇਦੁਸਾਸਤ੍ਰ
ਪੁਰਾਣੁਤਿਸਕੇਅਨਸਾਰੁਜੋਮਾਰਗੁਚਲਾਵਤੇਹੈਂ
ਵੇਪਰਵਾਹੁਜੋਹੈਪ੍ਰਮੇਸੁਰਸੋਤਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋਤਾਹੈ।ਵੇਦੁ
ਪ੍ਰਵਾਹੁਨਾਮਹੈਆਵਾਗਵਨੁਤੇਰਹਿਤਕਾ।ਤਿਸਕੀ
ਪ੍ਰਸੰਨਤਾਕਾਏਹੀਫਲੁਹੈਂ।ਜੋਆਪਕਰਿਅਪਨੇਭਗ
ਤਕਉਭੀਆਵਾਗਵਨਤੇਰਹਤਕਰਤਾਹੈ।ਸਿਖਿ
ਤਲੀਪੂਕਰਤੁਸਮਝੋ।ਅਰਅਉਰੋਕੋਭੀਸਮਝ

ਵੈਰੋ।ਣਵਿਸਰਕੇਨਮਿਤਭਾਰਅਧੁਰਬੀਉਪਦੇਸੁਕਰਤੇਹੈ।ਗਜ
ਬਾਸਾਹਬ੍ਰਸਾਦਨਾਰਿਭੁਖਿਆਭਾਉਅਪਾਰਾ।ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ
ਐਸੇਹੈ।ਆਪੁਸਚਾਹੈ।ਅਰੁਤਿਸੁਕਾਨਾਮੁਭੀਸਚਾਹੀਹੈ।ਅਰੁ
ਤਿਸਕੀਆਦਿਵਡਿਆਈਆਕਾਸੋਈਬਾਰੁਹੈ।ਸੋਭੀਸ
ਚਾਹੀਹੈ।ਕਾਹੇਤੇਜੋਸਚਾਹੈਤਬੀਤੇਅਪਨੇਭੁਗਤਕੋ
ਸਾਤਪਦਵੀਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾਹੈ।ਅਧਾਮੈਗਾਦੇਹਿਦੇਹਿ
ਦਾਤਕਰੈਦਾਤਾਰੁ।ਸੋਇਹੀਕਹਤਾਹੈ।ਅਰੁਤਿਹੀਮਾਰ
ਤਾਹੈ।ਹੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਤੂਦਾਤਾਹੈਮੈਤੇਤਾਈਨਾਮੁਅਰੁਅਪ
ਨੀਆਦਿਵਡਿਆਈਆਕਾ[illegible]ਦਾਰੂਗੀਦਾਨਕਰੋ।ਜੇ
ਕੋਈਕਹੈਸਭਕਿਛੁਪ੍ਰਮੇਸਰਤੇਮਾਂਗਤੇਹੀਜਾਤੇਹੈ।
ਕਿਕਿਛੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਪੂਜਾਭੀਕਰਤੇਹੈ।ਤਿਸਕਾਉ
ਤਰੁਐਸੇਪਦਾਰਥਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਪੂਜਾਹੋਵੈਗੀ।ਜੈਸੇਕੋਸੇਪ
ਦਾਰਥਕਰਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਪੂਜਾਨਹੀਹੋਤੀ।ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ
ਕੀਪੂਜਾਐਸੀਗੁਣੋਕੇਨਪਦਾਰਥਹੋਹੈਸੋਈਕਹਤੇਹੈ।ਫੇਰੁ
ਕਿਆਰੋਗਖੀਐਪ੍ਰਮੇਸੁਰਤੇ ਜਾਚਨਾਕਰਕੇਪਾਈਐ ੦
ਐਸੇਹੈ।ਨਾਮੁਅਰੁਵਡਿਆਈਆਕਾਦੀਦਾਰੁਤਿਸੀ

ਕਉਤੁਬਹੁਤ੍ਰਪ੍ਰਮੇਸਰੂਕੇਅਬਿਬੇਕਖਣਾ।ਜੋਐਰੁਪਦਾਥ
ਥਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਪੂਜਾਕੇਜੋਗੁਨਹੀ।ਜੋਇਸੁਪਰਦਾਦੀ
ਜੀਸਾਕੇਗੋ।ਤੁਮਨੇਹੀਏਪੀਛੈਕਹਾਥਾ।ਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰ
ਪ੍ਰਮਾਣਇਹੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਆਗਿਆਹੈ।ਇਸੀਮਾਰ
ਗਚਲਣਾ।ਇਹੀਕਲਜੁਗਾਨੁਕਸਾਯਨੇਹੈ।ਪੂਜਾ
ਪਾਠਜੱਗਹੋਮਬ੍ਰਤਨੇਮਤਪਦਾਨ।ਇਹਸਭਪ੍ਰਮੇਸੁ
ਕੀਪੂਜਾਕੇਪ੍ਰਕਾਰਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰਮਾਣਹੀਮੈਤੇਕਹੇ
ਹੈਂ।ਇਨਕਾਨਿਖੇਧਪਕੈਸੇਹੋਵੈਗਾ।ਅਰੁਕੇਵਲ
ਨਾਮਹੀਧ੍ਰਿਤਦਾਂਪਾਦਨਕਰਤੇਹੈਂ।ਇਸੁਪ੍ਰਵਜੇਖਿ
ਪ੍ਰਮਾਣੁਕਉਨਹੈ। ਤਿਸਕਾਉਤ੍ਰ।ਨਾਰਦਪ੍ਰਰਦ
ਮੇਲਿਖਿਆਹੈ।ਨਾਰਾਇਣਕਹਤੇਹੈਂ।ਨਾਰਦਜੋ
ਮੇਵੈਰੀਬਵਿਖੈਭੀਨਹੀਦਸਤਾ।ਨਾਰਦਪੂਛਤਾਮਹਾ
ਰਾਜਕਹਾਵਸਤੇਹੋ।ਨਾਰਾਇਣਕਹਤੇਹੈ।ਮੈਤਹਾ
ਵਸਤਾਹੋ।ਜਹਾਮੇਰੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਕੋਗਾਵਤੇਹੈਂਮੈ
ਤਹਾਵਸਤਾਹੋ।ਅਬਦੇਖਾਚਾਹੀਏ।ਜਿਸਕੋਵੈਕੁ
ਠਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਕੇਨਿਮਤਲੋਕਜੱਗਤਪਦਾਨਾਦਿ

ਕਰਤੇਹੈ।ਤਉਉਤੀਵੈਕੁੰਠਕਾਪਾਵਣਾਕਠਨਹੈ।ਐ ੧੪
ਸੇਵੈਕੁੰਠਕੋਤੋਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਤਿਆਗਦੀਆ।ਅ
ਰਨਾਮਕੇਲੋਭੁਕਰਸੇਤੋਵਿਖੈਦਾਸੁਕੀਆ।ਪ੍ਰਸਾ
ਉਸੀਪਦਾਰਥਕਰਕੇਹੋਤੀਹੈ।ਜੋਪਦਾਰਥਪਿਆਰ
ਹੋਤਾਹੈ।ਤਾਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਨਾਮੁਹੀਪਿਆਰਾਹੈ।ਨ
ਮਕਰਕੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਉਤਮਪ੍ਰਸੋਂਹੋਤੀਹੈ।ਅਰੁਐ
ਰੁਪ੍ਰਸਾਕਾਪ੍ਰਕਾਰਕੈਸਾਹੈ।ਜੈਸੇਕੋਈਗਾਲੁਕੇਘਰ
ਮੇਆਇਆਮਿਜਮਾਨੁ।ਤਿਸਕੇਘਰਮੇਰੂਖਾਸੂਖ
ਹੀਹੈ।ਸੋਪਕਾਕਰਹਾਜੋਲਿਆਵੈਗਾ।ਅਰੁਧਨਵ
ਨਕੇਘਰਮੇਭੀਆਇਆਮਿਜਮਾਨਜੋਤੋਤਿਸ
ਕੋਉਤਮਹੀਭੋਜਨੁਕਰਾਵੈਗਾ।ਰੂਖਾਸੂਖਾਤੋਨ
ਦੇਵੈਗਾ।ਤੈਸੇਹੀਜਗਤਲੋਕਹੈ।ਸੋਕੰਗ
ਲਹੈ।ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਕੋਨਹੀਜਾਣਤੋ।ਅਰੁ
ਸੰਤਜਨਜੋਹੈਧਨਵਾਨਹੈਂ।ਤਾਂਤੇਉਤਮਪ੍ਰਸ
ਹਰਿਨਾਮਹੀਸੋਕਰੈਗੇ।ਸੋਈਗੁਰਕਹਾਹੈ।ਹ
ਰਿਜਨਕੇਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜ

ਨਕੀਨੋਦਾਨੁ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਜੋਕੀਆਹੂਆਦਾ
ਨੁਨਾਮੁਹੈ।ਤਿਸਜੀਕਰਕੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਪੂਜਾਕਰ
ਣੀ।ਵਿਦਿਆਹਿਨਾਮੁਉਤਮਜੋਜੁਣਹਿਨਾਹੀ।
ਫਿਰਹਿਜਿਉਬੇਤਾਲਿਆ।ਬਿਤਾਲਨਾਮੁਤਿ
ਸਕਾਨਾਉਹੈਜਿਸਕੋਭੂਤਲਾਗਾਹੈ।ਜੋਖੁਸੀ
ਆਵਤੀਹੈਸੋਪੜ੍ਹਾਬਕਤਾਹੈ।ਤਿਸੇਜੀਜੋਨਾਮੁ
ਕੀਮਹਿਮਾਕੋਨਹੀਜਾਣਤੇਤਿਨਕੋਭੂਤਲਾ
ਗਾਹੈ।ਜੋਕੋਈਕਹੈਨਾਮੁਕਰਮਧੀਪ੍ਰਭਜੁਰਜੀ
ਕੀਪੂਜਾਕਰਣੀ।ਤਿਸਕਾਫਲਕਿਆਹੈ।
ਸੋਗੁਰਕਹਤੇਹੈ। ਤਿਸਦਿਸੈਦਰਬਾਰੁ।ਜਿ
ਜਪੂਜਾਕੇਕਰਣੈਪ੍ਰਭਜੁਰਕੇਦਰਬਾਰੁਕਾਦਰ
ਸਨੁਹੋਤਾਹੈ। **ਜਿਤੁਦਾਚਾ।** ਤੁਲਾਸੀਨਾਮੁਕਰ
ਪੂਜਾਕੀਮਹਿਮਾਤੁਮਨੋਜਰਬਤੇਉਤਮਕਹੀ
ਅਫਲਤੇਤਿਸਕਾਕਛੁਭੀਨਕਹਾ।ਦਰ
ਬਾਰੁਦੇਖਤੇਕਿਆਹੂਆ।ਹਮਨੇਦੇਖਾਕਿ
ਜੀਕਾਪਨਤੇਕਿਆਧਨਵਾਨੁਤੇਨਾਹੇਗਾਏ।

ਤਿਸਕਾਉਤ੍ਰ॥ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਦਰਬਾਰੁਕਾਦਰਸਨੁਤਿਸੀ
ਕੋਹੋਵੈਗਾ॥ਜਿਸਕੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਗਾ॥ਪਰਮੇਸੁਰਅਪ
ਨੇਪਾਸਬੁਲਾਵੈਗਾ॥ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਬੁਲਾਵਨੇਕਾਇਹੀ
ਫਲੁਹੈ॥ਜਿਸੁਜਿਸੁਕੋਪ੍ਰਮੇਸੁਰਬੁਲਾਵਤਾਹੈ॥ਤਿ
ਸੁਤਿਸੁਕੋਆਪਣਾਸਰੂਪਹੀਕਰਡਾਰਤਾਹੈ॥ਜੈਸੇਸ
ਮੁੰਦ੍ਰਨਦੀਨਾਲੇਕੋਬੁਲਾਵੈਗਾ॥ਜੋਨਦੀਨਾਲਾਸਰ
ਹੋਗਾ॥ਸਮੁੰਦ੍ਰਰੂਪਹੀਹੋਜਾਵੇਗਾ॥ਉਤਮਪ੍ਰਸਾਤਖ
ਗਤਿਕੇਨਾਮਧੀਕਰਕੇਕਥੀ॥ਐਸਬੁਗਤਕੇਕਿਆ
ਕਰਤਬਹੈ॥ਸੋਈਗੁਰਕਹਤੇਹੈ॥ਮੁੰਹਕਿਬੋਲਨਿ
ਬੋਲੀਐ॥ਜਿਤਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਮੁਖਸੋਕਉਣਬ
ਚਨਉਚਾਰਨਕਰੀਏ॥ ਜਿਸਵਚਨਕੇਸੁਣਕਰਿ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਪ੍ਰੀਤਕਰੇ॥ਆਪਜਪੇਅਉਰਾਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਪ੍ਰੀਤਇਹੀਐਹੈ॥ਸੋਨਾਮਕਉਣਜੋਜਪ
ਣਾ॥ਅਰਜਪਾਵਣਾ॥ਜੋਈਗੁਰਕਹਤੇਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਵੇਲਾਸਚਨਾਉਵਡਿਆਈਵੀਚਾਰੁ॥ਉਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਵੇਲਾਹੈਜਿਸਵੇਲੇਨਾਮੁਉਚਾਰਣਕਰਣਾ॥ਅਰੁ

ਵਡਿਆਈਆਖਦੀਖਾਣੁਕਰਣਾ।ਐਰੁਸਾਅਉ
ਚਾਰਣਦਿਖੇਦੇਜੁਕਲਲਕਾਨੇਮੁਨਹੀ।ਭੁਲਾ।ਸੀਅ
ਉਰਸੇਤੇਕਰਮੁਜਾਸਣੈ।ਐਕਹੋਹੈਸੋਭੀਤੇਕਲਲਯਾਨੁ
ਕੇਹੀਜਾਪਨੇਹੈ।ਤਿਨਕਉਕਿਉਨਹੀਕਰਤੇ।ਤਿ
ਸੀਕਾਉਝਕਹਤੇਹੈ।ਕਰਮੀਆਵੈਕਪੜਾ।ਨਦਰੀ
ਮੋਖਦੁਆਰੁ।ਤਿਨਮੁਤੇਰਹਤਿਕੇਦਲੁਕਰਮਹੀਕ
ਰੈਬਾ।ਤਿਸਕਾਫਲੁਕਪੜਾ।ਕਿਆਕਹੀਏ।ਸਰੀਰ
ਕੀਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈਗੀ।ਅਰਸੋਨਮੁਕੇਜਸੋਮੋਬਾ।ਤਿਸਕੇ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰੁਕੀਦ੍ਰਿਸਟਹੋਵੈਗੀ।ਤਿਸਕਾਫਲੁਮੁਕਤਿ
ਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗੀ।ਮੁਕਤਕੇਤੇਨੁਕਰਸਰੀਰੁਕੇਖਾ
ਹੈਬਾ।ਤਿਸਤੇਪਰੇਅਉਰਮੁਰਖਕਉਨਹੋਵੈਗਾ।ਭੁ
ਲਾਸੀਕੇਦਲੁਲਮਹੀਮੁਕਤਕਾਜਾਪਨੇਹੈਅਥਵਾ
ਕਰਨੁਅਉਰਬੀਹੈ।ਤਿਸੀਕਾਉਪੂਰਾਣਕਹਤੇਹੈ।
ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭੁਆਪੇਸਚਿਆਰੁ।ਸੋਤ
ਕਨੁਛਰਾਖਰੁਸਗਤੁਦ੍ਰਿਸਟਆਵਤਾਹੈਸੋਸਭ
ਆਪਸਚਿਆਰੁਪ੍ਰਮੇਸਰਹੀਹੈ।ਦੂਸਰਾਕੋਈਭੀ

ਨਹੀ॥ਇਹੁਨਾਮੁਕਾਸਰੂਪਤਗਿਆਨੁਮੁਕਤਕਾਸਾਧ ੧੬
ਨਹੈ॥ਅੰਰੁਮੁਕਤਿਕਾਸਾਧਨੁਕੋਈਨਹੀ॥ਸਾਸਤ੍ਰ
ਪੁਰਾਨੋਮੈਜੋਕਾਂਸੀਕੇਮਰਨੈਤੇਭੀਮੁਕਤਿਲਿਖਤਾ
ਹੈ॥ਜੋਕਾਸੀਮਰਨੇਤੇਭੀਮਹਾਦੇਵਕੇਉਪਦੇਸੁਦੁ
ਆਰਾਣਇਸਬਾਗਿਆਨਹੀਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੀਹੈ॥
ਤਹਾਂਭੀਗਿਆਨਹੀਮੁਕਤਕਰਤਾਹੈ॥ ਪ੍ਰ॥ਹੇਗੁਰੋ
ਜਿਸਕੇਨਾਮਕੀਅਰੁਗਿਆਨਕੀਏਤੀਮਹਮਾਕਹੀਹੈ॥
ਐਸਾਜੋਪ੍ਰਮੇਸੁਰਹੈਸੋਕਬਕਾਪੈਦੇਹੂਆਹੈ॥ਅਰੁ
ਤਿਸਕਾਮਾਤਾਪਿਤਾਕਉਣਹੈ॥ਤਿਸਕਾਉਤਰੁਕਹਤੇਹੈ
ਬਾਪਿਆਨਸਾਣਿਕੀਤਾਨਹੀਹਥਿ॥ਪ੍ਰਮੇਸਰੁਕਬਕਾਹੈ॥
ਅਰੁਤਿਸਕਾਮਾਤਾਪਿਤਾਕਵਨੁਹੈ॥ਇਹੁਤੋਹਮਬਾਪਿ
ਛਹੀਸਕਤੇ॥ਕਾਹੇਤੇ॥ਸਭਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰੁਕਿਸੀਕਾਬੀਆ
ਨਹੀ॥ਕਾਹੇਤੇਜੋ ਜੋਕਿਛੁਬੀਆਹੂਆਦ੍ਰਿਸਟਾਮ
ਦੂਤਾਹੈ॥ਜੋਸੋਨਾਸੁਵੰਤਹੀਨਜਰਆਵਤਾਹੈ॥ਅਰੁ
ਪ੍ਰਮੇਸਰੁਤੋਅਬਨਾਸੀਹੈ॥ਤਾਤੇਆਪੇਆਪਨਿਰੰਜ
ਨੁਸੋਇ॥ਨਿਰੰਜਨਮਾਣਿਆਅਤੀਤਜੋਪ੍ਰਮਾਤਮਾ

ਹੈਸੋਆਪਣੇਆਪਤੇਆਪਹੀਹੈ।ਕਿਸੀਕਾਕੀਆਹੂ
ਆਨਹੀ।ਅਬਤਿਸੁਪ੍ਰਮਾਤਮਾਕੀਸੇਵਾਕਾਫਲਕ
ਹਤੇਹੈ।ਜਿਨਸੇਵਿਆਤਿਨੁਪਾਇਆਮਾਨੁ।ਕਉਨ
ਸਮਾਨੁਸਬਤਕਸੀਵੇਗਾ।ਤਬਗੁਰਕਸੇਵਾਲੇਕਸੇਵ
ਕਰੇਗਾ।ਅਰਪੀਨਪੀਨਖਹੋਰੇਗਾ।ਅਰਸਬਸਰੀਰੁ
ਤਿਆਗੇਗਾ।ਤਬਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਸਰੂਪਵਿਖੇਲੀਨਹੋਵੈ
ਗਾ।ਤਾਂਤੇਸਰਬਸਗਤਕਾਹੀਪੂਜਿਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਤੇ
ਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ।ਜੋਲੋਕਪ੍ਰਲੋਕਕੇ
ਸੁਖਧਾਰਨੇਵਾਲੇਹੈਂ।ਗੁਣਤਿਨਕਾਨਿਧਾਨੁਜੋਹੈਸ
ਸੰਦ੍ਰਪ੍ਰਮੇਸਰੁ।ਤਿਸਕੇਗੁਣਾਨੁਵਾਦਗਾਵਣੇ।ਤਾਂਤੇ
ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਰਖੀਐਭਾਉ।ਗਾਵਣੇਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਕੇਗੁਣਾਨੁਵਾਦ।ਅਸੁਣਨਾਭੀਕਰਣੇ।
ਅਰਮਨਵਿਖੇਭਾਉਭੀਰਖਣਾ।ਭਾਉਬਿਨਾਕ
ਰਣਾਸੁਣਨਾਬਿਰਥਾਹੋਤਾਹੈ।ਜਬਭਾਉਹੂਜ
ਤਬਦੁਖੁਪਰਹਰਿਸੁਖੁਧਰਨੇਜਾਇ।ਦੁਖੋਕ
ਨਾਸੁਹੋਤਾਹੈ।ਸੁਖਸਰੂਪਆਤਮਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ

ਭੀਹੈ।ਏਤਾਕਹੇਹੈਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਕਹੀ।
ਆਦਿਬਿਖੇਜੋਕਹਿਆਥਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸੋਈਹ
ਤਾਂਈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹੀਕਾ।ਨਿਰੂਪਣਿ
ਹੂਆ।ਅਰਕਿਰਪਾਬਿਨਾ।ਕਛੂਭੀਨਾਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਤਾ।ਜੋਕਿਛੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ।ਸੋਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਹੀਤੇ
ਹੋਤਾਹੈ।ਗੁਰਮੁਖਨਾਦੰਗੁਰਮੁਖਵੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਹਿਆਸਮਾਈ।ਨਾਦੰਜੋਹੈਰਾਗਾਦੁਨਾਦੁਸਾਦਨ
ਅਰਜੋਹੈਵੇਦੰਸਾਸਤ੍ਰਜੋਭੀਤੋਗੁਰਮੁਖਿਹੀਤੇਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਹੋਤਾਹੈ।ਜਬਤਕਰੁਗੁਰਨਾਸਿਖਲੇਵੈਗਾ।ਤਬ
ਤਕਰਤੇਕਿਸੀਕੋਭੀਨਾਆਵੈਗਾ।ਨਾਦਬੇਦਤੋਤਬ
ਡ੍ਰਪਦਾਰਥਹੈ।ਬਿਨਾਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਕੈਸੇਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਵੈਗਾ।ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਬਿਨਾਤੁਛਪਦਾਰਥਭੀਨ
ਹੀਹੋਤਾ।ਜੇਤੇਕਛੁਛੋਟੇਮੋਟੇਜਗਤਵਿਖੇਪਦ
ਰਥਹੈ।ਜੋਸਭਗੁਰਮੁਖਹੀਤੇਜਾਣੀਤਾਹੈ।ਕਾਹੇ
ਤੇਜੋਕੋਈਮਾਤਾਕੇਗਰਭਤੇਤੋਨੋਨਹੀਨਿਕਸ
ਤਾ।ਜਭੀਸਿਖਾਸਿਖਹੀਹੂਏਹੈ।ਕਿਸੀਨੇਸਿਖ

ਲਾਇਆਹੂਆ ਸਿਖਾ ।ਕਿਸੀਨੇਸੁਨਕੇਸਿਖਾ।
ਸੋਤਾਕਿਛੁ ।ਜਿਸਤੇ ।ਜਿਸਨੇਸਿਖਾਤੇਤੇਭਾਗੁ
ਸੋਉਸਕਾਗੁਰੂਓਹੀਹੈ।ਜੋਕੋਈਇਸਪ੍ਰਪ੍ਰਸਨ
ਕਰੈਆਪਕਹਿਤੇਹੈਗੁਰਮੁਖਿਗਾਹਿਆਸਮਝੀ
ਆਪਕਾਗੁਰੂਕਰਨਾਹੈ।ਤਿਸਕਾਉਤਰੁਬਾਬਾਨਾ
ਨਕਜੀਕਹਤੇਹੈ।ਗੁਰਈਸਰੁਗੁਰਗੋਰਖਿ
ਬ੍ਰਹਮਾਗੁਰਪਾਰਬਤੀਮਾਈ।ਈਸਰੁਨਾਮਹਾ
ਦੇਵਕਾਹੈਸੋਗੁਰਹੈ।ਗੋਰਖਿਰਿਕਸੀਐਸੇਈਬ੍ਰ
ਆਅਬਦਾਸਤੁ।ਜਿਸਦਾਤਿਸਕੇਕਰਨੇਹਾ
ਰੇਹੈਖ੍ਰਿੜਪਾਲਕਕਲੇਹਾਰੇਵਿਸਨਗੁਰਹੈ।ਬ੍ਰ
ਹਮਕਾਗੁਰਪਾਰਬਤੀਗੁਰਹੈ।ਉਮਾਨਾਮੁਲਛਮੀ
ਕਾਹੈ।ਜੋਭਾਗੁਰਹੈ।ਅਰਥੀਸਭੁਨਾਮੁਸਰਸਤੀਕਾ
ਹੈ।ਸੋਗੁਰਹੈ।ਨਾਇਗਛੇਗੁਰਹੈ।ਅਬਸ਼ੀਗੁ
ਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਆਪਹੈਨਿਜਚੇਕਰਉਪ੍ਰਗ
ਟਿਕਭਰੇਕਹਤੇਹੈ।ਜੇਹਉਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹੀ

ਜੈਸੇਮਾਨਤੇਹੈਇਸਬਾਤਕੋ।ਜੋਇਹੁਹੈਂਇ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਰੂਪਮੇਰੇਗੁਰਹੈਂ।ਪਰੰਤੁਪਿ
ਮੇਰਾਜਾਨਤਾਨਹੀ।ਜੋਕੋਈਪੂਛੈਮਾਨਤੇਹੋਤਉਕਹਿ
ਤੇਕਿਉਨਾਹੀ।ਜੋਜਿਸਕਾਭ੍ਰਰੂਹੋਤਾਹੈਸੋਕਹਿਤ ੦
ਹੀਹੈ।ਜੋਅਮਕਾਮੇਰਾਗੁਰੂਹੈ।ਤੁਮਜੋਨਹੀਕਹਿ
ਤੇ।ਤੁਮੇਰੇਕਹਣੇਮੇਕਿਆਦੋਖਹੈ।ਤਿਸੀਕਾਉ
ਤ੍ਰਰਹਤੇਹੈ।ਕਹਣਾਕਥਨਨਆਈ।ਇਹੁਹੈਮੇਰੇ
ਗੁਰਹੈ।ਇਸਬਾਤਕਾਕਹਣਾਮੇਰੇਸੋਕਹਾਨਹੀਜ ੦
ਤਾ।ਜੋਕੋਈਪੂਛੇਕਿਕਾਹਿਆ।ਜਤਾ।ਕਹਿਣੇਮੇ
ਦੋਖਕਿਆ।ਈਹਾਤੇਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਕਾਅਸੁ
ਪੁਤੀਤੋਹੋਤਾਹੈ।ਇਹੁਹੈਰੂਪਪ੍ਰਮੇਸਰੂਕੇਹੈ।ਸੂਬ
ਮਤਾਤ੍ਰਕੇਗੁਰਹੈ।ਮੇਭੀਤੇਇਕੀਸ੍ਰਿਸਟਮੇਰੀਹੈ ਨ
ਇਸਤੇਗੁਰਕਹਾਹੈ।ਅਰਜੋਮੇਰੀਖਿਆਮੈਤਬੋ
ਕੁਗੁਰਧਾਰਣਕਰਤੇਹੈ।ਤੈਸੇਦੀਖਿਆਮੈਤੇ
ਮੇਨੇਕਿਸੀਕਾਨਹੀਲੀਆ।ਸੁਤੋਸਿਧਹੀਥੇਦੇ
ਹੂਆਹੂ।ਇਸੀਤੇਕਹਨਹੀਸਕਤਾ।ਅਕਿਹਿ

ਸੀਪ੍ਰਸੰਥੁਕੋਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਦ੍ਰੁਆਰ
ਸਿਧਕਰਤੇਹੈਂ।ਸਰਬਸਾਸਤ੍ਰਪੁਰਾਨ
ਮੇਲਿਖਤੇਹੈਂ।ਰਾਮਜੀਕੇਗੁਰਵਸਸਟਜੀ।
ਵਸਿਸਟਕਾਗੁਰਕੌਨਹੈ।ਅਤ੍ਰਾਅੰਗਰਾਪੁਲ
ਸਤਪੁਲਹਾ।ਭ੍ਰਿਗੁਕ੍ਰਿਤਦਖਅਰੀਮੁਸਨਕੁਸ
ਨੰਦਨਸਨਾਤਨਸਨਤਕੁਮਾਰ।ਇਨਤੇਲੇਕਰ
ਔਰਬ੍ਰਹਮਾਕੇਪੁਤ੍ਰਹੈਂ।ਇਨਕਾਗੁਰਕੌਨਹੈ।ਸ
ਰਬਸਾਸਤ੍ਰਪੁਰਾਨੂਕੇਕਰਤਾਇਹੀਤੋਹੈਂ।ਜੋਕੋ
ਈ।ਇਨਕਾਗੁਰਹੋਤਾਤੋਕਹੀਤੋਲਿਖਾਹੋਤ
ਸੋਤੋਕਹੀਭੀਨਹੀ।ਲਿਖਾ।ਤੋਕਿਆਇਹੁਨਿ
ਗੁਰੇਹੈ।ਔਰਨਿਗੁਰੇਰਹੇਤਉਇਨਕਉਅਭਿ
ਇਨਕੇਜਾਸੇਤੇਕੋਅਪਨਾਤਾਕਰਉਨਾ।ਇਤਾਕਹਿ
ਲੇਸੋਕਿਆ।ਸਿਧਹੂਆ।ਸ੍ਰਿਸਟਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀ
ਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕੀਹੈ।ਜੀਵਕੋਟੀਅਰੁਈਸਰਕੋ
ਟੀ।ਸੋਜੀਵਕੋਟੀਹੈ।ਤਿਨਕੇਤੋਅਗਜਾਨਹੈ
ਸੋਅਗਿਆਨੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁਬਿਨਾਕਿਜਾਕਾ

ਨਹੀਸਾਤਮਤਿਸਕੇਤੋਅਵਸਸੇਵਗੁਰਧਾਰਨਕੀਆ ੧੯
ਚਾਹੀਏ॥ਅਰਜੋਏਹੀਸੁਰਕੋਈਹੈਤਿਨਕੋਆਨਨਹੀ॥
ਗੁਰਨਊਹੈਰਾਹਿਬਤਲਾਵਨਵਾਲੇਕਾ॥ਰਾਹਿਤੋ
ਸੋਪੂਛੈਗਾ॥ਜਿਸਨੇਨਹੀਆਵਤਾ॥ਸੋਕਾਹੇਕੋਪੂਛੈਗਾ॥ ੦
ਵਸਸਟਾਦਕਸੁਤੌਸਿਧਗਿਆਨੀਹੈ॥ਪੜੇਬਿਨਾ
ਹੀਤਿਨਕੋਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਫੁਰੇਹੈ॥ਜੈਸੇਵਸਿਸਟਾਦਕਸੁ
ਤੋਸਿਧਹੈ॥ਤੈਸੇਹੀਹਮਾਰੇਬਾਬਾਨਕਜੀਭੀਸੁਤੋਸਿ
ਧਹੈ॥ਵਸਿਸਟਾਦਕੋਕੋਪੜੇਬਿਨਾਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਫੁਰੇ
ਹੈ॥ਤੈਸੇਹੀਹਮਾਰੇਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਕੋਪੜੇਬਿਨਾਹੀਫੁ
ਰੀਹੈ॥ਬਾਣੀਮੋਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਕਾਹੀਤੋਅਰਥਹੈ॥ਕਛ
ਔਰਤੋਨਹੀ॥ਯਦਪਵਸਿਟਾਦਕਸੁਤੋਸਿਧਹੈ॥ਪ
ੜੇਬਿਨਾਹੀਤਿਸਕੋਵੇਦਸਸਤ੍ਰਫੁਰੇਹੈ॥ਤਥਾਪਬ੍ਰਹਮ
ਵਿਸਨਮਹਾਦੇਵਸੁਰਸਤੀਲਖਮੀਪਾਰਬਤੀ॥ਇਨਛ
ਨੋਕਾਪੂਛਨਕਰਤੇਹੀਹੈ॥ਤੈਸੇਹਮਾਰੇਬਾਬਾਨਾਨਕ
ਜੀਭੀ॥ਇਨਛੋਨੋਕਾਗੁਰਮਾਨਕਰਪੂਜਨਕੀਆਹੈ
ਏਸੀਪਖਸੋਕੋਈਕੁਸੋਜੋਅਤ੍ਰਬੋਗੀਹੈ॥ਜੋਸ

ਮਤੈਸੂਤੈਵਿਰਾਗੀਬਾਦਕਰਤੇਹੈਂ।ਇਸਤ੍ਰੀਤੇਗ੍ਰਾਰਿ
ਨਾਹੀਂ।ਦੇਵੀਕੋਗੁਰਨਹੀਮਾਨਤੇ।ਤਿਨਕੋਮੁਖਪਰਤੇ
ਸ੍ਰਧਸੇਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕੀਹੀਉਪਦੇਸਕਾਪਉੜੀਹੈ
ਏਕਾਮਾਈਜੁਗਤਿਵਿਆਈ।ਤਿਨਚੇਲੇਪਰਵਾਨੁ
ਇਕੁਸੰਸਾਰੀ।ਇਕੁਭੰਡਾਰੀ।ਇਕੁਲਾਏਦੀਬਾਣੁ।
ਸੰਸਾਰੀਬ੍ਰਹਮਾਅਰਭੰਡਾਰੀਅਰਵਿਸਨੁ।ਅਰਦੀ
ਵਾਨੁਲਗਾਵਣੇਵਾਲਾਮਹਾਦੇਵ।ਇਹਤੀਨੋਸਗਤ
ਗੁਰਜਿਸਕੇਚੇਲੇਹੈਂ।ਕਿਆਉਹਗੁਰੂਨਹੀ।ਸੋ
ਸ੍ਰੀਗੁਰਕਹਿਤੇਹੈਂ।ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਿਨਜਾਨਿਆਸਤਿ
ਗੁਰਤਿਸਕਾਨਾਉ।ਸੋਸਤਿਪੁਰਖਕਾਗਿਆਤਾਹੈ।
ਸੋਈਸਤਿਗੁਰਹੈ।ਜੀਹਾਤੇਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਨਪੁੰਸ
ਕਾਕਛੁਦਿਭੂਗ੍ਰਾਹੂਤੇਨਹੀ।ਦੂਜਾਲਾਭਾਜਾਜਿਖਦ
ਪ੍ਰਸਕੀਰਚਨੀਹੀਥੀ।ਅਪਨੇਗੁਰਤਾਕੇਸਿਜਾਂਨੁ
ਉਪਦੇਸੁਕਰਿਮੁਕਤਿਹੀਕੀਆ।ਇਹੁਕਥਾਵ
ਸਜਦਿਜੀਮੈਪਰਸਿਧਹੀਲਿਖੀਹੈ।ਅਰਬ੍ਰਹ
ਮਾਵਿਸਨੁਮਹਾਦੇਵਕੋਕਤੇਤੇਨੇਭੀਗੁਰਮਾਨਾਹੈ।

ਕਰੋਣੇਤੇਫੈਰਗੁਰਾ।ਐਰਤੀਨੁਇਨਕੀਬਰਾਬਰਕੋਰ ੨੦
ਊਨਸੀਕਰੈਹੈਗਾ।ਕੋਈਭੀਤੋਨਾਕਹਿਸਕੈਗਾ।ਅਰਸ
ਨੁਪਿਤਾਕੀਬਰਾਬਰਕੀਮਾਤਾਹੋਤੀਹੈ।ਐਰਕੋਈਭਿ
ਨਹੀਹੋਤਾ।ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਜਗਤਕਾਪਿਤਾਹੈ।ਅਰਮਹਾ
ਮਾਇਆਮਾਤਾ।ਤੀਨਰੂਪਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਤੀਨੋਕੇਮਹਾਮਾ
ਇਆਕੇ।ਇਹੀਫੈਇਬ੍ਰਾਰਹੈ।ਪ੍ਰਸੰਗ੍ਯਾਇਕਰਿ
ਏਤਾਕਹਾ।ਅਬਮੂਲਕਹੀਕੈਕਹਤੇਹੈ।ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਤੇਹੈ।ਮੈਸੁਤੇਸਿਧਹੈ।ਇਸਬਾਤਮੈ
ਅਭਿਮਾਨਨਹੀਹੈਕਰਤਾ।ਬੇਨਤੀਕਰਤਾਹੈ।ਸੋਕੈ
ਸੀਬੇਨਤੀ।ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ।ਹੇਗੁਰੋਤੁਮ
ਫੈਹੀਈਸਭੁਸਰੂਪਜਗਤਕੇਗੁਰਹੋ।ਮੇਰੇਤਾਂਈਏ
ਕਬੁਝਾਇਦੇਹੋ।ਐਫੈਗੁਰਕੋਹੇਕਉਨਸੀਬੂਝਤਿ
ਸੀਕਾਉਝਕਹਤੇਹੈ।ਸਭਨਾਜੀਅਕਾਇਕੋਦਾਤ
ਸੋਮੈਵਿਸਰਨਜਾਈ।ਸਰਬਜੀਅਕਾਇਕੋਦਾਤ
ਸੋਮੈਤੇਨਾਵਿਸਰੇ।ਸਰਬਜੀਆਕਾਦਾਤਾਖਾਣੇ
ਪੀਣੇਨੇਕੋਦੇਵੇਵਾਲਾਇਹੀਇਸਕਾਅਰਥਨਹੀ

ਤੁਸੀਪਰਵੇਦਿਪਰਮਾਣੁ।ਇਕਸੁਧਪ੍ਰਮਾਤਮਾਅਰੁ
ਮਹਾਮਾਇਆ।ਤਿਸਕੀਇਛਾਇਆ।ਹੋਤੀਹੈ।ਸੋਜੈਸੇ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ।ਹੈਤੈਸੇਹੀਮਾਇਆ।ਹੈ।ਮਹਾਮਾਇਆਨੇਪ੍ਰ
ਮਾਤਮਾਕੇਇਛਾਉਪਜਾਈ।ਜੋਏਕਹੀਸੈਅਨੇਕ
ਹੋਵਊਂ।ਜਬਇਛਾਉਪਜੀਤਬਏਕੁਕੇਹੀਬ੍ਰ
ਹਮਾਦਿਸਨੁਮਹਾਦੇਵਤੀਨਰੂਪਭਏ।ਜਬਪ੍ਰਭੇ
ਮਰਕੇਆਪਦੇਤੀਨਰੂਪਧਰਨਏ।ਤਬਮਹਾ
ਮਾਇਆਨੇਭੀਆਪਨੇਤੀਨਰੂਪਬਨਾਏ।ਬ੍ਰਹਮਾ
ਣੀਵੈਸਨਵੀਸਿਵਾ।ਇਨਤੀਨੋਨੇਮਿਲਕਰਿ
ਜਗਤਕਾਉਤਪਤਿਇਸਥਿਤਾ।ਸਘਾਰਕੀਆ
ਇਹਸ੍ਰਬਸੀਵੇਕਾਏਕੁਦਾਭਾ।ਜਿਸਕੇਫੁਰਨੇ
ਤੇਸ੍ਰਬਸੀਵਉਪਜੇ।ਇਹੁਜੋਦੇਵਦਬਨੈਹੈ।ਤਿਸ
ਕਾਅਰਥਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਨੇਲਿਖਿਆਹੈ।ਸੋਈਕਹ
ਤੇਹੈ।ਇਕਾਮਾਈਜੁਗਤਿਵਿਆਈਤੀਨਚੇਲੇ
ਪਰਵਾਣੁ।ਇਕੁਜੋਹੈਮਾਇਆ।ਆਦਿਸਕਤਿ।
ਸੋਜੁਗਤਿਵਿਆਈ।ਕਿਆਕਹੀਏ।ਜੁਗਤਿਸ

ਪਰਸੂਤਹੂਈ।ਸੋਇਹੀਜੁਕਤਪ੍ਰਮਾਤਮਾਕੇਇਛਾਉ ੨੧
ਪਜਾ।ਇਤੁਕਾਰੀ।ਜੋਏਕੁਬੂਗੀਮੈਬਹੂਤਹਿਹੋਵੈ।ਸਬਇਹੁ
ਇਛਾਉਪਜੀ।ਤਬਏਕੁਕਰੀਕੇਤੀਨਰੂਪਹੋਇਗ
ਏ।ਬ੍ਰਹਮਾ।ਵਿਸਨੁ।ਮਹਾਦੇਵ।ਜੋਤੀਨੋਦੇਵਤੇਕਿਆ
ਕਹਿਇਬੇਦੇਹੂਏ।ਸੋਬੇਦੇਕੈਸੇਹੈ।ਪ੍ਰਵਾਨੁ।ਪ੍ਰਵਾਨੁਲਮੁ
ਪ੍ਰਸਿਧਕਾਬ੍ਰੀਹੈ।ਅਰਆਰਜਾਕਾਰੀਕਾਬ੍ਰੀਹੈ।ਸੋ
ਈਕਥਤੇਹੈ।ਇਕੁਸੁਜਾਰੀ।ਇਕੁਸੰਸਾਰੀ।ਇਕੁਲਾਏ
ਦੀਬਾਲੁ।ਮਹਾਮਾਈਕੀਆਰਜਾਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕੇਸੰਸਾਰੁਰ
ਚਲੇਕੀਹੂਈ।ਤਾਂਤੇਬ੍ਰਹਮਾਜੀਸੰਸਾਰੀਹੂਏ।ਅਰਵਿ
ਸਨਪਾਲਨਾਕਰਨੈਹਾਰੇਕੁੜਾਰੀਹੂਏ।ਅਰਮਹਾਦੇਵਿ
ਜੀਦੀਵਾਨਲਖਾਵਨੇਵਾਲੇਸੰਹਾਰੁਕਰਤਾਹੂਏ।ਸੁਨੋ
ਕਸਾਸਤ੍ਰੈਮੈਪ੍ਰਸਿਧਹੈ।ਜਿਉਤਿਸੁਭ੍ਰਾਂਦੇਤਿਦੇਵਤਾ
ਏ।ਜਿਉਹੈਵੇਦੂਰਮਾਨੁ।ਸੋਬਾਤਤਿਸੁਮਹਾਮਾਇਆ
ਕੇਬਾਵਤੀਹੈ।ਤਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਜੁਗਤਸੇਜੁਗਤਇਨੁ
ਤੀਨੋਕੇਦਖਾਵਤੀਹੈ।ਅਰਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਮਹਾਮਾਇ

ਆਕੀਫੁਰਮਾਨਆਗਜਾਹੋਤੀਹੈ।ਤਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰੁਸੁਬਾਤ
ਨੀਸੁਗਾਤਇਹੁਤੀਨੈਕਰਤੇਹੈਂ।ਓਹੁਵੇਖੈਓਨਾਨਦਰਨ
ਆਵੈਮਓਹੁਆਇਓਤਦੇਖੀਤੀਹੈ।ਜੋਪ੍ਰਮਾਤਮਾਕੇ
ਇਛਾਉਪਜਾਇਕਰਿਮੈਨੇਹੀਇਨਕੌਪੈਦੇਕੀਆਹੈ।
ਇਹੁਤੀਨੋਮੇਰੇਬੇਦੇਹੈਂ।ਅਰੁਉਹਜੋਤੀਨੋਹੈਂਉਨਕਉ
ਨਦਰਨਹੀਆਵਤਾ।ਸੁਰਸਤੀਲਖਮੀਪਾਰਬਤੀ
ਇਹੁਤੀਨੋਦੇਵੀਅਹੈਮਾਤਾਸਰੂਪ।ਅਰਮਾਨੁਖੈਰਜਾ
ਹੈਆਪਣੀਆਣਇਸਤ੍ਰੀਆ।ਬਹੁਤਾਇਹੁਵਡਾਵ੍ਣਾਇਹੁ
ਮਾਣਇਆਕੀਬਡੀਬਡਆਈਹੈ।ਇਕੁਅਫੁਰਪ੍ਰਮਾਤ
ਮਾ।ਤਿਸਕੋਫੁਰਨਾਉਪਜਾਇਕਰਿਤੀਨਰੂਪਬਨਾਏ
ਵਾਕੇ।ਅਰਜੋਮੈਹੁਮੈਸਾਉਪਜਾਇਵਾਰਾ।ਜੋਜਾਨਹੀ
ਨਹੀਸਕਤੇ।ਜੋਕੋਈਇਸਪ੍ਰਸੰਕਾਕਰੈਜਾਨਤੇ
ਉਹਨਹੀਸਕਤਾ।ਜੋਅਗਜਾਨੀਹੈਤਾਂਹੈ।ਕਿਆਬਾਧ
ਜੀਨੇਬ੍ਰਹਮਾਵਿਸਨੁਮਹਾਦੇਵਕੋਅਗਜਾਨੀਆਨਾ।
ਅਰੁਪੀਛੈਗੁਰਬਾਇਨਹੀਕੋਕਹਾਹੈ।ਕਿਆਅਗਿ

ਆਨੀਊਕੋਗੁਰਧਾਰਣਕੀਆ।ਅਰਬੈਸੇਈਹੋਇਕਰ
ਕਰਤੇਹੋਏਦੂੰਸਾਰਗੇਤੇ। ਇਸਕਾਉਤ੍ਰ। ਅਰਬੈਸੇਈ
ਹੂਏਨਹੀਕਰਤੇ।ਅਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਨੇ
ਆਪਨੇਹੀਕਹਾ।ਬ੍ਰਹਮਾਅਰਮਹਾਦੇਵਕੋਦੇਖਨੇਕੋ
ਕਰਕਹਾਹੈ।ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕਹਤੇਹੈਂਮਹਾਮਾਈ।ਜਿਸਕ
ਕਨਤੇਤੈਨੇਵਿਸਨਜੀਕੋਸਰੀਰਬ੍ਰਾਹਮਣਕਰਾਇਆ
ਹੈ।ਸਰੀਰਬ੍ਰਾਹਮਣਕਰਨੇਸਹੀਸੋਤੋਸ੍ਰਬਉਪਦ੍ਰਵਹੈ।
ਮੈਨੇਸ੍ਰਿਸ੍ਟਕਰੀਏਕਸ੍ਰਪਦ੍ਰਮਾਤਮਾਹੀਦੇਤੇਲੇਕਕਿ
ਕੀਟੀਪ੍ਰਜੰਤਪ੍ਰਾਣਧਾਰੀਏਦੀਆ।ਅਰਧਰਮਸੇਜਗਤ
ਕੋਤੀਨੋਰੀਸ੍ਰਿਹੈ।ਹਮਕੀਬੀਆਪਕਲਾਹਿਯੂਰੀ।ਅਪ°
ਦੇਵਨੇਮੇਰਾਸਿਰੁਕਾਟਾ।ਮਹਾਦੇਵਕੋਬੀਬ੍ਰਹਮਹਤ
ਜਾਲਾਗੀ।ਵੁਟਾਸ੍ਰਕੋਬ੍ਰਦਲੇਵਿਸਨਸਿਵਕਾ
ਸ੍ਰਧਹੂਆ।ਵਿਸਨਜੀਨੇਸਹੰਸ੍ਰਭੂਜਾਦਾਨਾਸ੍ਰਕੀ
ਕਹੀ।ਮਹਾਦੇਵਰਖਿਆਕਰਣੇਕੋਨਾਸਮਰਥ
ਹੂਏ।ਹੇਮਹਾਮਾਤੇ।ਇਹਸਭਤੇਰਾਹੀਤੋਪ੍ਰਤਾਪ

ਹੋਗਜੋਤੈਨੇਹਮੇਰੇਸਰੀਰੁਗ੍ਰਹਣੁਕਰਦਾਇਆ।
ਤਬੀਤੋਇਹੁਹਵਾਲੁਹੂਆ।ਅਰਸੁਯਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
ਮੈਇਹੁਸ੍ਵਾਰਥਤਾਕਹਾਂਥੈਨਾ।ਇਸੀਕਾਰਣਤੇਰੀਉਸ
ਤਤਿਕਹਣੈਕੇਕੌਨਸਮਰਥਹੋਵਨਾ।ਤੇਰੀਉਸਤਤਿ
ਪਰੇਤੇਪਰੇਹੈ।ਮਹਾਦੇਵਕਹਤੇਹੈਂ।ਅਪਰਾਜਤਾਜੋ
ਹੈਮਹਾਮਾਇਆ।ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਹਣੈਕਉਮੈ
ਭੀਸਮਰਥਨਹੀ।ਐਸੇਤੂਕਉਣਹੋਵੈਗਾ।ਇਹੁਸ੍ਰਮ
ਅਰਮਹਾਦੇਵਜੀਕੇਵਚਨੋਕੋਮਾਨਕਰਬਾਬਾਨਾਨਕ
ਜੀਨੇਸ੍ਰੀਮਹਾਮਾਇਆਕੀਉਪਮਾਸਭਤੇਉਪਰਕੀ
ਹੈ।ਅਰਤੈਨੇਪਾਂਚੋਕਹੀਹੈ।ਦ੍ਰਿਸਟਤਿਸਕੇਨਹੀਆ
ਵਤੇਜੋਅਗਿਆਨੀਹੋਤਾਹੈ। ਤਿਸਕਾਉਤਰ। ਜੀ
ਵਕੀਅਪੇਖ੍ਯਾਕਰਤੇਬ੍ਰਹਮਾਵਿਸਨੁਮਹਾਦੇਵ
ਕੋਅਨੰਤਕੋਟਵਾਨਅਪਰਕਗਿਆਨੁਹੈ।ਅਰਸ੍ਵ
ਯਕੀਆਪਧਿਆਤਮਣਿਆਸਦਾਲੁਮੈਹੀਨੁਤਾਹੀ
ਹੈ।ਸ੍ਵਯਕੇਤੋਸਦਾਲਨਹੀਪਾਵਤਾ।ਤਾਂਤੇਅਨੰਤੁ

ਕੋਟਿਬ੍ਰਾਨੁਅਧਕਰਿਗਿਆਨੁਆਨੁਕਰਤਿਨਿਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੇ
ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਨੇਗੁਰਮਤਆਖੀਹੈ। ਅਰਸਿਖਜੋ
ਗੁਰਧਾਰਣਕਰਤੇਹੈਂ ਸੋਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਕੇਨ
ਮਿਤਧਾਰਣਕਰਤੇਹੈਂ। ਆਦਅੰਤਤੇਗੁਰਧਾਰਣਿ
ਕਰਣੇਕਾਕਛੁਪ੍ਰਯੋਜਨਨਹੀ। ਤਾਂਤੇਬਾਬਾਨਾਨਕ
ਜੀਨੇਬੀਇਸਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੀਮਾਂਗੀਹੈ।ਅਰ
ਛਅੰਤਤੇਨਹੀਮਾਂਗਾਂ। ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ
ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ।
ਸਰਬਜੀਵੋਂਕਾਦਾਤਾਹੈਸੁਖਨਿਧਾਨਜਿਨਸੋਅਜੈਨਾਦਿ
ਸੋਹੈ। ਸਦਾਫਲਤੇਧੋਰੇਮਾਨਕਰਿਸੁਧਤੇਮਾਨਾ। ਇਤਨਿ
ਰਦਿਵਦਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਾ। ਧਾਪ੍ਰਭੁਮੇਸ੍ਰਾਧਾਇਕਰਿਇਤਾਕਹ
ਅਬਮੂਲਹੀਕਹਤੇਹੈਂ। ਜੋਗੁਰਕਹੇਅਰਗੁਰਤੇਏ
ਹੁਕਮਾਨੁਮਾਂਗਾਂ। ਜੋਨਿਰਬਾਣਬ੍ਰਹਮਮੁਏਨਾਵਿਸ
ਰੇ। ਜੋਕੋਈਕਹੈਨਿਰਬਾਣਦ੍ਰਿਸਟਨਹੀਆਵਤਾ
ਤਿਸਕਾਮਾਂਗਣਾਕਿਆ। ਤੀਰਥੋਂਕੇਇਸਨਾਨੁ

ਤੋਅੰਤ੍ਰਹਿਕਰਣਸੁਧਹੋਤਾਹੈ।ਅਰਅੰਤ੍ਰਹਿਕਰਣਜਿ

ਸੁਧਭਾਕਾਫਲੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਪ੍ਰਾਪਤਿਇਹੀਮਾਰਗਣਥਾ।ਇ

ਸੀਕਾਉਤ੍ਰਕਹਤੇਹੈ।ਤੀਰਥਨਾਵਾ।ਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾ।

ਵਿਣੁਭਾਣੇਕਿਨਾਇਕਰੀ।ਜੇਤੀਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਵੇਖ

ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੈਲਈ।ਜੇਤੀਸ੍ਰਿਸਟਿਪ੍ਰਮੇਸੁਰ

ਕੀਉਪਜਾਈਹੂਈਦ੍ਰਿਸਟਆਵਤੀਹੈ।ਤਿਸੁਵਿਖੇ

ਕਰਮੋਬਿਨਾਤੋਮਿਲਤਾਕਛੁਭੀਨਹੀ।ਜਿਸਕੋਮਿਲ

ਲੇਵਹੁ।ਐਸਾਜੈਸਾ।ਜਿਸਕਾਕਰਮਹੋਗ।ਤੈਸੀਤੈਸੀ

ਤਿਸਕੋਬੁਧਿਉਪਜਤੀਹੈ।ਜਿਨਕਾਕਰਮੁਤੀਰਥੋਂ

ਨਾਵਣੇਕਾਹੀਹੈ।ਸੋਤੀਰਥੋਂਵਿਖੇਹੀਨਾਵਤੇਫਿਰ

ਤੇਹੈ।ਦੂਸਰੇਕਰਮੁਵਿਖੇਉਨਕੋਰੁਚਨਹੀਉਪਜ

ਤੀ।ਅਰਕਰਮੁਤੋਐਸਾਨਹੀ।ਤੁਮਾਰਾਕਰਮੁਕੋਜੋਹੈ

ਤਿਸਕਾਉਤ੍ਰਕਹਤੇਹੈ।ਮਤਿਵਿਚਿਰਤਨਜਵਾਹ

ਰਿਮਾਣਕਜੇਇਕਗੁਰਕੀ।ਸਿਖਸੁਣੀ।ਮਤਿਨਾਮੁ

ਬੁਧਿਕਾਹੈ।ਤਿਸਕੀਮਤਿਵਿਖੇਰਤਨਜਵਾਹਰਿਮਾ

ਣਕਹੀਹੈ।ਜੋਏਕੁਛੀਗੁਰੋਂਕੀਸਰਵਣਕਰੈਂਗਾ
ਮੇਰੇਜੋਏਛੇਬੂਝਰੇਹੈ।ਤਿਨਕਾਤੌਉਪਦੇਸੁਦੇਦਸ
ਸਤ੍ਰਮੈਇਹੀਹੈ।ਜੋਏਕੂਨਿਰਗੁਨਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ
ਹੀਹੈ।ਦੂਸਰਾਕੋਈਭੀਨਹੀ।ਮੈਅਬਦੂਸਰਾਉ
ਪਦੇਸਕੈਸੇਗ੍ਰਹਣਕਰੈਂਗਾ।ਜਿਸਪਰਮੇਰਤ
ਨਾਦਰਹੈ।ਤਿਸਕੇਪਰਮੇਸਰਭਿਕਿਛੁਹੈ।ਈ
ਹਾਰਥੁਨਾਦਕਾਕਾਇਹੁਮਰਥੈਹੈ।ਜਿਸਬ੍ਰਪ
ਨੇਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਨਿਸਚੈਕੀਆਹੈ।ਸੋਸਭਿਕਿ
ਛੁਪਾਇਰਹਾ।ਤਿਸਕੋਕਛੁਪਾਵਣਾਨਹੀਰਹ ੦
ਤਾਂਤੇਮੈਗੁਰੋਂਤੇਇਹੀਦਾਨਮਾਗਤਾਹੋਂ।ਹੇਗੁਰੋ
ਮੇਰੇਤਾਈਨਿਰਗੁਣਬ੍ਰਹਮਨਾਵਿਸਰੈ।ਏਜੇ
ਕੋਈਕਹੈਜੋਗੁਰੋਂਕੇਕਰਣੈਤੇਕਾਲਹੀਨਹੀ
ਨਿਕਟਆਵਤਾ।ਅਰਜੋਗੀਸੁਰਜਗਤਮੈ
ਪ੍ਰਸਿਧਹੋਤਾਹੈ।ਸਰਬਜਗਤਤਿਸਕੀਆਗ
ਆਮਾਨਤਾਹੈ।ਤਾਂਤੇਜੋਗਹੀਮਾਂਗਣਾਥਾ।ਨਿ

ਰਬਾਨੁਕਾਕਿਆਆਗਾ।ਤਿਸੀਕਾਉਤ੍ਰਕਹਤੇਹੈਂਹੋਗੇਸੇ
ਸੁਬਾਦਾਰੇਆਰਸਾਹੋਰੁਦਸੂਲੀਹੋਸਿ।ਨਦਾਖੰਡੁ
ਵਿਚਸਾਲੀਐਨਾਲਚਲੇਸਭੁਕੋਇਸਿ।ਢੰਗਾਨਾਉ
ਰੰਖਾਣਿਕੇਸਸਕੀਰਤੁਸਬਾਲੇਸਿ।ਜੇਤਿਸੁਨਦ
ਰਨਆਵਸੀਤਾਵਾਤਨਪੁਛੈਕੋਇਸਿ।ਕੀਟਾਅੰਦਰਿਕੀ
ਟਕਰਿਦੋਸੀਦੋਸਧਰੈਕੋ।ਜੇਬਾਕਰਕੇਚਾਰਸੁਬਾਕੀਅ
ਪੁਧਾਈ।ਅਬਵਾ।ਤਿਸਤੇਖੁਦਸਗਲੀਪਾਈ।ਅ
ਬਵਾਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਵਿਚੇਜਾਨਾ।ਭੀਜੇਅਸਕ
ਜੋਬੀਹੋ।ਐਰਲੋਕੁਆਗਾਅਭੀਲਾਗੇਆਨਦੇ
ਐਰਅਪਣਾਨਾਮਭੀਜਗਤਮੇਹਰਖਾਰਧਾਇਆ
ਐਰਜਸਕੀਰਤਭੀਲੀਆ।ਪਰੰਤੁਜੇਤਤਿਸਕੇ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਨਾਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵੈਸੋਸੁਬਾਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ
ਹੈਇਹਬ੍ਰਧਨਉਪਜਾਂਵੀਗੀ।ਤਬਤਿਸਕੇਕੋਈ
ਕੋਈਬਾਤਭੀਨਪੂਛੈਗਾ।ਪ੍ਰਮੇਸਰਹਸਿਕੇਕੀਟੇਵਿ
ਚੇਕੀਟਕਰਡਾਰੇਗਾ।ਕਾਹੇਤੇਜੋਵਾਕਛੁਖੁਆ

ਬਨਾਸੀਤੋਨਹੀ॥ਜੋਬਰਫਲੂਕੋਭੋਗੁਦੇਵੈਗਾ॥ਤਬ ੨੫
ਓਹੁਦਉਰਾਜੀਵਿਖੈਪੜੈਗਾ॥ਕੀੜਾਦੇਕੋਜੋਨਪ
ਵੈਗਾ॥ਕੀੜਾਦੇਕੋਕੋਈਦਾਨੁਬਾਤਪੂਛਤਾਹੈ॥ਜੋਕੋਈਬ
ਹੋਵੈਤਾਬਡਾਜੋਗੀ॥ਤਿਸਕੋਕੈਪ੍ਰਮੇਸੁਰਨੇਕੀੜਾਕਿਉਕੀਆ ੦
ਤਿਸਕਾਉਤ੍ਰ॥ਦੇਸੀਦੇਸਧਰੈ॥ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਦੇਖਦਾਨੁ
ਕੋਈਦੇਖਦੇਤਾਹੈ॥ਜੇਵਾਜੋਤਿਸਨੇਕੀਆਥਾ॥ਸੋ
ਬਡਾਈਕੇਲੀਏਕੀਆਥਾ॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਤੇਉਸਨੇ
ਨਹੀਦੇਖਾ॥ਇਹੀਉਸਮੇਦੋਖਥਾ॥ਜੋਦੋਖਕਾਫਲੁ
ਪਾਇਆ॥ਭੁਲਾਜੀਤੁਮਜੋਨਿਰਗੁਨਪੜੈਕਰਤੇ
ਹੋ॥ਜੋਦ੍ਰਿਸਟਾਵਿਖੈਨਹੀਆਵਤਾ॥ਤਿਸਕਾਫ
ਲੁਤੁਮਕੋਕਿਆਹੋਵੈਗਾ॥ਬਾਰਉਤ੍ਰਕਹਤੇਹੈ॥
ਨਾਨਕਨਿਰਗੁਨਗੁਨਕਰੈਗੁਨਵੰਤਿਆਗੁਨ
ਦੇਇ॥ਨਿਰਗੁਨਗੁਨਕਰਤਾਹੈ॥ਕਉਨਸਗੁ
ਨਾ॥ਗੁਨਦਾਨਜੋਹੈਆਪਨੈਉਪਾਸਕਾਤਿਨਕੋਗੁ
ਨਦੇਤਾਹੈ॥ਇਹੀਨਿਰਗੁਨਕਾਗੁਨਹੈ॥ਜੋਆ

ਆਪਣੇਊਪਾਸਕਕੋਨਿਰਬਾਣਹੀਕਰਡਾਰਤਾਹੈ॥ਜੈ
ਸੇਸਾਭੁਰਖੇਤਮੈਪੜ੍ਹਾਜੈਸਾਭੁਰਗੀਹੋਇਆਤਾਹੈ॥ਤ੍ਰ
ਲਾਜੀਜੈਸੇਜੈਵਾਪਦਵੀਕੋਭੋਗਕਰਚਊਰਾਸੀਮੈਧੀ
ਪੜੈਗਾ॥ਗ੍ਰਾਰਕਹਤੇਹੈ॥ਤੇਹਾਕੇਇਨਸਿਝਰੀਸੇ
ਤ੍ਰਿਸਗੁਣਕੇਇਕਬੇਝਾ॥ਐਸਾਕੇਈਭੀਨਹੀਜੋਰ
ਤਾਈਸੁਸਤ੍ਰਾ॥ਨਿਰਗੁਣਨੇਰਹੀਆਜੋਹੈਗੁਣਤੇ
ਸੇਕੇਕਛੁਐਰਕਰਡੇਹੈ॥ਨਿਰਬਾਣਹੂਆਜੋਦੂਜਾ
ਹੀਹੂਆ॥ਜੈਸੇਸਮੁੰਦ੍ਰਮੈਬੂੰਦਮਿਲੀਜੈਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਰੂਪਹੀਹੋਈਫੇਰਓਹੁਬੂੰਦਨਹੀਹੋਵੈਗੀ॥ਸਾਸਤ੍ਰਮੈਲਿ
ਖਤਾਹੈ॥ਗਿਆਨਬਿਨਾਮੁਕਤਨਹੀਹੋਤੀ॥ਜੈਗਿ
ਆਨਧਾਰਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੈ॥ ਸ੍ਰਵਣਾ॥ਮਨਨਾ॥ਨਿ
ਧਿਆਸਨਾ॥ਸਖਿਆਤਕਾਰ॥ਸਿਖਜੋਕਛੂ
ਬਾਣੀਕਹਿਸਾਵੈਦ੍ਰਿੜ੍ਹਭਾਖੇਨਸਤਿਗੁਰਧਾਰਥ
ਕਾਰਕਾ॥ਗਿਆਨਵਰਨਨਕਰਤੇਹੈ॥ਜੁਨਿਮੈ
ਸਿਧਪੀਰਸੁਰਨਾਥ॥ਜੁਨਿਮੈਧਰਤੀਪਵਨਆ

ਕਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅਪਾਤਾਲ॥ਸੁਣਿਐਪੋਹਿਨ ੨੬
ਸਕੈਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐ
ਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ਗੁਰਸਾਸਤ੍ਰਕੇਬਚਨਸ੍ਰਵਣਕਰਣੇ
ਤੇਪੁਰਖਸਿਧਭੀਹੋਤੇਹੈ॥ਸੁਰਦੇਵਤਾਭੀਹੋਤੇਹੈ॥ਅ
ਰੁਨਾਥਰਾਜਾ॥ਅਥਵਾਗੋਰਖਆਦਕਭੀਹੋਤੇਹੈਂ॥ਕ
ਹੋਤੇਸਿਧਾਂਤਾਦਕਤਬੀਤੇਹੂਏ॥ਸਭਸਿਧਾਦਿਕਹੋ
ਨੇਕੇਲਾਇਕੁਕਰਮਕੀਆ॥ਜੋਕਰਮਕੀਆਹੈਵੋ
ਗ॥ਜੋਗੁਰਸਾਸਤ੍ਰਕੇਬਚਨਸੁਣਕਰਹੀਕੀਆ
ਹੋਵੈਗਾ॥ਬਿਨਾਸੁਨੇਜਾਣਹੀਨਹੀਸਕਤਾ॥ਜੈਸੇ
॥ਸੁਨਾਕਰੈਗਾਕੈਸੇ॥ਤੁਤੇਸਕਰਦੂਨਧੀਕੀਮਾਧਿਮਾਹੇ
ਧਰਤੀਜੋਹੈਸਭਜਗਤਕਾਆਧਾਰੁ॥ਅਰਧਰਤੀ
ਕਾਆਧਾਰੁਜੋਹੈਧਵਲ॥ਅਰਧਰਤੀਧਵਲੁਸੀਸੁ
ਗਤਸੀਪੂਰਨਜਗਤਕੇਜਿਸਨੇਇਸਥਾਨੁਦੀਆ
ਹੈ॥ਐਸਾਜੋਹੈਆਕਾਸੁ॥ਇਹੁਐਸੇਤਬੀਤੇਹੂਏ॥
ਜੋਗੁਰਸਾਸਤ੍ਰਕਰਕਰਐਸੇਹੋਏਜੋਗ੍ਰਕਰਮ

ਕੀਆਹੈ।ਪ੍ਰਿਥਮੀਅਰਅਕਾਸੁ।ਕੋਬ੍ਯਾਪਨੁਕਰਤੇਹੈਂਕ
ਰਕੇਈਹਾ।ਅਗਨਿਪਵਨਕਾਭੀਬ੍ਯਾਪਨੁਹੂਆ।ਅਰ
ਜੈਸੇਬੂੰਦੀਪਤੇਛੋਕਰੁਜੋਸਮਸਤਪਤਾਲਹੈਤਿਨਕਾਭਿ
ਆਪੁਹੋਤਾਹੈ।ਸਾਸਤ੍ਰਦੂਆਰਾਪਰੋਖਗਿਆਨਹੋਤ
ਹੈ।ਅਰਫੇਬ੍ਯਾਦੂਆਰਾਅਪਰੋਖੁਗਿਆਨੁਹੋਤਾਹੈ
ਜੈਸੇਦੂਸਮਿਦਾਇਕੋਕੇਹੋਤਾਹੈ।ਅਰਸਰਦੂਨੂਕਰ
ਲੈਤੇਕਾਲਭੀਨਹੀ।ਤਿਸਕੋਨਿਕਟਆਵਤਾ।ਜੈਸੇ
ਆਕਰਕੈਤੇਤੁਛੋਕਰੁਵਿਰਹੈਜੀਵਮਨੀਸਬਿਧਭੀਹੋਤ
ਹੈ।ਸੁਰਦੇਵਤਾਭੀਹੋਤਾਹੈ।ਅਰਸਾਰਭੀਹੋਤਾਹੈ
ਅਰਸਕ੍ਵਨੂਕਰਤੇਤੈਭੁਗਤਾਕੋਸਦਾਹੀਅਨੰਦੁ
ਹੋਤਾਹੈ।ਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁਹੋਤਾਹੈ।ਜਬਲਾਸੁ
ਯੋਗੁਕਬਸਕਰੈਗਾ।ਜੋਕਰਮ੍ਰਾਗਸਾਸਤ੍ਰਕੇ
ਵਚਨਸੁਣਕਰਜੀਤੇਕਰੈਗਾ।ਇਹਸਭੁਸਰਦ
ਨੂਕੀਮਹਿਮਾਕਹੀ।ਪਾਸੁਹਿਮੇਂਏਹੀਸਰਧ੍ਯਾਮ
ਇੰਦ੍ਰਾ।ਸੁਹਿਮੇਂਸੁਖਸ਼ਲਾਘਨੂਸੰਦ੍ਰਾ।ਸੁਹਿਮੇਂ

ਜੋਗੁਜੁਗਤਿਤਨਕੋਦੁਖਜੁਨਿਐਸੇਸਾਸਝਸਿਭੂਤਦੇ ੨੨

ਦੁਖਨਾਨਕਭੁਗਤਾਸਦਾਦਿਗਾਜੁਗਜੁਨਿਐਸੇਦੂਖਪਾਪ

ਕਾਨਾਸੁ॥੬॥ਗੁਰਮਾਸਤੁਬਚਨਸੁਣਿਕਰਿਬਿਝੀਸੁਰਜੇ

ਹੈਮਹਾਦੇਵਜਬਤਿਸਕਾਅਰਾਧਨਕਰੈਗਾ॥ਤਬਮਹਾ

ਦੇਵਕੇਪ੍ਰਸਣਦਿਤੇਮਹਾਦੇਵਕੇਹੀਸਰੂਪਮੇਲੀਨਹੋਵੈਗਾ

ਭੁਨਨਾਰਹੋਗਾ॥ਐਸੇਗੀਤ੍ਰਹਮਾਕੇਬਚਨਸੁਣਕਰ

ਜੋਸੈਅਜਸੇਅਧਜਗਕਰੈਗਾ॥ਤਬਇੰਦ੍ਰਸਪਦਵੀਕੋ

ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗਾ॥ਅਥਦੁਾਇੰਦ੍ਰਹੋਣੇਜੋਗਤਪਕਰੈ

ਗਾਤੁਉਭੀਇੰਦ੍ਰਹੋਵੈਗਾ॥ਮੁਖਕਰੈਪ੍ਰੇਮਸੁਰਕੀਮਹਿਮਾ

ਕਰਨੀ॥ਅਰਮੰਦੁਕਿਆਕਹੀਐਮੀਠਾਬਚਨਬੋਲਣ °

ਇਹਸਭਤਿਸਕੀਕਿਲਜਾਨੁਕੇਸਾਧਨਕਹੇਜੋਸਭ

ਸਰਦੁਨਤੇਹੀਲੋਕਰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੇਹੈ॥ਅਰਜੇਗੁਰਕੀਸੇ

ਹੈਪ੍ਰਕਤਤਨਸੋਹੈਸਰੀਰੁ॥ਤਿਸਕਾਭੇਦਕਰਣਾ॥ਚ

ਹੇਛੇਦਾਹੋਜਾਏ॥ਚਾਹੇਬਣਾਹੋਜਾਏ॥ਭੁਗਤਿਭੁਗਰੀ

ਹੋਜਾਏ॥ਧਲਕਤੇਹਨਕਾਹੋਜਾਏ॥ਐਸਸਰੀਰੁ

ਵਿਚੈਖੂਦੇਸੁਕਰੈਗੁਪਤਿਹੋਇਦੇਵੈਪ੍ਰਗਟਹੋਇਦੇਵੈ॥ਸਹਾਭਾਵੇਤੁਰ
ਚਲਾਜਾਏ॥ਜੈਵਡਚਨੁਖਰੈਮੈਸਿਧਹੋਵੈ॥ਇੰਹੁਸੁਬਾਤਿ
ਭੀਤੈਸਬਦਨੂਤੇਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੀਹੈ॥ਅਸਿਮ੍ਰਿਤਸਾਸਤ੍ਰ
ਵੇਦਪੁਰਾਣੁਇਹਭੀਤੋਸਬਦਨਤੇਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੇਹੈ॥
ਸਬਦਨਤੇਭਗਤਾਕੈਅਨੰਦਹੀਹੋਤਾਹੈ॥ਸਬਦਨਿਤੇ
ਭਗਤਾਕੇਅਨੰਦਹੀਹੋਤਾਹੈ॥੮॥ਸੁਣਿਐਸਤਿਸੰ
ਤੋਖਗਿਆਨੁ॥ਸੁਣਿਐਅਠਸਠਿਕਾਇਸਨਾਨੁ॥ਸੁ
ਣਿਐਪੜਿਪੜਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਸੁਣਿਐਲਾਗੈਸਹਜ
ਧਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂ
ਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੯॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥੋਕਾਨਾਮੁਹੈਐ
ਕੁਸੁਰਸਮੈਹੈ॥੧੦॥ਸੁਣਿਐਸਰਾਗੁਣਾਕੇਗਾਹੁ॥ਸੁ
ਣਿਐਸੇਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਸੁਣਿਐਅੰਧੇਪਾਵਹਿਰ
ਾਹੁ॥ਸੁਣਿਐਹਾਥਹੋਵੈਅਸਗਾਹੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾ
ਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੧੧॥ਸਰ
ਵਣਕਰਣੇਤੇਸਰਜੋਹੈਤੀਰਥਅਰਗੁਣਜੋਹੈਸ

ਤ੍ਰਿਕਰਮੁਸ੍ਰਪ੍ਰਤਪ੍ਰਸੰਸਸ੍ਰਾ ॥ ਆਦਕ੍ਰਾ ॥ ਤਿਨਕੈਵਿਖੈਗਾ ੨੦
ਹਕਿਆਕਰਹੀਏਪ੍ਰਵੇਸ੍ਰਕਰਣੇਵਾਲੇਹੈਤੇਹੈ ॥ ਅਤਸ
ਠਿਤੀਕਬਅਸਨਕੀਤਾਸਾਧੂਧੂਰੀਨਾਤਾ ॥ ਗੁਰਉਪਦੇ
ਸ੍ਰਸਰਵਣੁਬਰਿਕਰਿਜੋਸੰਤਸਰਣੁਕੈਪ੍ਰਾਪਤਿਭੁਇਆ
ਤ੍ਰਿਸਨੇਸਰਬਤੀਰਥੋਕਾਇਸਨਾਨੁਕੀਆ ॥ ਅਰਸਰਵ
ਣੁਕਰਕੈਜਿਨੇਨੇਸੇਖਪੀਰਪਾਤਸਾਹਿਹੋਏਥੇਗੁਰਕਰਮੁ
ਸੋਸੇਖਪੀਰੁਪਾਤਿਸਾਹੁਹੂਏ ॥ ਜੇਤੇਕਰਕੈਜੋਅੰਧਹੈਅਬ
ਵਾਦੇਕੁਕਰਕੈਜੋਰਹਤੁਹੈ ਸੋਭੀਤੇਸਰਵਣਦੂਆਰੰ
ਹੀਆਰੰਗਪਾਵਤੇਹੈ ॥ ਅਰ ਸਰਵਕਰਣੇਤੇਅਬਾਹਹੈਸ੍ਰਤੀ
ਹੈ ॥ ਜੈਸੇਸਸੁੰਞੁਅਬਾਹਹੈ ॥ ਹਿਰਨਕੱਸਪਕਾਏਤਾਬਤਿ
ਸਰੀਰਬਾਰਿਗੋਤੇਬੋਤੇਪਾਣੀਸਪਤਸਮੁੰਦ੍ਰਕਾਹੈਤਿਬੁਝਿ
ਆ ॥ ਹਿਰਨਕੱਸਪਮੈਸਾਤਬਰੂਆ ॥ ਜੈਸੈਸਾਕਰ
ਸੁਕੀਆਜੋਕਰਮਾਕਾਕਾਰਣਸਰਵਣਹੀਹੋਤੇਹੈ ॥ ਅ
ਬਣਾਸੈਸਾਰੁਸਾਗਰੁਅਬਾਹਹੈ ॥ ਕੇਤਾਕਹੈਕਹਾਤਈ
ਹੈ ॥ ਕਛੁਤੋਟਨਹੀਜਿਸਚੈਹੋਤਾ ॥ ਜੋਬਗੁਰਕੈਵੜੇ

ਗੁਰੇ

ਨਿਸੁਣੈਅਰੈਕਹਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਹੁਸੈਸਾਰੂਸੋਤੁਮਦੇਖਤੇਹੈ
ਰਿਕਾਰੂਪੈਹੈਹਰਿਰੂਪਨਦਰੀਆਇਆ॥ਸਬਗਰਿਤੁ
ਧਉਪਸੀਤਬ੍ਰਖਾਹਿਹੋਗਇਆ॥ਭੁਗਤੇਤੇਕੇਸਦਾਹੀਅ
ਨੰਦਹੋਤਾਹੈ॥ਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ਹੀਹੋਸਹਿਮਾਕਹਿ
ਤੇਹੈ॥ਅੰਨੇਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈ
ਪਛੁਤਾਇ॥ਕਾਗਦਕਲਮਨਲਿਖਣਹਾਰੁ॥ਅੰਨੇ
ਕਾਬਹਿਕਰਿਨਿਵੀਚਾਰੁ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋ
ਇ॥ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਕੋਇ॥
ਗਤਿਨਾਮੁਹੈਪ੍ਰਾਪਤਿਕਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਦੂਆਰੇਨ
ਮਕੋਜਰਦੂਰਕਰਕੈਜੋਮਾਨਲੇਤੇਹੈ॥ਤਿਨਕੋਸੋ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ॥ਸੋਕਹਿਆਨਹੀਜਾਤਾ॥ਜੋਕੋਈ
ਕਹੈਗਾਸੋਪੀਛੈਪਛੁਤਾਪਕਰੈਗਾ॥ਕਾਹੇਤੇ॥ਨ
ਐਸਾਕਾਗਦੁਕੀਹੈਨਾ॥ਨਾਲੇਖਾਕਹੀਐ॥ਜੋ
ਮੰਨੇਕਾਲੇਖਾਲਿਖੈਗਾ॥ਕਹੇਤੇ॥ਨਾਐਸਾਕਾਗਦ
ਹੀਹੈਨਾਲੇਖਨਹੀਹੈ॥ਨਾਲੇਖਾਕਹੀਹੈ॥ਜੋਮੰ

ਜੈਕਾਲੇਖਾ ਲਿਖੈਗਾ ਕਾਹੇਤੇ। ਨਾਮ ਕੇ ਮਾਨਣੇ ਕਾ ਫਲੁ ਤੌ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੀ ਹੈ। ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਅਨੰਤ ਹੈ। ਜਿਸ
ਕਾ ਅੰਤ ਨਾਹੀ। ਤਿਸੁ ਕੇ ਜੋ ਲਿਖਾ ਚਾਹੇਗਾ। ਤਿਸ ਕੇ ਆ
ਖੇਹੀ ਸਰਮਿੰਦਗੀ ਹੋਵੈਗੀ। ਨਾਮੁ ਐਸਾ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਾ
ਹੈ। ਜੋ ਕੋਈ ਮਨ ਵਿਖੇ ਮੰਨਸੀ ਕੇ ਤੌ ਮਾਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪ
ਤਿ ਹੋਵੈਗੀ। ੧੨੫ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨ ਬੁਧਿ। ਮੰਨੈ ਸਗਲ
ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ। ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ। ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥ
ਨ ਜਾਇ। ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ। ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ
ਮਨਿ ਕੋਇ। ੧੩ ਜਬ ਗੁਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ ਬਚਨ ਮੰਨੈਗਾ ਤਬ
ਤੋ ਇਸ ਕੇ ਭੁਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈਗੀ। ਹੋ ਮਨ ਬੂਬੁਧਿ
ਕਿਆ ਕਹੀਏ। ਸੂਬੇ ਲੋਕੁ ਕੀ ਸੁਧਿ ਹੋਵੈਗੀ। ਸਾਸਤ੍ਰ ਮਨ
ਨ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰਬ ਭਵਨ ਕੇ ਪੋਰੇ ਸੁਗਿਆਨੁ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਐਸੇ ਚੌਦ
ਭਵਣ ਕੇ ਹੈ। ਅਤਲਾ। ਵਿਤਲਾ। ਸੁਤਲਾ। ਤਲਾਤਲਾ।
ਮਹਾਤਲਾ। ਪਤਾਲਾ। ਸਪਤੁ ਪਤਾਲੁ ਕਹੇ। ਭੂਲੋਕੁ
ਭੁਵਲੋਕ। ਸੁਆਹ ਲੋਕ। ਮਹਰਲੋਕ। ਜਨ

ਲੋਕੁ।ਤਪੁਲੋਕੁ।ਸਤਿਲੋਕੁ।੭ਇਹੁਸਪਤਅਕਾਸ਼

ਕਹੇਹੈ।ਅਰਜੋਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਦੁਆਰਾਇਨਕਾਅਪਰੋਖ੍ਯਗਿ

ਆਨੁਹੋਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਵਿਆਸੁਆਦਿਕੋਂਕੋਹੋਇਆ।ਵਿਆਸੁਅ

ਦਿਕਕੈਸੇਤਬੀਤੇਹੂਏਹੈਂ।ਜੈਸੇਬ੍ਰਹਮੇਕੇਦੂਤਨਸੁਣਕਰਿਮ

ਨੇਹੈ।ਅਰਜੈਸੇਗੁਰਉਪਦੇਸ਼ਦੁਆਰਾਨਾਮਕੋਮੰਨਤੇਹੈਂ।ਅ

ਰਥਮਕੀਆਂਤੇਦਾਮੁਖਮਰਹੀਖਾਤੇ।ਅਰਜਮਕੇਸਾਖਤੀ

ਨਹੀਸਹਤੇ।ਤਾਮੁਖਐਸਾਨਿਰੰਜਨਕਾਹੈ।ਜੈਸੇਕੋਈਮਾਨਸ

ਕੈਤੋਮਾਨੈ।੧੩।ਐਸੇਮਾਰਗਗਾਡਾਕਰਨਪਾਇਆ।ਐਸੇਪਾਤਿਸਿ

ਊਪ੍ਰਗਟਜਾਇਆ।ਐਸੇਮਗੁਰਦੁਆਰੇਪੰਥਾ।ਐਸੇਧਰਮਜੇ

ਤੀਸਨਬੀਧਾ।ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇਆ।ਜੈਸੇਬੈਸੰਜ

ਨੈਮਨਬੋਧਿਆ।੧੪ ਸੁਭਗਾਦਿਕੋਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਕੋਨੀਮਾਤਿ

ਜੋਯਤਨਕਰਤੇਹੈਂ।ਤਿਨਕੇਮਾਰਗਮੇਂਅਨੇਕਵਿਘਨ

ਹੋਤੇਹੈਂ।ਅਰਜਿਨੋਨੇਗੁਰਉਪਦੇਸ਼ਦੁਆਰਾਨਾਮਕੋ

ਨਨਕੀਆਹੈ।ਤਿਨਕੋਮੁਕਤਿਮਾਰਗਵਿਖੇਕੋਈਬੀ

ਠਾਕਨਹੀ।ਅਰਮਾਨਦੇਤੇਪਾਤਿਸੇਯੁਗਤਪ੍ਰਤੀਖ

ਹੀਮੁਕਤੇਹੋ।ਜਾਤੇਹੈਂ।ਜਮਦੂਤਉਨਕਾਕਛੂਕਰਤੇਨਹੀਸ ੩੦
ਕਤੇ।ਅਰਜੋਨਾਮਕੋਸੁਣਿਕਰਿਮਾਨਤੇਹੈਂ।ਤੇਅਚਲ
ਹੋਤੇਹੈਂ।ਧੀਰਜੋਹੈਜਨਮਮਰਣਆਦਕੋਸੋਤਿਨਕੋਨਹੀਪ੍ਰਾ
ਪਤਿਹੋਤਾ।ਅਰਜੋਐਸੇਮਾਨੇਗਾਤਤਵਧਰਮਸਾਥਇਨਕਾਸ
ਨਬੰਧਹੋਤਾਹੈ।ਅਧਰਮਕੀਓਰਨਾਜਾਵੈਗਾ।ਐਸਾ
ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਕਾਰਹੈ।ਜੋਕੋਈਮਾਨਸਕੇਗਾਤੇਮਾਨੇ।
੧੪ ਮੰਨੈਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ ਮੰਨੈਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈਤ
ਰੈਤਾਰੈਗੁਰਸਿਖ ਮੰਨੈਨਾਨਕਭਵਹਿਨਭਿਖ ਐਸ
ਨਾਮਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ ੧੫
ਜੋਮਾਨੈਗਾਤਤ੍ਵਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਪਾਵੈਗਾ।ਜੋਮੁਕਤ
ਦੁਆਰਾਪਾਇਆਤੋਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਕਾਮਾਲਕਹੂਆ।
ਜਾਹੈ।ਅਉਰਕੋਭੀਮੁਕਤਿਵਿਖੇਉਪਦੇਸਕਰਾਵੈਗਾ।ਮੰਨੈ
ਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁ।ਜੋਮਾਨੇਗਾਤੋਆਪਹੋਪਰਵਾਰਭੀ
ਭਗਤਹੀਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗਾ।ਅਰਜੋ
ਮੰਨੈਗਾਤਉਆਪਭੀਤਰੈਗਾ।ਅਰਔਰਕੋਭੀਤਾਰੈ

ਬਾ।ਕਿਆਅਨੇਗਾਤਉਐਸਾਹੋਵੈਗਾ।। ਗੁਰਸਿਖਾਗੁ
ਰੋਕੀਸਿਖਿਆਉਪਦੇਸਸੋਅਨੇਗਾ।ਤਉਬੀਖਨਬ੍ਰਦੇ
ਗਾ।ਭੀਖਨਾਮੁਹੈਅਰਥੀਹੋਏਨੇਕਾਸੇਮ ਬ ਤਕਸਰੀ
ਰਹੈਤਬਤਕਰਹੀਸੁਭਅਸੁਭਅਰਥਬਤੀਹੈ।ਅਨਨ
ਸੀਲਕੋਦੇਵਸਰੀਵੁਹੀਨਹੋਵੈਗਾ।ਅਐਸਾਨਿਰ
ਅਨਪਏਕੈਦੇਦੇਲਾਹੈ।ਜੋਕੋਈਆਨਸੇਕੋਤੋਆਨੈ।
੨੫ ਦੋਹਰਾ।ਅਦੂਤਨਕੀਓਸੁਆਨੁਐਨੇਕਾਅਹਿਮਾਕ
ਹੀ।ਜੈਸੇਬਉਦੂਪ੍ਰਮਾਦੂਆਪਤੁਰੈਵਲਤਾਰਹੈ।ਗੁ
ਰਉਤ੍ਰਕਹਤੇਹੈ।ਪੰਡਤਪਰਵ੍ਹਾਨੁ।ਜਗਤਮੇਪ੍ਰਸਿਧਹੈ
ਲੋਕਕਹਤੇਹੈ।ਪੰਡੋਕਕਹਾ।ਹਮਬੋਸਿਰਪਰਵਾ।ਜੋ
ਪੰਡਕਹੈਸੋਪ੍ਰਮਾਣੁ।ਪੰਡਨਮੁਹੈਅਖਾਰਥਦੁਕਤਾਕ
ਸੋਅਖਾਰਥਦੁਕਤਾਤੇਪ੍ਰਸਿਧਰਹੀਹੈ।ਅਬਦਾਸੀਤਹੈ
ਤਾਂਤੇਪ੍ਰਸਿਧਭਜੀਭੁਕਹੈ।ਜੋਝੀਪੂਦਾਨੁ। ਦੂਸਰੇਵਾਚ
ਕਾਂਸੀਸੇਸੇਗਿਹਦਨਿਵਿਖੇਸੋਕੋਦਗਾਉਦਾਨਕਰੈ।ਅ੍
ਪ੍ਰਪਾਰਾਵਿਖੇਦਸਸਹੈਸ੍ਰਦਰਖਦਾਸੁਕਰੈ।ਅਬੁ

ਸ੍ਵਰਣ ਕਾ ਮੇ ਹੈ ਸੁਮੇਰੁ ਪ੍ਰਬਤ ਤਿਸ ਕੇ ਦਾਨ ਕਰੇ ਕੋ ਸ਼ੇ ੩੧
ਤੇ ਸੋ ਇਹੁ ਪੁੰਨ ਹੈ ਸੋ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇ ਸੋਵੇ ਹਿਸੇ
ਕਉ ਭੀ ਨਹੀ ਪਾਵਤੇ। ਗੋਵਿੰਦ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣੇ ਤੁਲ੍ਯ
ਨਹੀ। ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸਨੇ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਮਨਨ ਕੀਆ ਹੈ ਸੋ ਸੋ ਆਪਨੇ ਕੁਲ ਕ
ਉਧਾਰ ਕਰੈਗਾ। ਤਿਸ ਕੇ ਆਗੇ ਕੋਟਨ ਯਗੀਯਾਤ
ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਵਾਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਨਾਮ ਸੰਕੀ
ਰਤਨ ਕੇ ਪਰੈ ਐਰੁ ਕੋਈ ਭੀ ਮੁਕਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀ
ਸਾਸਤ੍ਰੰ ਵਦੰਤਿ। ਤਿਸ ਕਾ ਕੁਲ ਭੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੂਆ। ਅਸ਼ ॰
ਤਾ ਭੀ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਹੂਈ। ਆਤਾ ਕਰਕੇ ਨਾਨਕਾ ਕੁਲ
ਭੀ ਲੇਣਾ। ਅਰੁ ਸੈ ਪੂਰਣ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਭੀ ਤਿਸ ਕਰ
ਕੈ ਪੁੰਨਵਾਨ ਹੈ। ਤਿਸੁ ਕਿਸੁ ਕਰਕੈ ਅਪਾਰ ਸੁਖ
ਸਾਗਰ ਜੋ ਹੈ ਗਿਆਨੁ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਸੁ ਵਿਖੇ ਜਿ
ਸਕਾ ਚਿਤ ਲੀਨ ਹੂਆ ਹੈ। ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਰਥਾ
ਦੇਵ ਹਰੀ ਸਿਵ ਨੀਲਕੰਠ ਗੋਪਾਲੁ ਰਾਮਾ

ਪਦਾ।ਇਹੁਕਲਿਆਣੁਬਾਣੀ।ਜਿਸਕੇਸੁਖਕਮ
ਲਮੇਂਹੈਂਜੋਧੀਨਪੁਰਖਹੈ।ਐਰੁਜੋਤੇਉਸਕੀਦ੍ਰਿ
ਣਕੇਆਗੇਆਵਤੇਹੈ।ਤਿਨਕੋਭੀਪਵਿਤ੍ਰਕਰਤਾ
ਹੈ। ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੋਵਾਚ। ਜੋਮੇਰੇਨਾਮੁਕਾਟਲਨਨ
ਪ੍ਰਕਾਰਕਾਸੁਣਿਕਰਬਾਤਿਸੁਪਰਮਸਰਧਾਨਹੀਕਿ
ਆਵਤਾ।ਇਹਿਮਾਨਤਾਹੈ।ਜੋਇਹੁਸ੍ਰੂਣੀਅਹਿੰ
ਹੈ।ਤਿਸਕੋਮੈਦੁਖਕੇਸੰਸ੍ਰਹਮੇਡਾਰਦੇਤਾਹੈ।
ਅਰਨਾਸਸਪਨੇਵਾਲਾਪੁਰਖਆਪਭੀਗ੍ਰਿਤਾਰ
ਥੋਤਾਹੈ।ਅਰਕੁਲਕੋਭੀਗ੍ਰਿਤਾਰਥਕਰਤਾਹੈ
ਇਸਪ੍ਰਪੰਚਵਿਤਕੇਪ੍ਰਮਾਣੁਕਹੈ।ਪੰਚਪ੍ਰਧਾਨੁ
।ਜਿਨਕੇਪ੍ਰਮਾਣੁਕਹੈ।ਪ੍ਰਧਾਨਤਾਭੀਤਿਨਕੀ
ਤਨਕਹੀਹੈ।ਪੰਚੈਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ।ਪੰ
ਚਹੀਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਦੁਆਰੇਮਾਨਭੀਪਾਵਤੇਹੈ।ਪੰ
ਚੇਸੋਹਹਿਦਰਗਾਹਰਾਜਾਨੁ।ਪੰਚਹੀਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇ
ਦਰਗਾਹਜਾਤੇਹੂਏਸੋਭਾਭੀਪਾਵਤੇਹੈਂ।ਪੰਚਾਕ

ਗੁਰਫੇਰਧਿਆਨੁ।ਅਤੇਫੇਰਓਹੁਮਾਤਮਹੈਗੁਰਤਿਸਜੀਦਿ
ਥੇਪੰਚਾਕਾਧਿਜਨਹੈ। ਜੋਕੋਕਹੈਕੋਰਵੀਚਾਰੁ।ਕਰਤੇਕੇ
ਕਰਣੈਕਾਨਧੀਸੁਭਾਉ। ਜੋਕੋਈਵੀਚਾਰੁਕਰਕੈਕਹੈਤੇ
ਕਰਤੇਕੈਕਰਣੈਕਾਕਛੁਸੁਮਾਉਨਾਹੀ। ਅਸੁਸਪਕਰਉਅ
ਪਤਰਾਕੁਲਭੀਤਿਵਾਇਆ।ਇਹੁਕੈਨਜੀਧੜੀਚਾਤਹੈ।
ਨਕੇਮਨਨਕੀਮਹਿਮਾਐਰੁਝੜੀਸੁਨੇ ਧੌਲੁਧਰਮੁਦਇ
ਆਕਾਪੂਤੁ। ਸੰਤੋਖੁਥਾਪਿਰਖਿਆ।ਜਿਨਸੂਤਿ ਖੁਰਾਣੈਮੈਥਿੰ
ਖਾਹੈਦਿਰਾਹਸਤੀਓਰਕੇਪੀਠਪਰਹੈ। ਅਰੁਇਹੁਭੀਲਿਖਤਤ
ਹੈਧਉਲਜੋਹੈਤੈਬਲੁ ਤਿਸਕੇਸਿਰਪਰਹੈ।ਇਸਜੋਸੁਨਨੇ
ਵਾਲੇਕਉਸਿਦੇਹੁਹੋਤਾਹੈ। ਤਿਸਕਾਉਤਰੁ।ਪ੍ਰਿਥਵੀਵੀਚੁ
ਜੈਤੇਜੇਸਨਾਗਕੇਸਿਰਪਰਹੈ। ਅਰਗਿਰਦੇਗਿਰਦੇਦਿ
ਗਜਸਤੀਓਰਕੀਪੀਠਪਰਹੈ। ਧਉਲਜੋਹੈਧਰਮਰੂਪਹੈ
ਅਰਦਇਆਕਾਪੂਤੁਹੈਜੋਦਇਆਹੈਇਤਚੀਤੇਧਰਮੁ
ਉਪਜੈ ਸੰਤੋਖੁਐਤੇਬਲੁਹੈ। ਕਿਸੀਕਾਆਸਰਾਨਹੀਰਖਾ
ਹੈਤਾ। ਤਬੀਤੋਸੂਤਕਿਆਕਹੀਆ ਇਤਾਭੁਰਖਾ

ਤਿਸੀਨੇਧਾਰੁਰਖਿਆਹੈ। ਨਹੀਤੂ ਲਾਇਆਨੇਹੋਤਾ। ਅਬ
ਵੀਚਾਰੁਕਰਕੇ ਦੇਖਾ ਚਾਹੀਏ। ਧਵਲੁਐਸਾਤਰੀਕੇਹੂਆ
ਜੋਐਸਾਕਰਮੁਕੀਆ। ਕਰਮੁਤਬੀਕੀਆਹੋਵੈਗਾ। ਜੇਕਰ
ਹੈ ਸ੍ਰੋਤੇਕੋਈਬਚਨਸੁਨਕਰਮਾਨੇਹੋਵਹਿਗੇ। ਬਿਨਮਾਨੇਤੋ
ਕੋਈਕਹਿਨਹੀਸਕਤਾ। ਇਹੁਸਭੁਮਨਨੇਕਾਤੋਪ੍ਰਾਪਤਹੈ।
ਜੋਕਰਤੂਤੇਹੋਵੈਸਚਿਆਰੁ। ਜੋਕੋਈਮਨਨੇਕੀਮਹਿਮਾਕੇ
ਸੁਨਤਾਹੈਸੋਸਚਿਆਰੁਕਿਆਕਹੀਏਪ੍ਰਮੇਸੁਰਹੀਹੋਤ
ਹੈ। ਐਸੇਤੂਭੀਮਨਨੇਕੀਮਹਿਮਾਕੋਕਹਤੇਹੈ। ਧੌਲੇਊਪਰ
ਕੇਤਾਭਾਰੁ। ਧਰਤੀਹੋਰੁਪਰੈਹੋਰੁਹੋਰੁ। ਤਿਸਤੇਭਾਰੁਤਲੈ
ਕਵਣੁਜੋਰੁ। ਅਬਵੀਚਾਰੁਕਰਕੇਦੇਖੋਧਵਲੁਪਰਕੇ
ਤਾਭਾਰੁਹੈ। ਧਰਤੀਕੇਪਰੈਐਸੇਹੂਧਰਤੀਹੈ। ਤਿਸਕੇਪਰੈ
ਔਰੁਹੈ। ਧਰਤੀਕਾਤੋਕਛੂਅੰਤੁਨਹੀ। ਤਿਸਤੇਸੇ
ਇਹੁਪੂਛਤਾਹੈ। ਇਤਨਾਜੋਧਰਤੀਕਾਭਾਰੁਹੈਸੋਤਿ
ਸਕੋਜਿਸਨੇਥਾਪਰਖਿਆਹੈ। ਤਿਸਕੇਤਲੇਜੋਰੁ
ਕਿਸਕਾਹੈ। ਜੋਏਤਾਭਾਰੁਨਹੀਡੋਲਤਾ। ਅਡੋਲ

ਤੈਤੇਕਉਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕਹੀਐ॥ਤੂੰਤੇਪਦਉਲਅਮਾਨਨਕਰੇਕੇਪ੍ਰਮੇਸੁ
ਰੂਪਕਹੀਐ॥ਅਉਰਭੀਜੇਕੋਈਮਨਨਕਰੇਗਾ॥ਸੋਭੀਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਰੂਪਹੀਹੋਵੈਗਾ॥ਇਤਾਕਹਣੇਕਾਇਹੀਪ੍ਰੋਜਨ
ਥਾ॥ਕਰਤੇਤੇਕੇਕਰਣੇਕਾਨਹੀਸੁਮਾਰੁ॥ਇਸਕੇਵਿਸ
ਤਾਰੁਕਰਕਹਤੇਹੈਂ॥ਜੀਅਜਾਤਿਰੰਗਾਕੇਨਾਵ॥ਸਭਨ
ਲਿਖਿਆਵੁੜੀਕਲਾਮ॥ਜੀਵਹੈਤਿਨਕੀਮਤੀ
ਸੋਹੈਤਿਨਕੇਇਤ੍ਰਹਦੂਆਦਿਕਸੇਲੇਖੁਹੈ॥ਤਿਨਸ
ਭੁਲੇਖੇਅਲਕਰਿਅਲੀਇਹੀਲਿਖਆ॥ਵੀਚਾਰੁਕ
ਰਾਇਪੀਕਹਾ॥ਏਕਲਾਮੁਵੁੜੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਨੇਤਸਭੀ
ਪੂਰੀਹੈ॥ਏਸ੍ਰਿਸਟਕੀਆਦਿਵਿਖੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਨੇਨੇ
ਰਚੀਥੀ॥ਐਸੇਸਾਐਸਾਸੁਭਅਸੁਭਕਰਮੁਕਰੇਗ
ਸੋਤੈਸਾਤੈਸਾਫਲੁਪਾਵੈਗਾ॥ਜੋਦੇਖਣੇਮੇਆਇਆ
ਪਦਲੁਪ੍ਰਿਥਵੀਕੇਥੀਅਣੇਕਉਸਾਅਰਥੀਹੈ॥ਅਰੁ
ਏਕੁਐਸਾਐਸਾਅਮੁਲਪਣੀਵਹੈਤੂੰਹੈ॥ਜੋਏਸ
ਭਰਸੇਅਰਜਾਤਾਹੈ॥ਇਹੁਸਭਕਰਮਾਪੀਕਾਤੇਫਲੁ

ਹੈ ਹਾ ਐਸਾ ਅਨੰਤੁ ਹੈ ਕਰਮੁ ਅਨੰਤ ਬੀਚਿ ਸਕੈ ਦਖਾ

ਇਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਇਹੁ ਲੇਖਾ ਕੋਈ ਨਹੀ

ਲਿਖ ਸਾਕਦਾ ਤਾ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥ ਲਿਖ

ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕਿਤੇ ਸਗਤ ਐਸੀ ਵ

ਅਰ ਕੇਤੀਆ ਤਨ ਕੀਆ ਜਾਤੀਆ ਅਰ ਕਿਤਨੇ ਕੇ

ਤੇ ਰੂਪ ॥ ਅਰੁ ਕੇਤੇ ਜਾਮੁ ਕੈ ਹੈ ਕੇਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮੁ ॥ ਅ

ਰੁ ਕੇਤੇ ਦਖੁ ਜੋ ਲਿਖੈ ਹੁਇ ਕੇਤੇ ਬਹੁ ਹੋਵੈਗੇ ॥ ਕੋਈ ਤੇ

ਨਹੀ ਲਿਖ ਸਕੈਗਾ ਕਿਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥

ਕੇਤੀ ਦਾਤ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ਕੇਤਾ ਰੂਪੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਥ

ਲੁਹੈ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਏਤੇ ਰੂਪ ਸੁਆਲਉ ਕੀਆ ਕਹੀ

ਏ ਬਰਨਏ ॥ ਅਰ ਕੇਤੀ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਦਾਤ ਹੈ ਜੋ ਸੈ

ਪ੍ਰਭ ਨ ਸਗਤ ਕੋ ਜੁਗਤ ਸੁਭ ਦਲੁ ਦੇਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ

ਕੋ ਕੌਣ ਜਾਣੈ ॥ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥ ਤਿਸ

ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਕਿਆ

ਕਹੀਏ ਪਸਾਰਾ ਇਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਥਾ ਸੋ ਕਵਾਉ

ਕ੍ਰਿਆਕਹੀਏਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਵਰੂਪਹੂਆ।
ਤਿਸਤੇਹੋਏਲਖਦਰੀਆਉ। ਤਿਸੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁ
ਮਹਾਦੇਵਤੇਲਖਦਰੀਆਉਕ੍ਰਿਆਕਹੀਏ। ਲੋਖਸ
ਗਤਉਤਪਤਹੂਏ। ਜੈਸੇਦਰੀਆਉਜੋਹੋਤਾਹੈ। ਸੋਦੇ
ਖੋਲੋਏਇਹੀਆਵਤਾਹੈ। ਜੋਇਹੀਜਲਹੈ। ਸੋਓਹਜ
ਲਤੋਨਹੀਹੋਤਾ। ਖਿਣਖਿਣਮੈਨੂਤਨਜਲਆਵਤਾ
ਹੈ। ਤੈਸੇਹੀਸਬਾਤਈਖਿਣਖਿਣਮੋਨੂਤਨੁਉਤਪਤਿ
ਹੋਤੂਹੈ।। **ਤਬੀਦਰੀਆਉਕਹਿਆਹੈ। ਏਤਾਕਹੇਲੋਕ॰**
ਇਹੀਪ੍ਰੇਸਨਹੈ। ਲੋਖਿਸ੍ਰਿਸਟੀਮੈਅਨੰਤਪ੍ਰਕਾਰਕੇਸੀ
ਵ੍ਰਿਤੀਨੇਕੇਅਨੰਤਪ੍ਰਕਾਰਕੇਸੁਖਦੁਖਸੋਆਪੇਆਪ
ਨੇਕਰਮਕਾਫਲਹੈ। ਸੁਭਕਰਮਕੀਆਤਿਸਕਾ
ਫਲੁਸੁਖਹੂਆ। ਬੁਰਾਕਰਮਕੀਆਤਿਸਕਾਫ
ਲਦੁਖਹੂਆ। ਤਾਂਤੇਇਸਕਉਜਸਅਸੁਭਕਰਮਤਨ
ਹੀਕਰਣੇ। ਬੁਰਾਨਕਰਣੇ। ਸਤਿਗੀਇਸਕਾਤਾਤ
ਪਰਜੈਹੈ। ਕੁਦਰਤਕਰਦਨਕਧਾਵਿਦਾਬਾ।

॥ਅਨੇਤਜੀਵਤਿਨਕੇਅਨੇਤਸੁਭਅਸੁਭਕਰਮੁਤਿਨਕੇ
ਸੁਖਦੁਖਾਦਕਫਲ॥ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਭਾਵਕਾਇਹੀਦਲਨੌਹੈਸੋ
ਕੀਕਿਆਕੁਦਰਤੌਹੈ॥ਸੋਏਦੀ(ਖ੍ਯਾਰਕਰਕੇਹੈ॥ਸੋਕੇ
ਵੀਕੌਹੈਜੋਨਹੀਤੁਆਗੀਸਰਧਾਤੇਅਤਿਹੀਕਹੇਹੈ॥ਦੂਗਰਿ
ਅਪਨਸ੍ਵਾਇਕੁਦਰਤੌ॥ਸੋਏਰੇਤਾਈਦੁਰੇਕਿਆਕਹੀ
ਏਅਨੇਕਰਭੋਜੋਕੂਆਤਿਕਹੁ॥ਤਬਬੇਤੇਰਅਨੇਕੀਆਂਏ
ਏਕਦਾਵਬੂਤੀਨਾਅਨੇਕਾ॥ਕਾਹੇਤੇਸਰਬਤੋਅਨੇਤਹੈ
ਤੰਤੇਜਨਕਕਹੈਨਕਾਤੋਕਿਜੋਕੇਸਅਰਥਨਹੀ॥ਜਿਤਾ
ਕਹਿਸਕੈਤੇਤਾਤੇਕਹੈ॥ਤਿਸਤੇਐਸ਼ਿਵਜੀਕਹਤੇਹੈਜੋ
ਤੁਪ੍ਰਸਾਦੋਸਾਪ੍ਰਿ(ਭੁਲੀਕਾਗ॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਨਿਰੰ
ਕਾਰ॥ਪ੍ਰਭੁਸਰੂਕਿਭਗਤਪਿਆਰੀ॥ਜੋਕੇਕਹੈਜੋਈ
ਅਧਕਾਰੀ॥ਤੇਰੇਤਾਈਭਗਤਕਾਭਾਦਵਤੀਹੈ॥ਜੋ
ਤੇਤੂਸਤਿਸਰੂਪੀਨਿਰੰਕਾਰਹੈ॥ਤਾਂਤੇਭਗਤਕੇਭੀ
ਸਤਿਸਰੂਪੀਕਰਦੂਆਰਤਾਹੈ॥ਏਤਾਕਹੇਕਾਇਹ
ਤਾਤਪਰਜਹੈ॥ ੨੬ ਸ੍ਰੀਹਾਤੁਕਰਕਰਮੁਨਨਗਿਆ

ਨਕੀਮਹਿਮਾਕਹਤੇਹੈ।ਅਸੰਖਜਪੁ।ਅਸੰਖਭਾਉ॥
ਇਸਕੀਕਥਿਆ।ਦੂਕਾਸਾਧਨ।ਅਸੰਖਜਪਹੈ।ਜਪ
ਜੋਹੋਤੇਹੈਸੋਮੰਤ੍ਰੋਂਕੇਹੋਤੇਹੈ।ਤਿਨੁਮੰਤ੍ਰੋਂਕੇਜਪਣੇਕੇਅ
ਸੰਖਹੀਭੇਦਵਾਕਿਆਕਹੀਐਪ੍ਰਕਾਰਭੀਹੈ।ਸ੍ਵੈਠਕਰਖੜ੍ਹ
ਹੋਕਰਨਦੀਤੀਰ੍ਹ।ਨਦੀਕੀਚਿਹ।ਏਵਾਲੇ।ਪ੍ਰਬਤ
ਕੀਕੰਦ੍ਰਾ।ਤੁਲਸੀਨੂ।ਇਸੁਅਖਰਕੇਨੇੜੇਵਿਖੈ
ਬਿਖੈ।ਇਸੁਬਾਪਣਕਰਣਾ।ਇਸਕੇਮਸਤਕਵਿਖੈ
ਇਸਤੇਲੋਕਭੂਜਪਕਰਤੇਹੈ।ਕੋਈਅਸੰਖਪ੍ਰਕਾਰਕੋ।
ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਕੈਜਪਕਾਅਭ੍ਯਾਸੁਕਰੈਗਾ।ਸੋਈ
ਇਸਕੇਵ੍ਰਿਤਾਰਥਕਰੈਗਾ।ਜਿਹਕਾਮੋਹੋਕਰਜਪੈ
ਗਾ।ਸੁਕਰਤੁਪਾਵੈਗਾ।ਅਸੰਖਪੂਜਾ।ਅਸੰਖਤਪਤ
ਭੂ।ਅਸੰਖਪ੍ਰਕਾਰਕੀਪ੍ਰੇਮਸੁਰਕੀਪੂਜਾਹੈ।ਪ੍ਰੇ
ਸਰਬਤ੍ਰੁਪਕਰਕੈਪ੍ਰਮਾਤਮਾਦੇਵਕੋਕਾਪੂਜਨਕਰਣ
ਤੁਪਆਦਿਕੋਕਾਕਰਣਾ।ਅਸੰਖਗ੍ਰੰਥਮੁਖਵੇਦਪ
ਠ।ਗ੍ਰੰਥਾਦਿਕੋਕਾਪੜ੍ਹਨਾ।ਕੋਈਐਸੇਪਾਠਾਦਿਕਕ

ਰਣਾ॥ਅਸਿਖਸੋਜੁਮਨਰਹਹਿਉਦਾਸ॥ਜੋਰਾਗਾਦਿ
ਰੋਕਾਕਰਣਾ॥ਉਦਾਸੀਨਰਹਣਾ॥ਅਸਿਖਬੁਗਾਤਿ
ਗ੍ਰਹਣਕਿਆਨੂਵੀਭਾਗ॥ਅਸਿਖਸਤੀਅਸਿਖਦਤ
ਗ੍ਰਹਣਕਿਆਨਾਦਰੋਕਾਦੀਰਾਵੂਕਰਣਾ॥ਸਤੀ
ਹੋਣਾ॥ਸੁਖਤੇਦੁਰਨੁਕਹਿਕਰਨਹੀਂਫਿਰਨਾ॥ਅਸਿਖਸੁ
ਰਸੁਹਿਤ੍ਰਖਹਿਸਾਰੁ॥ਅਸਿਖਮੋਨਲਿਵਲਾਇਤਾਰੁ
ਸੂਰਮਾਹੋਣਾ॥ਸੁਖਪਰਲੋਹੋਰੀਆਭਸਹਾਰਣੀ॥ਅ
ਸੀਹੋਣਾਧਿਆਨੁਖਰਾਇਉਹੋਣਾ॥ਇਹੀਸਭੁਅ
ਸਿਖਪ੍ਰਕਾਰਕਹੇ॥ਜੋਸਭੀਇਸਕੀਕਲਿਆਣਕ
ਸਾਧਨਹੈ॥ਪ੍ਰਭਸਣਕੀਪ੍ਰੀਤਅਰਥਇਨਮੋਇਸ
ਕਾਅਭੁਆਸੁਕਰੇਗਾ॥ਜੋਅਭੁਆਸੁਇਸੇਕੋਕਿਰਤ
ਰਥਕਰੇਗਾ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਨੇਕਰਣੇਕਾਅਭਿ
ਆਸੁਇਸਕੀਕਲਿਆਣਕਾਸਾਧਨਹੈ॥ਅਥ
ਅਸਤਗੁਰੋਂਕੇਤਿਆਗਕਾਅਭੁਆਸੁਇਸਕੀ
ਕਲਿਆਣਕਾਸਾਧਨਕਹਾ॥ਅਥਅਸਤਗੁਰੋਂ

ਕੇਤਿਆਰਾਕਾਅਭੁਆਸੁਜਿਸਕੀਕਲਆਨੂਕਾਸਾਧਨ ੩੬
ਕਹਤੇਹੈ ਅਸੰਖਮੂਰਖਅੰਧਘੋਰ ਅਸੰਖਚੋਰਹਰਾਮਖੋ
ਰ ਜਿਸਜਗਤਮੇ ਅਸੰਖਮੂਰਖਹੈ ਸੋਮੂਰਖਕੈਸੇਹੈ ਘੋ
ਰਅੰਧਿ ਜਿਸਕਉਭੁਲਖੂਬਾਕਛੂਸੂਝਤਾਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ
ਕਰਕੇਦੇਖਾਚਾਹੀਏਐਸੇਜੋਮੂਰਖਹੈ ਜੋਘੋਰਨਰਕਕੀ
ਓਰਪੜੈਂਗਾ ਤਾਂਤੇਜਿਸਕੋਅਪਣੀਕਲਆਨੂਲਾਗੀਏਸੋ
ਮੂਰਖਤਾਕਾਤਿਆਗੁਕਰੈ ਅਰਹਰਾਮਕੇਖਾਣੇਵਾਲੇਚੋ
ਰਭੀਅਸੰਖਹੈ ਅਸੰਖਅਮਰਕਰਜਾਹਿਜੋਰ ਅਸੰ
ਖਗਲਵਢਹਤਿਆਕਮਾਹਿ ਅਮਰਕਿਆਕਹੀਏ
ਹੁਕਮੁਕਰੈਗਾਹੀਓਪਰਜੋਰੁਕਰਣੇਵਾਲੇਭੀਅਸੰ
ਖਹੀਹੈ ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਜਾਹਿ ਅਸੰਖਕੂੜਿ
ਆਰਕੂੜਿਫਿਰਾਹਿ ਪਾਪੀਅਰਕੂੜਕਹੈਣੇਵਾਲੇਅ
ਸੰਖਹੀਹੈ ਅਸੰਖਮਲੇਛਮਲੁਭਖਖਾਹਿ ਅਸੰ
ਖਨਿੰਦਕਸਿਰਕਰਹਿਭਾਰੁ ਮਲੀਨਤਾਕੇਭਖਣੇ
ਵਾਲੇਮਲੇਛਜੋਕੋਈਕਿਸੀਕੀਨਿੰਦਾਕਰਤਾਹੈ।

ਸੋਉਸਕੈਪਾਪਕਾਭਾਰੁਅਪਣੇਸਿਰਪਰੁਲੇਤਾਹੈ।ਇਹਅ
ਖਰੀਬੁਰੇਕਰਮਕਹੈ।ਇਨਕਾਫਲਭੀਤੇਬੁਰਾਹੀਹੋਵੈ
ਗਾ।ਤਾਂਤੇਅਪਣੀਕਰਣਿਆਂਨੂੰਜਿਸਕਉਚਾਹੀਐਸੋਬੁ
ਰੇਕਰਮਕੇਤ੍ਰਿਆਗਕਾਅਭਿਆਸੁਕਰੈ।ਨਾਨਕਨੀਚ
ਕਹੈਵੀਚਾਰੁ।ਊਨਾਅਹਿਵਕੋਕਾ।ਨੀਚਨਾਮੁਹਦੇ
ਕਾ।ਬਚਨਾਂਅਸਭੂਲਅਰੁਹੋਛਦਾਸੂਖਮੁ।ਤਾਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਸੂਖਮਬੀਚਾਰੁਕਰਤੇਹੈਂ।ਜੋਕੋਈਕਹੈ
ਈਗਾਸੂਖਮਤਾਕਾਰਿਆਕਹੀਏ।ਤਿਸਕਾਉਤਰੁ।ਜੋਫਲ
ਭੁਲਕਰਮਕੇਕਰਦੇਤਾਂਹੈ।ਸੋਈਬੁਰੇਕੇਤ੍ਰਿਆਗਕਾਹੈ।
ਇਹੁਅਹਿਲਾਖਾਤਾਹੈ।ਇਸਕੇਸਭਕੋਈਸਮਝਨਹੀਸਕ
ਤਾ।ਦੁਰਲਭਅਨਸਮਾਵਾਏਕਵਾਕੁ।ਹੋਗੋਵਿਦਤੇਤੇਰੇਭੂਸਨੁ
ਖੀਰਪਿਤਮੇਰਾਏਕੁਸੁਆਸਨਮਾਂਦੇ।ਜੋਤੂਪਰਭੋਵੇਸਾਰੀ
ਭਲੀਕਾਰੁ।ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰੁ।ਜੋਕਰਮੁ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਭਾਵਤਾਹੈਸੋਈਭਲਾਹੈ।ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਇਹੀ
ਭਾਵਤਾਹੈ।ਭਲੇਕਰਮੋਂਕਾਗ੍ਰਹਣਅਰੁਬੁਰੇਕਾਤਿਆ

ਗ੍ਯਾਤਬਕੀਤੇਸਾਸਤ੍ਰਪੁਰਾਣੋਪੁਕਾਰਪੁਕਾਰਕਹਤੇਹੈ ॥ਭੁਲੇ ॥੨੧॥
ਕੇਗ੍ਰਿਹਣਕਾਸ੍ਰੇਸਟੇਤਿਆਗੁਕਾਇਹੀਫਲਹੈ ॥ਪ੍ਰੇਮ
ਸਰਧੀਆਗਿਆਆਪਣੀਆਪ੍ਰੇਮਸੁਰਆਪਸਦਾਸਤਿਸ੍ਰ
ਰੂਪਨਿਰਾਕਾਰਹੈ ॥ਆਪਣੇਆਗਿਆਕਾਰੀਕੋਭੀਸ੍ਰ
ਤਿਸਰੂਪਕਰਡਾਰਤਾਹੈ ॥ਜੋਕੋਈਕਹੈਮੇਦਲਭੁਲੇਕ
ਰਮੇਕਕਰਣੇਨੂੰਕਹੇਤਾਹੈ ॥ਸੋਈਬੁਰੇਕਾਤਿਆਗੁਕਾ
ਇਸਕਾਪ੍ਰਮਾਣੁਕਹਉਂਨੂੰ ॥ ਗੀਤਾਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨੁ
ਮਹਾਰਾਜਕਹਤੇਹੈ ॥ਅਕਸਨੇਕੋ ॥ਚੇਅਰਸਨੁਸਿਹੁ
ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕੇਨਰਕਕੇਦੁਆਰਹੈ ॥ਇਸਕੇਨਾਸੁਕ
ਰਣੇਵਾਲਾਤੀਨੁਪ੍ਰਕਾਰਕਾਕਹੁੰਦਾਜਾ ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਤੈਸੇਹੀਲੋਭੁ ॥ਜੇਤਾਪਾਪੀਹੈਸੋਇਨ੍ਹਤੀਨੋਹੀਤੇਉਤ
ਪਤਿਹੋਤਾਹੈ ॥ਤਾਂਤੇਇਨੁਤੀਨੋਕਾਤਿਆਗੁਕਰੈ ॥ਜੋ
ਪਾਪੋਕਾਤਿਆਗੁਕਰੀਐਤਾਨਿਹਪਾਪਹੂਆ ॥ਜੋਨਿਹ
ਪਾਪਤੋਪ੍ਰੇਮਸਰਧੀਹੈ ॥ਤਾਤੇਪਾਪਕਾਤਿਆਗਲੇਦਾ
ਲਾਪ੍ਰੇਮਸਰਧੀਹੋਤਾਹੈ ॥ਇਹਪ੍ਰੇਮਸੁਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿ

ਕਾਉਤਮਸਾਧਨਕਹਾ॥ਅਥਮਾਨਖਸਾਧਨਾ॥ਅਰਉਤ
ਮਅਸਥਾਨੇਦੂਜਾ॥ਅਰਵਿਦਿਆਕਾਪੜ੍ਹਨਾ॥ਇਹੁ
ਤ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਕਾਉਤਮਸਾਧਨਹੈ॥ਐਸੀ
ਗੁਰਕਹਤੇਹੈਂ॥ਅਸੋਖਨਾਦ੍ਰਅਸੋਖਨਾਦ੍ਰਾ॥ਅਸੋਖਣ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਨਾਮੁਹੈ॥ਜੋਜਨੁਇਸਕਾਉਤਮਸਾਧ
ਨੁ॥ਜਿਸਕਾਨਾਮੁਕੇਤੁਜਸਨਕਾ॥ਅਭ੍ਯਾਸੁਕਰੈਗਾ
ਸੋਈਨਾਮੁਇਸਕਾਉਤਪਾਰਕਰੈਗਾ॥ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਪ
ਦੂਏਸਾਧਨੁ ਅਸੋਖਣੀਉਤਮਇਸਥਾਨੇਹੈ॥ਕ
ਾਂਸੀ॥ਕਾਂਤੀ॥ਅਵੰਤੀ॥ਮਥੁਰਾ॥ਮਾਇਆ॥ਅ
ਯੁਧਿਆ॥ਇਸਤੇਲੇਕਰੁਅਨੇਕਉਤਮਇਸ
ਥਾਨਹੈ॥ਜਿਨਾਇਸਥਾਨੁਇਹੁਜਨਧਾਮੁਰਖ
ਸੇਵਨਕਰੈਗਾ॥ਸੋਈਇਸਥਾਨੁਇਸਕੇਕਰਿਤ
ਰਥਕਰੈਗਾ॥ਅਰਧਾਮਅਰਧਾਮਅਸੋਖਣੀਹੈ॥
ਅਸੋਖਣੀਲੋਕਅਨਗਾਤ੍ਰਸੇਵਸੋਹੈ॥ਉਹੁਕਹਤੇ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਅਰਧਾਮਹੈ॥ਜਨਾਸੋਕਰਕੇਪਾਇਆ

ਜਾਂਤਾਹੈ॥ ਨਾਇਹੁ ਇਸ ਸਬਦਾਨੂ ਕਰਕੇ ਪਾਈਆ ਜਾ ੩੯
ਤਾਂਹੈ॥ ਅਸੀਖ ਕਹੇ ਹੈ ਜਿਹ ਭ੍ਰਾਰ ਹੋਇ॥ ਅਸੀਖ ਹੀ
ਕਹਤੇ ਹੈ ਜਿਨਕੀ ਆਨੇ ਪਰ ਅਰੁ ਅਸਬਦਾਨੇ ਪਰੁ
ਭਾਵ ਭੂਵ ਨਹੀ ਨਹੀ॥ ਇਹ ਹਤਿਆਰੇ ਅਪਰਾਧੀ
ਹੈ॥ ਇਨਕੇ ਜਿਰ ਪਾਏ ਕਾ ਜਿਹ ਭ੍ਰਾਰ ਉਤਰਦਾ ਹੈ॥
ਅਬ ਅਹਿ ਛਹਰੇ ਈ ਹੋਤੇ ਅੰਗ੍ਰੁ ਕਰਨੁ ਕਿ ਸਕਾਰ
ਰਨਾ॥ ਇਸੀ ਕੇ ਨਿਰਨੇ ਕਉ ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਅਖਰੀ
ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਲਾਹਿ॥ ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀ
ਤਗੁਣ ਗਾਹਿ॥ ਅਖਰ ਜੋ ਹੈ ਹਦੂ ਦਸਾ ਜਤੁ ਪ੍ਰਗਨ
ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਦਨੇ ਹੈ॥ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਗੁਣ
ਨਾਰੇ ਕੇ ਪ੍ਰਿਤਪਾਦਨ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਤਉ ਨਾਮੁ ਉਤਮ
ਹੈ ਨਾਮ ਪੀਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਨਾ॥ ਅਰਤਿ ਸੇਰ
ਨਿਖੇਧ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜੋ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਹੀ ਨਿਖੇਧ
ਜਾਨੁ ਖਰਤਿਆ ਗੁਕਰਤਾ॥ ਐਸੇ ਜੇ ਹੀ ਸਲ
ਹਿ ਜੋ ਹੈ ਉਤਮ ਇਸ ਬਦਾਨੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ॥ ਅਗਰਿ

ਆਨੁ ਐਸੇ ਹੈ ਜੀ ਵ੍ਰਤੀ ਸੁਰ ਕੀ ਏਕਤ੍ਰ ਭੂਤਾ ਜੋ ਹੈ। ਅਰ ਗੀ
ਤਾ ਜੋ ਹੈ ਪ੍ਰਭੇ ਸੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਵ੍ਹਾ ਦਗਾ ਵ੍ਹੇਨਾ। ਅਰ
ਗੁਣ ਐਸੇ ਹੈ ਬਰਤਨੇ ਸੁ ਫੈਂਗਾ ਦਾਨਾ ਦਕਾ। ਜਿਸ ਕੇ
ਦੇਵਸਾ ਜੜ ਕੇ ਅਖਰੂ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਦਨ ਕਰੈ ਸੋਈ ਤ੍ਰਿ
ਮੁ। ਅਰ ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਖੇਧ ਕਰੈ ਸੋਈ ਨਿਖੇਧਾ ਦਿ
ਆਸੁ ਜੀ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਸੁਕੰਤਤੇ ਅੰਤ ਅੰਤ ਦੁਗਲਾਂ
ਤ੍ਰਿਅਨ ਕਹੂ। ਅਰ ਜਿਸਾ ਹੁ ਅੰਧ ਅੰਤ ਬ੍ਰਿਦਾ ਸ਼ਿ
ਅਨ ਕਰਿ। ਪਬਰ ਲੈ ਕਰ ਪਗਾ ਆਪਣੇ ਕਰਿਤੇ
ਲੋਤਾਰੋ। ਅਰ ਕਾਸੀ ਵਿਖੇ ਵ੍ਹਾ ਸੁਕੇ ਕਾ ਪਰਗਤੇੜ
ਨੇ ਕਾ ਸ਼ਿਵ ਅਰ ਬਧੇ ਜੋ ਕਹੀ ਜਾਏ ਨਹੀ। ਕਾਸੀ
ਵਿਖੇ ਮਹਾਦੇਵ ਕਾ ਸਦਾ ਬ੍ਰਤੇ ਹੈ। ਜੋ ਜੀਵ ਮਰੈ ਤਿ
ਸੁ ਕੇ ਕਾਨ ਤਾਰਕ ਮੰਤ੍ਰ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦਾ। ਜਬ ਮਹਾ
ਦੇਵ ਉਪਦੇਸ ਸੁਕਰ ਦੇਨੇ ਕਉ ਆਵਤੇ ਹੈ। ਤਬ ਮਹ
ਦੇਵ ਦੇਵ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਕਰਿ ਹੀ ਇਨ ਕੇ ਪਾਪ ਨਾਸ
ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈ। ਅਰ ਮਹਾਦੇਵ ਕੇ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ਤੇ ਗ

ਮਤਾਰਕ ਮੰਤ੍ਰ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ।ਤਬ ਤਤਕਾਲੁ
ਹੀ ਇਸ ਕਾ ਅਗਿਆਨੁ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ।ਕਾਸੀ ਖੰ
ਡੁ ਮੈ ਕਹਾ ਹੈ । ਐਵ ਜੋ ਤੇਤੀ ਰਖਬੈ ਹੈ ਤਿਨ ਵਿਖੇ ਜੋ
ਮੈਉਤਿ ਸਜੋਕੇ ਕਾਸੀ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰਦੇ ਤੇ ਹੈ । ਜੋ ਕਾਂ
ਸੀ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਕਰਿ ਮੁਕਤ ਹੋਹ ਜਾਤੇ ਹੈ । ਐਰੁ
ਕੇਈ ਤੀਰਥ ਤੇ ਕਾਂਸੀ ਕੀ ਇਤੇ ਵਸੇਖਤਾ ਹੈ ।ਕਾਂ
ਸੀ ਵਿਖੈ ਮਰਣੇ ਵਾਲੇ ਕਉ ਰੁਦ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਐਸੇ
ਰੁਤੀਰਥ ਵਿਖੈ ਮਰਣੇ ਕਉ ਫੇਰ ਕੁਮਨਾ ਹੋਤਾ ਹੈ । ਐਸੇ ਵਾਲੇ
ਭੁਮੈ ਕਾਂਸੀ ਵਿਖੈ ਪਾਪੀ ਮਰਤਾ ਹੈ ।ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਲੁ ਭੈ
ਰਵ ਕੀ ਤਾੜਨਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ।ਅਬ ਮਾਰੁ ਮਇ ਰਕਸੂਪ
ਪੂਆ ।ਤਬ ਮਹਾਦੇਵ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤੇ ਹੈ ।ਤ
ਬ ਮੋਖ ਹੋਤਾ ਹੈ । ਅਬ ਮੂਲ ਹੀ ਕੇ ਕਹਤੇ ਹੈ ।ਅ
ਖਰੀ ।ਲਿਖਣੇ ਬੋਲਣ ਬਾਨੁ ।ਲਿਖਣ ਬੋ
ਲਣਾ ਇਹ ਤੀਤੇ ਅਖਰਾ ਹੀ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ।ਤੰ ॰
ਤੇ ਸੁਕਤਸਿ ਮਰਤ ਅਨਜਾਣੁ ਹੀ ਲਿਖਣ ਬੋਲ

ਣਾ।ਅਖਰਾ।ਸਿਰਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣੁ।ਅਖਰਾ।ਸਿ
ਰੁਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣੁ।ਅਖਰੋਂਕਾਇਸਕੇਸਿਰਸਾਥਬ੍ਰ
ਮੰਜੋਗੁ।ਸਾਸਤ੍ਰਮੇਂਕਹਾਹੀਹੈ।ਵਿਧਾਤਾਨੇਇਸਕੇ
ਸਿਰਪਰਅਖਰੁਲਿਖਦੀਏਹੈਂ।ਜੁਕਤਾਜਿਸਕ
੩ ਅਨਸਾਰੀਹੋਵੈਗਾ।ਤ੍ਰੈਜੈਸਾਵੁਸਾਕਾਵੁਤੇਪਾਕਪ
ਦੈਕਾ।ਔਰਜੁਕਤਾਜਿਸਕਰਤਕੇਸ੍ਵਾਹਾਕਿਹੋਵੈ
ਕਾਤ੍ਰੈਜੈਸਾਕਸਾਕਾਕੇਮੇਦੂਖੈਦਾ।ਜਿਨਇਹੁ
ਲਿਖਆ।ਤਿਸੁਸਿਰੁਨਾਹਿ।ਜਿਵਫੁਰਮਾਏਤਿ
ਵੈਤਿਵਪਾਹਿ।ਜਿਸਨੇਇਹੁਅਖਰੁਲਿਖੇਹੈਤਿ
ਸਕੋਸਿਰੁਇਹੁਅਖਰੁਨਹੀ। ਜਹੋਤੇਤਿਸਕੇ
ਪਰੈਲਿਖਤੈਦੂਜਾਕੋਆਰਾਅਜੈਸੀਹੋ
ਤੀਹੈ।ਤੈਸੇਹੀਅਖਰਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੇਹੈ।ਜੈਸਾਜੈ
ਸਾ।ਜਿਸਕਾਕਰਮਹੋਤੇਹੈਂਤੈਸੇਹੀਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਆ
ਗਿਆ।ਤਿਸਜੀਕੇਅਨਸਾਰਫੁਲੇਖਬ੍ਰਿਲਿਖਤਾ
ਤਾਹੈ।ਏਤੇਕਹਣੇਕਾਇਹੀਪ੍ਰਜਨਹੈ।ਕੁਲੋਕ

ਮਹੀ ਕਾ ਅਭੇ ਅਸੁਰ ਕਥਨ ਨ ॥ ਐਸੇ ਤਾ ਕੀ ਭਾਵੇ ਤਾ ਨਉ ॥ ੪੦
ਐਸੇ ਤਾ ॥ ਬਿਧਾ ਭਾਨੇ ਲੇ ਮੁਕੀ ਅਭੇਤਾ ਸਾਥ ਨ ਸੁਭੀ
ਲਿਆ ॥ ਦਿਨ ਨਾ ਦੇ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬਾ ਉਤਿ ਐਸਾ ਸੁ
ਸੋਪੇ ਗਾਤ ਬੀ ਤੇ ਤੇਗਾ ਲੇ ਧਾ ਮਿ ਟੇ ਰਗਾਂ ॥ ਦ੍ਰਿਬਿਰਨਾ
ਨਸੁ ਤੇ ਰੰਕੇ ਈ ਭੀ ਇਕ ਨਾਨ ਵੀ ॥ ੧ ਟੋਕਾ ਅ
ਬਾਦ੍ਰਿਸਟਾ ਕ ਪੂਰ ਬ ਕਨ ਮੁਕੀ ਅਹਿ ਆ ਕਹਤੇ ਹੈ ॥
ਭਗੀ ਅੈ ਹਬ ਪੈ ਭੁਤ ਨ ਦੇਹਿ ॥ ਧਾਨੀ ਪੈ ਤੈ ਉਤਰ
ਸਖੈ ਹਿ ॥ ਜੈਸੇ ਹਾਥ ਮਗਤ ਨੁ ਕਿਆ ਕਹੀ ਐਸ
ਵਿਸਤਾਰੁ ਕਰਕੈ ਦੇਹ ਹੀ ਮਲੀ ਨ ਕਰਕੈ ॥ ਲਿਖ
ਇਆ ਨੁ ਹੂ ਆ ॥ ਜੈਸ ਸਲਜ ਬੇਪੇ ਦੂਟੇ ਕਰਕੈ ਸੁਧ
ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਸੂਤ ਪਲੀ ਭੀ ਕਪੜੁ ਧੋਇ ॥ ਟੋਹਿਸ
ਬੂਨ ਲਸ਼ੀ ਮੈ ਓਹਿ ਧੋਇ ॥ ਅਰਸੂ ਤੁ ਆਦ
ਰਉ ਕਰਕੇ ਦੂਸਰ ਅਸੁਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈਸ ਸਾਬੂ
ਨ ਸਾਥ ਸੁਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਭਗੀ ਅੈ ਮਤਿ ਪਾਇ ਕੈ
ਸੈਗਾ ॥ ਓਹੁ ਧੋਪੇ ਨਾ ਦੇਵੈ ਕੈ ਰਗਾ ॥ ਅਰ ਪਾਪ ਕ

ਰੇਕੈਬ੍ਰਿਧਸੇਅਲੀਨੁਭੁਝੀਜੋਨਾਮੁਸਪਦੇਲੈਕਾਜੇਰ
ਬੈਠੈਤਿਸੁਕਰਕੈਜੁਧਹੋਤੀਹੈ।ਭਾਤੇਨਾਮੁਸਪਦੇ
ਹੀਕਾਅਭੁਅਸੁਕਰੈ।ਇਹੀਇਨਕਾਬਾਭਪੁ
ਜੋਹੈ।ਤ੍ਰਿਭੇਵਿਜਨਨਾਮੁਖੀਜਿਸਕੀਉਛਹੋਇ
ਸੋਇਹੁਜਨਨਾਮਜੋਪੈ।ਜਿਵਨਾਮੁਧਰਉਛਹੋਇ
ਸੋਸਿਹੁਨਾਮੁਜਪੈ।ਬਿਨਾਨਾਮੁਧਪੈਕਾਧਿਸ
ਰਨੁਦੂਟੈਗਾ।ਨਾਮਤੇਰਧਾਤਿਜੋਪੁੰਨਹੋਤੇਪਾ
ਪਹੀਰੈਭੁਤੀਜਹੈ।ਜੋਈ ਕਹਤੈਹੈ।ਪੁੰਨੀਪਾਪੀ
ਆਖਲਨਾਭਿ।ਜੈਸੇਪੁੰਨੀਨਾਮੁਕਹਾ।ਤੇ
ਸੇਹੀਪਾਪੀਨਾਮੁਕਹਾ।ਪੁਸਨੁ।ਭੂਲਾਜੀਕ
ਹੈਲੈਸੈਤੇਜਭੁਕਿਛੁਅਦੁਤਾਹੈ।ਘਨਵਾਨੁ
ਭੀਕਹਾ।ਨਿਰਧਨੁਭੀਕਹਾ।ਜੋਟੇਨੇਬਗਾਬ
ਰਿਕੇਜੋਹੋਵਹਿਗੇ।ਤੈਸੇਪੁੰਨਪਾਪਕਉਬਰ
ਕੈਸੇਕਹਤੁਹੈ।ਗੁਰੂਉਤਰਕਹਤੇਹੈ।ਖਬਰਿ
ਨਾਲਿਸਲੋਜਾਹਿ।ਜੋਕਿਛੁਪੁੰਨੁਪਾਪਕੀ ੮

ਕੀਆ ਜੀਵਨੋ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਿ ਲਿਖਤੇ ਗਏ॥ ੪੧
ਸੋ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਿ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਹੂਆ॥ ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀਆ
ਪੈਨੇ ਜਾਥ ਲੈ ਗਏ॥ ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ॥ ਹੁ
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬੀਜ ਜਾਹਿ॥
ਕੇ ਬੋਇਆ ਥਾ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਫਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੇ ਭੁਗਤਨਾ
ਪੜਾ॥ ਕੇਵਲ ਪੁੰਨ ਦਾਨੁ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ ਪੁੰਨ ਪਾਪ
ਜੋ ਜਗਤ ਕੇ ਕਰਮ ਸਭ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਪੁੰਨ ਕੀਆ ਥਾ
ਤਿਸ ਕਾ ਫਲੁ ਲੈਨੇ ਗਇਆ॥ ਇਤਿ ਦਰਕਤ੍ਰ ਅਨਤ
ਭੀ ਨਹੀ ਖਾਇ ਸਕਤਾ॥ ਅਥ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰ
ਕੈ ਦੇਖੋ ਦੇਨੇ ਕਰਾਵਣੀ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਪੁੰਨ ਪਾਪ
ਕਰ ਆਵਾਗਵਨ ਤੇ ਦੂਰ ਨਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਦੂਰਿ
ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਨਾਮੁ ਹੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਨਾਮੁ ਹੀ ਕਾ ਅ
ਭਿਆਸੁ ਕਰੈ॥ ਇਤਾ ਕਹਿ ਕੈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਤਤਪ
ਰ ਜੋ ਹੈ ਭਲਾ॥ ਸੋ ਜਬ ਬਜਾਸੇ ਤਉ ਪੁਰਾਨੇ
ਸੇ ਪੁੰਨ ਕਰਮੋ ਹੀ ਕਾ ਤੋ ਪ੍ਰਿਤਪਾਦਨੁ ਕੀਆ ਹੈ

ਅਰਪਾਪਕਰਾਂਜੋਗੀਰਕਭੇਨਿਖੇਧਕਰੀਆਂਹੋਮਤ੍ਰੈਅਨੇਕਪ੍ਰ

ਪਾਪਦੈਨੇਵਰਾਸ੍ਵਰਗਕੋਈਕਹੈ।ਇਹੁਭੁਗਸ੍ਵਰਗਨਰਕ

ਮੈਕੈਆਨੇਕਾ। ਉਤ੍ਰੁਗੁਰਕਹਤੇਹੈ। ਤੀਰਥਤਪੁ

ਦਇਆਦਤਦਾਨੁ।ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁ।ਤੀ

ਰਥਕੀਏਅਸਬਦ੍ਰਾਤਪਕੀਏਅਸਬਦ੍ਵਾ।ਦਇਆਕਰੀ।

ਅਸਬਦ੍ਰਾਤਿਸੁਤਿਸੁਕਾਲਹਿਕੋਊਚਤਜੋਦਾਨਸਭਾਸੇਦੀ

ਆ।ਇਹੀਤੇਪੁੰਨਕਰਮੁਹੋਤੇਨੇਕਰਕੈਪਾਇਆਜੇ

ਤਿਲਭਰਮਾਨੁ।ਤਿਨਕਾਫਲਕਹਤੇਹੈਕਿਤੇਰਾਮਿ

ਲਾਤੇਕਿਆਹੂਆ।ਜੈਸੇਜਮਨੂਕੋਨਧਾਤੂਪ।ਹਿਰਿਆਂ

ਤਕਾਦਿਸੀ।ਜਾਤ੍ਰੈਕੇਅੀਲੇਧਾਤੂਪੈਸੇਸੋਦੀਖਾਦਿਲੇ

ਹੈ।ਕਾਲਕਿਦੇਵਕੁੰਕੈਕਾਮ੍ਰਾ।ਦੀਹਾਪੁੰਨਕਰਮੇ

ਕੋਨਿਖੇਧਕਰਤਤਪਰਮੇਹੋ।ਗੁਰਕਹਤੇਹੈ।ਸੁਣ

ਆ।ਮੰਨਿਆਮਨਕੀਤਾਭਾਉ।ਅੰਤ੍ਰਗਤਿਰਥਿਮਲਿਨਾਉ

ਸੁਣਿਆਕਾਨਮਕੇਸੁਣਨਾ।ਅਰਥਮਾਨੁਲੀਆ।ਅੰ

ਅਰਥਮਾਨੁਕਰਿਉਸਕਾਅੰਤ੍ਰਆਸੁਕੀਆ।ਤਬ

ਅੰਤ੍ਰਗਤ ਭੀ ਰਿਖ ਮਲਨਾ ਉਤਿ। ਸਭ੍ਰ ਸਬਦਨ ਆਦਿਕ ੪੨
ਕੀਏ। ਤਬ ਤਿਸ ਕੇ ਅੰਤ੍ਰ ਵਿਖੇ ਹੀ ਪਰਮ ਭੀ ਰਿਖ ਪ੍ਰਾਪ
ਤਿ ਹੂਆ। ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਅਨਿਤ੍ਰ ਸਲੋਕ ਅਲੀਨਤਾ
ਕੇ ਨਾਸ ਕਰਣੇ ਵਾਲਾ। ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਕੈ ਸੋ ਟਗੁ ਇਸ
ਨਾਨੁ ਕਰਣਾ ਨਾ ਪਾਰੋ। ਵਿਸਨੁ ਪਰਮੇ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਜਿਸ
ਕੀ ਜਿਗਦਵਾਰ ਕੇ ਅਬਾਰ ਵਿਖੇ ਧਰਿ ਇਹ ਅਖਰ ਕਾ ਸੁਜ
ਗਮ ਅਦ੍ਰਸਥਾ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੋ ਨੁਗੰਗਾ ਨਾਹੀ ਤੀਹੈ
ਨਗਇਆ ਧੀ ਭਾਧੀ ਤੀਹੈ। ਨਾ ਪੂਜ ਕਰੀ ਦਾਹੀਤ੍ਰ
ਹੈ। ਕਹੇ ਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਧਰਿ ਇਹੁ ਅਖਰ ਕਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਉ
ਚਾਰਣ ਕੀਆ। ਸਭੀ ਤੀਰਥ ਤਿਸ ਕੇ ਅੰਤ੍ਰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੂਏ। ਤਿਸ ਨੇ ਸਰਬ ਤੀਰਥ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ਕੀਆ। ਅ
ਸਮੇਧ ਤੇ ਅਰੁਨ ਕਮੇਧ ਤੇ ਲੇਕਰ ਜੇਤੇ ਹੈਂ ਦਖਣਾ ਜੋਗ੍ਰ
ਗਤ ਪ੍ਰਗਤ ਜੇਤੇ ਭੀ। ਤਿਸ ਨੇ ਕੀਏ। ਅਰ ਸਰਬ ਦੇ
ਵਤਉ ਕਾ ਪੂਜਨ ਭੀ ਕੀਆ। ਜਿਸ ਨੇ ਧਰਿ ਇਹੁ ਅਖ
ਰ ਕਾ ਜੁਬਾਨ ਕਹਾ। ਸਨਮੁ ਤਿਸ ਜੀਨੇ ਜੀਤਾ ਹੈ। ਜਤਿ

ਸਚੀਜਿਹਵਾਕੇਅਗਮਨਿਹੈਬੈਗਗਿਰਿਹੁਅਖੋਬੋਕਾਜੁਬਾਮ

ਵਿਜਤੁੰਹੈ।ਜਰਬ੍ਰਵਿਤ੍ਰਅਨਾਅਕਹਾਅਬ੍ਰਨਾਅਕੇਬੂਖਣ

ਕਹਤੇਹੈ।ਜਬੁਬਾਣਤੇਬੈਮੈਨਾਹੀਕੋਈ।ਵਿਜਣਬਾਣ

ਕੀਤੇਬੁਬਾਣਨਹੋਇ।ਬਾਵਰੁਪਦੇਜੁਦੁਆਰਜਿਜਨੇਨ

ਅਪਾਇਆਹੈ।ਤਿਜੌਕੇਇਹੁਦ੍ਵਾਰਤਾਬੂਖਣਹੈ।ਹੇਨ

ਕਾਇਇਹੁਜਬੁਬਾਣਤੇਬੋਹੀਹੈ।ਕਾਹੇਤੇਗੁਣਜਿਹੇਨਅ

ਕਾਬੂਖਣਨਿਅਤਾਆਦਕਰਿਨਾਬਿਨਾਤੁਬਾਤਹੀਨ

ਹੋਵੈਬੀ।ਜੁਅਣਬਆਬਬਾਣੀਬਿਬਮਾਤ੍ਰਿ।ਜੁਅਣਤ

ਜਿਤੁਹੋਕਬੁਨਾਅਕਾਜਪਣਾਜਿਤਉਦਦੇਬਾਨਾਹੋਣਪ

ਵੇ।ਆਬਕਹੀਏਇਜਤੇਉਪਰਤਾਅਬਬਾਣੀਬੋਲ

ਣੀਜੋਬੁਧਮਾਤ੍ਰਿ।ਜੋਹੇਪ੍ਰਮੇਜੁਰਤਦਅਬੇਬਪਨੀਬੋਲਣ

ਆਵੈਇਕਾਅਜੀ। ਆਈਏਠਕਲੁਜੀ।ਆਈਏਤਿ

ਪਾਨਿਪਾਨੁ। ਜਦਜੁਹਾਣੁਜਦਅਨਦਮਾਉ।ਜਤਿਜੋ

ਪ੍ਰਮੇਜਰੁਤਿਜਕੇਬਾਣਬਾਣੁਕਹੇਨੇਜੁਨੇਨੇਜਦਾਬਾਟ

ਬਾਏਕਾਹੀਮਨਵਿਖੇਉਤਜਾਹੁਬੇਹੇ।ਦੂਜਬਾਉਤਜ

ਹੁਇਗਿਆਨੁਪਾਵੈਗਾ। ਜੋਕੋਈਇਸਪਰਥਮਸੀਕਾਕਰੈਗਾ। ਤਿਸੀ
ਅਭ੍ਰਆਸਕਾਜੋਉਪਦੇਸਕਰਤੇਹੋ। ਇਸਤੇਜਾਜੋਤੁਕ
ਹੀਅਭ੍ਰਆਸੁਕਿਉਨਕਰਵੈ। ਜਿਸਤੇਸਭੁਕਿਛੁਭੁਲ
ਝੂਗਾਜਾਣਿਆਜਾਵੈ। ਤਿਸਕਾਉਤ੍ਰ। ਕਹਿਉਨਜੋਵੇਲ
ਵਖਤਕਹਿਉਦੂਕਹਿਉਣਾਖਿਤਕੇਰਨਵਾਲਾ। ਕਹਿਉਨਸੁਕਰਤੀ
ਆਪਕਰਵਨਾਜਿਤਪੋਅਅਕਰਾਉ। ਪੰਡਤੋਕੋਧਮਪੁਛਤੇ
ਹੋ। ਉਪਕਰਵਨੂਵਖਤਥਾ। ਜਿਸਵਿਖੈਪੂਜੇਸੁਕਲੇਅਕ
ਰਕੀਆਕਪੀਏਸਭੋਕਿਕਰਤਾ। ਤਿਸੁਵਿਖੈਨੇਤੂਕਦੀ।
ਜੋਸਾਕਰਮੁਕਰੈਗਾਤੇਸਾਹੀਫਲਪਾਵੈਗਾ। ਵੇਲਨਪਾ
ਈਪੰਡਤੀਜੁਹੋਵੈਲੋਕੁਕੁਕਰਮਾ। ਵਖਤਨਪਾਇਓਕਰਾਦੀ
ਆਗਿਆਨਿਖਨੂਲੋਕੁਕੁਕਰਮਾਨੂ। ਪੰਡਤਹੋਵੈਪੁਰਾਣਵਾਭ
ਟੇਵਾਲੇ। ਤਿਨੇਨੇਉਸਵੇਲੇਕਉਣਸਾਣਾ। ਜਿਸਵੇਲ
ਸੋਲੇਖਪਕਿਆਕਪੀਏਜੋਜੋਕਰਮੁਕਰੈਗਾਤੇਸਾਹੀ
ਫਲਭੀਪਾਵੈਗਾ। ਇਹੁਨੇਤੁਲਿਖੀਗਈ। ਪਰਕਿਰ
ਜੀਜੋਹੋਕੁਰਾਨੁਕੀਲਿਖਤੇਲਿਖਟੇਵਾਲੇਤਿ

ਨੇਨੇਭੀਉਹਿਦੁਖਤਨਪਛੁਤਾਣਾ।ਕਾਹੇਤੇਐਸੇਭੁਲਾਭ੍ਰ
ਮਾਕਰਮੈਕੇਕਰਤੇਤੇਦ੍ਰਿਸਟਆਵਤੇਹੀਤੇਹੈ।ਐਸਿਕੇ
ਨੇਭੁਪਛੁਤਾਣੀਹੋਤੀਤਿਪ੍ਰਸੰਸ੍ਰਵਪਰਾਇਣਤੂਹੀਹੈਸਤੁ
ਸਖਤਮੈਸਾਲੂਮੈਨਟਸਤੇ।ਸਾਸੌਣਕੇਸੇਅਭਮ
ਨੀਹੈ।ਤਿਨੇਕੋਨਿਰਜਤਕਰਤੇਹੈ।ਖਿਤਦੁਾਰਨਸੇ
ਕੀਐਦੇਨਰੂਭ[illegible]ਆਪਨੇਕਰੀ।ਸਿਸਖਿਤਦੁਾ
ਰੁਅਸੁਰਿਤਦੁਕੈਪ੍ਰਸੰਸੁਰਨੇਨੇਤਰਵੀਖੀ।ਤਿਸਕੇ
ਐਖੀਭੀਨਹੀਆਣਤੇ। ਕਾਹੇਤੇਐਸਾਦੇਤੇਹੋਤੇਤੇ
ਪ੍ਰਸੰਸੁਰਪਰਾਇਣਦੂਹੀਹੈਸਤੇ।ਸਿਧੋਕੇਸਾਨਕੇ
ਨਟਸਤੇ।ਇਹੁਸੇਨਿਖੇਧਕੀਆਹੈ।ਸੇਜਹਕਮੁਸੇ
ਕੀਓਕਾਕੀਆਹੈ।ਅਰਸੇਨਿਹਕਮੁਸੇਕੀਹੋਹ
ਤਿਨਕੀਅਹਿਆਕਰਹਤੇਹੈ।ਸਾਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟੀ
ਕੇਸਾਥੈਅਪੇਸਾਦੇਖੋਏਗੀ।ਜਿਹਕਮੁਸੇਕੀਖਿਤ
ਛਾਵੁਕਹੁਭੀਨਹੀਆਣਤੇ।ਤਿਸਕੀਇਹੀਨਿ
ਧੋਹੈ।ਸਬਕਰਤਾਨੇਸ੍ਰਿਸਟਸਾਮੀਤਕੀਸਾਸੀ

ਇਸਬ੍ਰਿਤਿਕੇਕਰਤਾਹੀਸੋਈ॥ਇਸਕੇਜਾਨਣੇਸਾਥ
ਹਮਾਰਾਕਿਆਕਾਮਿਹੈ॥ਵਿਰੋਧੇਨਭਸਨਕਰਿਆਦਾਹੀ
ਏ॥ਜਿਸਕੀ॥ਇਛਿਆਨਿਸਫਲਾਹੋਏ॥ਤਿਸਨੋਆਦੋਬਿਨਾਹੀ
ਸਭਕਿਛੁਸਦਾ॥ਅਰਦਾਨੁਭੀਸਭਕੀਏ॥ਭੁਲਾਸੀ
ਜਾਂਬਹਾਂਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਹੀਕੀਤੇਅਹਿਆਕਹੀਹੈਯਤੁਸੇ
ਨੇਏਕੁਬ੍ਰਹਮਹੀਕੋਪ੍ਰਿਤਪਾਦਨਕੀਆਵੇਦਸਾਸ
ਤ੍ਰਕੇਊਓਕਾਇਦੀਆ॥ਭਿਨੇਸਿਭਹੂਏ॥ਤਿਸਕਾਉ
ਤ੍ਰਾ॥ਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਕਿਸੀਕਾਉਠਾਇਆਉਠਤਾ
ਨਹੀ॥ਤੌਨਿਬ੍ਰਹਮਹੀਨੁਵੇਦੋਏਥੇਅਭਮਾਨੀਹੈ॥ਭੇਉ
ਨੇਪੂਛੀਹੀਹੈ॥ਔਭੁਤਿਨਕਾਕਿਆਉਠੋਕਾ॥ਕਿ
ਉਕਰਆਖਾ॥ਕਿਓਜਲਾਹੀ॥ਕਿਓਵਰਨੀ॥ਕਿਓਸਾਰ॰
ਨਨਕਆਖਨਜਾਭੁਕੇਐਥੇਇਕਦੂਇਕੁਸਿਆ
ਣਾਹੈ॥ਕਿਓਕਰਕਹਾਂਜੋਸਾਸਤ੍ਰੀਲੇਕੁਬ੍ਰਵੈਹੈ॥
ਅਰਜੋਨਾਅਰਕੋਫੋਕਦੇਵੇਸਰੇਅਭਮਾਨੁਮੈਲੇ

ਹੁਏ ਹੈਨੁ। ਤਿਨ ਕੇ ਕਿਸ ਨਾਲ ਹੋਤੀ ਰਿਦੇ ਸੋ। ਅਰਥ ਤੁਲਨਾ ਸ੍ਰੁਗ
ਸਾਨੁ ਕਰਕੇ ਉਨ ਕਾ ਦੂਰ ਨ ਲਗੀ ਕੈਸੇ ਕਰਕੇ ਤ੍ਰਿ। ਕਾਹੇ ਤੇ
ਕਪੋਟੇ ਨੂੰ ਰੀਆ ਸ੍ਵਾਤ ਤੇ ਜੋ ਸ਼ੁਕੇਦੀ ਕਹਿਤ੍ਰਾ ਹੀ ਹੈ। ਅਰੁ
ਏਕ ਤੇ ਏਕ ਕ੍ਰਾਸਿ ਅਣਾਚ੍ਹਿ ਜਾਇਆ ਵਤਾ ਹੈ। ਏਕ ਪੰਚ
ਤ ਪੁਕਤ ਕਹਤਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਖੰਡਤਾ ਕਤਾ ਹੈ। ਤੀਸਰ
ਕ ਹਿਤਾ ਹੈ। ਚਉਥਾ ਖੰਡ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਭ
ਪ੍ਰਸਪਰ ਖੰਡੇ ਹੂਏ ਹੀ ਤੇ ਹੈ। ਆਪਸ ਮੇ ਇਨ ਕਾ ਇਹ
ਪਹਾਰੋ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤਾਤੇ ਨਿਰਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕਰ ਕਰ ਤ੍ਰਸਨਾ
ਰਹਤਾ ਇਹੀ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੈ। ਜੋ ਈਰਖਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ਵਹ
ਤੋ ਆਪ ਸੁਏ ਵਡੀ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ। ਨਾਨਕ
ਜੋ ਕੇ ਆਪੇਸ ਨੇ ਅਭਿਗਾ ਇਆਨ ਜੋ ਹੈ। ੨੧ ਪ੍ਰਸੇ
ਸੁਕਸੇ ਖਡ੍ਹੇ ਹੈ ਜੋ ਖਤ੍ਰਿ ਨਾਸੇ ਕਰਕੇ ਖਡਾ ਹੈ। ਕਿੰਹੇ
ਤੇ ਨਾਸ ਸੁਪ ਕਰਤੇ ਅਨੇਕ ਕ੍ਰਿਤਾ ਰਖ ਹੂਏ ਹੈ। ਇ
ਸਪਰਤੇ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਮਾਣੇ ਹੈ। ਅਰਨਾਸੁ ਖਿਨ ਪ੍ਰਸੇ

ਸੁਕਦੇਕਿਸੀਕੋਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕੀਆਹੈਇਸਪ੍ਰਕਾਰਸ੍ਰੁਤੀਪ੍ਰ ੯੫
ਮਾਣੁਨਹੋਵੈਗਾ। ਜਿਨਨੇਕਾਰੀਆਸਭੁਕਿਛੁਹੋਤ
ਹੈ। ਤੰਤੁਤੇਨਾਅੁਪੀਦਬੋਡੇਹੈ। ਨਾਅਕੇਛੁਡਕਰਜੋਆਪਕੇ
ਮੌਨੇਗਾ। ਜੋਸੋਪੰਡਿਤਹੈ। ਸੋਆਖੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਦੁਅ
ਰਗਾਇਆਹੈਇਆਹੈਇਆਸੋਭਨਾਪਾਵੈਗਾ। ੨੨

ਅਬਵਿਦਿਆਅਰਜੋਗੁਕੇਅਭੁਮਾਨੀਓਕੇਤੋੜ

ਕਹਿਕਰਸਾਧੂਦਿਖਲਾਵਤੇਹੈ। ਪਤਾਲਾਪਤਾਲ
ਲਖਅਗਾਸਾਅਗਾਸ। ਓੜਕੁਓੜਕੁਭਾਲਥਕੇ
ਪਤਾਲੋਂਕੇਤੁਲੇਲਖਪਤਾਲਹੈ। ਅਰੁਅਗਾਸੋਂਕੇ
ਤੁਪਰਲਾਖਅਗਾਸਹੈ। ਵਿਦਿਆਦੁਆਰਾਪੰਡਿਤ
ਅਕੇਖੋਜਾਦੁਆਰਜੋਥਕੀ। ਢੂਢਤੇਢੂਢਤੇਥਕਪ
ੜੇਕਿਸੀਨੇਅੰਤਨਹੀਪਾਇਆ। ਕ੍ਯਾਹੈਤੇਅਕਾਸੁਪ
ਤਾਲੁਜੋਤੇਹੈਜੋਸਭੁਅਵਿਦਿਆਕੇਹੀਹੋਤੇਹੈ। ਜਬ
ਸੋਕਲਪਹਿਛੇਗਾਤਬੀਤੋਅਵਿਦਿਆਜਾਂਤੋਹੋਵੇ
ਗੀ। ਜੋਬਿਨਾਭ੍ਰਮਨੁਅਗਰਿਆਨੁਸੋਕਲਪਕ
ਰੀਹੀਨਾਛੁਟੈਗਾ। ਜੋਕਲਪਕਰਿਹਿਤਹੋਇਆਇ

ਹੀਅਵਿਦਿਆਕਾਅੰਤੁਹੋਹੈ।ਵੇਦਕਹਨਿਇਕਵਾਤੁ
ਸਹਸਅਠਾਰਹਿਕਹਨਕਤੇਬਾਅਸਲੂਇਕਧਾਤੁ।
ਵੇਦੂਏਸੀਕਹਤੇਹੈ।ਏਕੁਅਦੁਤੀਯਆਤਮਾਹੈ।ਦੂਸ
ਰਾਨਹੀ।ਅਰਅਠਾਰਹਿਹਜਾਰੁਕਤੇਬਾਭੀਇਹੀ
ਕਹਤੀਆਹੈ।ਅਸਲੀਇਕਧਾਤੁਹੈ।ਜੈਸੇਏਕੁਸੁ
ਵਰਨਤੇਅਨੇਕਭੂਖਨ।ਬਨੇਤੇਸੁਵਰਨਤੇਭਿੰਨੁ
ਕਛੂਭੀਬੇਨਹੀਹੂਏ।ਤੈਸੇਅਨੇਕਜਾਸਅਨੇਕਗਾਤਕੀ
ਅਵਿਦਿਆਨਾਸੁਹੋਵੈਗੀ।ਲੇਖਾਹੋਇਤੁਲਿਖ
ਐਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਾਸੁ।ਪ੍ਰਸੁਰਅਰਥਅਨੰਤੁਤਿਸੁ
ਕੀਬਰਨਨਾਭੀਅਨੰਤੁ।ਜਿਸਕਾਅੰਤੁਹੋਵੈਹੀਨਹੀ।
ਤਿਸਕੇਲਿਖਣੇਦਾਲਾਕਿਆਲਿਖੈਗਾ।ਨਾਨ
ਕਵਡਾਆਖੀਐਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁ।ਆਪਨਾਸੁਹੈ
ਜਲਕਾ।ਬੂੰਦਜੈਸੀਹੈਜੈਸੇਲੋਕਜਲਸਾਗਰਤੇਹੈ
ਬੂੰਦਭੀਜਲ।ਅਰੁਨਦੀਨਾਲਾਭੀਜਲ।ਜ
ਲੰਧੂਭੀਜਲ।ਜੈਸੇਹੀਤੈਸੇਸਬਬ੍ਰਹਮਰੂਪਹੀਜ °
ਨਤਾਹੈ।ਜੇਹੀਵਡਾਹੈਅਬਵਡਾਆਪਜੈਨੇਵੀਦਾ

ਦੂਆਰਾ ਆਪ ਹੈ ਐ ਆਪੇ ਕੋਮ ਦਭਤਾ ਹੈ॥ ਸੋਈ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰੈ
ਗਾਤੌ ਆਪ ਹੈ ਐ ਆਪ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਹੀ ਠਹਰੈ ਗਾ॥ ੨੨॥
ਹੋਰੁਗੋਠ ਵਿਹੁਨਿਸ ਦ੍ਵਾਰੈ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ ਕਹੈ
ਸਾਲਾਹੀ ਸਲਾਹਿ॥ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ਨਦੀਆ ੦
ਅਤੈ ਵਾਹਿ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ॥ ਸਲਾਹਿ
ਣੇਹੇ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਗੁਣ ਬਾਦ ਦੂ॥ ਤਿਨੋ ਕਰਣੇ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁ
ਰੂਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਣੀ॥ ਜਰਬ ਪੂਰਨ ਜਸ ਸ੍ਵਣੇ ਕਰਿ
ਹੀ ਸਾਧਨ ਹੈ॥ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਭੀ ਤਿਨੋ ਨਾ ਪਾਈ॥ ਨਦੀ
ਆ ਨਾਲੇ ਐਸੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮੈ ਜਾਇ ਪੜਤੇ ਹੈ॥ ਜੋ ਨਦੀਆ
ਨਾਲੇ ਤਿਨ ਕੀ ਠਾਕ ਰਤੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਰੂਪ ਹੀ ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਹੈ॥
ਸਮੁੰਦ ਸਾਹਿ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ
ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ
ਤੁ
ਸਮੁੰਦ ਸਾਹੁ ਸੁਲਤਾਨੋ ਸੇ ਪੁਨਿ ਜਸ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਸਬ ਤਿਸ ਕੇ ਅ
ਨੇਮ ਨਾਦਿ ਸਾਧੇ ਰਖਾ॥ ਤਬ ਜਿਸ ਮਾਲੁ ਧਨ ਕੀੜੇ
ਲੀਏ ਇਹ ਸੁਖ ਬਾਬ ਪੜੇ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਜੋ ਪਰਾਲੇ ਕੇ ਤੁਲਿ
ਭੀ ਜੋ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਛੀਟੀ ਕੇ ਤੁਲਿ ਕੀਨ

ਹੀ ਜਾਣੇਗਾ। ੨੩। ਜੇ ਕਰਿ ਤੂੰ ਜਾਣਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ
ਕਹਤੇ ਹੈਂ। ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣੁ ਨ ਅੰਤੁ। ਅੰਤੁ ਨ ਕਰ
ਣੈ ਦੇਣੁ ਨ ਅੰਤੁ। ਸਿਫਤੇ ਜੋ ਹੈਂ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਤਿ
ਨ ਕਾ ਤੋ ਕਹਣੁ ਅੰਤੁ ਨਹੀ। ਜਿਸ ਮਹਿਮਾ ਕੇ ਕਹੇ ਬੋਗਾ ਜ
ਮਹਿਮਾ ਇਸ ਕੇ ਕਿਤਾ ਰੂਪ ਕਹੇਗਾ। ਅਰ ਕਹਤੇ ਹੈ
ਜੋ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਨੇ ਨਮ੍ਰਤਿ ਤਿਨ ਕਾ ਭੀ ਕਹਣੁ ਅੰਤ ਨਹੀ। ਜਿ
ਸਨ ਅਕੇ ਜੋ ਦੇਗਾ ਸੋਈ ਨਮ੍ਰ ਇਸ ਕੇ ਕਿਰਤਾ ਰਖੁ ਕ
ਰੇਗਾ। ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਅਰਥ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਜੋ ਕਰ
ਮ ਹੈ ਅਰ ਦਾਨ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਭੀ ਤੋ ਕਹਣੁ ਅੰਤ ਨਹੀ। ਅੰ
ਤੁ ਨ ਵੇਖਣੁ ਸੁਣਨਿ ਨ ਅੰਤੁ। ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ
ਮਨਿ ਮੰਤੁ। ਅਰ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਦਰ
ਸਨ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਬਿਸਨਨਾਥ ਜੀ ਬਦਰੀਨਾਥੁ। ਕੇਦਾਰਨ
ਥ। ਜਗਨਨਾਥੁ। ਰਾਮਨਾਥੁ। ਤਿਨ ਕਾ ਭੀ ਕਹ
ਣੁ ਅੰਤ ਨਹੀ। ਅਰ ਸਰਬ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਜੋ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸੁ
ਰ ਕੇ ਦਾਨ ਦਾਤਿ ਤਿਨ ਕਾ ਭੀ ਕਹਣੁ ਅੰਤੁ ਨਹੀ। ਇਨ
ਜੈਸਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਆ ਸਕੇਗਾ। ਜੋ ਏਹੀ ਅੰਤੁ ਆ

ਸੁਇਸਕੇ ਰਿਦਤ੍ਰਾਕਥ ਖ੍ਰਕੈਦੇਖਾ ॥ ਅਰਥ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰੁ ਕੇਸ ੪੭
ਕਾ ਅੰਤੁ ਕਿਸਿਆਹੈ ॥ ਇਹੁ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨ
ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਮੇਸੁ
ਰੁ ਨੇ ਜੋ ਆਕਾਰੁ ਰਚੇ ਕਾ ਬਣਾਇਆ ॥ ਅਰਕਹਾ ਤਕ ਕਹੀਐ
ਅਰਕਾਹੇ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ॥ ਜੋ ਦਿਦਾਰੇ ਇਨਾ ਭੀ ਅੰ
ਤੁ ਕੈਹੈਕਾ ॥ ਤੈ ਭੀ ਤੈ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਤੋਂ ਅੰਤ ਨ ਕਰੀਆ ॥ ੦
ਹੈ ॥ ਫੇਰ ਅਕਿਨੁ ਪ੍ਰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਕਾ ਜਿਸ ਅੰਤ ਨੂ ਕਰਣ ੦
ਤਿਸ ਕੀ ਬਲਿਆਨੂ ਕਾਹੇ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰਥ ਜੋ ਵੀਚਾ
ਰੁ ਕੈਹੈ ਗਾਤੇ ਵੀਚਾਰੁ ਹੁਆਰ ਜਕਾਤ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਰੂਪ
ਹੀ ਜਿਪ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਜੈਸੇ ਜਪਨ ਵਿਖੇ ਅਪਣਾ ਸੰਕਪ
ਲਪੀਤੇ ਜਗਤ ਰੂਪ ਬਣ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਸੰਕਲਪ ਤੇ ਬਿ
ਨ ਕਛੂ ਭੀ ਤੇ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਹੁ ਜਗਤ ਪ੍ਰਮੇ
ਸਰ ਕਾ ਸੰਕਲਪ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਆਪ
ਨੇ ਆਪ ਕੋ ਕਿਸ ਭਿ ਜ ਰੂਪ ਆਨਣਾ ॥ ਇਹੋ ਤੇ ਪਰਸ

ਕਲਿਆਦੂਜਾਧਨੁਹੋ।ਅੰਤਕਾਰਨੂਕੇਤੇਬਿਲਲ
ਹਾ।ਤਾਂਕੇਅੰਤਨੁਪਾਏਜਾਹਾ।ਏਹੁਅੰਤਨੁਜਾਣੇਕੋ
ਇ।ਬਹੁਤਾਕਹੀਏਬਹੁਤਾਹੋਇ।ਇਕਨਬੋਤਕਾਅੰ
ਤਪਾਵਨੇਨਹੀਅਤਕੇਤੀਹੀਤੁਰਜਤੇਹੈ।ਤਿਸੁਪਰਮੇ
ਸੁਰਕੇਗਿਆਨਬੋਲਣਅੰਤਨਹੀਪਾਇਆਤੇ।ਇਸੁਅੰ
ਤਕੇਕੋਈਭੀਨਹੀਜਾਣਦਾ।ਬਹੁਤਕਹੀਐਗਾਤੇਬ
ਹੁਤਤੇਬਹੁਤਹੀਹੋਵਤਾਜਾਇਗਾ।ਜੇਤੇਸੇਕਲਪਕੂ
ਪਹੇ।ਵਡਾਸਾਹਬੂਊਚਾਥਾਉ।ਊਚੇਉਪਰਊਚਾਨ
ਉ।ਵਡਾਸਾਹਬਜੋਹੈਪਰਮੇਸੁਰਸੋਊਚਾਕਿਆਕ
ਹੀਏ।ਸਰਬਤੇਊਤਮਹੈ।ਅਰਨਾਮੁਜੋਪ੍ਰਭਕਾ
ਸੋਸਰਬਊਤਮਤੇਭੀਊਤਮਹੈ।ਹੋਵਣਾਹੋਵਣਾਏਵਡੂਹੋਵ
ਏਸੁਰਥਹੋਵਣਾਦੂਜਾਕੋ।ਹੋਵਤੇਤਿਸੁਜੇਹਾਅਨਅਬਕਿਹੋਵੇ
ਤੁਰਅਰਥਨਹੀਹੈਕੋਈਐਸਾਹੋਵੇਤਾਉਸਕੀਪਤਿਕੋਜਾਣੇਤਿਸੁਨ
ਗਾਹੇ।ਜਿਵਡਾਹੈਤੇਵਡੂਹੈਵਡਾਸੁਏਵਡੂਹੈਕੋਪੀਨਾਥ।

ਹੋਰ ਸਭੋ ਕੂੜ। ਪਰਮੇਸ੍ਰ ਸੁਖ ਰਹਤੇ ਹੈ। ਐਸੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਕੇ ੪੮
ਨਾਮੇ ਕੇਸੇ ਨਿਰੰਤਰ ਉਚਾਰਣ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ਹੋਰ ਦੂਜੇ ਤਿਨ
ਕੈ ਭ੍ਰਮ ਨੇ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਤਿਆਗ੍ਯਾ ਨਾ। ਨਾਮੁ ਉਚਾਰਣ ਦ੍ਵ ੦
ਲਾ ਤੇ ਸਭ ਕੀ ਫਾਸੀ ਤੇ ਛੂਟਾ। ਇਸ ਪਰ ਕਤੇ ਜਾਸ ਤੇ
ਕੇ ਬਲ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਨੂੰ ਹੋ। ਨਾਮੁ ਉਚਾਰਣ ਬਿਨ ਪ੍ਰਭ ਸੋ
ਕੇਨ ਕਿਸੀ ਕੇ ਸਭ ਕੀ ਫਾਸੀ ਤੇ ਛੂਟਾ। ਇਰਦੀ ਐ ਹੈ। ਇ
ਸ ਪ੍ਰਭ ਨੂੰ ਕੇ ਕਈ ਭੀ ਤੇ ਨਹੀ ਹੋਂਦਾ। ਤਾਂ ਤੇ ਨਾਮੁ ਸ
ਕਬ ਉਤਮੇ ਤੇ ਭੀ ਉਤਮ ਹੈ। ਅਬ ਨਾਮੁ ਸਪੇਨੇਦ
ਲੇ ਕਉ ਹੋਤਾ ਹੈ। **ਸੋਈ ਕਾਰ ਕਹਤੇ ਹੈ।** ਇਦਰੂ ਉ
ਚਾਹੇਦੇ ਕੇ ਇਹ। ਤਿਸ ਉ ਤੇ ਕੇ ਸੰਦੇ ਜੋ ਇਹ। ਏਤਾਬ
ਕਾਉ ਧਾਹੇਦੇ ਸੋ। ਸੋਈ ਤਿਸ ਉ ਤੇਕ ਉਸੰਦੇ। ਇਹ
ਇਸ ਕਾ ਅਰਥ ਕਹੀ। ਜੋ ਕਈ ਨਾਮੁ ਕੇ ਏਤਾਬ ਤ
ਉਚਾਰਣ ਕਰ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਨਾਮੁ
ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਤੇਤਾ ਹੀ ਬਡਾ ਉਚਾ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਨਾਮੁ ਰੂਪ
ਹੀ ਹੋ ਇਜਾਤਾ ਹੈ। ਨਾਮੁ ਤੇ ਬਿਨ ਨਹੀ ਰਹਿਤਾ। ਕ

ਲਾਗੀ ਜੈਸੇ ਨਮਸ੍ਰਿਮੈਸਾ ਹੋਤੇ ਸਭ ਤੁਲ ਕੈ ਨ ਨਮਸ੍ਰ ਸਪਕਰਿ ਨਮਸ੍ਰੁ
ਪਰਿਕ੍ਰਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ । ਤਿਸੀ ਕਾ ਉਦਾਹਰਣ ਕਹਤੇ ਹੈ ।
ਜੈਦੇਵ ਕੂ ਆਪ ਸ੍ਰੀ ਨੇ ਆਪ ਆਪਕਾ ਦਾਸ ਕਰ ਨਦਰ ਕਰ ਮੀਦ
ਤਾ ਕਿਤਾ ਸਰਬਾ ਪ੍ਰੇਮੇਸੁਰ ਨਾ ਮੈ ਹੈ । ਤਿਸ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮੇਸੁਰ ਆਪ
ਹੀ ਜਾਨਤਾ ਹੈ । ਦੂਸਰਾ ਜਾਨੂ ਨਹੀ ਜਾਨਦਾ । ਅਬ ਜਾਨਿ
ਉਹੀ ਜਾਨਦਾ ਹੈ । ਜਿਸ ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ
ਹੋਤੀ ਹੈ । ਅਰੁ ਕਿਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤਿਸੀ ਪਰ ਹੋਤੀ ਹੈ । ਜਿ
ਸਨੇ ਅਨੇਕਾਂ ਜਨਮਾਂ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰੇਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਅਰ ਸ੍ਰਧਾ ਕਰ
ਕਰ ਕੀ ਇਹ ਹੋਤੇ ਹੈ । ਨਦਰ ਕਰ ਹੋ ਤਾ ਕਰਮੋ ਕੀਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ।
ਜਿਸ ਕੇ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਸੁਭ ਕਰਮ ਹੋਤੇ ਹੈ । ਤਿਸ
ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਨਦਰ ਹੋਤੀ ਹੈ । ਇਤਾ ਕਹਾ ਸਿ ਕਰਮ
ਤੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਜੈਸੇ ਜਿਸ ਕੇ ਕਰਮ ਹੋਤੇ ਹੈ ਤੈਸੇ
ਤਿਸ ਕੇ ਕਪੜੇ ਭੀ ਉਪਜਤੀ ਹੈ । ਅਰੁ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤਿਸ ਕੇ
ਨਦਰ ਭੀ ਹੋਤੀ ਹੈ । ਜੈਸੀ ਗੁਰ ਕਹਤੇ ਹੈ । ਸਰਤਾ
ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨ ਜਾਇ । ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ

ਆਏ॥ਬਹੁਤਕਰਮੁਜਿਸਨੇਕੀਆਹੋਵੈਗਾ॥ਤਿਸਜੀਪ੍ਰਮੇ ੪੯
ਸੁਰਕੀ॥ਕਿਰਪਾਦ੍ਰਿਸਟਿਹੋਵੈਗੀ॥ਖੋਟੇਕਰਮਵਾਲੇਪ੍ਰਨ
ਹੋਵੈਗੀ॥ਇਤਿਹੁਐਸੇਕਰਿਜਿਊਨਪੀਲਿਖਿਆਜਾਤਾ॥ਗੀ
ਤਾਵਚਨੋ॥ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਪ੍ਰੀਤਿਅਰਥਕਰਮਨਾ॥ਜੋਪਰਮੇਹ
ਤਿਸਕਾਮੈਜਸਆਤਮੀਯਵੈਂਤੇਤੇਕਰਿਖਿਆਬਰਤਾਹੈ॥
ਜੋਨਿਹਕਾਮੁਹੈਤਿਨਪ੍ਰਤਿਤੇਇਹੁਅਰਥਕਹਿਆ॥ਅਰੁ
ਜੋਸਕਾਮੁਹੈਤਿਨਪ੍ਰਤਿਦੂਸਰਾਅਰਥਕਹਤੇਹੈ॥
ਬਹੁਤਕਰਮੁਜਿਸਨੇਕੀਆ॥ਤਿਸਕਉਫਲੁਭੀ
ਵਿਧਾਤਾਨੇਇਸਕੇਮਸਤਕਪਰਬਹੁਤਾਹੀਲਿਖਾਹੈਜੋ
ਮੇਤਾਨਹੀ॥ਕਾਹੇਤੇਵਡਾਦਾਤਾਸੁਹੈ॥ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਜੋਤਿਸਨੂ
ਭਰਭੀਤਆਪਨੀਕਰਤਾ॥ਕਛੁਇਸਕਉਫਲਦੇਵੈ
ਅਰੁਕਛੁਕਮੁਲਿਤੁਐਸੇਜੋਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰੁਕਰਤਾਨਹੀ॥ਪਰ
ਮੇਸੁਰਤੇਰਾਜਾਕੀਨਿਆਈਕਰਮੁਫਲੁਦਾਤਾਹੈ॥
ਕੇਤੇਮੈਰਾਹਿਜੇਯੁਅਪਾਰੁ॥ਕਿਤੀਆਗਲਤੁਨਹੀਦੀ
ਸਾਰੁ॥ਕੇਤੇਤੇਕਰਮੁਕਰਾਵੈਪ੍ਰਮੇਸੁਰਤੇਇਹੀਆਂਕ

ਤੇਹੇ ਜੇਹਸੁ ਅਪਾਵਨੁ ਜੋਧਾ ਹੋਵਹਿ। ਹਮਾਰੇ ਸੁਧ ਕਾ ਕੋਈ
ਪਾਰ ਨ ਪਾਵੈਗਾ। ਅਰੁ ਕੇਤੇਂ ਆ ਕੋ ਇਹੀ ਮਾਹੀ ਤਾ ਹੈ। ਜੋਹ
ਮਅਗਣਤਵੀ (ਛਾਵਨੁ ਹੋਵਹਿ। ਜਦਾਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ਵਿ
ਖੇਮਗਲਰਹੈ। ਕਰਮੁ ਤਿ ਦੋਨੋ ਨੇਕੀਆ। ਕਰਮੁ ਅਨੁ
ਸਰੀ ਦੋਨੋ ਕੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰੁ ਕੀ ਬ੍ਰਧਉਪਜੀ। ਦੋਨੋ ਕੇ ਪਰ
ਮੇਸੁ ਰਇਕੁ ਫਲੁ ਕੈਸੇ ਦੇਵੈਗਾ। ਕੇਤੇ ਖਪ ਭੂਦਹਿ ਵੇ
ਕੇਤੇ ਕਾਹੂੰ ਨੇ ਨੈ ਮੁਕਰਪਾਹਿ। ਕੇਤੇ ਦਿਕਾਵੁ ਮੇਹੀ ਖੀਪਖ
ਪਿਭੂਦ ਮੇਰਤੇ ਹੈ। ਕਰਤੇ ਤੇ ਸੁਭ ਕਰਮ ਹੈ। ਤਿਨ ਕਾ
ਫਲੁ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਤੇ ਰੇਗੀ ਹੀਆ ਬਾਤੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਕੇਤੇ ਦੀਕਿ
ਸੀਕਾ ਦਰਬੁ ਲੈ ਲੈ ਸੁਕਰਹੀ ਪੜਤੇ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸੁ
ਰੁਤੇ ਇਹੀ ਮਾਂਗਤੇ ਹੈ। ਜੋ ਪਰਾਇਆ ਆਲ ਹਮ ਕੋ ਪਾਵੇ
ਕੇਤੇ ਸੁਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ। ਅਰੁ ਕੇਤੇ ਸੁਰਖ ਕੈਸੇ ਹੈ ਸੇ
ਕਿਛੁ ਪਾਵਤੇ ਹੈ ਜੋ ਖਾਇ ਜਾਤੇ ਹੈ। ਸੁਧ ਅਸੁਧ ਪੁੰਨ
ਪਾਪ ਕਛੁ ਭੀ ਨਹੀ ਵਿਚਾਰਤੇ। ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ
ਸਦਾ ਮਾਰੁ। ਅਰੁ ਕੇਤੇ ਹੀ ਰੇਸੇ ਹੈ। ਤਿਨੋ ਕੋ ਸਰੀਰੁ

ਕਾਸੁਖਕਦੀਭੀਨਹੀਹੋਤਾ।ਜੇਟਕੁਤਰਖਣੇਨਕਛਿਭੀਨਹੀ ੫੦
ਮਿਲਤਾ।ਏਹੁਤੀਦਾਤਾਤੇਰੀਦਾਤਾਰਾ।ਜਿਹਕਰਮੁਢਲਕੇ
ਦਾਤਾ।ਪ੍ਰਿਸੁਰਗਇਹੁਸਭੁਤੇਰੀਦਾਤਾਹੈ।ਐਸਾਜਿਸਕਾ
ਰਸੁਤੇਸਾਹੀਤਿਸਕਉਢਲੋਹੋਤਾਹੈ।ਝੀਦੁਖਲਾਸੀਭ
ਨੈਹੋਇ।ਤਿਵੇਭੁਲੇਤੇਝੀਦਖਲਾਸੀਹੋਤੀਹੈ।ਸ੍ਰੁਵੇਕ
ਰਸੁਕਦਲੋਲੋਹੋਰੀਵੇੜੀਅਰਭੁਲੇਕਰਮੁਕਾਫਲਸੁ
ਇਨੇਕੀਵੇੜੀ।ਦੋਨੋਕੈਦਹੀਮੋਤੋਹੈ।ਅਰਤੇਰਾਭਾਣਾਸੁ
ਹੈਤੇਰਾਨਾਮੁਸਭਤਿਸਕੋਜੈਸੈਰਾਭਝੀਤੇਥੀਧਲਤੇਛੂਟੇ
ਗਾ।ਹੋਰੁਆਖਨਸਕੋਕੋਈ।ਐਰੁਕੋਈਆਇਸੁਪਰਦੂਜ
ਰੀਝਾਤਕਹਿਨਹੀਸਕਦਾ।ਕੋਤੇਹੀਲੋਕਰੂਈਹਾਝੁਕੇ
ਕਰਸੁਕਰੇਕੈਸੁਕਰਪੜ੍ਤੇਹੈ।ਤਿਨੇਕੇਈਹੀਭੋਰੋਸਾ
ਹੋਦੇਥਾ।ਆਕੋਬੀਸੁਕਰਹੀਪੈੜ੍ਕੋ।ਤਿਨਕਾਲਿਖੇ
ਧਰਹਤੇਹੈਂ।ਜੇਕੋਖਾਇਕੁਆਖਦੁਪਾਹਿ।ਉਹਜਾਣੈਜੇ
ਤੀਆਮੁਹਖਾਹਿ।ਜੇਕੋਈਮ੍ਰਖਖਾਇਕਿਆਕਹੀ
ਏਝੁਰੇਕਰਸੁਕਰਕੈ।ਕੁਆਖਣੁਪਾਹਿਕਿਆਕਹੀਏ

ਬੁਰੇਕਰਮੁਕਰਦੇਹੈ॥ ਅਗੋਜੈਸੇਸੇਸੁਕਰਮਪੜਤਾਥੇਤੇਸੇਹੀ
ਸੁਕਰਮਪੜੈਂਗੇ॥ ਉਹਜਾਣੈਗਾ॥ਸੋਭੀਆਪਣਿਆਕੀਆਹੋ
ਦਾਸੁਖਪਾਵੈਗਾ॥ ਕਿਸੁਕਰਮੁਕਾਕਉਲੁਨੂੰਫਲਪ੍ਰਾ
ਪਤਿਹੋਵੈਗਾ॥ ਇਸਕੋਬੋਝਿਨਾਪ੍ਰਸੇਸੁਰਕੋਵਣੀਨਹੀਜਾਣ
ਣਾ॥ ਸੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਕਹਤੇਹੈ। ਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ
ਆਖਹਿਸਿਭਿਕੇਈਕੇਇ॥ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰੁਆਪਹੀਕਰਮੋ
ਕੋਜਾਣਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਆਪਹੀਫਲੁਭੀਦੇਤਾਹੈ॥ ਇਸੁਕ
ਰਮੁਕਾਇਹੁਫਲੁਦੇਤਾਹੈ॥ ਐਸੇਜੇਹੀਜਥਾਰਥਕਹੇਹੈਂਦ
ਲੋਭੀਸਗਤਮੇਕੋਈਕੋਈਹੈ॥ ਜਾਗਜਦਾਲੁਕੁਜੈਸੇ
ਮਗਨਭਾਵਇਹੁਬੁਝਾਕਰਮੁਹੈ॥ ਇਸਕੋਐਸੇਕਰਖੀਭੀ
ਨਹੀਕਰਣਾ॥ ਇਸਕਾਜਦਾਹੀਅਭਿਆਸੁਰਹੇਹੈ॥ ਅ
ਰਨਾਮੁਅਰਾਧਨੁਜਤਿਵਚਨੁਦਇਆਅਹਿਸਾਪ੍ਰਉ
ਪਕਾਰੁ॥ ਇਸਜਤਨੋਕਰਕੈਜੋਸੁਭਗੁਣਹੋਏਤਿਨਕਾਤ
ਆਗੁਕਬਹੀਭੀਨਹੀਕਰਣਾ॥ ਇਸੀਕਾਜਦਾਅਭ
ਆਸੁਰਖੈ॥ ਅਥਸ੍ਰਵਣੁਮਨਨੁਨਿਧਿਆਸਨਕਰ

ਲੋਜੋਹੈਜਾਖਿਆਤੂਕਾਵੂਤਿਸਜੋਕੋਬਾਰਕਹਤੇਹੈ।ਜਿਸ ੫੧
ਨੋਬਖਸੇਸਿਫਤੁਸਾਲਾਹਿ।ਨਾਨਕਪਾਤਸਾਹੀਪਾਤਿ
ਮਾਤਸਾਹਿ।ਜਿਸਜੋਕੋਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕਿਰਪਾਕਰਕੇਦਾਨੁਕਰ
ਤਾਹੈ।ਸਿਫਤਿਕਿਆਕਹੀਏਆਪਣੇਨਾਮੁਕੀਮਹਿਮਾ
ਅਰਸਾਲਾਹਿਕਹੀਏਨਾਮੁਹੈਅਸਲਤੁਕਾ।ਅਸਲਤਨ
ਮੁਹੈਦੁਵੇਕਕਾ।ਦੁਵੇਕੁਨਾਮੁਹੈਸਤਿਅਸਤਿਕੇਨਿਬੜੇ
ਕਾ।ਜੋਸਤਿਸੰਬੂਝੈਨਕਰਿਸਤਿਅਸਤਿਕਾਨਿਰਣੇ
ਕਰਤਾਹੈ।ਸਤਿਕਿਆਹੈ।ਅਰਅਸਤਿਕਿਆਹੈ
ਸਤਿਕਾਗ੍ਰਿਹਣੁਕਰਤਾਹੈ।ਅਰੁਅਸਤਿਕਾਤਿਆ
ਗੁਕਰਤਾਹੈ।ਐਸਾਜੋਪੁਰਖੁਹੈਜੋਪਾਤਸਾਹੁਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁ
ਰੁਕੀਹੈ।ਦੂਸਰਾਤੋਕੋਈਨਹੀ।ਤਾਂਤੇਓਹੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਹੀ
ਹੋਤਾਹੈ।ਕਾਹੇਤੇਜਬਸਤਿਅਸਤਿਕਾਨਿਰਣੇਕਰੇਗਾ
ਤਬਸਤਿਸਰੂਪਪ੍ਰਮਾਤਮਾਆਪਣਾਆਪਹੀਠਹਿਰੈ
ਗਾ।ਨਾਨਾਪ੍ਰਪੰਚੁਅਸਤਿਹੀਠਹਿਰੈਗਾ।ਏਸਹੂਰਤ
ਹੀਮਾਰੁਕਰਕੇਖਟਵਾਂਗੁਰਾਸਾਸਕਤਿਕੈਪ੍ਰਾਪਤਿਹੂ

ਆ। ਅਰੁ ਜੋ ਸਦਾ ਹੀ ਸਤਿ ਅਸਤਿ ਤੇ ਬੇਦੀ ਭਾਵ ਏ ਅਰਥ
ਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ। ਤਿਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਮੈ ਜੋ ਸੋ
ਨਾਹੀ। ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਮਿਤ ਹੀ ਸਰਵਣਾਦਕੇ
ਕਾ ਜਤਨ ਸਭਾ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੂਈ ਤੋ ਫੇਰ
ਜਤਨ ਕਾਹੇ ਕੋ ਚਾਹੀਏ। ਤਾਤੇ ਅਰਥ ਦੂਆ। ਅਬ ਜਪੁਜੀ
ਏਤਾ ਹੀ ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਮੁਖ
ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਬਾਬਾ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਨੇ ਸਰਵਣ ਕੀਆ। ਅਰ ਬਾਬਾ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਨੇ ਮੁ
ਖਾਰਬਿੰਦ ਤੇ ਬਾਬਾ ਧਰਮ ਚੰਦ ਜੀ ਨੇ ਸਰਵਣ ਕੀਆ
ਅਰ ਬਾਬਾ ਧਰਮ ਚੰਦ ਜੀ ਕੇ ਮੁਖ ਕਮਲ ਤੇ ਬਾਬਾ
ਮਾਨਕ ਚੰਦ ਜੀ ਮਿਹਰ ਚੰਦ ਜੀ ਸਰਵਣ ਕੀਆ।
ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੁਲ ਅਰ ਪਾਤਸਾਹੀ ਉਨ੍ਹਾ ਵਿਖੇ ਉਪਦੇਸੁ
ਰੀਤ ਚਲੀ ਆਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਜਪੁ ਜੀ ਏਤਾ ਹੀ ਹੈ।
ਆਗੇ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਜਪੁ ਜੀ ਦਾ ਖਿਲੁ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਮਹਾਭਾਰਤ
ਰਥ ਕਾ ਹਰਿਬੰਸ ਖਿਲ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਵਸਿਸਟ ਜੀ ਕ

ਖਿਲਪਰਕਰਨੈਹੈ॥ ਐਸੇਹੀਐਭੂਮੁਖੋਵਾਦੇਕੇਖਿਲੁ ੫੨
ਹੈ॥ ਤਿਸੇਹੀਅਮੁਲਕਾਰਣਤੇਕਰਜਅਪਤਮੁਜੇਤੁ
ਜਪਣੀਕਾਖਿਲੁਹੈ॥ ਜੋਪਾਤਸਾਹੇਕਾਪਾਤਸਾਹੁਹੂ
ਆਸੋਪਾਤਸਾਹੂਆ। ਸੋਈਗੁਰਕਹਤੇਹੈ। ਅਮੁ
ਲਕਾਰਣ॥ ਜਿਸਸਬਦ੍ਵਣੁਮਨਨਿਦਿਧਆਸਨੁਦੂਆ
ਰਾਪਾਤਸਾਹੇਕਾਪਾਤਸਾਹੂਆ॥ ਸੋਈਗੁਰਨਾਤਿਸਕ ੦
ਓਮੇਲਕਰੈਹੈ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਕੇਮੁਖਾਰਬਿੰ
ਦਕੇਸੋਅਖਰਹੈ॥ ਤਿਨਮੇਇਹੁਸਮਰਥਹੈ॥ ਅਮੁਲ
ਗੁਣਏਤਾਏਕੁਪਦਮੈਹੀਸੰਪੂਰਨਜਪ ਜੀਕਾਹਿਰਦਾਹ
ਸਬਦ੍ਵਣੁਮਨਨੁਨਿਦਿਧਿਆਸਨੁਸਾਖਿਆਤੁਕਰਤੇ॥ ਜਪ
ਜੀਮੈਐਵਰਕਿਆਖਾ ਸੋਏਕੁਹੀਪਦਮੈਕਹਿਦੀਆਤੁ
ਲਾਸੀਪਾਤਸਾਹੇਕਾਪਾਤਸਾਹੁਹੂਆ॥ ਤਿਸੀਕਾਇਹੀ
ਕਾਰਣਹੈਵਾਕਹੁਐਸਬੀਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਉਪਰੁ ਕਰਕਹਤੇ
ਹੈ॥ ਅਮੁਲਬੇਪਾਰੁ ਅਮੁਲਬੇਪਾਰੀਏਅਮੁਲਭੰ
ਡਾਰਾ ਬੇਪਾਰੁਸੋਹੈ ਤਿਸਕੀਵੇਸਰਾਜੋਭੀਆਏਕੁ

ਰੀਹੈ ਅਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋ ਸ੍ਵੈਪਾਕੀ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਦੇਸੁ
ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਅਮੋਲਕ ਕਰੀਹੈ ਅਰੁ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਾ
ਕਸੁ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸ੍ਵਪਚ ॥ ਜਿਸ ਸ੍ਵਪਚ ਤੇ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤਾ
ਹੈ ਸੋ ਸ੍ਵਪਚ ਭੀ ਅਮੋਲਕ ਕਰੀਹੈ ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅ
ਮੁਲ ਲੇ ਜਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ
ਸੋ ਐਸੇ ਉਤਮ ਪੁਰਖ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਜਗਾਤ ਸੋ ਤਿਨ ਕਾ ਆਵ
ਣ ਭੀ ਅਮੋਲਕ ਹੈ ॥ ਅਰ ਅਮੋਲਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਕਹੀ
ਅਤੀ ਜਾਤੇ ਹੈ ॥ ਭਾਵਨਾ ਭੀ ਤਿਨ ਕੀ ਅਮੋਲਕ ਕਹੋ ॥ ਗ
ਅਰੁ ਅਮੋਲਕ ਕਰੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਿਖੇ ਸਮਾਵਤੇ ਹੈ ॥ ਜੈ
ਸੇ ਬੂੰਦ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਖੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਖੇ ਸਮਾਵਤੀ ਹੈ ॥ ਤੂ
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਰੂਪ ਹੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਫਿਰ ਬੂੰਦ ਕਹੀਨ ਹੀ ਹੋਤੀ ॥
ਅਮੁਲ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਤਿ
ਸ ਕੇ ਪ੍ਰਤਪਾਦਨ ਕੀਆ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਭੀ ਅਮੋਲਕ
ਹੀ ਹੈ ॥ ਅਰ ਦੀਬਾਣੁ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸੋ
ਜਿਸ ਦਰਬਾਰੁ ਬਿਖੇ ਬੈਠ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰ

ਰਤੀਹੈ॥ਜੈਸੀਅੈਸੇਲਖਹੀਹੈ॥ਅਮੁਲਭੁਲਅਮੁਲ
ਪਰਵਾਣੁ॥ਅੈਸੇਲਿਖੁਹੀ॥ਤਿਸਪਰਭੁਲਕਿਆਕਹੀ
ਝੋ॥ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤੁਭੀਹੈ॥ਅੈਸੇਲਖਹੀਪ੍ਰਮਾਣੁਹੈ॥ਕੰਹੈਤੇ
ਸਮੁੰਦ੍ਰਪਰਭੁਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਕਾਪ੍ਰਮਾਣੁ॥ਸਮੁੰਦ੍ਰਹੀਵਿਖੈ
ਗਾ॥ਨਦੀਨਾਲੋਤੇਨਹੀਚਲਤਾ॥ਤੈਸੇਹੀਪਾਤਸ
ਹੋਕਾਪਾਤਸਾਹੁਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਹੈ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਹੀ
ਤੇਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਪ੍ਰਮਾਣਹੈ॥ **ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੁਜੀਕਹਤੇਹੈਂ**
ਐਨੇਕੰਹਾਹੈਜੋਸਤਿਹੀਕਹਾਹੈ॥ਅਬਤੁਮਿਮੇਰੇਬਚ
ਨਸੁਣਲੇਕਰਕੇ॥ਇਕਵਾਰਭੀਨਤੁਮੇਰੇਨਾਮੁਕਉ
ਚਾਰਨਕਰਤਾ॥ਜੈਮੇਰੀਬਰਾਬਰਕਾਹੀਹੋਤਾਹੈ॥ਬ
ਕਾਹੇਤੇਮੇਰੇਨਾਮੁਕਾਜੋਬੀਜਹੈਸੋਸ਼ਾਤਾਨਹੀ॥ਦ੍ਰਿਨੁਹਿ
ਨੁਚਾਹਤਾਹੀਸਾਇਗਾ॥ਮੇਰਾਸਰੂਪਕੀਏਬਿਨਾਛੋਡੇ
ਗਾਨਹੀ॥ਅਮੁਲਬਖਸੀਸੁਅਮੁਲਨੀਸਾਣੁ॥ਤਿਸੁ
ਨਾਮਸਪਦੇਣਵਾਲੇਕਉਪ੍ਰਮੇਸੁਰਨੇਬਖੀਸੁਹੈਬਖਸੀ
ਸੁਆਪਣੀਸਰੂਪਤਾਜੋਭੀਅੈਸੇਲਖਹੀਹੈ॥ਅ

ਅਰੁ ਨੀਸਾਨੁ ਸੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਸਤਿਪੁਰਖ ਕਾ ਅਰਾਤ੍ਰਬਾ ਸੋ ਭੀ
ਅਮੋਲੁਕ ਹੀ ਹੈ ਅਮੁਲ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਨੁ ।
ਅਨੇਕ ਜਨਮੋ ਵਿਖੈ ਜੋ ਤਿਸਨੇ ਕਰਮੁ ਕੀਆ ਹੈ ਜਿਸਕ
ਾ ਫਲੁ ਪਾਤਸਾਹੈ ਕਾ ਪਾਤਸਾਹੁ ਹੂਆ ਸੋ ਕਰਮੁ ਭੀ
ਤਿਸਕਾ ਅਮੋਲੁਕ ਹੀ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕਰਮੁ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸੰਨੁ
ਹੋਕਰੁ ਕਰਮੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨੇ ਹੁਕਮ ਆਗਿਆ ਸੋ ਕਰੀ
ਇਹੁ ਸੇਵਾ ਸਭੁ ਪਹੋਚੈ ਸੋ ਭੀ ਅਮੋਲਕ ਹੀ ਹੈ ਅਬ
ਦਾਤਿ ਤਿਸੁ ਸਤਿਪੁਰਖ ਕੀ ਜੋ ਸੰਗਤ ਵਿਖੈ ਆਗਿਆ
ਹੈ ਸੋ ਅਮੋਲਕ ਹੈ ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ
ਜਾਇ ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਸ
ਤਿਪੁਰਖ ਕੇ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਅਮੋਲਕ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਹਤ
ਕਰੁਕੈ ਹੈਰੋ ਕਹਾ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਅਰੁ ਕਹਨੇ ਦਾ ਲੇ ਕਹਿ
ਕਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਰਹੈ ਹੈ ਰਹਿਆ ਕਹੀਏ ਉਹੀ ਸਭੁ
ਪਹੋਇਕਾਏ ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ ਅਥ
ਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਾਸਤ

ਕੇਸੋਹੈਪਾਠਤੇਭੀਤੋਤਿਨੁਜਤਿਪੁਰਖੋਕੀਹੀਮਹਿਮਾਕੋਕ
ਹਤੇਹੈ ਅਬਪੋੜ੍ਹਹੋਇਵੇਖਿਆਨੂਕਰਤੇਹੈ ਜੋਤਿਨੁ
ਤਿਪੁਰਖਕਹੀਠੋਕਰਤੇਹੈ ਜੋਤਿਨੁਜਤਿਪੁਰਖਕਹੀ
ਤੇਕਰਤੇਹੈ ਆਖਹਿਬ੍ਰਹਮੇ ਆਖਹਿਇੰਦੁ ਆਖਹਿਗੋ
ਪੀਤੈਗੋਵਿੰਦੁ ਅਨੇਕਬੁਸਿਜੋਰੋਦੁਕੇਸੋ ਅਨੇਕਬ੍ਰਹਮਾਅ
ਰੁਇੰਦ੍ਰਅਰੁਗੋਪੀਓਸੀਜੁਗਤੇਗੋਵਿੰਦੁਇਹੁਜਤਾਤਿਨ
ਕੀਹੀਤੇਮਹਿਮਾਕਰਹਤੇਹੈ। ਕਹੇਤੇਨਾਮੁਸਪਲੇਵ
ਲ ਤੇਪਰਮੇਸੁਰਹੀਹੋਤਾਹੈ ਭਾਂਤੇਮਹਾਂਕਹਾਂਮਹਿਮਾ
ਕੀਹੀਹੈ ਦੂਜਰੋਕੀਨਹੀ ਆਖਹਿਈਸੁਰ ਆਖਹਿ
ਸਿਧ ਆਖਹਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧ ਈਸੁਰਜੋਹੈਪਰਧਾਨੁ
ਪੁਰਖ ਅਰੁਜੋਬਾਦੇਕਦੂਆਕਾਸੋਨੇਨੇਸਿਧਪਾਈ।
ਅਰੁਕੇਤੇਹੀਜੋਪੁਮੇਸੁਰਕੇਕੀਏਹੁਏਬੁਧਵਾਨਹੈ ਤੇਭੀ
ਤੇਤਿਨਕੀਮਹਿਮਾਕਹੀਕਹਤੇਹੈ ਆਖਹਿਦਾਨਵਿ
ਆਖਹਿਦੇਵ ਆਖਹਿਸੁਰਨਰਮੁਨਜਨਸੇਵ ਦਾਨ
ਵਅਸੁਰੁਦੇਵਾਸਖਆਦਕਸੁਰਦੇਵਤਾਸਖਆਦਕ
ਸੁਰਦੇਵਤਾਨਰਮਾਨੁਖਮੁਨਦਸਜਦਾਆਦਕ ਜੋਦਾਸ

ਨੇਕੁ ਜਾਤੀ। ਏਹਭੀ ਸਭ ਤਿਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਕੇ
ਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣੁ ਪਾਹਿ। ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠ ਉਠ ਜਾ
ਹਿ। ਕੇਤੇ ਜੀਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੈਂ। ਅਰੁ ਕੇਤੇ
ਜੀ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ਕਿਆ ਕਹੀਏ। ਕਹਣੇ ਜੋਗ ਮਤੇ ਹੈਂ। ਅ
ਰੁ ਕੇਤੇ ਜੀ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠ ਤਿਸ ਬਾਤ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਏਤੇ
ਕੀਤੇ ਹੋਰੁ ਕਰੇਹਿ। ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ।
ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਕਹਣੇ ਵਾਲੇ ਏਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਕੀਏ। ਅਰੁ ਅਉ
ਰੁ ਭੀ ਜੇ ਕਰੇ ਤਉ ਭੀ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਕੋਈ ਭੀ ਨ ਕਹਿ ਸਕੇ
ਗਾ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਆਪ ਭੀ ਅਨੰਤੁ। ਅਰੁ ਤਿਸ ਕੇ
ਨਾਮ ਭੀ ਅਨੰਤੁ। ਅਰੁ ਨਾਮ ਕੇ ਜਾਪਕ ਭੀ ਅਨੰਤੁ।
ਅਰੁ ਜਾਪ ਕਰੇ ਫਲੁ ਭੀ ਅਨੰਤੁ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ। ਮਿਲਤੀ
ਤੇ ਉਹ ਵਡੀ ਜੋ ਹੈ ਜੋ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੋ ਹੋਵੀ ਨਹੀ ਸੋ ਮਿਲੇ
ਗੀ ਕਹਾ ਜੋ। ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਗੁਣਾ ਜਾਣਦੇ ਤੇ ਅਨੰਤ ਹੈ। ਕ
ਹਣੇ ਵਾਲਾ ਕਹਾ ਤਕ ਕਹੇਗਾ। ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ
ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ। ਜੇਤਾ ਖੜਾ ਹਰਿ
ਕੀਰਤਨੁ ਤਿਸ ਕੇ ਭਾਵਤਾ ਹੈ ਸੋ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ

ਤੌਤਾਬਡਾਹੀਹੋਤਾਹੈ।ਇਸਬਾਤਕੈਜਾਣਨੇਮੈਸੁਰਚੀਜ ੫੫
ਣਤਾਹੈ। ਸਲੋਕੁ।ਸਮੀਪ।ਸਰੂਪ।ਸਾਜੁਜ।ਇਹੁ
ਚਾਰੁਪ੍ਰਕਾਰੂਕੀਜੋਮੁਕਤਹੈ।ਸੋਹਰਿਕੀਬਿਰਤਨੁਕੀਹੀਤੇ
ਉਪਾਸਕਨੈਕੈਹੈ।ਜੈਸਾਜਿਸਕੈਹਰਿਕੀਬਿਰਤਨੁਭਾਵ
ਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਹੀਮੁਕਤਕਉਤਿਨੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ।ਆਦ
ਵਿਖੈਜੋਪ੍ਰਤਗਿਆਕਰੀਥੀ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਪਰਮੇਸੁਰ
ਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੀਹੈ।ਸੋਪ੍ਰਤਗਿਆਪੂਰਨਭਈ।ਸ੍ਰਵਣੁ
ਮਨਨਨਿਧਿਆਸਨ।ਸਾਧਨਦੁਆਰਾਸਖਿਆਤੁ
ਕਾਰੁਹੂਆ।ਜੋਪਾਤਸਾਹਿਕਾਪਾਤ੍ਰਸਾਹੂਹੂਆ।ਅਰਿ
ਥੀਹਾਤਕਨੁਜੋਪੂਰਨਜਪਜੀਕਾਖਿਲੁਕਹਾ।ਅਰਿ
ਸੋਹਿਆਤ੍ਰਿਕਹੀ।ਅਰੁਇਹੁਜੋਪੀਛੈਕਹਾਥਾ।ਜਾਹਿਸਿ
ਸਿਆਣਪਾਲਖਹੋਹਿਤਾਇਕਨਚਲੈਨਾਲਿ।ਅਬ
ਤਿਸਕਾਖਿਲਕਹਤੇਹੈ।ਜੇਕੋਆਖੈਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ।
ਤਾਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਾਵਾਰਾਗਾਵਾਰ। ਕੋਊ।ਜੋਕੋਈ
ਕਹਿਤਾਹੈਬਚਨਕੈਵਿਗਾੜੁਕਰਿ।ਸੋਧਰਮਰਾਜ

ਕੇ ਦਫਤਰੁ ਮੈ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹੋਤੇ ਸਿਰੁ ਬਾਦਾਂ ਰੂ ਲਿਖਾ ਜਾਤ
ਹੈ। ਬੋਲਾਦਿਬਾੜੁ ਕਿਆ ਕਹੀਏ। ਕਿਸਨੇ ਦੇਖਾ ਹੈ ਪ੍ਰ
ਸੰਨੁਰ ਅਰੁ ਕਿਸਨੇ ਦੇਖਾ ਹੈ ਪ੍ਰਲੋਕੁ। ਸੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜੋ ਖਾਣ
ਪੀਣੇ ਭੋਗੁਣੇ ਕਾ ਹੈ। ਅਬ ਕਾ ਹਸੁ ਭੋਗੋ ਕਰਨਾ ਮਤੁ ਸਤ
ਨਰਕ ਬਤੇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਬੇ। ਸਦਾ ਹੀ ਕੇ ਕੋਤੁ ਗਾਹੀ ਬੈਠੇ ਬੈਠੇ ਹੋਬੇ।
ਕਿਆ ਕਰਹਿਗੇ ਸੁਰਗੁ ਕੇ ਅਰੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿਗੇ ਪ੍ਰਸ
ਸੁਰਕੇ। ਇਸਿ ਕਾ ਨਾਸੁ ਬੋਲਾਦਿਬਾੜੁ ਹੈ। ਜੋ ਇਸ
ਕਾ ਨਿਰਣੇ ਪੀਛੇ ਕਹਾ ਹੀ ਹੈ। ਨਸ ਦਾ ਲੋਕ ਹੀ ਸਾਥਿ
ਸਬੰਧ ਰਹਿਤਾ ਹੈ। ਨਸ ਦਾ ਤੋਗੋ ਹੀ ਸਾਥ ਸਦਾ ਸਬੰਧ
ਰਹਿਤਾ ਹੈ। ਤਾਂਤੇ ਸੂਨੀ ਬਾਤੇ ਕਰਨੀ ਮਤੁ ਜਤਨੁ ਕਰਤੇ
ਹੈ। ਤਿਨ ਕੇ ਪਰੇ ਅਉਰ ਕੋਈ ਨ ਗਾਦਾ ਰਹੇਗਾ। ੧੯
ਅਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਲਿਆਣੁ ਕਾ ਮਾ
ਰਗ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ
ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ। ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾ
ਵਣਹਾਰੇ। ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਅਰੁ ਸੋ ਘਰੁ ਤੇਰਾ ਕੈਸਾ ਹੈ।

ਜਹਾਬੈਠਕਰਤੂੰਸਰਬਜਗਤਦੀਸਮਾਲ੍ਹਕਰਤਾਹੈ
ਸੋਸੋਜਿਸਕਾਕਰਮੁਹੈ। ਤੈਸਾਹੀਕੈਤਿਸਕੋਫਲਭੀ
ਦੇਤਾਹੈ। ਕੇਰਾਗੁਵਾਲੇਕਹਤੇਕੇਤਾ। ਤੇਰਾਗਵਾਲੇਕਹਤੇ
ਕਾ। ਅਰੁਜੋਰਾਗੁਵਾਲੇਕਹਤੁਜੋਕਾ। ਤੇਰੇਘਰਕੇਸਾਸ
ਲੇਨਮਿਤੁਅਨੇਕੁਨਾਦੁਵਾਜੇ। ਅਨੇਕੁਨਾਮੁਦੇਤੀਨੁ
ਕਾਤੀਹੈ। ਜੋਅਰਥਈਹਾਨਹੀ। ਅਸੰਖਅਸੰਖਨਾ
ਦਵਾਜੇ। ਅਸੰਖਹੀਬੀਨਾਦਕਾ। ਅਰੁਬਜਾਵਨੇ
ਵਾਲੇਕੇਤੇਕਹੈ। ਤਿਨਕੀਭੀਗਣਤੀਨਹੀ। ਕੇਤੇਰਾਗੁ
ਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਹਿਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇ। ਪਰੀਆਸੇ
ਹੈਅਪਸਰਾ। ਤਿਨੋਸੇਜੁਗਤਰਾਗੁਕੇਤੇਹੈ। ਅਰੁਗਾ
ਵਨੇਵਾਲੇਕੇਤੇਏਕਹੈ। ਤਿਨਕੀਭੀਕਛੁਗਣਤੀਨਹੀ
ਗਾਵਹਿਤੁਹਨੋਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵਹਿਰਾਜਾ
ਦੁਆਰੇ। ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਭੀਤੇਰੇਗੁਣਾਨੁਵਾਦਕੋ
ਗਾਵਤੇਹੈ। ਗਾਵਹਿਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਲਿਖਿਜਾਣਹਿਲਿਖਿ
ਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ। ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਜੋਹੈਧਰਮਰਾਜਕੇ

ਲਿਖਾਰੀ। ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਸਗਤ ਕੇ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕੋ ਚਿ
ਤ੍ਰਗੁਪਤ ਹੀ ਲਿਖ ਜਾਣਤੇ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਕੋ ਭੀ ਖਬਰ ਨਹੀ
ਹੋਤੀ ਜੋ ਲਿਖ ਲੇਤੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਲਿਖਾ ਲਿਖੁ ਧਰਮ ਸ੍ਰਕਾ
ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਅਸ ਖਵਾ ਤਿਨਕੇ ਲਿਖੀ ਕਰੂਲਿ
ਖਾ ਲਿਖੁ ਧਰਮ ਮਰਜਾਦਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕੈ ਸੁਣਤੇ ਹੈ। ਉਹ ਭੀ ਤੋਤੇ
ਕੇਹ੍ਰਾ ਲਾਬਾਦ ਰਾਵਤੇ ਹੈ। ਗਾਵਨ ਣਈ ਜੁ ਰਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵ
ਸੇਹ ਨਾਦ ਜਦਵਾਰੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਜੁਗਤ ਸੋਹੈ ਹਰੀ ਜੁਰਸਿ
ਵਵਿਸਨੁ ਅਰੁ ਦੇਵੀਆ ਜੋ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਪਾਰਬਤੀ ਲਖ
ਮੀ ਸੁਰਸਤੀ। ਦਰਕਿਆ ਕਹੀਏ। ਉਤਪਤਿ ਥਿਸਿ
ਥਿਤੁ ਸੋਹਾਰੁ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਅਧਕਾਰੁ ਮਹਿ ਲਾਗੇ ਹੈ।
ਸਦਾਰੇ ਕਿਆ ਕਹੀਏ ਤੇ ਨੇਹੀ ਅਪਨੀ ਇਛਾ ਤੇ ਅਪਨੇ
ਵੱਧ ਅਨੂਪ ਰਚਨਾ ਏ। ਇਹੁ ਭੀ ਤੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਗਾ
ਵਤੇ ਹੂਏ ਜੋ ਭ੍ਰਮ ਪਾਵਤੇ ਹੈ। ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁਰਾਣਿ
ਜੋ ਇਨੋ ਨੇ ਹੀ ਕੋ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਹੀ ਹੈ। ਗਾਵਹਿ ਇੰ
ਦਇੰਦ੍ਰਾਸਨੁ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਨਾਲੇ। ਦੇਵਤਓ

ਸੀਪ੍ਰਗਟਤਾਇੰਦ੍ਰਜੈਸੇਹੈ।ਜੋਅਵਰਣੁਕੁਵੇਰਾਦਰਕਿ ੫੧
ਆਰਹੀਏ। ਅਪਨੇਅਪਨੇਅਧਿਕਾਰ। ਪਰੰਤੂਐਸੇਹੂ
ਏਹੈ।ਇਹਭੀਤੇਤੇਰੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਕੋਗਾਵਤੇਹੈ।
ਅਰੁਮਾਨੁਖਲੋਕਾਂਵਿਖੈਜੋਚਕ੍ਰਵਰਤੀਵਰਣੀਰਾਜਾ
ਰਾਜਾਹੈ। ਜਿਸਕਾਸੈਪੂਰਣੀਪ੍ਰਿਥਵੀਪਰਏਕੁਰਾਜੁ
ਹੈ।ਤਿਸਕੋਜੋਸੁਖਹੋਤਾਹੈ।ਭੋਸਾਹੀਸੁਖਸੁਰਗਵਿਖੈ
ਅੰਤਜਕੋਹੋਤਾਹੈ। ਅਰੁਸੁਰਗਾਂਵਿਖੈਦੇਵਤਾਹੈਤਿ
ਨਕੋਭੋਸੁਖਕੀਕਿਆਮਹਿਮਾਕਹੀਏ।ਅਰੁਜੋਦੇਵ
ਤਿਆਕਾਰਾਜਾਇੰਦ੍ਰਹੈ।ਤਿਸਕੋਸੁਖਕਾਤਕਿਆਪਾਰ
ਪਾਰਾਹੈ।ਅਰੁਇਕਹਜਾਰਚਕੜੀਆਜੁਗੋਕੀਆਵੈ
ਦ੍ਰਪਦਵੀਕੋਭੋਗਤਾਹੈ। ਆਗੇਤ੍ਰਾਈਜੋਇੰਦ੍ਰਹੈਜੋਭੀ
ਤੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਕੋਗਾਵਤਾਹੈ। ਤੁਮਨੇਕੋਨਸੀਦ੍ਰ
ਨੋਪਰੁਅਰਕੋਨਸੁਖਪਾਵਿਨਾਮਕਾਤਿਆਗਕੀਆਹੈ
ਅਰਜਿਨਕੋਸੁਖਕੋਕਿਸੀਅਜੋਕੋਕਿਸੀਕਹੁਲੋਕ
ਭਾਇੰਦ੍ਰਪਦਵੀਕੋਭੋਗਤਾਹੈ। ਐਸੇਜੋਸੁਹੇਸ੍ਰਯਮ

ਵਿਸਨੁਅਗਦੇਵਤੇਭੀਤੇਨਸ੍ਰੁਕੀਮਹਿਮਾਕੌਗਾਵਤੇਹੈਂ।
ਸਹੰਕਰਸਾਸਤ੍ਰਪੁਕਾਰਤੇਹੈਂਸੋਤੇਇਨਕੀਨਸ੍ਰਕਾਊਪਦੇ
ਸੁਕੀਆਹੈ।ਨਗਾਇਨਕਰਤੇਹੈਂਲਖਮੀਕਊ।ਹੇਨਾ
ਰਾਇਣੂਹੇਗੋਵਿੰਦੂਹੇਅਚੁਤਹੇਵਾਸੁਦੇਵਹੇਜਗਨਨਾ
ਥ।ਐਸੇਸੁਸੇਪੁਰਖਾਪ੍ਰਥਵੀ।ਵਿਖੇਖੀਨੂਹੋਤਾਹੈ।ਗਾ
ਵਨਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦ੍ਰਗਾਵਨਿਸਾਧਵੀਚਾਰੇ।ਗਾਵ
ਨਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਵੀਰਕਰਾਰੇ।ਸਿਧਸ੍ਰਸ
ਮਾਧਲਗਾਵਤੇਹੈਂ।ਅਰੁਵੀਚਾਰੁਵਾਨੁਸੋਸੰਤਜ
ਨੁਹੈ।ਸੋਭੀਵੀਚਾਰੁਦੁਆਰਾਨਮਹੀਕੌਗਾਵਤੇਹੈਂ।
ਅਰਜਤੀਸੁਹੈਸੋਨਆਸੀਜਿਰਕ੍ਰਤਿਆਰਥੀ।ਅਰੁਸ
ਤੀਸੋਹੈਜਪਰਅਮ੍ਰਿਤਨਚੁਰਾਇਮਾਨੁਜਹੋਨੇਵਾਲੇ।ਅਰੁਕਰ
ਰੈਕਿਆਕਰਹੀਏਸੁਧਤੇਨਾਹਿਕਰਨੇਵਾਲੇ।ਸੋਹੈਵੀਰੁ
ਐਸਾਤੇਸਭੀਨਸ੍ਰਕੀਮਹਿਮਾਕੌਗਾਵਤੇਹੈਂ।ਗਾਵਨ
ਪੰਡਤਪੜਨਰਖੀਸੁਰਜੁਗਜੁਗਵੇਦਾਨਾਲੇ।ਗਾਵ
ਨਮੋਹਨੀਆਮਨਮੋਹਨਸੁਰਗਾਮਛਪਇਆਲੇ।ਦੇ

ਦੋਜੇਸੂਗਤਪੰਡਤਜੋਹੈਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਪੁਰਾਣਕੇਪੜ੍ਹਨੇ ੫੯
ਵਾਲੇਅਤੁਪੜ੍ਹੇਤਿਨਾਧੀਸਿਨੇਕੇਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਪੁਰਾ
ਣਸੁਣੇਹੈਂ।ਐਸੇਜੇਸੁਧੇਰਿਖੀਸੁਰਵ ਰਵਜਿਸਦ
ਦਰਸੂਤਭੁਵਿਖਵਰਤਮਾਨਕੇਗਿਜਾਤਾ।ਇਹੁ
ਭੀਤੇਨਾਮੁਧੀਕੀਮਾਧਿਮਾਲੋਗਾਵਤੇਹੈਂ।ਸੋਧਨੀ
ਐਸੇਅਪਜਰਮਨਕੇਸੋਧਣੇਵਾਲੀਆ।ਅਰਸੁ
ਰਗਕੇਸੇਲੇਕਹੈਂ।ਮਨੁਖਿਆਕਹੀਏਅਰਭੁਲੋਕ
ਕੇਸੇਮਨਹੈਂ।ਅਨੁਪਤਾਲੇਵਿਖੇਦਸਣੇਵਾਲੇਸੇ
ਨਗਾਦਕਹੈਂ।ਤੇਣੀਤੇਨਾਮੁਧੀਕੀਮਾਧਿਮਾਕੇਗਾਵ
ਤੇਹੈਂ।ਗਾਵਨਰਤਨਵ੍ਰਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥ
ਨਾਲੇ।ਗਾਵਨਜੋਧਮਹਾਬਲਸੁਰਾਖਾਵਨਖਾਨੀ
ਚਾਰੇ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਾਲੇਕਰਵਿਖਪ੍ਰਸੰਭੂਤੇਰੇਉਪਜਾ
ਏਹੋਏਜੋਰਤਨੁਹੈਂ।ਅਠਸਠਿਨਾਮੁਧੇਰਲੋਕਿ
ਲੋਕਾ।ਸੁਰਗਮਰਤਪਤਾਲਲੋਕਕੇਜੇਤੀਰ
ਥੇਹੈਅਰਜੋਧਾਜੋਹੈਮਹਾਬਲੀਸੁਰਵੀਰਕ

ਰਖੇ ।ਜੋਪਿਛੇਕਹਾਸੋਈਦੀਵ੍ਰਿਤਾਂਦ੍ਰਿਤੇਲੇਕਰਕਿਜੋ
ਦੀਵ੍ਰਿਹੈ। ਤਿਲਕਾਅਰਥਸਮਸ੍ਰਿਟਾ। ਅਰਥੀਰਾ
ਸੋਧਾਅਰਤੁਲੇਕਰਕੇਲੇਣੇ। ਅਰਥਾਨੀਸ੍ਰੇਹੇਰਾਕ੍ਰਾ
ਅੰਤ੍ਰਸਸੇਰਸ[illegible]ਏਤਸਉਤ੍ਰਥ੍ਰਸਇਨਵਿਖੇਆ
ਤ੍ਰਸੀਦ੍ਰਿਸ਼ਿਧ੍ਰਸਭਨਾਮਹੀਕੀਮਹਿਮਾਕੇਗਾਵ੍ਰਤੇਹੈ
ਗਾਵਨਖੰਡ੍ਰਮੰਡਲੁਦਰ੍ਰਥੀਨ੍ਰਾਕਰਿਕਾਰਕਖੇਤੇਕੇ
ਧਾਰੇ। ਜੋਈਤ੍ਰਧਨੇਗਾਵ੍ਰਨੇਜੋਭ੍ਰਧਭਾਵਨਰਤੇਹੈ
ਭਗਤ੍ਰਰਜਾਏ। ਭ੍ਰਾਰਬਖੰਡਤੇਲੇਕਰਬ੍ਰਸੋਨਰੁਖ
ਰੈਹੈ। ਅਰ੍ਰਤਿਨਕੇਅਵਤਾਰ੍ਰਜੋਗਾਸਉਕੇਅੰ
ਲੈਹੈ। ਵ੍ਰਰਸੋਸ੍ਰੈਹੈ। ਅਰ੍ਰਭੇਤ੍ਰਜੋਨੀਮਹੇ। ਇ
ਧ੍ਰਸਭਤੇਕੀਮਹਿਮਾਕੇਗਾਵਤੇਹੈ। ਤ੍ਰਿਨੇਧੀਇਨ
ਕੇਕਰਮਕਾਰਕਹੇ। ਤੁਰੇਰੀਧਾਰੇਹੂਏਹੈ। ਗ੍ਰਾਰ
ਉਪਦੇਸ੍ਰਦੁਆਰਾਜਿਨੇਨੇਤੇਰੀਮਹਿਮਾਕੇਜਾਨਹੈ
ਉਹੀਤੇਰੇਮਨਭਾਵਤੇਹੈ। ਤਬਹੀਤੇਤੇਰੇਗੁਨਗਾਵ
ਤੇਹੈ। ਤਬਹੀਤੇਤੇਰੇਗੁਨਗਾਵਤੇਹੈ। ਸੋਹਰ੍ਰਕੇਤੇ

ਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਜੇਤੇਮੈਚਿਤਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਵੀਚ ੫੮
ਰੋ॥ਐਸੇਰੂਪਕੇਤੇਤੇਰੇਭਾਈਗਾਵਤੇਹੈਂ॥ਜੋਮੇਰੇਭਾਈਚਿ
ਤਿਨਹੀਆਵਤੇ॥ਕਾਹੇਤੇਤੂੰਆਪਅਨੰਤਤੇਰੀਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਅਨੰਤੁਅਰੁਸ੍ਰਿਸਟਿਵਿਖੇਭਗਤੁਭੀਅਨੰਤੁਤਿਨਕ
ਅੰਤੁਨਾਹੀ॥ਤਿਨਕੇਚਰਣਾਨਾਨਕਜੀਕਹਤਾਤਬਬੀ
ਚਾਰੁਕਰਕੇਕਹੈਗੇ॥ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਬੁ
ਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰ
ਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਐਸੇਕਹੂੰਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵਤਾਹੈ।
ਐਸੇਕਹਤੂੰਸਦਾਸਾਹਬੁਹੀਹੈ॥ਜੋਤੇਰਾਨਾਮਕਰਕੇ
ਸਚਾਸਾਹਬੁਹੀਹੈ॥ਜੋ ਐਸੇਕਰਣੀਨਾਮਕੋਜਪਤਾ
ਹੈ॥ਸੋਐਸਸਚਾਸਾਹਬੁਹੀਹੋਜਾਤਾਹੈ॥ਜਸਚਾਸਾਹਬ
ਤਬਹੀਤੋਹੋਤਾਹੈ। ਜੋਆਗੈਸਚਾਸਾਹਬਹੀਥ
ਐਸੇਸੋਸੁਪਨਮੇਕਾਜਾਰਾਜਾ [illegible] ਆਪਕੋਕੀਆ
ਲੁਆਹੈ॥ਜਬਹੀਜਾਗਤਕੀਹੀਆਪਣੇਆਪ
ਕਉ[illegible]ਹੈ॥ਜਾਗਹੀਜਾਗਤਕੀਹੀਆਪ

ਨੋਆਪਕੋਕਿਆਜਾਨਤਾਹੈ॥ਕਿਆਸਾਤਬੀਤੇਜਾਨਤਾਹੈ
ਜੋਪ੍ਰਿਥਮਕਿਆਸਾਖਾ॥ਤੈਸੇਹੀਨਾਅਕਾਸਜਲਰੂਪਜੇ
ਸੁਪਨੇਹੈ॥ਤਿਸਕਰਕੇਆਪਣੇਆਪਕੋਜੋਦ
ਜਾਨਤਾਥਾ॥ਅਬਨਾਐਸਾਕਾਤਬਸਾਧਾਸਾਹਬ੍ਰ
ਹੀਹੈ॥ਜੈਸਾਦਾਸਾਹਬੁਹੀਹੈ॥ਜੈਸਾਦਾਸਾਹਬੁਪਾ
ਲੇਥੀਥਾ॥ਅਬਭੀਹੈਆਗੇਭੀਹੈ॥ਜੈਸਨੇਏ
ਰੂਪਧਨਾਰਖੀਹੈ॥ਇਹੀਹੀਮਾਰਕਰਕੇਦੇਖਾਰ
ਹੀਏ॥ਜਿਸਜੋਪਰਮੇਸੁਰਨੇਰਖੀਹੈ॥ਜੋਕਾਹੇਕੀਰ
ਖੀ॥ਐਸਾਕੋਈਭੀਤੇਪਦਾਰਥਨਜਿਧਹੇਹੂੰਰਾਗ੍ਰਿ
ਸਕਾਏਤਾਪ੍ਰਪੰਚਬਨਾਹੈ॥ਤਾਂਤੇਈਵਾਇਹੀਜਿ
ਹੈਕਰਤਾ॥ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਆਪਣੀਇਛਾਤੇਆਪਹੀਜ੍ਰਿ
ਸਟਿਰੂਪਬਨਾਹੈ॥ਦੂਸਰਾਕੋਈਭੀਨਹੀ॥ਰੰਗੀਰੰ
ਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪ
ਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿ[illegible]ਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉ
ਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਰੰਗਰੰਗਕੀਅਰਥਭਾਂਤ

ਭੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕਾਰੁ ਕੀ॥ ਜਿੈਸ ਜਿੈਸੁ ਕੀ ਮਾਇਆ ਰ ੫
ਚਨਾ ਜਿਸ ਜਨੇ ਉਪਾਈ ਹੈ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਅਪਨਾ ਕਰ
ਹੂਆ॥ ਸੋ ਜਗਤ ਤਿਸ ਕੇ ਆਪ ਹੀ ਏਕਤਾ॥ ਸੋ ਤਿਸੁ
ਕੀ ਬਡਾਈ ਹੈ ਜੋ ਤਿਸ ਕੇ ਹੀ ਜਾਣੇ॥ ਸੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ
ਕਰਸੀ ਫਿਰ ਹੁਕਮ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ॥ ਸੋ ਪਾਤਸਾਹੁ ਸਾਹ
ਪਾਤਸਾਹ ਬ੍ਰ ਨਾਨਕ ਰਹਣ ਰਜਾਈ॥ ੨੭॥ ਸੋ ਦੁਆਰ
ਤਾ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਤੁ ਦੇਖੀ॥ ਸੋਈ ਕਰੈਗਾ॥ ਭੁਹਾ ਕਿਸੀ
ਕਾ ਹੁਕਮ ਤਿਨਾ ਪੇਸ ਜਾਵੈਗਾ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ
ਤਸਾਹੁ ਹੈ॥ ਕੈਸਾ ਪਾਤਸਾਹੁ ਹੈ॥ ਪਾਤਸਾਹਾਂ ਕਾ ਭੀ ਪ
ਤਸਾਹੁ ਹੈ॥ ਅਰ ਬਾਣੀ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੈ ਤੂ ਅਰ
ਸੋਖਿਆ ਕਰ ਬੀਚ ਨਿਰੋ ਦੇਖੀ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਰਜਾਇ ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰੁ ਕੀ ਫਿਰਦੀ ਹੈ॥ ਸੋ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖੋ॥ ਅਬ ਦੂਜਾ ਕ
ਰਿਮ ਦਖੂ ਮੇਰੇ ਦਿਖੋ ਅਹ ਪਨੁ ਕਰੈ॥ ਅਬ ਦੂਜਾ ਮੇਰੇ
ਨਾ ਮੇਰੇ ਹੀ ਕੋ ਸਿਖੋ॥ ਸੋ ਜਗਤ ਕੇ ਸੂਨੈ ਪਾਤਸਾਹੁ ਹੈ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਅਰਸੀ ਤੇ ਜੋ ਬਾਹਰ ਹੈ ਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਤੇ

ਬੂਗਾਹੀਹਦ੍ਵਾਲੇਹੋਤਾਹੈ।ਅਰਜੋਸੋਚੈਪਾਤਸਾਹਿਕੀ
ਔਰਸ੍ਰੀਤੇਬ੍ਵਾਹਰਿਹੋਏਵੈਗਾਤਿਸਕੇਸੁਖਕਹਾਹੈ।
ਬਹੁਰਖਾਲਿਆਦੂਕਾਅਰਥੁਕਹਤੇਹੈ।ਸ੍ਰੀਬਾਬ
ਨਾਨਕਜੀਕਾਸਿਧੋਸਾਥਸਾਆਗਾਸੁਹੂਆ।ਤਬਸਿ
ਧੋਨੇਕਹਾਨਾਨਕਇਹੁਕੇਸਾਪਖੰਡਭੇਖੁਤੁਮਨੇਧਾਰਨੁ
ਕੀਆਹੈ।ਇਹੁਭੇਖੁਕਛੁਧਰਮਨਹੀ।ਸਿਧੋਕਾਭੇਖ
ਗ੍ਰਿਹਸਤੂਕੋ।ਤਬਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਾ।ਸਿਧੋ
ਕਾਭੇਖਕਉਨਸਾਹੈ।ਤਬਸਿਧੋਨੇਕਹਾ।ਮੁੰਦ੍ਰਾਝੋਲੀ
ਖਿੰਥਾਡੰਡਾਬਿਭੂਤਇਸਭੇਖਕੋਧਾਰਨਕਰਨਾ।ਅ
ਉਨਿਵਲੀਧੋਤੀਕਰਨੀ।ਇਸਤੇਕਾਇਆਸੁਧ
ਹੋਤੀਹੈ।ਅਰਸਮਾਧਲਗਾਵਨੀ।ਇਸਤੇਸਕਤ
ਹੋਤੀਹੈ।ਜਗਤਕੇਲੋਕਉਸੇਵਾਕਰਤੇਹੈ।ਸਿਧੋਕੇ
ਆਦੇਸੁਆਦੇਸੁਕਹਨਾ।ਅਰਦਾਰੂਧਾਰਕੀਭੁਗ
ਤਲੇਕਰਖਾਨੀ।ਇਸਤੇਲੋਕਰਵੁ।ਸਿਧੋਨੇਬਾਤਕ
ਹੀਆ।ਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ।ਜਿਸਨੇਤੁ

ਅਨੇਸਿਧੇਕਾਭੇਖਮਾਨਾਹੈ।ਜੋਏਹੁਸਿਧੇਕਾਭੇਖਨਹੀ। ੪੧
ਅਭੁਕਿਸੀਕਾਅਧੀਕਾਨਾਹੀ।ਜੋਜਾਧੇਕਾਭੇਖਕਲਿਆ ੨੧
ਣੁਕਰਣੇਨੇਵਾਲਾਹੈ।ਜੋਸਰਣਿਨੁਕਰੇ।ਮੁੰਦ੍ਰਾਸੇਤੇਖੁ ੪੧
ਸਰਮਪਾਤ੍ਰਿਝੋਲੀਧਿਆਨੁਕੀਕਰਣੁਬਿਭੂਤ।ਖਿੰਥਾ
ਕਾਲੁਵੁਆਰੀਕਾਇਆਸੁਗਾਤਡੰਡਾਪ੍ਰਤੀਤ।ਜੋ
ਮੁੰਦ੍ਰਾਅਨੇਕਾਨੇਮੇਧਾਰਣੁਕਰੀਹੈ।ਇਨਕਾਅਰਥੁ
ਕਿਆ।ਇਹੀਤੇਕਰੈਹੈਰੋ।ਮੁੰਦ੍ਰਾਕੇਧਾਰਣੁਕਰਣੇਕੇਮਲੁ
ਮੇਟੇਤਾਹੈ।ਜੋਇਹੁਜੋਗੀਹੈ।ਐਰਵੇਤੇਕਛੂਨਾਕਹ
ਜੋਕੈਰੋ।ਮਤੇਖ।ਸਿਜਨੇਧਾਰਣੁਕੀਆਹੈ।ਤਿਸਕੇਭੇਖ
ਕੇਪੀਛੈਵੁਕਰਣਾਸਿਖਾ।ਭੇਖਪੀਛੈਮੁਕਤਨੁਹੋਵੈਗੀ
ਅਰਜਿਨੇਨੇਧਾਰਣੁਕੀਆ।ਕਿਆਉਨਕੇਖਾਨੇਕੋਨ ਨਜੀ
ਹੀਮਿਲਤਾ।ਤਾਂਤੇਇਹਝਾਹਰਿਕਾ।ਜੋਭੇਖਹੈ।ਜੋਦਿ
ਅਰਥੁਹੈ।ਅਰਜੋਭੇਖਕਾਅਰਥਹੈ।ਸੋਸਰਣਿਨੁਕਰੇ
ਸੇਤੇਕੀਆ।ਮੁੰਦ੍ਰਾਸੇਤੇਖਹੈ।ਜੋਜਾਸੇਤੇਖਸਾਧਕੇਲ
ਖਣੁਹੈ।ਤੇਸਾਹੇਰੁਭੇਖੁਤੇਨਹੀ।ਜੋਦਲੁਸੇਤੇਖੁ

ਤੌਹੋਵੈਗਾਜੇਫਲੁਐਰੁਖੁਤੇਖਤੇਕਰਬੀਭੀਨਹੋਵੈਗ
ਐਕਿਸੁਨਮਿਤੁਆਖਿਆਹੈ।ਅਰੁਕਿਆਕਰਤਾਹੈ
ਜਬਧਰਮਰਾਇਲੇਖਾਪੂਛੈਗਾ।ਤਬਕਿਆਜਬਾਬ
ਕਰੈਗਾ।ਇਸਬਾਤਕੀਸਰਮੁਕਰਣੀ।ਅਰਸਬਸ
ਮਕੀਆ।ਪਜਾਂਕਾ।ਪੜੈਗੀਆ।ਤਬਕਿਆਸਰਮੁਰਹੈ
ਗੀ।ਜਰਮਅਰਪੰਤਕੋਸਆ।ਕਰਣਾ।ਤਿਸਕਾਨ
ਮੁਝੈਲੀਹੈ।ਜਿਸਕੋਤੁਮਨੇਝੈਲੀਆਨਾਹੈਜੋਝੈਲੀ
ਨਹੀ।ਅਰੁਜਾਪਕੀਸੋਵਿਭੂਤਹੈਜੋਧਿਆਨੁਹੈ।
ਪਰਮੇਸੁਰਕੇਧਿਆਨੁਸੋਮਗਨਹੋਣਾ।ਜਿਸਤੇਅੰਦਰ
ਬਾਹਰਿਬ੍ਰਹਮਹੀਭਾਸੈ।ਰਾਖਮਲਨੇਸੇਕਿਆਹੋਤ
ਅਰੁਜਾਪਕੀਸੋਖਿੰਥਾਹੈਜੋਕਾਲੁਹੈ।ਕਾਲੁਪਾਇ
ਕਰਿਧੂਣੀਰਹੈਤੌਵਾਹੁਵਾਹੁ।ਜੋਪਾਣੀਹੈਤਬੀਵਾ
ਹੁਵਾਹੁ। **ਘਰਿਹੈਤੌਵਾਹੁਵਾਹੁ।** ਬਾਹਰਿਹੈਤੌਵਾਹੁ
ਵਾਹੁ।ਐਰੁਚੀਖੜ੍ਹਵਿਰੀਕੋਦੜੀਬਣਾਵਣੀਇਸ
ਕਾ।ਨਾ।ਮਿਖਿਥਾਨਹੀ।ਐਰੁਤੁਮਨੇਕਹਾ।ਨਿਵਲੀਪੋਤੀ

ਕੋਰੋਤੂਆਰੀਕਾਇਆਸੁਧਹੋਵੈਗੀ॥ ਪਾਨੀਬਹੁਤਾਪੀ ੯੨
ਕਰਿਉਸਕੋਬਦਿਕਰਿਬਿਭ੍ਰਾਵਣਾ॥ ਇਸੀਕੋਤੁਮਨਿਵਲਿ
ਕਹਤੇਹੋ॥ ਅਰੁਬਡਾਛੀਬੜਾਨਿਗਲੁਕਰੁਤਿਸਕੋਖੇ
ਚਲੇਣਾ॥ ਇਸਕੋਤੁਮਧੋਤੀਕਹਤੇਹੋ॥ ਵੀਚਾਰੁਕਰਕੇ
ਦੇਖੋਇਸਕੇਕਰਣੇਤੇਮਲਮੂਤ੍ਰਕਾਸਰੀਰੁਕੋਸੋਸੁਧਹੋਵੈ
ਗਾ॥ ਅਰਸੁਧਤਾਕਾਲਖਣੁਹਮਇਹੁਕਹਤੇਹੈ॥ ਸਾਧਕਿ
ਸੇਕਾਇਆਹੈਸੋਕੁਆਰੀਰਹੈ॥ ਜੈਸੇਕੁਆਰੀਕੰਨਿਆ
ਕੇਭੋਗਕਾਜਪਰਸਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਤੈਸੇਹੀਸਾਧਕੀਕਾਇ
ਆਕੋਭੋਗਕਾਜਪਰਸਨਹੋਣਾਪਾਵੈ॥ ਇਸੀਤੇਕਾਇ
ਆਸੁਧਹੋਵੈਗੀ॥ ਅਰੁਜਿਸੁਲਕੜੀਕੋਤੁਮਦੰਡੁਕ
ਹਤੇਹੋਸੋਦੰਡੁਨਹੀ॥ ਸਾਧਕਾਜੋਦੰਡੁਹੈਸੋਸੁਗਤੁਹੈ॥
ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਅਰਜਨਕੋਕਹਤੇਹੈ॥ ਤਿਸਜੋਗੀ
ਕਉਜੋਗੁਦੁਖਨਾਸਕਰਣੇਵਾਲਾਨਹੀ॥ ਤਿਸੁਕਾਰਜ
ਕੈਜਿਸਕਾਸੁਗਤੁਕਹੀਅਹਾਰੁਹੈ॥ ਅਰਸੁਗਤੁਕ ੦
ਹੀਵਿਵਹਾਰਹੈ॥ ਬਹੁਤਾਖਾਣਾਭੀਹਛਾਨਹੀ॥ ਸੂ

ਲਜੇਨਖਾਣਾਭੀਹਟਣਾਨਹੀ।ਅਰੁਦ੍ਰਿੜਾਵਣੁਵਿਖੇ
ਭੀਪਰਵਿਰਤਿਹੋਣਾਹਟਣਾਨਹੀ।ਅਰੁਲੋਕਜੋਵਿਚਿਵਰਤਣੇਦੇਣਾਭੀਹ
ਟਣਾਨਹੀ।ਜੇਤੇਸੇਨਿਰਬਾਹੁਹੋਵੈਤੇਤਾਕਰਣਾ।ਅ
ਰੁਕਰਮਾਵਿਖੇਭੀਏਸਦਾਸੁਗਤਿਹੀਕੀਕਰਣੀ।ਸੋ
ਭੀਸੁਗਤਿਥਾ।ਪਹਰਿਵਾੜੁਪਹਲੀਜਾਵੈ।ਪਹਿ
ਰਿਵਾੜੁਪਿਛਲੀਜਾਵੈ।ਖੀਰਥਵੇਦੋਪਹਰਿਜੋਵੈ।
ਇਸਕਾਨਾਮਦੀਤੜਹੈ।ਅਰੁਏਹੁਜੋਤੁਮਨੇਕਹਾ।ਤੁਮਸ
ਆਪਕਰੋ।ਸਕਤਆਨੋਹੋਵੈਗੋ।ਜੋਬਾਤੁਲੋਕਤੁਮਾ
ਰੀਜੇਵਾਰਕਰੋਗੇ।ਤ ਸਕਾਉਤ੍ਰਗੁਰੂਕਹਤੇਹੈ।ਆ
ਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀ।ਜੋਆਈਪੰਥੀਪੁਰਖਹੈ
ਸੋਸਗਲਜਮਾਤੀਹੈ।ਸਰਬਸਭਾਤਤਿਸਕੀਜ
ਮਾਤਹੈ।ਤਿਸਕੀਆਗਿਆਮਾਨਤਾਹੈ।ਜੋਸੋਅਪ
ਨੇਪੰਥਸਾਥਪੁਰਖਨਿਰਵਿਰੋਧਹੋਤਾਹੈ।ਤਿਸੀ
ਕਾਨਾਮੁਆਈਪੰਥੀਹੈ।ਜੋਕੋਈਇਸਪਰਵਾਸੀ
ਥਾਕਰੈ।ਜੋਨਿਰਵਿਰੋਧਹੂਆਤੇਜਗਤਉਸਕੀ

ਆਗਆ ਅੰਕੈ ਜੋ ਅਨੇਕਾ ।। ਤਿਸੀ ਕਾ ਉਚਾਰਣ ਕ ੯੩
ਰਤੇ ਹੈ ।। ਅਨਜੀਤੇ ਸਭ ਜੀਤਾ ।। ਜਿਨ ਅਨ ਜੀਤੇ
ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਕਦਿ ਕੋਧ ਨਹੀ ਹੋਸਕਤਾ ।। ਤਾਂਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸੁ
ਰ ਕੀ ਜੋਤੁ ਸਿਧੀ ਹੈ ।। ਜਿਸਨੇ ਅਨੁਜੀਤਾ ।। ਤਿਸਨੇ ਜ
ਗਤ ਜੀਤਾ ।। ਅਨ ਖਾਂਜੀਤ ਨਾ ਦੇਵਗਾਥੁ ।। ਅਭੂਆ
ਸੁਦੂਆਰਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂਤੇ ਸਾਧਕਾ ਜੋ ਗੋਦੇਵਾਥੁ
ਅਭੂਆ ਸੁਗੀ ਹੈ ।। ਅਕਤੂ ਅਨੇਕਹਾ ਜਿਧੋ ਕੋਆ
ਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਅਦੇਸੁ ।। ਬਾਕਬਾਕੁ ਅਦੇਸੁ ਤੇ ਸੋਰਾ
ਤਿਸੀ ਕੋ ਹੈ ।। ਤਿਸੁ ਕਿਸ ਕੋ ।। ਆਦਿ ਜੋ ਸਰਬਬਸ
ਗਤ ਕੀ ਆਦਿ ਹੈ ।। ਅਨੀਲਾ ।। ਜੋ ਨੀਲੁ ਪੀਤਾ
ਇਕ ਬੋ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ ।। ਅਨਾਦੁ ।। ਜਿਸ ਕੀ ਆ
ਦਿ ਕੋਈ ਨਹੀ ।। ਅਨਾਹਤੁ ।। ਜਿਸ ਕੀ ਨਾਸੁ ਕਦੀ ਨਹੀ
ਹੋਤਾ ।। ਜੁਗਾਜੁਗਾਦਿ ਕੇ ਵੇਸੁ ।। ਜੁਗ ਜੁਗ ਕੇ ਪ੍ਰਭ
ਦੂਤੇ ਜੋ ਵਕੇ ਸੁਭਾਵ ਬਦਲੇ ਜਾਤੇ ਹੈ ।। ਜਾਗੇ ਜੇ
ਸਾਦਿਖੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਏ ।। ਜੋ ਏਕੁ

ਸੁਭਾਵੁ ਰਹਿਤਾ ਹੈ। ਆਦੇਸੁ ਤੋ ਐਸੇ ਰਾਤਿ ਜੇ ਕੋ ਹੈ। ਐ
ਸੇ ਆਦੇਸੁ ਕਿਸੁ ਕਉ ਕਰਉਗਾ। ੨੮। ਭੁਗਤਿ ਗਿਆ
ਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣ ਪਾਇਆ ਪਾਇਆ ਵਜਹਿ ਨਾਦੁ। ਆ
ਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦੁ
ਘਟੁ ਕਰਤੇ ਆਂਗਣ ਰਿਖੇ ਹੈਨ। ਤਿਸੀ ਕਾ ਨਾਮੁ ਭੁਗਤਿ ਨਾਥੀ
ਜਾਪੇ ਕੀ ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਹੈ। ਜੀ ਤੋ ਜੋ ਗਿਆਨੁ ਕੀ
ਭੀਖ ਲੇਣੀ। ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਭੁਗਤਿ ਹੈ। ਅਰੁ ਭੰਡਾ
ਰਨੁ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਹੈ। ਜੋ ਸੰਤੋਖੀ ਗਿਆਨੁ
ਨਾਦੁ ਕਰਵਾਵਣੀ ਹੈ। ਸਿੰਙੀ ਵਜਾਵਣੇ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਾਦੁ
ਨਹੀ। ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਰੇਕ ਵੇ ਏਕੇ ਰਸ ਭੈ ਪਾਇਆ ਪਾਇਕੈ
ਅਤੇਲੇ।। ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਾਦੁ ਹੈ। ਕੰਨ ਫਾਟਉ ਕਾਨ
ਸਨਾਥ ਨਾਹੀ। ਨਾਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕਾ ਹੈ। ਸਭਿ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਸ ਕੀ ਨਥੀ ਹੂਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੀ ਨੇਤਕ
ਉ ਕੋਈ ਨਹੀ ਉਲੰਘ ਸਕਤਾ। ਰਿਧ ਸਿਧ ਕਾ ਜੇਸੁ
ਆਦੁ ਹੈ। ਜੋ ਅਵਰੋ ਕਹੇ। ਪਰੈ ਕੋ ਨਹੀ। ਅਵਰ

ਨਾਉਤਿਨਕਾਹੈਜੋਉਰੇਉਰੇਸਹਿਕਾਈਜੀਂਦੇਹੈ।ਅਰੁ ੯੭
ਅਰਜਿਨੋਨੇਪੂਰਨਪ੍ਰਮਾਤਮਾਪਛਾਣਾਹੈ।ਤਿਨਕਾ
ਨਾਮਪਰਮੁਹੈ।ਤੇਰਿਧਸਿਧਕੋਨਹੀਚਾਹਤੇ।ਜੈਸੇਬਾਦਿ
ਸੋਬਾਦੁਇਕਾਰੂਚਲਾਵਹਿਜੋਖੇਆਵਹਿਭਤੁਚਾ।ਅ
ਦੇਸੁ।ਤਿਸੈਅਦੇਸਾ।ਪੂਰਬਜਨਮੁਕੇਜੋਹੈਜੈਸੇਬਾਅ
ਰਦੇਸੋਬਾਉਹੀਜੈਤੇਕੋਬਾਬੂਚਲਾਵਨੇਵਾਲੇਚੇਲੇ
ਹੈ।ਐਵੁਜੈਤੇਕੋਕਾਬੂਚਲਾਵਨੇਨਹੀਚਾਹੀਤੇ।ਕਾਹੇ
ਤੇਜੈਸੇਬਾਅਰਦਿਜੈਸੇਬਾ।ਇਹੁਦੇਨੇਭਾਗਕੇਅਨਸਾਰੁ
ਲਿਖੇਹੂਏਆਵਤੇਹੈ।ਭਾਗਜਨਮੁਹੈਪੂਰਬਜਨਮੁ
ਕੇਫਲਕਾਜੋਤੇਰੋਵੇਗਾਹੀ।ਇਸੀ।ਦਿਖੇਸਅਰਹ
ਣਾ।ਇਸੀਕਾਨਾਮੁਜੀਤਾਹੈ।ਅਰਜੋਜਅਪੁਰਖਹੈ
ਤਿਨਕੇਚੇਲੇਚਾਦੀਕਾਜੈਸਾਲੁਕਾਹੇਕੇਚਾਹੀਏ।
ਅਦੇਜਤੇਤੇਮੇਤਿਜੀਪੂਰਨਪੁਰਖਕੋਕਰੇਗਾ।੨
੨੦।ਇਕਾਆਈਜੁਗਤਾਵਿਆਈ।ਤਿਨਚੇਲੇ
ਪਰਵਾਨਾ।ਇਕੁਜੋਜਾਰੀ।ਇਕੁਭੋਤਾਰੀ।ਇਕੁ

ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ
ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ
ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇ
ਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁ
ਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੩੦ ॥ ਮਾਈ ਤੋ ਸੋ ਭਿਸੀ ਮਹਾ ਆ
ਭਿਆ ਕੈ ਆਕਤੋ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਜੈ ਪੂਰ
ਨ ਜਾਬਾਤੋ ਹੈ ॥ ਅਰਥ ਇਸੀ ਕਾ ਪੀਛੈ ਕਹਾ ਹੈ
ਜੇ ਸਮਝੈ ਲੈਣਾ ॥ ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾ
ਰੁ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ
ਕਾਰ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀ
ਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥
੩੧ ॥ ਏਕੁ ਜਾਗਾ ਹੀ ਏਕੋ ਨਾਥ ਹੈ ॥ ਇਹੁ ਜੋਤਿ
ਕਾ ਆਸਣੁ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਪੂਰਨ ਲੋਕ ਹੀ ਸੋ ਭੰਡਾਰ
ਆਸਣੁ ਹੈ ॥ ਅਰ ਜੋ ਪੂਰਨ ਲੋਕ ਹੀ ਸੋ ਭੰਡਾਰ

ਤੇਰੁਕੀਭੁਖੀਹੈ।ਅਰੁਜੋਤੂਕਿਸੀਪਦਾਰਥਾਦਿਖੇਮਨ ੬੫
ਭਾਨਹੀਰਖਤਾ।ਐਸੇਜੋਨਿਕਅਲਪੁਰਖਹੈਜੋਕ
ਛੂਤਿਨੇਨੇਪਾਵਨਾਥਾ।ਜੋਏਕਦਾਰੂਹੀਪਾਇਕ
ਹੈ।ਤਿਨਕੋਅਵਰੁਕਛੁਪਾਵਣੇਕੀਇਛਾਨਹੀ।
ਸਿਰਜਣਹਾਰੁਜੋਹੈਪ੍ਰਭੁਜੋਗੁਰਸੰਤਭੀਸੋਤਤਿਸੀਨੇ
ਕੀਏ।ਅਰੁਅਸੰਤੁਭੀਤਿਸੀਨੇਕੀਏ।ਤਿਨਕੇ
ਕਰਿਕਰਿਦੇਖਤਾ।ਸਦਾਜੋਹੈਪਰਮੇਸੁਰੁਤਿਸ
ਕੀਕਾਰਕਿਆਕਹੀਐਨੇਤੂਭੀਜਚੀਹੈ।ਜਿਨੇ
ਨੇਨਾਮਕਾਅਰਾਧਨੁਕੀਆ।ਓਹੀਸੰਤਹੂਏ।
ਅਰਜੋਨਾਮਤੇਬੇਮੁਖਰਹੇਹੈਂਓਹੀਅਸੰਤਭੁਏ।
ਅਦਿਜੁਤੇਮੇਰਾ।ਤਿਸੀਪੂਰਨਪੁਰਖਕੋਹੈ। ੩੧॥
ਇਕਦੂਜੀਭੌਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸੁ। ਲ
ਖੁਲਖੁਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸੁ।ਲਖਲਖਗੇ
ੜਾਆਖੀਐਏਕੁਨਾਮੁਜਗਦੀਸੁ।ਏਤੁਰਾਹੁ
ਪਤਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇਇਕੀਸੁ।ਸ

ਨੁ ਗਲਾ ਅਕਾਸੁ ਕੀਆ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨ
ਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਠੀਸੁ ॥ ੩੨ ॥ ਟੀਕ ਜੋ ਅਸੁ ਖੇਹੇ
ਜਿਹਬਾ ਜੋ ਤਿਸਕੀ ਲਾਖੋ ਹੋਵੈ ॥ ਅਰੁ ਉਸਤੇ ਲਾਖ ਵੀਸੁ ਤ
ਬਾਰੇ ਕਰੇ ਕ ਜਿਹਬਾ ਕਰੇ ਕੋਟੀ ਕੂਏ ਨੂ ਨਾਮੁ ਜਿਦੇ ਸਗ
ਦੀਸ ਕਾ ॥ ਤਿਸ ਜੋ ਕੇ ਲਾਖ ਲਾਖ ਵਾਰ ਕਹੀਏ ॥ ਸੋ ਇਤ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਅਨੇਕ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੀਭ ਕੀ ਪੌੜੀ ਗਣਤੀ
ਕਛੁ ਕਰ ਨ ਪੀ ਸਕੀ ਤੀ ॥ ਇਤਾ ਕਹੇ ਨੇ ਕਾਇ ਹੀ ਪ੍ਰੇਮ
ਨੇ ਹੈ ॥ ਅਨੇਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਅਨੇਕ ਪੀੜਾ ਰੂਉ
ਚਾਰ ਲਕਰ ਕੇ ਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਕਾ ਤਿਆ ਵਾਕ ਬੀ ਕਰ ਲਾ
ਹੀ ॥ ਇਹੁ ਅਵਰਾ ਇਸ ਕੇ ਕਲਾ ਆ ਲੂਕਾ ਹੋ ॥ ਇ
ਸੁਆਰਥਾਂ ਚਲਨੇ ਦਾਲੇ ਕਉ ਪਤਿ ਕੀ ਆ ਪਉੜੀ
ਆਹੋ ॥ ਇਸੁ ਆਵਰਾ ਚੜਾਹੂ ਆ ॥ ਇਕੀਸੁ ਗਨ
ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਇਕੀਸੁ ਗਨ ਕਹੇ ਨੇ ਕਾਇ ਹੀ ਅਰਥ
ਹੈ ॥ ਜੈਸਾ ਨਾਮੁ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰ ਬੇਤੇ ਬਡਾ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਹੀ
ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤਿਸ ਜੋ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਤੇ ਭਿਨ ਨਾ ਰਹ

ਟੇਦੇਵੇਗਾ॥ਛਤ੍ਰਦਸੁਭੁਵਨੁਅਕਾਸੁਵਿਖੈਹੈ॥ਕੀਏ ੬੮
ਹੈਅਕਾਸੁਕੀਆਂਬਾਤਾਸੁਣੀਆਂਅਰਕੀਏਕੈਭੀਵੀਸੁ
ਆਈ॥ਜੋਅਕਾਸੁਮੈਕਿਆਕਿਆਕਹੂੰਹੈਹਮਭੀ
ਅਕਾਸੁਕਰੈਦੇਖੈਗੇ॥ਤੋਕਿਆਕੀਏਅਕਾਸੁਕੋਦੇਖ
ਸਕਹਿਗੇ॥ਤੌਜੋਭੂਮਭੀਕੀਰਹੀਹੈ॥ਅਨੇਹਿਤਚੀ
ਜੋਤਮਹਿਤਸਿਧਜੋਬੀਚਪਸੀਆਪਣੇਆਪਕੈ
ਸਨੈਵੈਠੇਹੈ॥ਅਧਿਸੋਕੈਜੋਭਲਾਕਹਾਵੈ॥ਤਿਨਿ
ਭੁਲਾਈ॥ਨਿਕਟਨਆਵੈ॥ਅਰੁਕਿਰਤਾਰਥਕਰ
ਣੇਵਾਲਾਤਨਆਹੈ॥ਨਅੰਨੁਗਾਤਪੁਰਖਜਿਸਦੇਸ
ਮੇਰਹੈਗਾ॥ਤਿਸੀ॥ਤਿਸੀਵੇਸਮੈਕ੍ਰਿਤਾਰਥਵੀਹੋਵੈ
ਗਾ॥ਨਅਹੀਨੁਲਖੈਭੈਖਧਾਰਨੁਕਰੈਗਾ॥ਤਉਭੀ
ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਨਹੋਵੈਗਾ॥ਜੋਨਾਮੁਸੁਗਾਤਪੁਰਖਹੈ
ਤਿਨਕੇਤੁਮਲੇਪਾਖੰਡੂਮਾਨਾ॥ਅਰਮੂੰਢਾਤੇਲੀ
ਸੰਖਾ॥ਤਿਜੋਕੈਸਚਾਤੇਖਮਾਨਾ॥ ਸ੍ਰੀਨਾਮੁਦੇ
ਲਾਵਿਗਾੜ੍ਹੋਹੈ॥ ਖੋਲਵਿਗਾੜ੍ਹੁਗਵਾਰੇਸਿਰਗ

ਵਾਰੁਲਿਖੇਜਾਂਦੇਹੈ।ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕੂੜੈ
ਕੂੜੀਪੀਸੁ।ਜਬਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਨਦਰਿਹੋਵੈਗੀਤ
ਕੀਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਪਾਇਆਜਾਵੈਗਾ।ਔਰਜਬਕੂੜਿ
ਆਕੀਆਖੀਜਾਂਦੀਹੈ।ਤੁਸਾਂਜੀਸਭੁਕਿਸੁਜਦਪ੍ਰਮੇ
ਸੁਰਕੀਹੀਵੇਂਹੈ।ਇ[illegible]ਬਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਨਦਰਕਰੀਅ
ਰਇ[illegible]ਕੇਪਰਨਕਰਤਾ।ਤਾਤੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕਪਰੀਹੂਅ
ਸਾਵੇਤੇਨਹੂਆ। ਤਿਸਕਾਉਤ੍ਰ। ਪਰਮੇਸੁਰਕੀ
ਜੋਨਦਰਹੈ।ਜੈਸੇਦੀਪਕਕੀਨਿਆਈਹੈ।ਜੋਪੁਰਖ
ਦੀਪਕਕਿਨਿਕਟਿਦੂਰਤੀਹੋਵਤਾਹੈ।ਤਿਸੀਕੋਦੀਪਕੁ
ਪ੍ਰਕਾਸੁਕਰਤਾਹੈ।ਪਰੰਤਦੀਪਕੁਕਾਉਸਕੇਸਾਥ
ਕਾਛਿਡੂਤੇਨਹੀ।ਅਰੁਜੋਦੀਪਕਕੇਦੂਰਵਰਤੀ
ਹੋਤਾਹੈਤਿਸਕੋਦੀਪਕਪ੍ਰਕਾਸੁਨਹੀਕਰਤਾ।ਦੀ
ਪਕਤਿਸਕੇਸਾਥਕਛੂਅਨਿਹਬਿਰੋਤੀਨਹੀ।ਤੈ
ਸੇਹੀਜੋਨਾਮੁਕੇਅਰਾਧਨੁਕਰਣੇਵਾਲੇਹੈ।ਤਿਪ੍ਰ
ਮੇਸੁਰਕੇਨਿਕਟਿਵਰਤੀਹੈ।ਤਿਨਹੀਪਕਮੇ

ਸੁਰਕੀਨਦਰਹੋਵਤੀਹੈ॥ਅਰੁਜੋਨਾਮੁਤੇਵੇਮੁਖਹੈ ੬੭
ਤੇਪਰਮੇਸੁਰਤੇਦੂਰਹੈ॥ਤਿਨੁਪਰੁਨਦਰਭੀਨਹੀ
ਹੋਵਤੀ॥ਆਖਣੁਜੋਰੁਚੁਪੈਨਹਜੋਰੁ॥ਜੋਰਨਮੰਗ
ਣਦੇਣੁਨਜੋਰੁ॥ਜੋਰਨਜੀਵਣੁਮਰਣੁਨਹਜੋਰੁ॥
ਜੋਰਨੁਰਾਜਮਾਲਮਨਿਸੋਰੁ॥ਜੋਰਨਸੁਰਤੀਗਿਆ
ਨਿਵੀਚਾਰੁ॥ਜੋਰਨਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸੰਸਾਰੁ॥ਜੋਰੁਨ
ਜੋਹੈਵਡਿਆਈਕਿਆ॥ਜੇਕਹੈਗਾਵਡਿਆਈਕੀਆਖਾ
ਤਾਂਜੋਹੈਮੈਸਾਜਿਖਤਪਜੀਹੋਤੇਹੋਤੇਵਡਾਨਹੋਵੈ
ਗਾ॥ਅਰੁਵਡਿਆਈਕੇਨਮਿਤਜੋਮੈਨਧਾਰਣੁਕੀਏਗ
ਤੋਭੀਵਡਾਨਹੋਵੈਗਾ॥ਜੋਬਹੁਕਲਾਕਰਕੈਇਤਿਕ
ਲਜੀਵਤਾਰਹਾਤਉਭੀਵਡਾਨਹੋਵੈਗਾ॥ਅਰੁਜੋ
ਦ੍ਰਿੜਉਈਮਤੋਹੈਕਰਜੀਪ੍ਰਵਰਹੀਪ੍ਰਾਣੁਤਿਆਗੁ
ਦੇਵੈਗਾ॥ਤਉਭੀਵਡਾਨਹੋਵੈਗਾ॥ਰਾਜਮਾਲਕੇ
ਜੋਰੁਸਰਵੈਮੈਵਡਿਆਈਨਹੀਹੋਵਤੀ॥ਵੇਦਕੀਆ
ਸੁਰਸਤੀਆਪਨੀਆ॥ਅਰੁਜੁਕਤਚਾਂਧਕ

ਰਗਿਆਨਦੀਬਾਤੂਕੀਆਬਾਤਾਕਰਿਣੀਆਇਸਮੇ
ਬਡਾਈਨਹੀ।ਨਛੁਟੇਨਸਾਧੂ।ਸੋਸਾਧੂਜੇਹੇਆਦਾਰਹ
ਨੁਸੇਇਕਬਾਤੇਬਿਖਬਿਛੂਟਣਾਨਹੀ।ਅਦਾਬਾਹਨੁਕ
ਸੋਤੁਛੂਟਤਾਹੈ।ਉਨੂਗੁਰਕਹਤੇਹੈ।ਜਿਸਪਾਸਜੋਵੁ
ਕਰਿਦੇਖੈਸੋਇ।ਨਾਨਕਉਤਮਨੀਚਨਕੋਇ।ਵ
ਡਾਈਦੇਣੇਵਾਲਾਸੁਹੈਨਾ।ਤਿਸਕੋਏਕਕਰਿ
ਸੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਦੇਖਤਾਹੈ।ਤਹਾਉਤਮਨੀਚਮੂਰਖਪੰ
ਡਤਭੇਖੀਪਖੰਡੀਕੀਕਛੂਕਲਪਨਾਨਹੀ।ਤਾਂ
ਤੇਉਤਮਰਹੈਨੇਚੋਰਾਲਾ।ਨਾਨਕਜਿਹਮਨਬਸਗਿ
ਗੁਪਾਲਾ।ਅਬਐਸੇਕੁਕਹਤੇਹੈ।ਈਹਾਂਜੋਬੁਰੇਕ
ਰਮਕਰਤੇਹੈ।ਅਰੁਬਿਦੇਹਿਖੇਦੀਧਾਰਤੇਹੈ।
ਸੋਹਅੰਕਿਮਾਦਨਤਾਕੋਈਨਹੀ।ਅਰੁਇਸਕੇ
ਕਰਅਰਕਿਸਾਖੀਤੇਬਹੁਤਹੈ।ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਦੁਆਰੇਕੂ
ਨੀਚਾਭੁਕਾਤੇਕਛੂਢਿਲੇਮਾਨਹੀ।ਸ੍ਰੀਗੁਰ
ਕਹੈਤੇ।ਰਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰ।ਪਉਣਪਾਣੀਅ

ਗਈਪਾਤਾਲਾ।ਗਾੜ੍ਹਦਿਨੁ।ਰੁਖਰੂਤਬਰਖਾ।ਬਿਤ ੮੮
ਵਾਰੁ।ਪੌਣੁਪਾਣੀ।ਬੈਸੰਤ੍ਰਧਰਤੀ।ਇਹੁਸਭਇ
ਸਕੇਕਥਾਸੁਣੇਸਾਖੀਹੈ।ਸਪਤਲੋਕਨਤਲੇਕੇਅਰ
ਸਪਤਲੋਕਊਪਰਕੇ।ਇਸਕਾਨਾਮੁਬ੍ਰਹਮੰਡੋਹੈ
ਏਤੀਬ੍ਰਹਮੰਡਮੇਪ੍ਰਿਥਵੀਹੈ।ਤਿਸਤੇਦਸਗੁਣਾਅ
ਪਰਪ੍ਰਿਥਵੀਬਾਹਰਹੈ।ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਪ੍ਰਿਥਵੀਕਾ
ਅਵਰਣਹੈ।ਤਿਸਤੇਦਸਗੁਣਾਅਪਰਪ੍ਰਿਥਵੀਕਾ
ਅਵਰਣਹੈ।ਤਿਸਤੇਦਸਗੁਣਾਅਪਰਅਗਨਦ
ਅਵਰਣਹੈ।ਤਿਸਤੇਦਸਗੁਣਾਅਪਰਪਵਨਕ
ਅਵਰਣਹੈ।ਤਿਸੁਵਿਚਧਰਤੀਥਾਪਥਖੀਸਰ
ਅਜਾਲੁ।ਤਿਨੁਅਵਰਣਕੇਬੀਚਪ੍ਰਿਥਮੇਸੁਰਲੋਕ
ਧਰਤੀਰੂਪੀਧਰਮਸਾਲਾ।ਇਸਥਾਪਨੁਕਰੀਹੈ।
ਧਰਮਸਾਲਕਰੀਏਘਰਅਬੀਰਵੀ।ਤਿਸੁਵਿਚ
ਜੀਅਜੁਗਤਕੇਰੰਗ।ਤਿਨਕੇਨਾਮੁਅਨੇਕਵਅਨ
ਭਾ।ਤਿਸੁਧਰਤੀਕੇਦ੍ਰੀਪੁਜੁਗਤਾਕਿਆਕਹੀ

ਏਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰੂਕੇਜੀਵਹੈਂ।ਤਿਨਕੇਊਪਰਿਗੁਣਭੀਨਾਨਾ

ਪ੍ਰਕਾਰੂਕੇਹੀਹੈਂ।ਤਿਨਕਾਕਛੁਅੰਤਨਹੀ।ਕਰ

ਮੀਕਰਮੀਹੋਇਵਿਦ੍ਵੀਚਾਰਾ।ਸਭਥਾਆਪਸਦਾਕਰਤਾ

ਤਾਅਥਵਿਸੇਕਵੀਚਾਰੁਕਰਕੇਦੇਖਣਾਚਾਹੀਏ

ਐਸੇ।ਐਸਾਜਾਣਿਜਿਸਾਨੇਕਰਮੁਕੀਆ।ਕਰਮੁਕੀਆ

ਨਿਜਾਰੁਹੀਤੇਸਤ੍ਰੁਊਪਰਿਕ੍ਰਸੁਖਦੂਖਾਦਿਕਪਾਇਆ

ਈਹੈ।ਐਸੇਕਰੈਗਾਤੋਸਾਹੀਪਾਵੈਗਾ।ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਆ

ਪਸਦਾਹੈਅਰਤਿਸਕਾਦਰਸਾਵਣੁਭੀਆ।ਗੋਸਭ

ਹੈ।ਕਰਮੁਕਾਫਲਅੰਨਖੋਣਹੋਹੈਨੂੰਪਾਵੈਗਾ।ਤਿ

ਐਸੇਹਨਪੰਥਪ੍ਰਵਾਨੁ।ਨਦਬੀਕਰਮਪਰੈਨੀਸਾ

ਨੂੰ।ਤੁਹਾਤਿਸੁਪਰਤੀਊਪਧਰਮਸਾਲਾਵੀਚੂ

ਪੰਚਸੋਹੈਜਥਾਰਥਵਕਤਾ।ਲਅਰੇਪ੍ਰਿਤਪਾਦਨੁਕ

ਰਣੇਵਾਲੇਸਿਭਜਨਉਹੀਜੋਭ੍ਰਾਪਾਵਤੇਹੈ।ਜੋ

ਸਿਭਜਨਕੈਸੇਹੈ।ਪਰਵਾਨੁਪਰਾਧੀਨੁਹੋ।

ਕਰਤੇਤੇਹੈਉਤਮਤੇਉਤਮਕਰਮੁਤਿਸਬਾਰ

ਛੂਅਬਆਨੁਨਹੀਕਰਤੇ॥ਇਹੀਕਹਤੇਹੈ॥ਕਰੈਕਰ
ਵੈਆਪੇਆਪਾ॥ਮਾਨੁਖਕੇਕਛੁਨਾਹੀਹਾਥੁ॥ਤਿਨਪਰੁ
ਗੀਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਨਦਰਿਹੋਤੀਹੈ॥ਅਰੁਤਿਨਕੇਕਰਮੁਕੇ
ਅਨੁਸਾਰੁਹੀਤਿਨਕੋਨੀਸਾਣੁਕਿਆਕਹੀਏਮਰਾਤਬ
ਭੀਮਿਲਤੁਹੈ॥ਕਚਪਕਾਈਓਥੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਗਇ
ਆਜਾਪੈਜਾਇ॥ਅਰਜੋਆਪਣੇਆਪਕੋਜਪਤਪਸੀ
ਮਾਨਤੇਥੇਹੈ॥ਅਰੁਔਰਕੇਪਾਖੰਡੀਕਹਤੇਹੈ॥ਇਕੇਕ
ਪਕਾਈਓਥੈਪਾਇਆ॥ਤੇਤੇਕਾਨਿਕੇਨੇਤੇਉਹਾਹੋਵੈਗਾਪ
ਰਮੇਸਰਕੇਆਗੈ॥ਜਬਪੈਨਪਾਣੀਥੈਸੇਤੇਤੇਲੋਕ
ਕਿਏਦੁਤਾਸਾਖੀਭੁਗੋਗੋ॥ਉਹਾਜਾਇਕਰਿਮਾਲੂਮ
ਹੋਵੈਗਾ॥ ੩ ੪॥ਧਰਮਖੰਡਕਾ ਏਹੋਧਰਮਾਗ
ਗਿਆਨੁਖੰਡਕਾਆਖਹੁਕਰਮੁ॥ਖੰਡਨਾਮੁਹੈਵਿਭ
ਗਕਾ॥ਜੈਸੇਪ੍ਰਿਥਵੀਕੇਨਵਿਭਾਗਹੈ॥ਤੈਸੇਨਵਖੰਡਹੋ
ਕਹੇਜਾਤੇਹੈ॥ਤੈਸੇਹੀਜਾਸਤ੍ਰਕੇਵਿਭਾਗਹੈ॥ਧ
ਰਮਖੰਡੁ॥ਕਰਮਖੰਡੁ॥ਗਿਆਨਖੰਡੁ॥ਧਰਮ

ਖੰਡੁਹੈ।ਤਿਸਕਰਕੇਇਹੀਧਰਮੁਹੈ।ਧਰਮਸਾਲਾਜੋਹੈਪ੍ਰਿ
ਥਵੀਤਿਸਵਿਖੈਜੈਸਾਜੈਸਾਕਰਮੁਕਰੇਗਾ।ਤਿਸਤੈਸਾ
ਫਲੁਭੀਭੁਗਵੈਗਾ।ਅਰਤੁਮਅਪਨੇਆਪਕੋਗਿਆਨੀ
ਮਨਤੇਹੋ।ਜੋਗਿਆਨੁਸ੍ਰੇਸਟਹੈਸਭਨੋਕਾ।ਜੋਤੁਮਮਾਨ
ਤੇਹੋਗਿਆਨੁਖੰਡਨਕਾਕਰਤੇਹੋ।ਕਿਸਕਰਮਕਰਕੇਗਿ
ਆਨੀਹੋਤੇਹੋ।ਜੋਸਿਧਕਹਤੇਹੋਤੁਮਧੀਕਹੋ। **ਤਿਸਕਾ**
ਉਤਰੁਗੁਰਕਹਤੇਹੈਂ। ਕੇਤੇਪੌਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਕੇਤੇਕ
ਨਮਹੇਸੁ।ਕੇਤੇਬ੍ਰਹਮੇਘਾੜਤਘੜੀਅਹਿਰੂਪਰੰਗਕੇ
ਵੇਸੁ।ਜਿਸਕੈਜਿਸਦੇਵਤੇਕੀਉਪਾਸਨਾਕਾਗਿਆਨੁ
ਹੂਆ।ਤਿਸਨੇਤਿਸੀਦੇਵਤਾਕੀਉਪਾਸਨਾਕੀ।
ਕੇਤੇਪਵਨਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਰੂਪਹੀਹੂਏ।ਅਰਕੇਤੇਕ੍ਰਿ
ਸਨਾਉਪਾਸਨਾਕਰਕੈਕ੍ਰਿਸਨਰੂਪਹੀਹੂਏ।ਸਿਵ
ਉਪਾਸਨਾਕਰਕੈਸਿਵਰੂਪਹੂਏਬ੍ਰਹਮਾਉਪਾਸਨਾਕੈ
ਬ੍ਰਹਮਰੂਪਹੀਹੂਏ।ਤਿਨੋਂਕਰਕੈਰੂਪਰੰਗਕੇਅਨੇਕ
ਰੂਪਘਾੜਤਘੜੇਜਾਤੇਹੈ।ਕ੍ਰਿਸਨਜੀਕਹਤੇਹੈਂ

ਅਰਜਨਕੋ ਹੇ ਅਰਜਨੋਂ ਜੋ ਜੋ ਭਗਤ ਜਿਸੁ ੧੦
ਦੇਵਤੇਕੇਭਗਤਸਰਧਾਕਰਕੈਕੈਜੁਕਰਤਹੂਆ।ਤਿ
ਸਕੇਅਰਾਧਨੇਕੀਇਛਿਆਕਰਤਾਹੈ॥ਅਰੁਤਿਸੀਦੇਵ
ਤਾਤੇਸੋਸੋਕਾਮਨੇਕੇਭੀਪਾਵਤਾ।ਕਾਮਨਾਰੂਪੀਜੋਜੋ
ਤੁਤਫਲੁਸੋਮੇਰੇਹੀਕਰਦੇਹੁਏਹੈਂ॥ਤੇਅਲਪਬੁਧੀ
ਫਲੋਕੇਲਨੀਅਤਜੋਅਵਰੁਔਰਦੇਵਤੇਕਾਅਰਾਧਨਕਰਤੇ
ਹੈਂ॥ਤਿਨਕਉਫਲੁਨਾਸਵੰਤਹੋਵੈਗਾ॥ਅਬਿਨਾਸੀ
ਕਬੀਹੀਨਹੋਵੈਗਾ॥ਕਾਹੇਤੇਦੇਵਤਿਓਕੇਪੂਜਣੇਵਾਲੇ
ਵਤਓਹੀਕੇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ॥ਜੋਧਨਆਦਕੇਕਸਾਜਿਤੁ
ਵੇਦਅਖਰਨਕਰਤੇਹੈਂ॥ਤਿਨਕੇਪਉਨਾਦਕਕੇਕੀ
ਸਾਲੋਕਕੁਝਅੀਪਸਾਨੁਜਤਾਰੀਭੀਹੋਤੀਹੈ॥ਦੇਵਤਾਅ
ਪੇਤਨਾਸੁਵੰਤੁਹੀਹੈ॥ਤਿਨਕੇਉਪਾਸਕਅਬਿਨਾਸੀ
ਕੈਸੇਹੋਵਹਿਂਗੇ॥ਅਰੁਮੇਰੇਜੋਭਗਤਤੇਮੇਰੇਹੀਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਤੇਹੈ॥ਮੈਅਬਿਨਾਸੀਹੋ॥ਮੇਰੇਭਗਤਭੀਅਵਨਾਸੀ
ਹੋਸਿਧੇਭੂਅਜਾਣਤੇਹੈਕਹੋਨਾਸਵੰਤੁਹੋਣਾਅਛਰ ॰

ਵਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋਣਾ ਅਛਾ। ਕੇਤੀ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ
ਧੂਉ ਉਪਦੇਸੁ। ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇ
ਸੁ ਸ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭ੍ਰਾ। ਰਥ ਖੰਡ ਕਾ। ਜਿਸੁ ਵਿਖੈ ਧਰਮੁ
ਹੁਸਤੇ ਹੋ। ਔਰ ਜੋ ਭੂਮਿ ਹੈ ਸੋ ਭੋਗ ਭੂਮਿ ਹੈ। ਜੋ ਕਰਮ ਭੂਮਿ
ਵਿਖੇ ਕਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਫਲ ਲੇਤੇ ਭੋਗ ਭੂਮਿ ਵਿਖੇ ਭੁਗਤੇ ਹੈ। ਜੋ ਧਰਮ
ਸੁਕਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਖੈ ਅਨੇਕ ਭ੍ਰਮਣ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਤਿਨ ਭ੍ਰਮਣ
ਤੇ ਵਿਖੈ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਹੈ। ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਅਭਮਾਨੀ
ਜੋ ਦੇਵੀ ਹੈ। ਜੋ ਕਰਮ ਫਲ ਦੇਨੇ ਕਉ ਤ੍ਰਿਭਵੀ ਤੇ ਸਮਰਥ
ਭਈ ਜੋ ਐਸਾ ਕਰਮ ਭੂਮੀਆ ਹੈ। ਔਰ ਨਾਮੁ ਸੁਮੇਰ ਕੇ ਪ੍ਰਬਤ
ਕਾ। ਅਰ ਮੇਰੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਦਾ ਸੂਕਾ ਭੀ ਹੈ। ਸੋ ਕੇਤੇ ਹੀ ਹੂ
ਏ ਹੈ। ਅਰੁ ਕੇਤੇ ਹੀ ਹੋਵਹਿਗੇ। ਅਰ ਕੇਤੇ ਧ੍ਰੂ ਵਹੂਏ।
ਅਰੁ ਕੇਤੇ ਹੀ ਤਿਨ ਕਉ ਉਪਦੇਸੁ ਹੂਏ। ਇੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ
ਜ ਮੰਡਲ ਦੇਸੁ ਕੇਤੇ ਹੀ ਹੀ ਭੀ ਹੂਏ। ਐਸੇ ਸਾਜੇ ਜਾਣ ਜਿਸ
ਨੇ ਕਰਮ ਕੀਆ ਤੇ ਜਾ ਐਸਾ ਹੀ ਹੂਆ। ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ
ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ। ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ

ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥ ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ੨੧
ਪਾਤ ਨਰਿੰਦੁ ॥ ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ
ਅੰਤੁ ॥ ੩੫ ॥ ਸਿਧ ਅਰਥੁ ਭਨ ਨਾਥ ਜਾ ਅਉਰ ਦੇਵੀ ਦੇ
ਸੁ ॥ ਦੇਵਤਾ ਦਾਨਵ ਅਰੁ ਮੁਨਾ ॥ ਅਰ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦੁ ॥ ਖਾ
ਣੀ ਅਰ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਤਸਾਹੁ ॥ ਅਰ ਬਾਸਾ ॥ ਸੁਰਤੀ ਵੰਦ
ਕੀਆ ॥ ਰਿਦਾ ॥ ਅਰੁ ਸੇਵਕ ਤਿਨ ਕੇ ਉਪਾਸਕੁ ॥ ਇਤ
ਨੁ ਕੇਤੇ ਏਕ ਹੁਏ ॥ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਅਰੁ ਕਰਮੋ ਕੇ ਫਲ ਹੈ
ਤੇ ਸਭ ਨਾਸਵੰਤ ਜੋ ਹੈ ॥ ਏਤਾ ਕਹ ਕੈ ਕਾ ਏਵੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨੁ
ਹੈ ॥ ੩੫ ॥ ਸਿਸੁ ਕਰਮੁ ਕਰ ਕੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋਵਤਾ ਹੈ ॥ ਅ
ਬ ਤਿਸੀ ਕਰਮੋ ਕੇ ਕਹਤੇ ਹੈ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿ
ਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ॥ ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥
ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥ ਤਿਥੈ ਘਾੜਤ ਘੜੀ
ਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥ ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ
ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਗਿਆ
ਨ ਖੰਡ ਸੇਤੀ ਸਰਬ ਬਿਬੇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ਕਰਣੀ ਤ

ਤਹਾ।ਗਿਆਨੁਰੂਪੁਜੋਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹੈਸੋਈਪ੍ਰਚੰਡੁਕਰਿਆ
ਕਹੀਐ।ਪ੍ਰਕਾਸਤਾਹੈ।ਤਹਾਗਿਆਨੁਖੰਡੁਮੈਨਾਦੁ
ਬਿਨੋਦੁਕੋਟਕੋਟਅਨੰਦੁਹੈ।ਕਾਹੇਤੇਜਿਸਨੇਸਰਬਪੂ
ਰਨਪ੍ਰਮਾਤਮਾਪਛਾਨਾ।ਤਿਸਨੇਜਬੀਅਨੰਦੁਪਾਇਓ।ਜੀ
ਵੇਕੋਈਭੀਅਨੰਦੁਪਾਵਨਾਨਰਹਾ।ਸਰਮਖੰਡੁਜੋਹੈ
ਸਰਮਕਾਕਰਨਾ।ਸਬਦਪਰਸ੍ਰਮ।ਸੋਪ੍ਰਥਮੇਗਾਤਬਾਰਿ
ਆਸਣਾਥੁਕੋਰੋਕਣਾ।ਏਸਬਾਤਕੀ।ਸਰਮਕਰਣੀ।
ਤਿਸੁਸਰਮਖੰਡਕੀਜੋਹੈਬਾਣੀ।ਬਾਣੀਨਾਮਹੈਬ
ਨਕਾ।ਬਾਣਨਾਮਹੈਸੁਭਾਵਕਾ।ਸਰਮਜੋਹੈਸੁਭਾਉ
ਸੋਰੂਪਕਰਿਆਕਹੀਐ।ਬਹੁਤਸੁੰਦਰੁਹੈ।ਕਾਹੇਤੇਤਿਸੁ
ਸਰਮਕੋਕਰਣੇਤੇਅਨੂਪਘਾੜਤਘੜੀਜਾਤੀਹੈ।ਕ
ਉਣਸੀਘਾੜਤ।ਗਿਆਨਧਿਆਨ।ਜਤਸਤ
ਤਪਸੀ।ਉਹੀਤੋਹੋਤੇਹੈ।ਤਿਸੁਸਰਮਖੰਡਕੀਅਜੋ
ਬਾਤਹੈਸੋਕਹੀਆਨਹੀਜਾਤੀਆ।ਜੋਕੋਈਕਹੇ
ਗਾਸੋਪਿਛੈਪਛੁਤਾਵੈਗਾ।ਕਾਹੇਤੇਸਰਮਖੰ

ਖੰਡਕੇਤੇਅਨੂਪਕਹਾ।ਅਨੂਪਤਿਸਕਾਨਾਉਹੈ।ਜਿਸ ੧੨
ਕੇਉਪਮਾਕੇਤੁਲਕਿਸੀਕੀਉਪਮਾਨਹੀ।ਐਸੇਜੋਕੇਕਹ
ਣੇਵਾਲਾਕਹਤਾਤਪਛੁਤਾਵੈਗਾ।ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਤਿ
ਮਤਿਮਨਬੁਧਿ।ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਾਸਿਧਾਕੀਸੁਧਿ।
ਤਾਤੇਸਰਮਖੰਡਐਸੇਘੜੀਐਕਿਆਕਹੀਏ।ਸਦਾ
ਨਿਆਸਾਤਾਹੈ।ਸੁਰਤਿਅਹਿਕਾਰੁਮਨਚਿਤਅਰਬੁ
ਧਿਨਾ।ਅਰਅਗੇਇਹਚਾਰੇਵਿਗਾੜੇਹੂਏਥੇ।ਨਾ
ਨਾਪਦਾਰਥੋਕੇਦਾਹਤੇਥੇ।ਅਬਸਰਮਉਪਜੀਤਬਨ
ਨਾਪਦਾਰਥੋਕੋਲੁਕਾਕਰਿਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਓਰਲਗੇ।ਸੁਰ
ਸੋਹੈਦੇਵਤਾ।ਅਰਸਿਧਸੁਹੈਪ੍ਰਲੋਕਾਜਿਨੋਨੇਬਾਰਉ
ਪਦੇਸੁਦੂਆਰਾਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੋਸਿਧਕੀਆ।ਸਰਬਪੂਰ
ਨਪ੍ਰਮੇਸੁਰਹੀਹੈ।ਐਸੇਸੋਹੋਣੇਕੀਸੁਧਭੀਤਹਾਸਰਮੁ
ਖੰਡੁਮੈਹੀਘੜੀਜਾਤੀਹੈ।ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਜੋ
ਰੁ।ਤਿਥੈਹੋਰੁਨਕੋਈਹੋਰੁ।ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ
ਤਿਨਮਹਿਰਾਮਰਹਿਆਭਰਪੂਰ।ਤਿਨਮਹਿਰਾ

ਅਗਹਿਆ ਭੁਗਤ ਪੂਰਾ ॥ ਕਰਮ ਅਖੰਡੁ ਜੈਸੇ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਨਮਿਤੁ
ਕਰਮੁ ਕਾ ਕਰਨਾ ॥ ਤਿਸ ਜੇਕੋ ਐਸੇ ਹੈ ਬਾਣੀ ਸੁਭੁ ਦੇਸੈ ਭੀ
ਐਸੇ ਕਿਆ ਕਹੀਏ ਬਹੁਤੁ ਸੁਦੇ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ
ਨਮਿਤੁ ਕਰਮੁ ਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ॥ ਤਹਾ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਬਿਨ ਦੂਸ
ਰਾ ਕੋਈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥ **ਤਿਸ ਕਰਮੁ ਕਾ ਫਲੁ** ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਪ੍ਰ
ਾਪਤਿ ਹੀ ਹੈ ॥ ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੂ
ਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥ ਤਿਥੈ ਕਿਆ ਕਹੀਏ ਤਿਨੁ ਮਹਾ ਬ
ਲਦੋਨੇ ਮਾਹਿ ਕਿਆ ਕਹੀਏ ਬੀਰਦੂ ॥ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮ
ਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਆ ਕਹੀਏ ॥ ਸੀਤਲ ਤੇ ਸੀਤਲ ਮ
ਨੇ ਕਰਕੇ ਐਸੇ ਕੇ ਤਾਪੇ ਕੋ ਮਿਟਾਵਦੇ ਨੇ ਦਾਲੀ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਮ
ਹਿਮਾ ਹੈ ॥ ਐਸੇ ਮਹਿਮਾ ਕੇ ਜੀ ਬੂਹੇ ॥ ਕੇਤੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਹੈ ॥
ਤਿਸ ਕੇ ਰੂਪ ਕਹੇ ਨਹੀ ਜਾਤੇ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਆਪੁ
ਅਨੰਤੁ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਨੰਤੁ ॥ ਕਹਣੇ ਦਾਲ
ਕਹਾ ਤੱਕ ਬਰਕਹੈਗਾ ॥ **ਸੁਤੀ** ॥ ਨਾ ਓਹਿ ਮਰੈ ਨ ਠਾਗੇ
ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਰ

ਸੁਬੈਸੈਅਠਆਣਹੈ॥ਜਿਨਕੈਰਾਮੁਅਨਮੋਲੁਬਸਤਾਹੈ॥ ੧੩
ਉਹਅਬਨਾਸੀਪਤਕੈਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੇਹੈ॥ਐਸੇਕੁਕਰ
ਸੁਦਾਨੇਕਉਅਨੇਕਾਵਿਘਨਨਹੋਤੇਹੈ॥ਨਾਸੁਕਤ
ਪਰਖਕੈਕੋਈਭੀਨਹੀਵਿਘਨਹੋਤਾ॥ਤਿਸੈਕੁਰਾਤ
ਵਸਹਿਕੈਲੋਆ॥ਕਰਹਿਅਨੰਦੁਸਦਾਅਨੈਸੇਇਤਿ
ਬੈਤਿਸੁਨਾਮੁਕੀਮਹਿਮਾਵਿਖੈਕੈਤੇਹੀਸੁਰਾਤੁਨੇਕਹਾ
ਹੋਹੈ॥ਸਦਾਜੋਪ੍ਰੇਮਸੁਕਤਿਨਕੈਮਨਮੈਹੈ॥ਤਿਸਕੈਪਰਤ ॰
ਪੜ੍ਹਿਸਦਾਹੀਅਨੰਦੁਕਰਤੇਹੈ॥ਤਿਨਕੈਦੁਖਕੋਈਭੀਨਹੀਹੈ
ਤਾ॥ਸਦੁਖਦੂਦੈਜੋਨਿਬਕਾਨੁ॥ਕਬਿਕਬਿਦੁਖੇਨਦਬਿ
ਨਿਹਾਲੁ॥ਜਿਨਕੈਮਨਮੈਪ੍ਰੇਮਸੁਕਦੁਸਤਾਹੈ॥ਤਿਨਕਾ
ਸੋਕਿਸਦਾਹੈ॥ਅਰਤਿਨਕੀਜੋਸੇਵਾਕਰਤੇਹੈਸੋਈਸ
ਭੁਖੰਡਹੈ॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਜੋਪ੍ਰੇਮਸੁਕਹੈਸੋਤਹਾਹੀਵਸਤ ॰
ਕਾ
ਹੈ॥ਤਿਸੁਨਿਕਾਰੁਪ੍ਰੇਮਸੁਕਨੇਕੀਆਜੋਹੈਸਕਾਰੁਪ੍ਰਥੰਮੁ
ਤਿਸਕੋਕਰਿਕਰਿਨਦਕਾਨਿਹਾਲੁਕੀਆ॥ਕਹੀਤੇਨਦ
ਕਤਰਕਬਦੇਖਤਾਹੈ॥ਤਿਸੈਖੰਡਮੰਡਛਵਰਤੁ॥

ਜੇਕੋਕਹੈਤਾਅੰਤਨੁਅੰਤੁ॥ਤਿਥੈਤਿਸੁਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਬਾਤ
ਨਾਹਿਥੈਖੰਡੁਹੈ॥ਅਰਅੰਤੁਲਹੈ॥ਵਡੁਸਤਿਸਿਸਟਹੈ॥ਤੁ
ਕੁਲੀਖਹੈ॥ਐਸੇਕੇਤੇਕੁਹੈ॥ਜੇਕੋਸੀਕਹੈਹੈਤੇਬਹੁਨੇਤੇਅ
ਤਨਪਾਵੈਗਾ॥ਤਿਥੈਲੋਅਲੋਅਕਾਰੁ॥ਜਿਵਹੁਜਿਵਹੁ
ਕਮੁਤਿਵੈਤਿਵਖਾਰੁ॥ਤਿਥੈਜਾਤਿਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਵਚਨ
ਹਿਥੈਲੋਕਹੈ॥ਅਰੁਲੋਕੇਕੇਅਕਾਰੁਕਿਆਕਹੀਏ॥
ਲੇਖਾਹੈ॥ਜੈਸਾਕਰੈਗਾਤੈਸਾਹੀਪਾਵੈਗਾ॥ਇਹੁ
ਵਿਧਾਤਾਨੇਜਖੁਕੇਅੰਤਰਪਰੁਲੇਖਦੀਆਹੈ॥ਤਿਸੁਕ
ਰਿਜੈਥੈਅਨਜਾਣੁਹੀਜੋਜੋਜੈਸੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰੁਕੀਆਗਿਆ
ਹੋਤੀਹੈਤੈਸੀਹੀਲੋਕਕਰਤੇਹੈ॥ਹਿਥੈਹਵਾਜੈਕਰ
ਹੀਲਭੁ॥ਨਾਨਕਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ॥ ॥੩੭॥
ਤੇਤੇਲਿਜੈਥੈਹਿਥੈਪ੍ਰਮੇਸੁਰਦਸਤਾਹੈ॥ਤਿਸੀਲੇਖਿ
ਹੁਕਮਨਾਵਰਤੀਹੈ॥ਤਿਸਕੇਦੇਖਤਾਹੈ॥ਅਰੁਪ੍ਰਸੰਨੁ
ਹੋਤਾਹੈ॥ਅਰੁਵੀਚਾਰੁਕਿਆਕਹੀਏ॥ਤਿਸੀਲਿਸ
ਦੇਮਇਸਾਬਿਤੁਹੋਤੇਹੈ॥ਤਿਸੁਸਤਿਪੁਰਖਕੀਆ

ਮਾਰੇਕਹਣੈਹੈਸੋਕਬਨ੍ਹਾਸਾਰੂਕਿਆਕਹੀਏਬਹੁਤਕ
ਠਨੈਹੈ।ਏਤਾਕਹਣੈਕਾਇਹੀਪਰੋਜਨਹੈ।ਕਾਮਕੀ
ਬਾਭਤੇਪਹਿਬੀ।ਜੋਇਸਕੇਭੂਮਨੇਪਾਖੰਡਮਾਨਾ।
ਅਰੁਸੰਦੂਸ੍ਰਲੀਖਿਆ।ਭੂਮਨੇਸਭਾਭ੍ਰੇਖਮਾਨਾ।ਅ
ਬਦੀਬਾਰੂਕਰਕੇਦੇਖੋ।ਇਹੁਸਬਾਭ੍ਰੇਖਭੂਮਕੋਕਿ
ਆਕਰਦੇਵੈਗਾ।ਬਾਭੇਕੇਕਰਣੇਤੇਅਰਬੁਖਕੇਧਾਰ
ਣਤੇਪ੍ਰੇਮਸੁਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਨਹੀਹੋਤੀ।ਅਰਸੁਨਕਰਕੇ
ਰੂਪਕਦੂਆਰਾਪ੍ਰੇਮਸੁਰਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿਕਹਤੇਹੈ।ਸ
ਤਪਹਾਰਾਧੀਰਮਸੁਨਆਰਾ।ਅਹਿਰਣਮਤਦੇਦੂ
ਬਆਰਾ।ਪਹਾਰਾਨਸੂਹੇਸੁਨਾਰਕੀਦੂਕਾਨਕਾ।ਸ
ਤੀਹੋਵੈਇਹੀਪਹਾਰਕਰੈ।ਧੀਰਜਕੇਮਤਸਤਭਸ
ਣਤੇਪਰੇਦੂਖਾਇਆਨੂਨੇਹਵੈਇਸਕੇਸੁਨਾਰਕਰੈ।
ਅਰਅਤਮਹੈਆਪਣੀਬੁਧਿਤਸੋਕੇਅਹਿਰਣਕੀ
ਨਿਆਈਨਿਸਦਲਕਰੈ।ਬਲਾਇਆਨਨੇਹਣੀਧ
ਰੈ।ਅਰੁਵੇਦੇਕੇਹਥੀਆਰੂਕਰੈ।ਮੈਸਾਹਥੀਆਰੁ

ਹੋਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਜਾਹਰੀ।ਤਿਸਕੇਸਾਥ।ਗਾਹਣ
ਬ੍ਰੀਯਲ੍ਹਾਸਾਥਾਹੈ।ਤ੍ਰਿਊਖਲਾਅਗਨੀਤ੍ਰਪਤ
ਊ।ਬ੍ਰਾਬ੍ਰ ਭਾਊਰਾ ਅੰਮ੍ਰਤਾਤਤਵਾਲਾ।
ਭੈਮੈਰਹੈ ਸ੍ਰੀਮੀਕੀ ਆਖੁਲੜੀਆਕਹੈਂ।
ਅਕਬ੍ਰਿਤ੍ਰੂਮੋਹੈਕੁਬਲੀਸੋਛਾਦੂਰੀਕਹੈਂ।ਜਦ
ਪ੍ਰੇਮਸੁਗਦ੍ਹਿਖੇਛਾਦੂਨਾਰਹੈ।ਅਰਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਹੈ
ਪ੍ਰੇਮਸੁਕਕਾਨਾਮੁਸੋਈਦਾਲੋ।ਘੜੀਐਸਬਦ
ਚੀਟਕਜਾਲਾ।ਜਿਨਕਊਨਦਰਕਰਮੁ।ਤਿਨਕ
ਊ।ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਨਿਹਾਲੁ।ਐਸੀਜਿਸ
ਚੀਟਕਜਾਲਹੈ।ਤਿਸਦ੍ਹਿਖੇਸਬਦਾਕਿਆਕਹੀ
ਏ।ਪ੍ਰੇਮਸੁਕਕੀਮਹਿਮਾਰੂਪੀਭੂਖਣਘੜ੍ਹਿਆ
ਜਾਵੈ।ਜਿਨਕਾਪੂਰਬਜਨਮਕਾਕਰਮੁਭਲਾਹੈ
ਤਿਨਪਰਹੀਪ੍ਰੇਮਸੁਕਕੀਨਦਰਬ੍ਰਿਹੋਤੀਹੈ।ਅ
ਰਤਿਨਕੋਹੀਸਿਧੁਕਾਅਰਥੀਮਿਲਤਾਹੈਹੈ।ਜਬ
ਕਾ।ਮਿਲਾਤਬਨਦਰੀਸੋਹੈਨਦਰਕਰੇਨਦਾਲ।

ਪਰਮੇਸੁਰੁ॥ਅਵਰਦੇਵਤੇਤਿਸਕੀਨਦਰਿਤੇਹੋਵੈਗੀ॥ਤ
ਬਨਿਹਾਲੁਕਿਆਕਹੀਐ॥ਆਵਾਗਵਨਤੇਰਹਿ
ਤਹੋਵੈਗਾ॥ ੩੮॥ਜੇਤਾਜਪਜੀਕਾਹੈ॥ਤਿਸੁਸਰ
ਬਜਪਜੀਕਾਜਿਪਾਠਬਾਰਕਹਤੇਹੈ॥ਸਰਬਸਬਦਾ
ਕੋ॥ ਸੂਰਜ॥ਚੰਦ੍ਰਾ॥ ਅਗਨੁ॥ਪੌਣੁ॥ਅਕਾਸੁ॥
ਭੂਮਿ॥ਜਲੁ॥ਅੰਤ੍ਰਿਖਿ॥ਕਰਮੁ॥ਪਸ॥ਇਨਕਾਤਰੀ
ਕੈਸੇਧਰਮ॥ਧਰਮੁਦਿਸਾਕਾਲੁ॥ਖਿਤ੍ਰਵਾਰ॥ਜੀਵ
ਤਾ॥ਜੀਵੁ॥ਏਜਭੀਕਰਮਕੇਸਾਖੀਹੈ॥ਅਬਲੋਕੁ
ਛੁਧਾ॥ਇਛਾ॥ਇਕਰਮੁਕਰਤੇਹੈ॥ਅਨਿਛਤਨੇਕੇਜੇ
ਛੁਧਾਵਹਿਰੇ॥ਤਾਂਤੇਅਪਨਾਭੁਲਾ॥ਜੈਸੇਕਰਤਾਹੀ
ਏਸੇਬੁਰਾਕਰਮਨਕਰੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਭਲਾਹੀ
ਕਰੈ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪਉਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤ ੦
ਧਰਤਿਮਹਤੁ॥ਪਉਣਜੋਹੈਸਬਾਤਕਾਗੁਰੂਹੈ॥ਕ ੦
ਹੇਤੇਗੁਰੂਅਖੰਸਾਸਤ੍ਰਭੀਇਹੀਕਹਤੇਹੈ॥ਜੋਕਲ
ਅਜੂਕਾਆਦਰ॥ਉਹਹੈਸੁਕਰੈਸੋਈਗੁਰੂ॥ਜੋ

ਉਪਦੇਸੁਕਰੈਗਾ॥ਤੁਝਤੇਗੁਰੂਹੋਵੈਗਾ॥ਬਿਲਾ
ਉਪਦੇਸੁਕੀਏਬਿਗੁਰੂਨਹੀਹੋਤਾ॥ਕਹਣਾਸੁਣਣਾਪੈ
ਲੂਕੀਬਾਣੀ॥ਉਪਦੇਸੁਬੀਤੇਪਉਣਕਾਰੂਪਹੀਹੈ
ਤੂੰਤੇਬਾਣੀਰੂਪਆਪਾਕਰਿਪੈਣਕੈਗੁਰੂਕਹਾ॥ਸ
ਬਾ॥ਅਰਪਰਤੀ॥ਇਸੁਜਗਤਕੋਪਰਤਆਤਾਹੈ
ਕਾਹੇਤੇਅਸਬਾਦਰੂਜੋਗਾਸੁਦੇਖੁਕਾਰੂਕੀਧੀਤੇਪ
ਭੇਸੁਰੂਕੀ॥ਸੁਸਣਹੈ॥ਜੇਤੀ॥ਇਸਥਾਵਰਸ੍ਰਿਸ
ਟੈਹੈ॥ਅਰੁਜਲੁਅਰੁਪ੍ਰਿਥਵੀਕੇਸੰਜੋਗਤੇਪ
ਰ ਦੁਕ੍ਰਾਵਹੋਤੀਹੈ॥ ਅਰਜੇਤੀਜੰਗਮਸ੍ਰਿ
ਸਟੈਹੈਸੋਭੀਜਲਅਰੁਪ੍ਰਿਥਵੀਕੇਸੰਜੋਗਤੇਪਰ
ਦੂਰਭਾਵਹੋਤੀਹੈ॥ਪਿਤਾਕਾਬੀਰਜੁਜਲੁਅਰੁ
ਮਾਤਾਸਰੀਰੁਪ੍ਰਿਥਵੀ॥ਪੁਹਤਿਕਿਆਕਰੀ
ਏਇਹੁਤੀਨੇਜਗਤਕੇਬਡੇਹੈ॥ਦਿਵਸੁਦਾਤੂ
ਦੂਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲਜਗਤੁ

ਅਰੁਦਿਨੁਰਾਤ੍ਰਿਮੈਹੈਜੈਸੀਪ੍ਰਰਣਸਗਾਤ੍ਰਕੇਦਾਤੀਓ

ਇਆਹੈ।ਕਾਹੇਤੇਦਾਤੀਦਾਇਆਹੈ।ਜ੍ਵਾਲਕਾਤਿ

ਨਕੀਓਦਅਹਿਮੇਲਤੇਹੈ।ਦਿਨਰਾਤ੍ਰਿਕੇਕਹਣੇ

ਕਹੈਕਰਕੇਦੀਹਾਸੂਰਜਤੇਦ੍ਰਿਆਭੀਕਹੇਗਏ

ਕਾਹੇਤੇਦਿਨਕਾਰਾਜਾਸੂਰਜਅਰੁਰਾਤ੍ਰਿਕਾਰਾਜ

ਚੰਦ੍ਰਮਾਪਾਅਰਸੂਰਜਕੇਪ੍ਰਕਾਸਕਰਤੇਦੇਵੀਹ

ਦੇਨੋਜੈਪਆਅਰਅਗਨਿਕਾਭੀਪ੍ਰਕਾਸਰੂਪ

ਕਾਹੇਤੇਸੂਰਜਕੇਉਦੇਕਾਕਾਰਨੁਪ੍ਰਾਤਜੈਪਆਅਰੁ

ਸੂਰਜਅਸਤਕਾਕਾਰਨੁਧਿਆਨਾ। ਸੂਰਜਕੀਤੇਜ

ਪ੍ਰਕਾਸਰੂਪਾ। ਅਰੁਅਗਨਿਭੀਤੇਜਪ੍ਰਕਾਸੁ

ਰੂਪਾ।ਅਕਾਲੁਅਕਾਸੁਦਿਸਾ।ਕਾਲੁਬਿਤਦਾਰੁ

ਜੈਬ੍ਰਤਜਰਜਸੁਇਹੁਕਹੇਤ੍ਰਿਨਾਪੀਕਹਰਾਏ।

ਕਾਹੇਤੇਅਕਾਸੁਤੇਅੰਤ੍ਰਬਾਹਰਜਰਬਿਆਪ

ਕਹੈ।ਜਬਪ੍ਰਰਖਕਰਮਕਰੈਗਾਤਬਅਕਾਸੁ

ਦਿਖੈਗੀਤੇਕਰੈਗਾ।ਅਕਾਸੁਕੇਬਾਹਰਤੇਨਕ

ਰੇਗਾ। ਤਾਂਤੇਅਕਾਸੁਕਰਮੁਕਾਸਾਖੀਹੈ। ਐਸੇਹੀ
ਸਭਕਰਮੁਕਰੈਗਾ। ਤਬਪ੍ਰਭਤਿਸਾਂਸੰਮੁਖਿ
ਜਾਨਕੈਸੀਕਾਲੁਤੇਹੋਵੈਗਾ। ਅਰੁਸਭਕਰੈਗ
ਤਬਪੂਰਬਦਖਣੁਪਛਮੁਉਤਰੁਕੇਸੀਦਿਸਾਂਭੀ
ਤੇਹੋਵੈਗੀ। ਐਸਾਹੀਥਿਤਵਾਰੁਮਾਸੁਸੰਬਤਸ
ਰਭੀ। ਅਰੁਅਪਣਾਅੰਤਹਕਰਣਤੇਆਪਣੇ
ਕਰਮੁਕਾਸਾਖੀਹੈ। ਅਰੁਜਮਕੇਜੋਹੈਲਿਖਾਰੀ
ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਤੇਕੈਰੋਕੋਟਸਰੂਪਧਾਰਕਰੁਏਕੁਏ
ਕੁਜੀਵਕੇਪੀਛੇਲਗੇਹੀਰਹਿਤੇਹੈ। ਜਿਸਜਿਸ
ਲਿਖਦੂਵਿਖੇਜੋਜੀਵੁਕਰਮੁਕਰਤਾਹੈ। ਤਿਸਕੇ
ਲਿਖਲੇਤੇਹੈ। ਤਿਨਕੇਲਿਖੇਦੂਆਰਾਜਮੁਜੀਵ
ਕੇਕਰਮਕਾਸਾਖੀਹੈ। ਚੰਗਾਆਈਆਬੁਰਆਈ
ਆਵਾਚੈਧਰਮਹਦੂਰ। ਇਹੁਜੋਕਰਮੁਕੇਸਾਖੀਹੈ। ਤਿ
ਚੰਗਆਈਆਂਤੇਸਭਬੁਰਆਈਆਂਜੋਹੈਜੀਵ
ਕੇਭਲੇਬੁਰੇਕਰਮਾ। ਤਿਨਕੇਧਰਮੁਰਾਜਕੇਹਜੂਰ

ਸਾਇਕਹਤੇਹੈਂ ॥ ਅਹੰਕਾਰਆਇਇਹੁਜੀਵਨੇਇਹੁਭ ੭੮
ਲੇਬੂਰੇਕਰਮੁਕੀਏਹੈਂ ॥ ਇਨਕੀਸਾਖਹੂਆਕਾਧ
ਰਅਕਾਸਸਾਖੀਹੈ ॥ ਧਰਅਕਾਸਕਹਤੇਹੈਂ ਦੇਖੋ
ਰੇਕਾਹੋਰੇਇਹੁਪੈਦਤੁਮਾਰੇਕਾਬੂਝੀਤੁਮਾਰੇਸਾਖੀ
ਹੈ ॥ ਪੂਛੁਦੇਖੋਆਪਣੇਗੁਰੂਕੋ ॥ ਦੇਖੋਜਲਧਰਤੀ
ਤੁਮਾਰੇਪਿਤਾਮਾਤਾਤੁਮਾਰੇਕਰਮੁਕੇਸਾਖੀਹੈ ॥ ਅ
ਰੁਰਾਤ੍ਰਤੁਮਾਰੇਦਾਈਦਾਇਆਭੀਸਾਖੀਹੈ ॥ ਸੂਰ
ਜਦੇਵਤਾਇਹੁਸਭਤੁਮਾਰੇਕਰਮਕੇਸਾਖੀਹੈਂ ॥
ਆਪਣੇਆਪਣੇਕਰਮੁਕਾਫਲਭੋਗੈਗੋ ॥ ਕਰਮੀਆ
ਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿ ॥ ਆਪਣੇਆਪਣੇਕਰ
ਮੁਕੇਅਨਸਾਰੁਸਭੀਸੁਭਾਸੁਭਫਲਭੋਗੈਗੋ ॥
ਨਿਕਟਧਰਤੀਭੀਨਾਛੂਟੈਗਾ ॥ ਨਿਕਟੀਧਰਤੀ
ਅਰੁਦੂਰਧਰਤੀਕਿਆਕਹੀਏ ॥ ਜੇਤੀਸ੍ਰਿਸਟ
ਹੈਸੋਸਭਬ੍ਰਹਮਾਕੀਉਪਜਾਈਹੋਈਹੈ ॥ ਤਿਸੁਵਿ
ਖੈਦਸਮਟਾਦਕਜੋਹੈਕਿਖਤੇਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕੇਪੁਤ੍ਰ

ਪੇੜੇਹੈ॥ਇਹੁਤੋਨਿਕਟਦੂਰਵਰਤੀਹੈ॥ਅਰੁਔਰੁਜੇਤੇ
ਜਗਤਕੇਜੀਵਹੈਂਤੇਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕੇਦੂਰਵਰਤੀਹੈ॥ਅ
ਰੁਔਰੁਜੇਤੇਜਗਤਕੇਜੀਵਹੈਂਤੇਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕੇਦੂਰ
ਵਰਤੀਹੈ॥ਕਰਮਕਾਂਜੇਫਲਹੈਸੋਨਿਕਟਦੂਰਵਰਤੀਓ
ਭੀਨਹੂੰਦੇਗਾ॥ਅਰਦੂਰਵਰਤੀਤੇਭੀਨਹੂੰਦੇਗਾ
ਅਰਜੱਗਤਪਦਾਨਾਦਕਜੋਹੈਂਸੋਕਾਮੁਕਰਮੁਹੈ॥ਜੋ
ਦੋਨੋਪ੍ਰਕਾਰਕੀਹੈ॥ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਨਮਿਤ੍ਰੁਜੋਜੱਗਤਪਦਾ
ਨਾਦਕਹੈਸੋਤੋਇਸੀਕੀਕਲਿਆਣੁਕਾਸਾਧਨਹੈ॥
ਅਪਣੀਕਾਮਨਾਕੇਨਮਿਤ੍ਰੁਜੋਜਗਾਦਕਕੋਕਾਕਰ
ਣਾਹੈਸੋਕੈਸਾਹੈਜੈਸੇਮਜੂਰਨੇਦਿਨੁਭਰਮਾਟੀਢੋ
ਈਗਾੜੀਕੇਭਾੜੂਪੈਸੇਪਾਏਸੋਈਖਾਇਲੀਏ॥ਕ
ਲੋਕਟਫੇਰੁਕੇਗਾਲੌਂਕੇਗਾਲ॥ਅਰਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਨ
ਮਿਤਾਅਰਾਧਨਾਕਰਣਾ॥ਜੋਕਰਮਹੈਸੋਕੈਸਾ
ਹੈ॥ਜੈਸੇਸੂਰਜਨੇਜੋਰੁਲਾਈਕਰਨੀਸੋਤਉਅਪੁ
ਮਾਗਾਸੇਤੇਕੈਅਰੁਪਾਇਆਗਾਜਾ॥ਸੋਆਪਭੀ

ਮੋਜਬ੍ਰਪਾਪਿਕਰਤਾਹੈ।ਅਰੁਤਿਸਕੇਸਬਈਭੀਮੋਜਬ੍ਰ ੧੮
ਹਾਰੁਕਰਤਾਹੈ।ਸੋਈਗੁਰੁਕਹਤਾਹੈ।ਜਿਨੀਕਿ
ਮੁਧਿਆਇਆ।ਗੁਰਾਇਸੁਕਰਤਪਾਲਾ।ਜਨਕਰਤੇਮੁ
ਖਉਮੁਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲ।ਜਿਨਜਾਤਿਮੁਖਖੋਲੇਨਾ
ਮੁਖਾਅਗਾਧਨਾਕਾ।ਅਰੁਪੂਰੀਕਮਾਈਕਰਗਾਏਤਿਹੀ
ਮੁਖਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਦੁਆਰੇਉਜਲੇਹੋ।ਔਰੁਕੇਤੇਧੀਤਿਨ
ਕੇਸਾਥਛੁਟੇਕੋ।ਗੁਰੁਕਹਤੇਹੈ।ਜੋਪੁਰਮਏਕਾਰੁ
ਛੁਧਹੂਆਹੂਆ।ਅਰੁਪ੍ਰਮੈਨੁਤਾਕਰਕੇਜੁਕਤਹੂਆ
ਹੂਆ।ਗੋਬਿੰਦੁਨਾਮੁਕਾਕੀਰਤਨੁਕਰਤਾਹੈ।ਸੋਪੂਰ
ਖਪਰਮਪਾਵਨਹੈ।ਅਰੁਓਹੀਧੰਨੁਪੁਰਖਹੈ।ਇਹੁਜੋ
ਪ੍ਰਬਦਹਿਹੈਸੋਤਿਸਕੀਧਾਰੀਹੂਈਹੈ।ਜਿਸਨੇਨਾਰਾਇ
ਣੁਰਾਮੁਹਰੀਕ੍ਰਿਸਨੁਬਾਛੁਮੀਪਤਿਗੋਬਿੰਦਮਧੁਸਿਦ
ਇਤਆਦਕਨਾਮੋਕੇਨਿਰੰਕੁਸਖੇਸੋਉਚਾਰਣਕੀਆਹੈ
ਤਿਸਨੇਆਪਸਹਤਕੋਟਕੁਲਕਾਉਧਾਰਕੀਆਹੈ।
ਜਿਹਪਾਪਿਨਿਜਿਮਰਨੁਵਾਮੋਕੇਸੋਨਰੁਮੁਕਤਾਜਾਨੁਹ

ਤ੍ਰਿਪਨਗੁਪਤਿਅੰਤ੍ਰੁਨਹੀਨਾਨਕੁਸਾਖੀਆਨੁ॥ ਸੋਰਠਾ
ਗੁਰਨਾਨਕਉਰਿਧਾਰਿਅਨੰਦਘਨਟੀਕਾਕੀਓ॥ ਪਾਵੈ
ਅਲਪਬੁਧਿਅਪਾਰੂਜੋਇਸਸੁਖਪਲ੍ਹਹਰੋ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੰਮਤ
ਪ੍ਰਗਟਸਤਅਰਧਸਤਸੁਭਅਧਕਚੌਸਸੁ॥ ਮੀਨੁ
ਮਾਸੁਸੀਕਰਪ੍ਰਭੀਕੀਨੋਭਿਖਨੁਵਿਲਾਸੁ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁ
ਰਨਾਨਕਦੇਵਸੁਪ੍ਰਸੂਤਦਸਾਪੁਪ੍ਰਭਖਸ੍ਰੀਗੁਰਭਾਈਦਿ
ਆਲੂਸਿਖਆਨੰਦੁਘਨੁਵਿਰਚਿਤਸ੍ਰੀਜਪਜੀ
ਟੀਕਾਸਮਾਪਤੇ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੇ॥ ਕਬੀਰਮੇਰੀਸਿਮਰ
ਨੀਰਸਨਾਊਪਰਿਰਾਮੁ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸਗਲਭਗਤ
ਤਾਕੋਸੁਖੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ ੧॥ ਕਬੀਰਮੇਰੀਜਾਤਿਕਉਸਭੁ
ਕੋਹਸਨੇਹਾਰੁ॥ ਬਲਿਹਾਰੀਇਸਜਾਤਿਕਉਜਿਹਜਪਿ
ਓਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥ ੨॥ ਕਬੀਰਡਗਮਗਕਿਆਕਰ

ਹਿਕਹਾਡੁਲਾਵਹਿਜੀਉ ॥ ਸਰਬਸੂਖਕੋਨਾਇਕੋਰਾਮੁ
ਨਾਮੁਰਸੁਪੀਉ ॥੩॥ ਕਬੀਰੁ ਕੰਚਨਕੇਕੁੰਡਲਬਨੇਊਪ
ਰਿਲਾਲਜੜਾਉ ॥ ਦੀਸਹਿਦਾਧੇਕਾਨਜਿਉ ਜਿਨ੍ਮਨਿ
ਨਾਹੀਨਾਉ ॥੪॥ ਕਬੀਰੁ ਐਸਾਏਕੁਆਧੁਜੋਜੀਵਤ
ਮ੍ਰਿਤਕੁਹੋਇ ॥ ਨਿਰਭੈਹੋਇਕੈਗੁਨਰਵੈਜਤਪੇਖਉ
ਤਤਸੋਇ ॥੫॥ ਕਬੀਰੁ ਜਾਦਿਨਹਉਮੂਆਪਾਛੈਭਇ
ਆਅਨੰਦੁ ॥ ਮੋਹਿਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਸੰਗੀਭਜਹਿ
ਗੋਬਿੰਦੁ ॥੬॥ ਕਬੀਰੁ ਸਭਤੇਹਮਬੁਰੇਹਮਤਜਿਭਲੋ
ਸਭੁਕੋਇ ॥ ਜਿਨਿਐਸਾਕਰਿਬੂਝਿਆਮੀਤੁਹਮਾਰਾਸੋ
ਇ ॥੭॥ ਕਬੀਰੁ ਆਈਮੁਝਹਿਪਹਿਅਨਿਕਕਰੇਕ
ਰਿਭੇਸੁ ॥ ਹਮਰਾਖੇਗੁਰਆਪਨੇਉਨਿਕੀਨੋਆਦੇਸੁ ॥੮॥
ਕਬੀਰੁ ਸੋਈਮਾਰੀਐਜਿਹਮੂਐਸੁਖੁਹੋਇ ॥ ਭਲੋਭ
ਲੋਸਭੁਕੋਕਹੈਬੂਝੈਨਾਹੀਕੋਇ ॥੯॥ ਕਬੀਰੁ ਰਾਤੀ
ਹੋਵਹਿਕਾਰੀਆਕਾਰੇਊਭੇਜੰਤ ॥ ਲੈਫਾਹੇਉਠਿਧਾਵਤੇਸਿ
ਜਾਨਿਮਾਰੇਭਗਵੰਤ ॥੧੦॥ ਕਬੀਰੁ ਚੰਦਨਕਾਬਿਰ

ਦਾਬਿਰਲਾਬੇੜ੍ਹਿਢਾਕਪਲਾਸੁ॥ਓਇਭੀਚੰਦਨੁਹੋਇਰਹੇ
ਬਸੇਜੁਚੰਦਨੁਪਾਸੁ॥੧੧॥ਕਬੀਰੁ ਬਾਸੁਬਡਾਈ
ਆਇਉਮਤਡੂਬਹੁਕੋਇ॥ਚੰਦਨੁਕੇਨਿਕਟੇਬਸੈ
ਬਾਸੁਸੁਗੰਧਨਹੋਇ॥੧੨॥ਕਬੀਰੁ ਦੀਨੁਗਵਾਇਆ
ਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਾਲੀਸਾਥਿ॥ਪਾਇਕੁਹਾੜਾਮਾਰਿਆ
ਗਾਫਲਿਅਪੁਨੈਹਾਥਿ॥੧੩॥ਕਬੀਰੁਜਹਜਹਹਉਫਿਰਿ
ਉਕਉਤਕਠਾਇਉਠਾਇ॥ਇਕੁਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਾ॥
ਊਜਰੁਮੇਰੈਭਾਇ॥੧੪॥ਕਬੀਰੁ ਸੰਤਨਕੀਝੁੰਗੀਆ
ਭਲੀਭਠਿਕੁਸਤੀਗਾਉ॥ਆਗਿਲਗਉਤਿਹਧਉਲਹ
ਰਜਿਹਨਾਹੀਹਰਿਕੋਨਾਉ॥੧੫॥ਕਬੀਰੁ ਸੰਤਮੂਏਕਿ
ਆਰੋਈਐਜੋਅਪੁਨੈਗ੍ਰਿਹਜਾਇ॥ਰੋਵਹੁਸਾਕਤਬਾਪੁਰੇ
ਜੋਹਾਟੈਹਾਟਬਿਕਾਇ॥੧੬॥ਕਬੀਰੁ ਸਾਕਤੁਐਸਾਹੈ
ਜੈਸੀਲਸਨਕੀਖਾਨਿ॥ਕੋਨੈਬੈਠੇਖਾਈਐਪ੍ਰਗਟਹੋਇ
ਨਿਦਾਨੁ॥੧੭॥ਕਬੀਰੁ ਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨੁਝਕੋ
ਲਨਹਾਰੁ॥ਸੰਤਹੁਮਾਖਨੁਖਾਇਆਛਾਛਿਪੀਐਸੰਸ

ਰ੍ਹਾ॥੧੮॥ਕਬੀਰੁਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨੁਵਹੈਹਿਵ
ਧਾਰੁ॥ਜਿਨਬਿਲੋਇਆ॥ਤਿਨਖਾਇਆ॥ਅਵਰਬਿਲੋ
ਵਨਹਾਰੁ॥੧੯॥ਕਬੀਰੁਮਾਇਆਚੋਰਟੀਮੁਸਿਮੁਸਿ
ਲਾਵੈਹਾਟੁ॥ਏਕੁਕਬੀਰਾਨਾਮੁਸੈਜਿਨਕੀਨੀਬਾਰਹਬਾਟੁ
੨੦॥ਕਬੀਰੁਕਬੀਰੁਸੂਖੁਨਏਹੁਜੁਗਕਰਹਿਜੁਬਹੁਤੇ
ਮੀਤੁ॥ਜੋਚਿਤਰਾਖਹਿਏਕਸਿਉਤੇਸੁਖਪਾਵਹਿਨੀਤੁ
੨੧॥ਕਬੀਰੁਜਿਸੁਮਰਨੇਤੇਜਗੁਡਰੈਮੇਰੇਮਨਿਆਨੰ
ਦੁ॥ਮਰਨੇਹੀਤੇਪਾਈਐਪੂਰਨੁਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੨੨॥ਰਾ
ਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਕੈਕਬੀਰਾਗਾਂਠਿਨਖੋਲ੍ਹ॥ਨਹੀਪਟਣੁ
ਨਹੀਪਾਰਖੂਨਹੀਗਾਹਕੁਨਹੀਮੋਲੁ॥੨੩॥ਕਬੀਰੁ
ਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜਾਕੋਠਾਕੁਰੁਰਾਮੁ॥ਪੰਡਿਤਰਾਜੇਭੂਪ
ਤੀਆਵਹਿਕਉਨੇਕਾਮੁ॥੨੪॥ਕਬੀਰੁਪ੍ਰੀਤਿਇਕਿ
ਸਿਉਕੀਏਆਨਦੁਬਿਧਾਜਾਇ॥ਭਾਵੈਲਾਂਬੇਕੇਸੁਭਾਵੈ
ਘਰਰਿਮੁਡਾਇ॥੨੫॥ਕਬੀਰੁਜਗੁਕਾਜਲਕੀਕੋਠ
ਰੀਅੰਧਪਰੇਤਿਸੁਮਾਹਿ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਪੈ

ਸੁਜਨੁ ਨੀਕਸ ਜਾਹਿ ॥੨੬॥ ਕਬੀਰੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ
ਸਕਹੁ ਤ ਲੇਹੁ ਬਹੋੜਿ ॥ ਨਾਂਗੇ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਗਏ ਜਿਨ ਕੇ ਲਾਖ
ਕਰੋੜਿ ॥੨੭॥ ਕਬੀਰੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ਕਵਨੈ ਮਾਰਗਿ
ਲਾਇ ॥ ਕੈ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਧ ਕੀ ਕੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥
੨੮ ॥ ਕਬੀਰੁ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੂਆ ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ
ਕੋਇ ॥ ਐਸੇ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥ ੨੯
ਕਬੀਰੁ ਮਾਨਸੁ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਹੋਇ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥ ਜਿਉ
ਬਨ ਫਲ ਪਾਕੇ ਭੁਇ ਗਿਰਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਡਾਰ ॥ ੩੦
ਕਬੀਰਾ ਤੁਹੀ ਕਬੀਰੁ ਤੂ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ਕਬੀਰੁ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ
ਤਬ ਪਾਈਐ ਜਉ ਪਹਿਲੇ ਤਜਹਿ ਸਰੀਰੁ ॥ ੩੧ ॥ ਕਬੀ
ਰੁ ਝੰਖੁ ਨ ਝੰਖੀਐ ਤੁਮਰੋ ਕਹਿਓ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰਮ ਕਰੀਮੁ
ਜੁ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ੩੨ ॥ ਕਬੀਰੁ ਕਸ
ਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸ
ਹੈ ਜੋ ਮਰਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥ ੩੩ ॥ ਕਬੀਰੁ ਊਜਲ ਪਹਿ
ਰਹਿ ਕਾਪੜੇ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ ਏਕਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿ

ਨੁਚਾਪੇਸਭਸੁਖਜਾਹਿ॥੩੪॥ਕਬੀਰੁਬੇੜਾਜਰਜਰਾ ੮੧
ਫੂਟੇਛੇਕਹਜਾਰ॥ਹਰੂਏਹਰੂਏਤਰਗਏਡੂਬੇਜਿਨਸਿ
ਰਭਾਰ॥੩੫॥ਕਬੀਰੁਹਾਡੁਜਰੇਜਿਉਲਾਕਰੀਕੇਸੁ
ਜਰੇਜਿਉਘਾਸੁ॥ਇਹੁਜਗੁਜਰਤਾਦੇਖਿਕੈਭਇਓਕਬੀ
ਰੁਉਦਾਸੁ॥੩੬॥ਕਬੀਰੁਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਚਾਮਲ
ਪੇਟੇਹਾਡੁ॥ਹੈਵਰੁਊਪਰਿਛਤ੍ਰਤਰੁਤੇਫੁਨਧਰਨੀਗਾਡੁ॥
੩੭॥ਕਬੀਰੁਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਊਚਾਦੇਖਿਅਵਾਸੁ॥
ਆਜੁਕਾਲ੍ਹਿਭੁਇਲੇਟਣਾਊਪਰਿਜਾਮੈਘਾਸੁ॥੩੮॥ਕ
ਬੀਰੁਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਰੰਕੁਨਹਸੀਐਕੋਇ॥ਅਜਹੁਸੁ
ਨਾਉਸਮੁੰਦ੍ਰਮੈਕਿਆਜਾਨਉਕਿਆਹੋਇ॥੩੯॥ਕਬੀ
ਰੁਗਰਬੁਨਕੀਜੀਐਦੇਹੀਦੇਖਿਸੁਰੰਗ॥ਆਜੁਕਾਲ੍ਹਿਤਜਿ
ਜਾਹੁਗੇਜਿਉਕਾਚੁਰੀਭੁਜੰਗ॥੪੦॥ਕਬੀਰੁਲੂਟਨਾਹੈ
ਤਾਲੂਟਲੈਰਾਮਨਾਮੁਹੈਲੂਟ॥ਫਿਰਪਾਛੈਪਛੁਤਾਹੁਗੇਜਾ
ਪ੍ਰਾਨਜਾਹਿਗੇਛੂਟ॥੪੧॥ਕਬੀਰੁਐਸਾਕੋਈਨਜਨਮਿਓ
ਅਪਨੈਘਰੁਲਾਵੈਆਗਿ॥ਪਾਚਉਲਰਕਾਜਾਰਕੈਰਹੈਰ
ਆ

ਮੁਲਿਵਲਾਗਿ॥ ੪੨ ॥ਕੋਹੈਲਰਕਾਬੇਚਈਲਰਕੀਬੇਚੈ
ਕੋਇ॥ਸਾਝਾਕਰੈਕਬੀਰਸਿਉਹਰਿਸੰਗਿਬਨਜੁਕਰੇਇ
੪੩॥ਕਬੀਰੁ ਇਹੁਚੇਤਾਵਨੀਮਤਸਹਸਾਰਹਿਜਾ
ਇ॥ਪਾਛੈਭੋਗਜੁਭੋਗਵੇਤਿਨਕੋਗੁੜੁਲੈਖਾਹਿ॥੪੪
੫॥ਕਬੀਰੁ ਮੈਜਾਨਿਓਪੜਿਬੋਭਲੋਪੜਿਬੇਸਿਉਭਲ
ਜੋਗੁ॥ਭਗਤਿਨਛਾਡਉਰਾਮਕੀਭਾਵੈਨਿੰਦਉਲੋਗੁ॥ ੪੫
ਕਬੀਰੁ ਲੋਗੁਕਿਨਿੰਦੈਬਪੁੜਾਜਿਹਮਨਿਨਾਹੀਗਿਆਨੁ॥
ਰਾਮੁਕਬੀਰਾਰਵਿਰਹੇਅਵਰਤਜੇਸਭਕਾਮੁ॥ ੪੬॥ਕਬੀ
ਰੁ ਪਰਦੇਸੀਕੈਘਾਘਰੈਚਹੁਦਿਸਿਲਾਗੀਆਗਿ॥ਖਿੰਥਾਜ
ਲਿਕੋਇਲਾਭਈਤਾਗੇਆਂਚਨਲਾਗ॥ ੪੭॥ ਕਬੀਰੁ ਖਿੰ
ਥਾਜਲਿਕੋਇਲਾਭਈਖਾਪਰੁਫੂਟਮਫੂਟ॥ਜੋਗੀਬਪੁੜਾ
ਖੇਲਿਓਆਸਨਿਰਹੀਬਿਭੂਤਿ॥ ੪੮॥ ਕਬੀਰੁ ਥੋਰੈਜਲਿਮਾ
ਛੁਲੀਝੀਵਰਿਮੇਲਿਓਜਾਲੁ॥ਇਹੁਟੋਘਨੈਨਛੂਟਸਹਿਫਿ
ਰਿਕਰਿਸਮੁੰਦੁਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ਕਬੀਰੁਸਮੁੰਦੁਨਛੋਡੀਐਜਉਅਤਿ
ਖਾਰੋਹੋਇ॥ਪੋਖਰਿਪੋਖਰਿਢੂਢਤੇਭਲੋਨਕਹਿਹੈਕੋਇ॥

੫੧ ਕਬੀਰੁ ਜਿਹ ਸਾਏ ਬ੍ਰਹਿਗਾਏ ਬਾਧੀ ਲਹੀ ਰੇਸਿ ।
ਦੀਨੁ ਬਾਰੀ ਬੀਅਮਲੀ ਕਰੈ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ । ਕਬੀਰੁ ਬੈਸਨਉ
ਕੀ ਕੂਕਰਿ ਭਲੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਬੁਰੀ ਮਾਇ । ਓਹ ਨਿਤ ਸੁਨੈ ਹ
ਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਉਹ ਪਾਪ ਬਿਸਾਹਨਿ ਜਾਇ । ੫੨ ਕਬੀਰੁ
ਹਰਿਨਾ ਦੂਬਲਾ ਇਹੁ ਹਰੀਆਰਾ ਤਾਲੁ । ਲਾਖ ਅਹੇੜੀ ਏ
ਕੁ ਜੀਉ ਕੇਤਾ ਬੰਚਉ ਕਾਲੁ । ੫੩ ਕਬੀਰੁ ਗੰਗਾ ਤੀ
ਰ ਜੁ ਘਰੁ ਕਰਹਿ ਪੀਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰੁ । ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭ
ਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਇਉ ਕਹਿ ਰਮੇ ਕਬੀਰ । ੫੪ ਕਬੀ
ਰੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਇਆ ਜੈਸਾ ਗੰਗਾ ਨੀਰੁ । ਪਾਛੈ ਲਾਗੋ ਹ
ਰਿ ਫਿਰੈ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਕਬੀਰੁ । ੫੫ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ
ਪੀਅਰੀ ਚੂੰਨਾਂ ਊਜਲ ਭਾਇ । ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਦੋ
ਨੋ ਬਰਨ ਗਵਾਇ । ੫੬ ਕਬੀਰੁ ਹਰਦੀ ਪੀਰਤਨੁ ਹ
ਰੈ ਚੂਨ ਚਿਹਨੁ ਨ ਰਹਾਇ । ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਉ
ਜਿਹ ਜਾਤਿ ਬਰਨੁ ਕੁਲੁ ਜਾਇ । ੫੭ ਕਬੀਰੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆ
ਰਾ ਸੰਕੁਰਾ ਰਾਈ ਦਸਏਂ ਭਾਇ । ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਿਓ

ਨਿਕਸਭਾਗਿਕਿਉਕੋਇਸਕਣਿ॥੫੭॥ਕਬੀਰੁਐਸਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਐਸੇਮਿਲੈਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ॥ਮੁਕਤਦੁਆਰਾਮੋਕਲਾਸ
ਹਜੇਆਵਉਜਾਉ॥੫੮ਮ੩॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਦੁਆਰ
ਅਤਿਨੀਕਾਨਾਨ੍ਹਾਹੋਇਸੁਜਾਇ॥ਹਉਮੈਮਨੁਅਸਥੂਲ
ਹੈਕਿਉਕਰਿਵਿਚੁਦੇਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹਉਮੈ
ਗਈਜੋਤਿਰਹੀਸਭੁਆਇ॥ਇਹੁਜੀਉਸਦਾਮੁਕਤੁਹੈਸਹ
ਜੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਕਬੀਰੁਨਾਮੋਹਿਛਾਨਿਨਛਾਪਰੀਨਾਮੁ
ਹਿਘਰੁਨਹੀਗਾਉ॥ਮਤਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨੁਹੈਮੇਰੇਜਾਤਿਨ
ਨਾਉ॥੬੦॥ਕਬੀਰੁਮਹਿਮਰਨੇਕਾਚਾਉਹੈਮਰਉਤਹਰਿ
ਕੇਦੁਆਰੁ॥ਮਤਿਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨੁਹੈਪਰਾਹਮਾਰੈਬਾਰੁ॥
੬੧॥ਕਬੀਰੁਨਾਹਮੁਕੀਆਨਕਰਹਿਗੇਨਾਕਰਸਕੈਸਰੀ
ਰੁ॥ਕਿਆਜਾਨਉਕਿਛੁਹਰਿਕੀਆਭਇਓਕਬੀਰੁਕ
ਬੀਰੁ॥੬੨॥ਕਬੀਰੁਸੁਪਨੇਹੂਬਰੜਾਇਕੈਜਿਹਮੁਖਿ
ਨਿਕਸੈਰਾਮੁ॥ਤਾਕੇਪਗਕੀਪਾਨਹੀਮੇਰੇਤਨਕੋਚਾਮੁ॥
੬੩॥ਕਬੀਰੁਮਾਟੀਕੇਹਮਪੂਤਰੇਮਾਨਸੁਰਾਖਿਓਨਾਉ॥

ਚਾਰਿ ਦਿਵਸੁ ਕੇ ਪਾਹੁਨੇ ਬਡ ਬਡ ਰੂਧਹਿ ਛਾਤ੍ਰਿ ॥੯੪॥ ਕਬੀਰੁ ੯੨
ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥ ਤੈ ਸ
ਹਿ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੀਐ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥੯੫॥ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਰਖਿਆ ਸੋ ਸਹੁ ਨਦਰਿ
ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਲਾਇ ਲਏਇ ॥
ਇਹੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਕਬੀ
ਰੁ ਜਿਹ ਦਰਿ ਆਵਤ ਜਾਤਿਅਹੁ ਹਟਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸੋ
ਦਰੁ ਕੈਸੇ ਛੋਡੀਐ ਜੋ ਦਰੁ ਐਸਾ ਹੋਇ ॥੯੬॥ ਕਬੀਰੁ
ਡੂਬਾ ਥਾ ਪੈ ਉਬਰਿਓ ਗੁਨ ਕੀ ਲਹਰਿ ਝਬਕਿ ॥ ਜਬ ਦੇਖਿਓ ਬੇ
ੜਾ ਜਰਜਰਾ ਤਬ ਉਤਰਿ ਪਰਿਓ ਹਉ ਫਰਕਿ ॥੯੭॥ ਕ
ਬੀਰੁ ਪਾਪੀ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਨ ਸੁਹਾਇ ॥ ਮਾ
ਖੀ ਚੰਦਨੁ ਪਰਹਰੈ ਜਹ ਬਿਗੰਧ ਤਹ ਜਾਇ ॥੯੮॥ ਕਬੀ ਰੀ
ਰੁ ਬੈਦੁ ਮੂਆ ਰੋਗੀ ਮੂਆ ਮੂਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਕਬੀ
ਰਾ ਨਾ ਮੂਆ ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ॥੯੯॥ ਰਾਮੁ ਕਬੀਰ ਨ
ਧਿਆਇਓ ਮੋਟੀ ਲਾਗੀ ਖੋਰਿ ॥ ਕਾਇਆ ਹਾਡੀ ਕਾਠਿ

ਕੀਨਾ ਬਹੁ ਫੇਰੈ ਝੂਠੇ ਰੰਗ ।੧੦। ਕਬੀਰ ਐਸੀ ਹੋਇ ਪ
ਰੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਤੁ ਕੀਨੁ । ਮਰਨੇ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰਪਨਾ ਜਬ
ਹਾਥਿ ਸਿਧਉਰਾ ਲੀਨੁ ।੧੧। ਕਬੀਰ ਰਸ ਕੋ ਗਾਂਡੋ ਚੂਸੀ
ਐ ਗੁਨ ਕਉ ਮਰੀਐ ਰੋਇ । ਅਵਗੁਨੀਆਰੇ ਮਾਨਸੈ ਭਲੋ ਨ
ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ।੧੨। ਕਬੀਰ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭਰੀ ਆਜੁ
ਕਾਲਿ ਜੈਹੈ ਫੂਟਿ । ਗੁਰੁ ਜੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਆਪਨੋ ਅਧ ਮਾਝਿ ਲੀ
ਜਹਿਗੇ ਲੂਟਿ ।੧੩। ਕਬੀਰ ਕੂਕਰੁ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਤੀਆ ਮੇਰੋ ਨਾ
ਉ । ਗਲੇ ਹਮਾਰੇ ਜੇਵਰੀ ਜਹ ਖਿੰਚੈ ਤਹ ਜਾਉ ।੧੪।
ਕਬੀਰ ਜਪਨੀ ਕਾਠ ਕੀ ਕਿਆ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਲੋਇ । ਹਿਰ
ਦੈ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਇਹ ਜਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋਇ ।੧੫। ਕਬੀ
ਰ ਬਿਰਹੁ ਭੁਯੰਗਮੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਮੰਤੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ।੧੬। ਕਬੀਰ
ਪਾਰਸ ਚੰਦਨੈ ਤਿਨ੍ ਹੈ ਏਕ ਸੁਗੰਧ । ਤਿਹ ਮਿਲਿ ਤੇਊ ਊਤਮ
ਭਏ ਲੋਹ ਕਾਠ ਨਿਰਗੰਧ ।੧੭। ਕਬੀਰ ਜਮ ਕਾ ਠੇਂਗਾ ਬੁਰਾ ਹੈ
ਓਹੁ ਨਹੀ ਸਹਿਆ ਜਾਇ । ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੂ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਤਿਨ੍
ਲੀਆ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ।੧੮। ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ ਹੀ

ਭਲਾਦਾਰੂਮੇਰੈਵਸਾ॥ਇਹੁਤਉਬਸਤੁਗੁਪਾਲਕੀਜ
ਬਭਾਵੈਲੇਇਖਸਿ॥੮੯॥ਕਬੀਰੁਨਉਬਤਿਅਪਨੀ
ਦਿਨਦਸਲੇਹੁਬਜਾਇ॥ਨਦੀਨਾਵਸੰਜੋਗਜਿਉਬਹੁ
ਰੇਮਿਲਹੈਆਇ॥੯੦॥ਕਬੀਰੁਸਾਂਤਸਮੁੰਦਹਿਮ
ਸੁਕਰਉਕਲਮਕਰੈਬਨਰਾਇ॥ਬਸੁਧਾਕਾਗਦੁਜਉਕਰ
ਉਹਰਿਜਸੁਲਿਖਨੁਨਜਾਇ॥੯੧॥ਕਬੀਰੁਜਾਤਜੁਲਾ
ਹਾਕਿਆਕਰਹਿਹਿਰਦੈਬਸੇਗੁਪਾਲੁ॥ਕਬੀਰੁਰਮਈ
ਆਕੰਠਮਿਲੁਚੂਕਹਿਸਰਬਜੰਜਾਲੁ॥੯੨॥ਕਬੀਰੁਐ
ਸਾਕੋਨਹੀਮੰਦਰੁਦੇਇਜਰਾਇ॥ਪਾਚਉਲਰਕੇਮਾਰ
ਕੈਰਹੈਰਾਮਲਿਉਲਾਇ॥੯੩॥ਕਬੀਰੁਐਸਾਕੋਨਹੀ
ਇਹੁਤਨੁਦੇਵੈਫੂਕਿ॥ਅੰਧਾਲੋਗੁਨਜਾਨਈਰਹਿਓਕਬੀ
ਰਾਕੂਕਿ॥੯੪॥ਕਬੀਰੁਸਤੀਪੁਕਾਰੈਚਿਹਚੜੀਸੁਨ
ਹੋਬੀਰਮਸਾਨੁ॥ਲੋਗੁਸਬਾਇਆਚਲਿਗਇਓਹਮ
ਤੁਮਕਾਮੁਨਿਦਾਨੁ॥੯੫॥ਕਬੀਰੁਮਨੁਪੰਖੀਭਇਓਉਡ
ਉਡਦਹਦਿਸਜਾਇ॥ਜੋਜੈਸੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਸੋਤੈਸ

ਕੁਲਖਾਹਿ ॥੧੬॥ ਕਬੀਰੁ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਤੇ ਪਾਇਓ ਸੋਈ
ਠਉਰੁ ॥ ਸੋਈ ਫਿਰ ਕੈ ਤੂ ਭਇਆ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤਾ ਅਉ
ਰੁ ॥੧੭॥ ਕਬੀਰੁ ਮਾਰੀ ਮਰਉ ਕੁਸੰਗ ਕੀ ਕੇਲੇ ਨਿਕਟ
ਜੁ ਬੇਰੁ ॥ ਉਹ ਝੂਲੈ ਉਹ ਚੀਰੀਐ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੇਰੁ ॥
੧੮ ॥ ਕਬੀਰੁ ਪਰਾਈ ਸਿਰੁ ਚਰੈ ਚਲਿਓ ਚਾਹੈ ਬਾਟੁ ॥
ਅਪਨੇ ਭਾਰਹਿ ਨਾ ਡਰੈ ਆਗੈ ਅਉਘਟ ਘਾਟੁ ॥੧੯
ਕਬੀਰੁ ਬਨ ਕੀ ਦਾਧੀ ਲਾਕਰੀ ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰੁ ॥
ਮਤਿ ਬਸਿ ਪਰਉ ਲੁਹਾਰ ਕੇ ਜਾਰੈ ਦੂਜੀ ਬਾਰੁ ॥੨੦
ਕਬੀਰੁ ਏਕੁ ਮਰੰਤੇ ਦੁਇ ਮੂਏ ਦੋਇ ਮਰੰਤੇ ਚਾਰੁ ॥
ਚਾਰ ਮਰੰਤਹਿ ਛਿ ਮੂਏ ਚਾਰ ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਨਾਰੁ ॥
੨੧ ॥ ਕਬੀਰੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ ਢੂੰਢਿਆ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਇਆ
ਠਉਰੁ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਕਹਾ ਭੁਲਾਨੇ ਅ
ਉਰੁ ॥੨੨ ॥ ਕਬੀਰੁ ਸੰਗਤ ਕਰੀਐ ਸਾਧ ਕੀ ਅੰਤੁ
ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਹੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਜਾ ਤੇ ਹੋ
ਇ ਬਿਨਾਹੁ ॥੨੩ ॥ ਕਬੀਰੁ ਜਗ ਮਹਿ ਚੇਤਿਓ ਜਾ

ਨਕੈ ਜਬ ਆਪਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਮਾਇ ॥ ਮਨ ਨ ਪਰਿ ਕਿਆ ਨ ਮਨ
ਚੇਤ ਉਬਾਦ ਦਿਜਿ ਨ ਸੋ ਆਇ ॥੯੪॥ ਕਬੀਰੁ ਆਸਾ
ਕਰੀਐ ਰਾਮ ਕੀ ਅਵਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥ ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ
ਤੇ ਮਾਨਈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਦਾਸ ॥੯੫॥ ਕਬੀਰੁ ਸਿਖ
ਸਾਖਾ ਬਹੁਤੇ ਕੀਏ ਕੇਸਉ ਕੀਓ ਨ ਮੀਤੁ ॥ ਚਾਲੇ ਥੇ ਹਰਿ
ਮਿਲਨ ਕਉ ਬੀਚੈ ਅਟਕਿਓ ਚੀਤੁ ॥੯੬॥ ਕਬੀਰੁ
ਕਾਰਨੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥
ਜਿਹ ਜਿਹ ਡਾਲੀ ਪਗੁ ਧਰਉ ਸੋਈ ਮੁਰਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ ॥੯੭॥
ਕਬੀਰੁ ਅਉਰਹਿ ਕਉ ਉਪਦੇਸਤੇ ਮੁਖ ਮੈ ਪਰਿ ਹੈ ਰੇਤੁ ॥
ਰਾਸਿ ਬਿਰਾਨੀ ਰਾਖਤੇ ਖਾਯਾ ਘਰ ਕਾ ਖੇਤੁ ॥੯੮॥
ਕਬੀਰੁ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਹਉ ਜਉ ਕੀ ਭੂਸੀ ਖਾਉ ॥ ਹੋਨ
ਹਾਰੁ ਸੋ ਹੋਇਹੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਉ ॥੯੯॥ ਕਬੀ
ਰੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਦੂਨਾ ਹੇਤੁ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾ
ਰੀ ਕਾਂਬਰੀ ਧੋਏ ਹੋਇ ਨ ਸੇਤੁ ॥੧੦੦॥ ਕਬੀਰੁ ਮ
ਨੁ ਮੂੰਡਿਆ ਨਹੀ ਕੇਸ ਮੁੰਡਾਏ ਕਾਂਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ

ਸੁਮਨੁਕੀਆਮੂੰਡਾਮੂੰਡੁਅਜਾਂਇ ॥੧੦੧॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁਨਛੋ
ਡੀਐਤਨੁਧਨੁਜਾਇਤਜਾਉ ॥ ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਬੇਧਿ
ਐਰਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਉ ॥੧੦੨॥ ਕਬੀਰ ਜੋਹਮੁਜੰਤੁ
ਬਜਾਵਤੇਟੂਟਿਗਈਸਭਤਾਰ ॥ ਜੰਤੁਬਿਚਾਰਾਕਿਆ
ਕਰੈਚਲੇਬਜਾਵਨਹਾਰ ॥੧੦੩॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਮੂੰਡ
ਉਤਿਹਗੁਰੂਕੀਜਾਤੇਭਰਮਨਜਾਇ ॥ ਆਪਡੁਬੇਚਹੁਬੇ
ਦਮਹਿਚੇਲੇਦੀਏਬਹਾਇ ॥੧੦੪॥ ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ
ਪਾਪਕੀਏਰਾਖੇਤਲੈਦੁਰਾਇ ॥ ਪ੍ਰਗਟਭਏਨਿਦਾਨੁ
ਸਭਜਬਪੂਛੈਧਰਮਰਾਇ ॥੧੦੫॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ
ਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਪਾਲਿਓਬਹੁਤੁਕੁਟੰਬੁ ॥ ਧੰਧਾ
ਕਰਤਾਰਹਿਗਇਆਭਾਈਰਹਿਆਨਬੰਧੁ ॥੧੦੬
ਕਬੀਰ ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨਛਾਡਿਕੈਰਾਤਿਜਗਾਵਨੁਜਾ
ਇ ॥ ਸਰਪਨਿਹੋਇਕੈਅਉਤਰੈਜਾਏਅਪੁਨੇਖਾਇ
੧੦੭॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਅਹੋਈਰਾਖੈਨਾ
ਰਿ ॥ ਗਦਹੀਹੋਇਕੈਅਉਤਰੈਭਾਰੁਸਹੈਮਨਚਾਰਿ ॥੧੦

ਕਬੀਰੁਚਤੁਰਾਈਅਤਿਘਨੀਹਰਿਜਪੁਹਿਰਦੈਮਾਹਿ॥ ੫

ਸੂਰੀਊਪਰਿਖੇਲਨਾਗਿਰੈਤਠਾਹਰਨਾਹਿ॥੧੦੮॥ਕਬੀ

ਰੁਸੋਈਮੁਖੁਧੰਨਿਹੈਜਾਮੁਖਿਕਹੀਐਰਾਮੁ॥ਦੇਹੀਕਿਸ

ਕੀਬਾਪੁਰੀਪਵਿਤ੍ਰਹੋਇਗੋਗ੍ਰਾਮੁ॥੧੦੯॥੧੧੦॥ਕਬੀ

ਰੁਸੋਈਕੁਲਭਲੀਜਾਕੁਲਹਰਿਕੋਦਾਸੁ॥ਜਿਹਕੁਲਦਾ

ਸੁਨਊਪਜੈਸੋਕੁਲਢਾਕੁਪਲਾਸੁ॥੧੧੧॥ਕਬੀਰੁਹੈਗੈ

ਬਾਹਨਸਘਨਘਨਲਾਖਧੁਜਾਫਹਰਾਹਿ॥ਇਆਸੁਖਤੇ ਧੁਜਾ

ਭਿਖਾਭਲੀਜਉਹਰਿਸਿਮਰਤਦਿਨਜਾਹਿ॥ਕਬੀਰੁ

ਸਭੁਜਗੁਹਉਫਿਰਿਓਮਾਂਦਲੁਕੰਧਚਢਾਇ॥ਕੋਈਕਾਹੂ

ਕੋਨਹੀਸਭੁਦੇਖੀਠੋਕਿਬਜਾਇ॥੧੧੩॥ਕਬੀਰੁਮਾਰਗ

ਮੋਤੀਬੀਥਰੇਅੰਧਾਨਿਕਸਿਓਆਇ॥ਜੋਤਿਬਿਨਾਜਗਦੀ

ਸਕੀਜਗਤੁਉਲੰਘੇਜਾਇ॥੧੧੪॥ਬੂਡਾਬੰਸੁਕਬੀਰੁ

ਕਾਉਪਜਿਓਪੂਤੁਕਮਾਲੁ॥ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛੋਡਿਕੈਘਰਿ

ਲੈਆਇਆਮਾਲੁ॥੧੧੫॥ਕਬੀਰੁਸਾਧੂਕਉਜਾਈਐ ਮਿਲਨੇ

ਸਾਥਿਨਲੀਜੈਕੋਇ॥ਪਾਛੈਪਾਉਨਦੀਜੀਐਆਗੈਹੋਇ

ਸੁਹੇਲੜਾ ॥੧੧੬॥ ਕਬੀਰ ਸਭਾ ਸ੍ਵਾਯਰ ਸਿਂਯ ਸੇਵਕੀਤਿ
ਹੁਮਤਿ ਤ੍ਰਿਯ ਪਹੁ ਕਬੀਰਿਆ ॥ ਜੈਸੇ ਪਹਿਆ ਟਾਲਿ ਨ ਜਿਉ ਸੇਨ
ਸਮਾਨ ਸਰੀਰੁ ॥੧੧੭॥ ਕਬੀਰ ਹਿਸੁ ਉਤ੍ਰ ਉਤ ਨੁ ਕਾਢਉ
ਸੋ ਸ੍ਵਾਈ ਸੈਨ ਨਾਵਾ ॥ ਅਸ ਪੁਸੀਉ ਨ ਟੁਕ ਬਸੀਰੈ ਕਾਸ਼ੀ ਸੈ ਕਾਰੁ
੧੧੮॥ ਕਬੀਰ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ਤੁਝ ਕਉ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਉ ਤੁ
ਆ ਨਾਉ ॥ ਬੈਨ ਉਚਰਉ ਤੁਅ ਨਾਮੁ ਜੀ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਰਿਦ ਠਾਉ ॥੧੧੯॥ ਕਬੀਰ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਤੇ ਮੈ ਰਹਿਓ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਮਹਿ ਰਹਿਉ
ਅੰਤਿ ਅਰੁ ਆਦਿ ॥੧੨੦॥ ਕਬੀਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮ
ਉਜ ਕੋ ਕਹਿ ਕੈਸੇ ਉਨਮਾਨ ॥ ਕਹਿਬੇ ਕਉ ਸੋਭਾ ਨਹੀ
ਦੇਖਾ ਹੀ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧੨੧॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਿਹ ਕਹਉ
ਕਹੇ ਨ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਤੈਸਾ ਉਹੀ ਰਹਉ
ਹਰਖਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧੨੨॥ ਕਬੀਰ ਚੁਗੈ ਚਿਤਾਰੈ
ਭੀ ਚੁਗੈ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਜੈਸੇ ਬਚਰਹਿ ਕੂੰਜ ਮਨਿ
ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਰੇ ॥੧੨੩॥ ਕਬੀਰ ਅੰਬਰੁ ਘਨਹਰਿ

ਛਾਇਆਛੂਕਰਖੂਬਕੇਸਰਣਾਲਾ॥ਜਾਕੂਕਮਿਉਤਰਸਤੁ ੮੮
ਹੋਤਿਨਕੇਕਉਨੁਹਵਾਲ॥੧੨੪॥ਕਬੀਰਚਕਵੀ
ਜਉਨਿਸਿਬੀਛੁਰੈਆਇਮਿਲੈਪਰਭਾਤਿ॥ਜੋਨਰਬਿਛੁ
ਰੇਰਾਮਸਿਉਨਾਦਿਨਮਿਲੇਨਰਾਤਿ॥੧੨੫॥ਕਬੀਰਰੈਨਾਇਰਿ
ਬਿਛੋਰਿਆਰਹੁਰੇਸੰਖਮਝੂਰਿ॥ਦੇਵਲਦੇਵਲਧਾਹੜੀ
ਦੇਸਹਿਉਗਵਤਸੂਰ॥੧੨੬॥ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿ
ਜਾਗੁਰੋਇਭੈਦੁਖ॥ਜਾਕਾਬਾਸਾਗੋਰਮਹਿਸੋਕਿਉਸੋਵੈ
ਸੁਖ॥੧੨੭॥ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਉਠਕਿਨਜਪਹਿ
ਮੁਰਾਰਿ॥ਇਕਦਿਨਸੋਵਨੁਹੋਇਗੋਲਾਂਬੇਗੋਡਪਸਾਰਿ॥
੧੨੮॥ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਬੈਠਾਰਹੁਅਰੁਜਾਗੁ॥ਜਾ
ਕੇਸੰਗਤੇਬੀਛੁਰਾਤਾਹੀਕੇਸੰਗਿਲਾਗੁ॥੧੨੯॥ਕਬੀਰ
ਸੰਤਕੀਗੈਲਨਛੋਡੀਐਮਾਰਗਿਲਾਗਾਜਾਉ॥ਪੇਖਤ
ਹੀਪੁੰਨੀਤਹੋਇਭੇਟਤਜਪੀਐਨਾਉ॥੧੩੦॥ਕਬੀਰਸਾ
ਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੀਐਦੂਰਹਿਜਾਈਐਭਾਗਿ॥ਬਾਸਨੁਕਾ
ਰੋਪਰਸੀਐਤਉਕਛੁਲਾਗੈਦਾਗੁ॥੧੩੧॥ਕਬੀਰਾਰਾ

ਗਾਂਠਿ ਨ ਦੇਤ ਤਜਿ ਕਾਲੁ ਪਹੂਚਉ ਆਇ ॥ ਲਾਗੀ ਮੰਦਰ ਦੂਆ
ਰਤੇ ਅਬ ਕਿਆ ਕਾਢਉ ਆਇ ॥ ੧੩੧ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ
ਸੋ ਭਇਓ ਜੋ ਕੀਨੋ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਕੋ ਨਹੀ
ਏਕੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ੧੩੨ ॥ ਕਬੀਰ ਫਲ ਲਾਗੇ
ਫਲਨਿ ਪਾਕਨਿ ਲਾਗੇ ਆਂਬ ॥ ਜਾਇ ਪਹੂਚਹਿ ਖਸਮ ਕਉ ਜਉ
ਬੀਚਿ ਨ ਖਾਹੀ ਕਾਂਬ ॥ ੧੩੩ ॥ ਕਬੀਰ ਠਾਕੁਰੁ ਪੂਜਹਿ
ਮੋਲਿ ਲੇ ਮਨਹਠਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹਿ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸ੍ਵਾਂਗੁ ਧਰਿ ਭੂਲੇ
ਭਟਕਾ ਖਾਹਿ ॥ ੧੩੪ ॥ ਕਬੀਰ ਪਾਹਨੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਕੀਆ
ਪੂਜੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਇਸ ਭਰਵਾਸੇ ਜੋ ਰਹੇ ਬੂਡੇ ਕਾਲੀ ਧਾ
ਰ ॥ ੧੩੫ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾਗਦ ਕੀ ਓਬਰੀ ਮਸੁ ਕੇ ਕਰਮ ਕਪਾ
ਟ ॥ ਪਾਹਨ ਬੋਰੀ ਪਿਰਥਮੀ ਪੰਡਿਤ ਪਾੜੀ ਬਾਟ ॥ ੧੩੬ ॥ ਕ
ਬੀਰ ਕਾਲਿ ਕਰੰਤਾ ਅਬਹਿ ਕਰਿ ਅਬ ਕਰਤਾ ਸੁਇ ਤਾ
ਲ ॥ ਪਾਛੈ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇਗਾ ਜਉ ਸਿਰ ਪਰਿ ਆਵੈ ਕਾ
ਲੁ ॥ ੧੩੭ ॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਜੰਤੁ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਜੈਸੀ ਧੋ
ਈ ਲਾਖ ॥ ਦੀਸੈ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਗੁਨਾ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਨਾਪਾਕ ॥

੧੩੯ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀਬੁਧਿਕਉਜਮੁਨਕਰੈਤਿਸੁਕਾਰ॥
ਜਿਨੁਇਹੁਜਮੂਆਸਿਰਜਿਆਸੁਜਪਿਆਪਰਵਿਦਗਾਰੁ॥
੧੪੦ ਕਬੀਰ ਕਸਤੂਰੀਭਇਆਭਵਰਭਏਸਭਦਾ
ਸ॥ਜਿਉਜਿਉਭਗਤਿਕਬੀਰਕੀਤਿਉਤਿਉਰਾਮਨਿ
ਵਾਸੁ॥੧੪੧ ਕਬੀਰ ਗਹਿਚਪਰਿਓਕੁਟੰਬਕੈਕਾਂਠੈਰਹਿ
ਗਇਓਰਾਮੁ॥ਆਇਪਰੇਧਰਮਰਾਇਕੇਬੀਚਹਿਧੂਮਾ
ਧਾਮੁ॥ਕਬੀਰਸਾਕਤਤੇਸੂਕਰਭਲਾਰਾਖੈਆਛਾਗਾਉ॥
ਉਹੁਸਾਕਤੁਬਪੁਰਾਮਰਿਗਇਆਕੋਇਨਲੈਹੈਨਾਉ॥੧
੪੩ ਕਬੀਰ ਕਉਡੀਕਉਡੀਜੋਰਿਕੈਜੋਰੇਲਾਖਕਰੋਰਿ
ਚਲਤੀਬਾਰਨਕਛੁਮਿਲਿਓਲਈਲੰਗੋਟੀਤੋਰਿ॥੧੪੪
ਕਬੀਰ ਬੈਸਨੋਹੂਆਤਕਿਆਭਇਆਮਾਲਾਮੇਲੀਂਚਾਰਿ
ਬਾਹਰਕੰਚਨੁਬਾਰਹਾਭੀਤਰਿਭਰੀਭੰਗਾਰੁ॥੧੪੫॥ਕ
ਬੀਰ ਰੋੜਾਹੋਇਰਹੁਬਾਟਕਾਤਜਿਮਨਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਐ
ਸਾਕੋਈਦਾਸੁਹੋਇਤਾਹਿਮਿਲੈਭਗਵਾਨੁ॥੧੪੬॥ਕ
ਬੀਰ ਰੋੜਾਹੂਆਤਕਿਆਭਇਆਪੰਥੀਕਉਦੁਖੁਦੇਇ

ਐਸਾਤੇਰਾਦਾਸੁਹੈਜਿਉਧਰਨੀਮਹਿਖੇਹ॥੧੪੭॥ਕਬੀ
ਰੁਖੇਹੁਹੂਈਤਉਕਿਆਭਇਆਜੇਉਡਿਲਾਗੈਅੰਗ॥ਹ
ਰਿਜਨੁਐਸਾਚਾਹੀਐਜਿਉਪਾਨੀਸਰਬੰਗੁ॥੧੪੮॥ਕ
ਬੀਰੁਪਾਨੀਹੂਆਤਕਿਆਭਇਆਸੀਰਾਤਾਤਾਹੋਇ॥ਹ
ਰਿਜਨੁਐਸਾਚਾਹੀਐਜੈਸਾਹਰਿਹੀਹੋਇ॥੧੪੯॥ਊਚ
ਭਵਨੁਕਨਕਾਮਨੀਸਿਖਰਿਧਜਾਫਹਰਾਇ॥ਤਾਤੇਭਲੀ
ਮਧੂਕਰੀਸੰਤਸੰਗਿਗੁਨਗਾਇ॥੧੫੦॥ਕਬੀਰੁਪਾਟਨਤੇ
ਊਜਰੁਭਲਾਰਾਮਭਗਤਜਿਹਠਾਇ॥ਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰ
ਜਮਪੁਰੁਮੇਰੇਭਾਂਇ॥੧੫੧॥ਕਬੀਰੁਗੰਗਜਮੁਨਕੇਅੰਤਰੇ
ਸਹਜਸੁੰਨਕੇਘਾਟ॥ਤਹਾਕਬੀਰੈਮਟੁਕੀਆਖੋਜਤਮੁਨਿ
ਜਨਬਾਟ॥੧੫੨॥ਕਬੀਰੁਜੈਸੀਉਪਜੀਪੇਡਤੇਜਉਤੈ
ਸੀਨਿਬਹੈਓੜਿ॥ਹੀਰਾਕਿਸਕਾਬਾਪੁਰਾਪੁਜਹਿਨਰਤਨੁ
ਕਰੋੜਿ॥੧੫੩॥ਕਬੀਰੁਏਕੁਅਚੰਭਉਦੇਖਿਓਹੀਰਾ
ਹਾਟਬਿਕਾਇ॥ਬਨਜਨਹਾਰੇਬਾਹਰਾਕਉਡੀਬਦਲੈ
ਜਾਇ॥੧੫੪॥ਕਬੀਰੁਜਹਾਗਿਆਨੁਤਹਧਰਮੁਹੈ

ਜਹਾ ਝੂਠੁ ਤਹ ਪਾਪੁ ॥ ਜਹਾ ਲੋਭੁ ਤਹ ਕਾਲੁ ਹੈ ਜਹਾ ਖਿਮਾ
ਤਹ ਆਪਿ ॥੧੫੫॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ
ਜਉ ਮਾਨੁ ਤਜਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਮਾਨ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿਵਰ ਗ
ਲੇ ਮਾਨੁ ਸਭੈ ਕਉ ਖਾਇ ॥੧੫੬॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸਬਦੁ ਜੁ ਬਾਹਿਆ ਏਕੁ ॥ ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਮਿ
ਲਿ ਗਇਆ ਪਰਿਆ ਕਲੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥ ਕਬੀਰੁ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਸਿਖਾ ਮਹਿ ਚੂਕ ॥ ਅੰਧੇ ਏਕ ਨ ਲਾਗ
ਈ ਜਿਉ ਬਾਂਸੁ ਬਜਾਈਐ ਫੂਕ ॥੧੫੮॥ ਕਬੀਰ ਹੈ ਗੈ ਬਾ
ਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਛਤ੍ਰਪਤੀ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ ਤਾਸੁ ਪਟੰਤਰੁ ਨਾ ਪੁਜੈ
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥੧੫੯॥ ਕਬੀਰ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰੀ ਕਿ
ਉ ਨਿੰਦੀਐ ਕਿਉ ਹਰਿ ਚੇਰੀ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ ਓਹੁ ਮਾਂਗ ਸਵਾਰੈ
ਬਿਖੈ ਕਉ ਓਹੁ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧੬੦॥ ਕਬੀਰ ਥੂਨੀ
ਪਾਈ ਥਿਤਿ ਭਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧੀ ਧੀਰ ॥ ਕਬੀਰੁ ਹੀਰਾ
ਬਨਜਿਆ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਤੀਰ ॥੧੬੧॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੀ
ਰਾ ਜਨ ਜਉਹਰੀ ਲੇ ਕੈ ਮਾਂਡੈ ਹਾਟ ॥ ਜਬ ਹੀ ਪਾਈਅਹਿ ਪ

ਕਪੂਤੁਬਧੀਨਰਕੀਸਾਦੁ॥੧੬੨॥ਕਬੀਰਕਾਮੁਪਰੇਹਰਿਸਿ
ਮਰੀਐਐਸਾਸਿਮਰਹੁਨਿਤੁ॥ਅਮਰਾਪੁਰਬਾਸਾਕਰਹੁਹ
ਰਿਗਇਆਬਹੋਰੈਬਿਤ॥੧੬੩॥ਕਬੀਰਸੇਵਾਕਉਦੁਇ
ਭਲੇਏਕੁਸੰਤੁਇਕੁਰਾਮੁ॥ਰਾਮੁਜੁਦਾਤਾਮੁਕਤਿਕੋਸੰਤੁਜਪਾ
ਵੈਨਾਮੁ॥੧੬੪॥ਕਬੀਰਜਿਹਮਾਰਗਿਪੰਡਿਤਗਏਪਾਛੈਪ
ਰੀਬਹੀਰ॥ਇਕਅਵਘਟਘਾਟੀਰਾਮਕੀਤਿਹਚੜਿਰਹਿਓ
ਕਬੀਰ॥੧੬੫॥ਕਬੀਰਦੁਨੀਆਕੇਦੋਖੇਮੂਆਚਾਲਤਕੁ
ਲਕੀਕਾਨਿ॥ਤਬਕੁਲੁਕਿਸਕਾਲਾਜਸੀਜਬਲੇਧਰਹਿਮ
ਸਾਨਿ॥੧੬੬॥ਕਬੀਰਡੂਬਹਿਗੋਰੇਬਾਪੁਰੇਬਹੁਲੋਗਨਕੀ
ਕਾਨਿ॥ਪਾਰੋਸੀਕੇਜੋਹੂਆਤੂਅਪਨੇਭੀਜਾਨੁ॥੧੬੭॥ਕ
ਬੀਰਭਲੀਮਧੂਕਰੀਨਾਨਾਬਿਧਿਕੋਨਾਜੁ॥ਦਾਵਾਕਾਹੂਕੋ
ਨਹੀਬਡਾਦੇਸੁਬਡਰਾਜੁ॥੧੬੮॥ਕਬੀਰਦਾਵੈਦਾਝ
ਨੁਹੋਤੁਹੈਨਿਰਦਾਵੈਰਹੈਨਿਸੰਕ॥ਜੋਜਨੁਨਿਰਦਾਵੈਰਹੈ
ਸੋਗਨੈਇੰਦ੍ਰਸੋਰੰਕ॥੧੬੯॥ਕਬੀਰਪਾਲਿਸਮੁਹਾਸ
ਰਵਰੁਭਰਾਪੀਨਸਕੈਕੋਈਨੀਰੁ॥ਭਾਗਬਡੇਤੈਪਾਇਓ

ਤੂਭਤਿਬਿਭੁਤਿਵਿਚਾਰਿਕਬੀਰੁ॥੧੦੦॥ਕਬੀਰੁਪਰਭਾਤੇ
ਤਾਰੇਖਿਸਹਿਤਿਉਇਹੁਖਿਸੈਸਰੀਰੁ॥ਏਦੁਇਅਖਰ
ਨਾਖਿਸਹਿਸੋਗਹਿਰਹਿਓਕਬੀਰੁ॥੧੦੧॥ਕਬੀਰੁਕੋ
ਠੀਕਾਠਕੀਦਹਦਿਸਿਲਾਗੀਆਗਿ॥ਪੰਡਿਤਪੰਡਿਤਜਲਿ
ਮੂਏਮੂਰਖਉਬਰੇਭਾਗਿ॥੧੦੨॥ਕਬੀਰੁਸੰਸਾਦੂਰਿਕਰੁਕਾ
ਗਦਦੇਹਬਿਹਾਇ॥ਬਾਵਨਅਖਰਸੋਧਿਕੈਹਰਿਚਰਨੀਚਿ
ਤੁਲਾਇ॥ਕਬੀਰੁਸੰਤੁਨਛਾਡੈਸੰਤਈਜਉਕੋਟਿਕਮਿਲਹਿਅ
ਸੰਤੁ॥ਮਲਿਆਗਰੁਭੁਯੰਗਮਬੇੜਿਓਤਸੀਤਲਤਾਨੁਤਜੰ ਦਿ
ਤ॥੧੦੪॥ਕਬੀਰੁਮਨੁਸੀਤਲੁਭਇਆਪਾਇਆਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੁ॥ਜਿਨਿਜੁਆਲਾਜਗੁਜਾਰਿਆਸੁਜਨਕੇ
ਉਦਕਸਮਾਨੁ॥੧੦੫॥ਕਬੀਰੁਸਾਰੀਸਿਰਜਨਹਾ
ਰਕੀਜਾਨੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕੈਜਾਨੈਆਪਨਧਨੀਕੈਦਾਸੁਦਿ
ਵਾਨੀਹੋਇ॥੧੦੬॥ਕਬੀਰਭਲੀਭਈਜੋਭਉਪਰਿਆ
ਦਿਸਾਗਈਸਭਭੂਲਿ॥ਓਰਾਗਰਿਪਾਨੀਭਇਆਜਾਇ
ਮਿਲਿਓਢਲਿਕੂਲਿ॥੧੦੭॥ਕਬੀਰਧੂਰਿਸਕੇਲਿਕੈਪੁਰੀ

ਆਵਧੀਦੇਹ॥ਰਿਦੈਜੁਸਾਰਬੋਧੈਪੇਮਕਾਅੰਤਖੇਹਕੀਖੇਹ

੧੭੮॥ਕਬੀਰ ਸੂਰਜਚਾਂਦਕੈਉਦੈਭਈਸਭਦੇਹ॥ਗੁਰ

ਗੋਬਿੰਦਕੇਬਿਨੁਮਿਲੇਪਲਟਿਭਈਸਭਖੇਹ॥ ੧੭੮॥ਜ

ਹਅਨਭਉਤਹਭੈਨਹੀਜਹਭਉਤਹਹਰਿਨਾਹਿ॥ਕਹਿਓ

ਕਬੀਰਬਿਚਾਰਿਕੈਸੰਤਸੁਨਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ ੧੮੦॥ਕਬੀ

ਰਜਿਨਹੁਕਿਛੂਜਾਨਿਆਨਹੀਤਿਨਸੁਖਨੀਦਬਿਹਾਇ॥ਹਮ

ਹੁਜੁਬੂਝਾਬੂਝਨਾਪੂਰੀਪਰੀਬਲਾਇ॥ ੧੮੧॥ ਕਬੀਰਮਾ

ਰੇਬਹੁਤੁਪੁਕਾਰਿਆਪੀਰਪੁਕਾਰੈਅਉਰ॥ਲਾਗੀਚੋਟਮਰੰਮ

ਕੀਰਹਿਓਕਬੀਰਾਠਉਰ॥੧੮੨॥ਕਬੀਰ ਚੋਟਸੁਹੇਲੀ

ਸੇਲਕੀਲਾਗਤਲੇਇਉਸਾਸ॥ਚੋਟਸਹਾਰੈਸਬਦਕੀਤਾ

ਸੁਗੁਰੂਮੈਦਾਸ॥੧੮੩॥ਕਬੀਰ ਮੁਲਾਂਮੁਨਾਰੇਕਿਆਚਢ

ਹਿਸਾਂਈਨਬਹਰਾਹੋਇ॥ਜਾਕਾਰਨਿਤੂੰਬਾਂਗਦੇਹਿਦਿਲਹੀ

ਭੀਤਰਿਜੋਇ॥੧੮੪॥ਕਬੀਰ ਸੇਖਸਬੂਰੀਬਾਹਰਾਕਿਆਹਜਕਾ

ਬੇਜਾਇ॥ਕਬੀਰਜਾਕੀਦਿਲਸਾਬਤਿਨਹੀਤਾਕਉਕਹਾਂਖੁਦ

ਾਇ॥੧੮੫॥ਕਬੀਰ ਅਲਹਿਕੀਕਰਿਬੰਦਗੀਜਿਹਸਿਮਰ

ਤਦੂਖਸਮਾਇ।ਦਿਲਮਹਿਸਾਂਈਪਰਗਟੈਬੁਝੈਬਲੰਤੀਨਾ
ਲਿ।੧੮੬।ਕਬੀਰੁਜੋਰੀਕੀਏਜੁਲਮੁਹੈਕਹਤਾਨਾਉਹਲਾ
ਲੁ।ਦਫਤਰਿਲੇਖਾਮਾਂਗੀਐਤਬਹੋਇਗੋਕਉਨੁਹਵਾਲੁ।
੧੮੭।।ਕਬੀਰੁਖੂਬੁਖਾਨਾਖੀਚਰੀਜਾਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੋਨੁ।
ਹੇਰਾਰੋਟੀਕਾਰਨੈਗਲਾਕਟਾਵੈਕਉਨੁ।੧੮੮।ਕਬੀਰੁਗੁਰ
ਲਾਗਾਤਬਜਾਨੀਐਮਿਟੈਮੋਹੁਤਨਤਾਪੁ।ਹਰਖਸੋਗਦਾਝੈ
ਨਹੀਤਬਹਰਿਆਪਹਿਆਪੁ।੧੮੯।ਕਬੀਰੁਰਾਮਕਹਨਿ
ਮਹਿਭੇਦੁਹੈਤਾਮਹਿਏਕੁਬਿਚਾਰੁ।ਸੋਈਰਾਮੁਸਭੈਕਹਹਿ
ਸੋਈਕਉਤਕਹਾਰੁ।੧੯੦।ਕਬੀਰੁਰਾਮੈਰਾਮੁਕਹੁਕਹਿ
ਬੇਮਾਹਿਬਿਬੇਕੁ।ਏਕੁਅਨੇਕਹਿਮਿਲਿਗਇਆਏਕੁ
ਸਮਾਨਾਏਕੁ।੧੯੧।।ਕਬੀਰੁਜਾਘਰਿਜਾਘਰਿਸਾ
ਧਨਸੇਵੀਅਹਿਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਾਹਿ।ਤੇਘਰਿਮਰਹਟਸਾਰ
ਖੇਭੂਤਬਸਹਿਤਿਨਮਾਹਿ।੧੯੨।ਕਬੀਰੁਗੂੰਗਾਹੂ
ਆਬਾਵਰਾਬਹਿਰਾਹੂਆਕਾਨੁ।ਪਾਵਹੁਤੇਪਿੰਗੁਲਭਇ
ਆਮਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰਬਾਨੁ।੧੯੩।।ਕਬੀਰੁਸਤਿਗੁਰਸੂ

ਮੇ ਬਾਹਿਆ ਬਾਨੁ ਸੁ ਏਕੁ ॥ ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ
ਪਰਾ ਕਲੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੯੪॥ ਕਬੀਰੁ ਨਿਰਮਲ ਬੂੰਦ ਅਕਾ
ਸ ਕੀ ਪਰਿ ਗਈ ਭੂਮਿ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਇਉ ਮਾਨਈ
ਹੋਇ ਗਈ ਭ੍ਰਠ ਛਾਰੁ ॥੧੯੫॥ ਕਬੀਰੁ ਨਿਰਮਲ ਬੂੰਦ ਅ
ਕਾਸ ਕੀ ਲੀਨੀ ਭੂਮਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਸਿਆਨੇ ਪਚਿ ਗਏ
ਨਾ ਨਿਰਵਾਰੀ ਜਾਇ ॥੧੯੬॥ ਕਬੀਰ ਹਜ ਕਾਬੇ ਹਉ ਜ
ਾਇ ਥਾ ਆਗੈ ਮਿਲਿਆ ਖੁਦਾਇ ॥ ਸਾਂਈ ਮੁਝ ਸਿਉ ਲਰਿ ਪਰਿ
ਆ ਤੁਝੈ ਕਿਨਿ ਫੁਰਮਾਈ ਗਾਇ ॥੧੯੭॥ ਕਬੀਰ ਹਜ ਕਾ
ਬੈ ਹੋਇ ਹੋਇ ਗਇਆ ਕੇਤੀ ਬਾਰ ਕਬੀਰ ॥ ਸਾਂਈ ਮੁਝ ਮਹਿ
ਕਿਆ ਖਤਾ ਮੁਖਹੁ ਨ ਬੋਲੈ ਪੀਰੁ ॥੧੯੮॥ ਕਬੀਰੁ ਜੀਅ
ਜੁ ਮਾਰਹਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਕਹਤੇ ਹਹਿ ਜੁ ਹਲਾਲੁ ॥ ਦਫਤਰੁ ਦਈ
ਜਬ ਕਾਢਿ ਹੈ ਹੋਇਗਾ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੯੯॥ ਕਬੀਰ
ਜੋਰੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ਲੇਇ ਜਬਾਬੁ ਖੁਦਾਇ ॥ ਦਫ
ਤਰਿ ਲੇਖਾ ਨੀਕਸੈ ਮਾਰ ਮੁਹੈ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥੨੦੦॥ ਕਬੀਰ
ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਉ ਦਿਲ ਸੂਚੀ ਹੋਇ ॥ ਉਸੁ ਸਾਚੇ

ਦੀਬਾਨਮਹਿਪਲਾਨਮਕੋਬੋਕੋਝਿ॥੨੦੧॥ਕਬੀਰੁਧਰਤੀ
ਅਰੁਅਕਾਸਮਹਿਦੋਇਤੂੰਬਰੀਅਬਧ॥ਖਟਦਰਸਨ
ਸੰਸੇਪਰੇਅਰੁਚਉਰਾਸੀਸਿਧ॥੨੦੨॥ਕਬੀਰੁਮੇਰਾਮੁ
ਝਮਹਿਕਿਛੁਨਹੀਜੋਕਿਛੁਹੈਸੋਤੇਰਾ॥ਤੇਰਾਤੁਝਕਉਸਉ
ਪਤੇਕਿਆਲਾਗੀਮੇਰਾ॥੨੦੩॥ਕਬੀਰਤੂੰਤੂੰਕਰਤਾਤੂ
ਹੂਆਮੁਝਮਹਿਰਹਾਨਹੂੰ॥ਜਬਆਪਾਪਰਕਾਮਿਟਗਇ
ਆਜਤਦੇਖਉਤਤਤੂੰ॥੨੦੪॥ਕਬੀਰੁਬਿਕਾਰਹਿਚਿਤਿ
ਵਤੇਝੂਠੇਕਰਤੇਆਸ॥ਮਨੋਰਥੁਕੋਇਨਪੂਰਿਓਚਾਲੇਊਠਨਿ
ਰਾਸ॥੨੦੫॥ਕਬੀਰੁਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਜੋਕਰੈਸੋਸੁਖੀਆ
ਸੰਸਾਰੁ॥ਇਤਉਤਕਤਹਿਨਡੋਲਈਜਿਸਰਾਖੈਸਿਰਜਨਹਾ
ਰੁ॥੨੦੬॥ਕਬੀਰੁਘਾਣੀਪੀੜਤੇਸਤਿਗੁਰਲੀਏਛਡਾਇ॥
ਪਰਾਪੂਰਬਲੀਭਾਵਨੀਪਰਗਟਹੋਈਆਇ॥੨੦੭॥ਕਬੀਰੁ
ਟਾਲੈਟੋਲੈਦਿਨੁਗਇਆਬਿਆਜੁਬਢੰਤਉਜਾਇ॥ਨਾਹਰਿ
ਭਜਿਓਨਖਤੁਫਟਿਓਕਾਲੁਪਹੂਚਉਆਇ॥੨੦੮॥ਮ:੫
ਕਬੀਰੁਕੂਕਰੁਭਉਕਨਾਕਰੰਗਪਿਛੈਉਠਿਧਾਇ॥ਕਰਮੀਸ

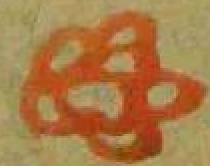
ਤਿਉ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਹਥੁ ਲੀਆ ਛਡਾਇ॥੨੦੯॥
ਮਃ ੫॥ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ
ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ॥੨੧੦
ਮਃ ੫॥ ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਨੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲ
ਇ॥ ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੂਛੈ ਧਰਮਰਾਇ॥੨੧੧॥
ਨਾਮਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਮੀਤ॥ ਕਾਹੇ ਛੀਪ
ਹੁ ਛਾਇਲੈ ਰਾਮ ਨ ਲਾਵਹੁ ਚੀਤੁ॥ ੨੧੨ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਤਿ
ਲੋਚਨਾ ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮੁ ਸੰਮ੍ਹਾਲਿ॥ ਹਾਥ ਪਾਉ ਕਰਿ ਕਾਮੁ ਸਭੁ
ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ॥੨੧੩॥ ਮਃ ੫॥ ਕਬੀਰ ਹਮਰਾ ਕੋ
ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ
ਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ॥੧੪ ਕਬੀਰ ਕੀਚੜਿ ਆਟਾ
ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ਕਿਛੂ ਨ ਆਇਓ ਹਾਥ॥ ਪੀਸਤ ਪੀਸਤ ਚਾ
ਬਿਆ ਸੋਈ ਨਿਬਹਿਆ ਸਾਥ॥੧॥੨੧੫॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਜਾਨੈ ਸਭ
ਬਾਤ ਜਾਨਤ ਹੀ ਅਉਗੁਨ ਕਰੈ॥ ਕਾਹੇ ਕੀ ਕੁਸਲਾਤ ਹਾਥਿ
ਦੀਪ ਕੂਏ ਪਰੈ॥ ੨੧੬॥ ਕਬੀਰੁ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਜਾਨ ਸਿਉ

ਬਰਜੈ ਲੋਕੁ ਅਜਾਨੁ ॥ ਤਾਸਿਉ ਟੂਟੀ ਕਿਉ ਬਨੈ ਜਾ
ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨੁ ॥੨੧੭॥ ਕਬੀਰ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਹੇਤੁ ਕਰਿ
ਕਾਹੇ ਮਰਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਥ ਘਨੀ
ਤ ਪਉਨੇ ਚਾਰਿ ॥੨੧੮॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਮੈ ਚਿਤਵਉ
ਨਾ ਕਰੈ ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਚਿਤਵੇ ਹੋਇ ॥ ਅਪਨਾ ਚਿਤਵਿਆ
ਹਰਿ ਕਰੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੨੧੯ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਆਪਿ
ਕਰਾਇਸੀ ਅਚਿੰਤੁ ਭਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾ
ਹੀਐ ਜਿ ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ੨੨੦ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀ
ਰੁ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿਆ ਲਾਲਚ ਮਾਹਿ ॥ ਪਾਪ ਕਰੰਤ
ਮਰਿ ਗਇਆ ਅਉਧ ਪੁਨੀ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ੨੨੧॥ ਕ
ਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਾਚੀ ਕਾਰਵੀ ਕੇਵਲ ਕਾਚੀ ਧਾਤੁ ॥
ਸਾਬਤੁ ਰਖਹਿ ਤ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬਿਨਠੀ ਬਾਤੁ ॥
੨੨੨॥ ਕਬੀਰ ਕੇਸੋ ਕੇਸੋ ਕੂਕੀਐ ਨ ਸੋਈਐ ਅਸਾ
ਰ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਕੂਕਨੇ ਕਬਹੂ ਕੇ ਸੁਨੈ ਪੁਕਾਰ ॥
੨੨੩॥ ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਜਲੀ ਬਨੁ ਭਇਆ

ਮਨੁਕੁੰਚਰੁਮਯਮੰਤੁ॥ਅੰਕਸੁਗਿਆਨੁਰਤਨਹੈ
ਖੇਵਟੁਬਿਰਲਾਸੰਤੁ॥੨੨੪॥ਕਬੀਰੁਰਾਮੁਰਤਨੁ
ਮੁਖੁਕੋਥਰੀਪਾਰਖਆਗੈਖੋਲਿ॥ਕੋਈਆਇਮਿਲੈ
ਗੋਗਾਹਕੀਲੇਗੋਮਹਗੇਮੋਲਿ॥੨੨੫॥ਕਬੀਰੁ
ਰਾਮੁਨਾਮੁਜਾਨਿਓਨਹੀਪਾਲਿਓਕਟਕੁਕੁਟੰਬੁ॥ਧੰਧੇ
ਹੀਮਹਿਮਰਿਗਇਓਬਾਹਰਿਭਈਨਬੰਬ॥੨੨
੬॥ਕਬੀਰੁਆਖੀਕੇਰੇਮਾਟੁਕੇਪਲੁਪਲੁਗਈਬਿ
ਹਾਇ॥ਮਨੁਜੰਜਾਲੁਨਛੋਡਈਜਮਦੀਆਦਮਾ
ਮਾਆਇ॥੨੨੭॥ਕਬੀਰੁਤਰਵਰਰੂਪੀਰਾਮੁ
ਹੈਫਲਰੂਪੀਬੈਰਾਗੁ॥ਛਾਇਆਰੂਪੀਸਾਧੁਹੈਜਿ
ਨਤਜਿਆਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁ॥੨੨੮॥ਕਬੀਰੁ
ਐਸਾਬੀਜੁਬੋਇਬਾਰਹਮਾਸੁਫਲੰਤੁ॥ਸੀਤਲ
ਛਾਇਆਗਹਿਰਫਲੁਪੰਖੀਕੇਲਕਰੰਤੁ॥
੨੨੯॥ਕਬੀਰੁਦਾਤਾਤਰਵਰੁਦਇਆਫਲੁ
ਉਪਕਾਰੀਜੀਵੰਤੁ॥ਪੰਖੀਚਲੇਦਿਸਾਵਰੀਬਿ

ਰਖਾਸੁਦਰਸਨਦਿਨਲੇਹੁ॥੨੩੦॥ਕਬੀਰ ਸਾਧੂਸੰਗੁ
ਪਰਾਪਤੀਲਿਖਿਆਹੋਇਲਿਲਾਟੁ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁ
ਪਾਈਐਠਾਕਨਅਵਘਟਘਾਟੁ॥੨੩੧॥ਕਬੀਰਏਕ
ਘੜੀਆਧੀਘੜੀਆਧੀਹੂੰਤੇਆਧੁ॥ਭਗਤਨਸੇ
ਤੀਗੋਸਟੇਜੋਕੀਨੇਸੋਲਾਭੁ॥੨੩੨॥ਭ॥ਕਬੀਰਭਾਂ
ਗੁਮਾਛੁਲੀਸੁਰਾਪਾਨਿਜੋਜੋਪ੍ਰਾਨੀਖਾਹਿ॥ਤੀਰਥਬਰ
ਤਨੇਮਕੀਏਤੇਸਭੈਰਸਾਤਲਿਜਾਹਿ॥੨੩੩॥ਨੀਚੇਲੋ
ਇਨਕਰਿਰਹਉਲੇਸਾਜਨੁਘਟਮਾਹਿ॥ਸਭਰਸਖੇ
ਲਉਪੀਅਸਿਉਕਿਸੀਲਖਾਵਉਨਾਹਿ॥੨੩੪॥
ਆਠਜਾਮਚਉਸਠਿਘਰੀਤੁਅਨਿਰਖਤਰਹੈਜੀਉ॥
ਨੀਚੇਲੋਇਨਕਿਉਕਰਉਸਭਘਟਦੇਖਉਪੀਉ॥
੨੩੫॥ਸੁਨੁਸਖੀਪੀਅਮਹਿਜੀਉਬਸੈਜੀਅਮਹਿ
ਬਸੈਕਿਪੀਉ॥ਜੀਉਪੀਉਬੂਝਉਨਹੀਘਟਮਹਿਜੀ
ਉਕਿਪੀਉ॥੨੩੬॥ਕਬੀਰਬਾਮਨੁਗੁਰੂਹੈਜਗਤ
ਕਾਭਗਤਨਕਾਗੁਰੁਨਾਹਿ॥ਅਰਝਿਉਰਝਿਕੈਪਚਿ

ਸੂਆ ਧਾਰ ਹੂ ਬੇਦ ਹੂ ਆਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ਹਰਿ ਹੈ ਖਾਂਡੁ ਰੇ
ਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਹਾਥੀ ਚੂਨੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁ
ਰਿ ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ ਕੀਟੀ ਹੋਇ ਕੈ ਖਾਇ ॥ ੨੩੮ ॥ ਕਬੀ
ਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੀਸੁ ਕਾਟਿ ਕਰਿ ਗੋਇ ॥
ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਹਾਲ ਕਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਤ ਹੋਇ ॥
੨੩੯ ॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਪਾਕੇ ਸੇਤੀ
ਖੇਲੁ ॥ ਕਾਚੀ ਸਰਸਉ ਪੇਲਿ ਕੈ ਨਾ ਖਲਿ ਭਈ ਨ ਤੇਲੁ ॥
੨੪੦ ॥ ਢੂੰਢਤ ਡੋਲਹਿ ਅੰਧ ਗਤਿ ਅਰੁ ਚੀਨਤ ਨਾਹੀ
ਸੰਤ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਭਗਤਹੁ ਭਗ
ਵੰਤੁ ॥ ੨੪੧ ॥ ਹਰਿ ਸੋ ਹੀਰਾ ਛਾਡਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਆਨ ਕੀ
ਆਸ ॥ ਤੇ ਨਰ ਦੋਜਕ ਜਾਹਿਗੇ ਸਤਿ ਭਾਖੈ ਰਵਿ
ਦਾਸ ॥ ੨੪੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕਰਹਿ ਤ ਧਰਮੁ
ਕਰਿ ਨਹੀ ਤ ਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧਨੁ ਕਰੈ
ਤਾ ਕੋ ਬਡੋ ਅਭਾਗੁ ॥ ੨੪੩ ॥

ਕਬੀਰੁ ਸੀ ਪੂਰਣੇ ॥

ਨਾਨਕ ਫਰੀਦੁ ਕਬੀਰ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਸਲੋਕੁਸੇਖਫਰੀਦਜੀਕੇ।ਜਿਤੁਦਿਹਾੜੈਧਨਵਰੀ
ਸਾਹੇਲਏਲਿਖਾਇ।ਮਲੁਕਜਿਕੰਨੀਸੁਣੀਦਾਮੁਹੁ
ਦਿਖਾਲੇਆਇ।ਜਿੰਦੁਨਿਮਾਣੀਕਢੀਐਹਡਾਕੂ
ੜਕਾਇ।ਸਾਹੇਲਿਖੇਨਚਲਨੀਜਿੰਦੂਕੂੰਸਮਝਾ
ਇ।ਜਿੰਦੁਵਹੁਟੀਮਰਣੁਵਰੁਲੈਜਾਸੀਪਰਣਾਇ।
ਆਪਣਹਥੀਜੋਲਿਕੈਕੈਗਲਿਲਗੈਧਾਇ।ਵਾ
ਲਹੁਨਿਕੀਪੁਰਸਲਾਤਕੰਨੀਨਸੁਣੀਆਇ।
ਫਰੀਦਾਕਿੜੀਪਵੰਦੀਈਖੜਾਨਆਪੁਮੁਹਾਇ
੧।ਫਰੀਦਾਦਰਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚਲਾਂਦੁਨੀਆਭ
ਤਿ।ਬੰਨਿਉਠਾਈਪੋਟਲੀਕਿਥੈਵੰਞਾਘਤਿ।੨
ਕਿਝੁਨਬੁਝੈਕਿਝੁਨਸੁਝੈਦੁਨੀਆਗੁਝੀਭਾਹਿ।

ਸਾਈ ਮੇਰੇ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਨਾਹੀ ਤ ਹੰਭੀ ਦਝਾਂ ਆਹਿ ॥ ੩ ॥ ਫ
ਰੀਦਾ ਜੇ ਮੈ ਜਾਣਾ ਤਿਲ ਥੋੜੜੇ ਸੰਮਲਿ ਬੁਕੁ ਭਰੀ ॥ ਜੇ ਜਾ
ਣਾ ਸਹੁ ਨੰਢੜਾ ਤਾ ਥੋੜਾ ਮਾਣੁ ਕਰੀ ॥ ੪ ਜੇ ਜਾਣਾ ਲ
ੜੁ ਛਿਜਣਾ ਪੀਡੀ ਪਾਈ ਗੰਢਿ ॥ ਤੈ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਭੁ ਜ
ਗੁ ਡਿਠਾ ਹੰਢਿ ॥ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਅਕਲਿ ਲਤੀਫੁ
ਕਾਲੇ ਲਿਖੁ ਨ ਲੇਖੁ ॥ ਆਪਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾਨ ਮਹਿ
ਸਿਰੁ ਨੀਵਾਂ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ॥ ੬ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਤੈ ਮਾਰਨਿ ਮੁਕੀ
ਆ ਤਿਨਾ ਨ ਮਾਰੇ ਘੁੰਮਿ ॥ ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ
ਪੈਰ ਤਿਨਾ ਦੇ ਚੁੰਮਿ ॥ ੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜਾ ਤਉ ਖਟਣ
ਵੇਲ ਤਾ ਤੂ ਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ॥ ਮਰਗ ਸਵਾਈ
ਨੀਹਿ ਜਾ ਭਰਿਆ ਤਾ ਲਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ
ਜੁ ਥੀਆ ਦਾੜੀ ਹੋਈ ਭੂਰ ॥ ਅਗਹੁ ਨੇੜਾ ਆ
ਇਆ ਪਿਛਾ ਰਹਿਆ ਦੂਰਿ ॥ ੯ ॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜਿ
ਥੀਆ ਸਕਰ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ॥ ਸਾਂਈ ਬਾਝਹੁ ਆਪਣੇ ਵੇ
ਦਣ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ॥ ੧੦ ॥ ਫਰੀਦਾ ਅਖੀ ਦੇਖਿ

ਪਤੀਣੀਆਸੁਣਿਸੁਣਿਰੀਣੇਕੰਨ॥ਸਾਖਪਕੰਦੀਆ
ਈਆਹੋਰਕਰੇਦੇਵੰਨ॥੧੧॥ਫਰੀਦਾਕਾਲੀਜਿ
ਨੀਨਰਾਵਿਆਧਉਲੀਰਾਵੈਕੋਇ॥ਕਰਸਾਂਈਸਿਉ
ਪਿਰਹੜੀਰੰਗੁਨਵੇਲਾਹੋਇ॥੧੨॥ਮ:੩॥ਫਰੀ
ਦਾਕਾਲੀਧਉਲੀਸਾਹਿਬੁਸਦਾਹੈਜੇਕੋਚਿਤਿਕਰੇ
ਇ॥ਆਪਣਾਲਾਇਆਪਿਰਮੁਨਲਗਈਜੇਲੋਚੈ
ਸਭੁਕੋਇ॥ਏਹੁਪਿਰਮੁਪਿਆਲਾਖਸਮਕਾਜੈਭਾ
ਵੈਤੈਦੇਇ॥੧੩॥ਫਰੀਦਾਜਿਨਲੋਇਣਜਗੁਮੋਹਿ
ਆਸੇਲੋਇਣਮੈਡਿਠੁ॥ਕਜਲਰੇਖਨਸਹਦਿ
ਆਸੇਪੰਖੀਸੂਇਬਹਿਠੁ॥੧੪॥ਫਰੀਦਾਕੂਕੇ
ਦਿਆਚਾਂਗੇਦਿਆਮਤੀਦੇਦਿਆਨਿਤ॥ਜੋਸੈਤਾਨਿ
ਵੰਞਾਇਆਸੇਕਿਤੁਫੇਰਹਿਚਿਤ॥੧੫॥ਫਰੀਦਾ
ਥੀਉਪਵਾਹੀਦਭੁ॥ਜੇਸਾਂਈਲੋੜਹਿਸਭੁ॥ਇਕੁਛਿਜ
ਹਿਬਿਆਲਤਾੜੀਅਹਿ॥ਤਾਂਸਾਂਈਦੈਦਰਿਵਾੜੀਅ
ਹਿ॥੧੬॥ਫਰੀਦਾਖਾਕੁਨਨਿੰਦੀਐਖਾਕੂਜੇਡੁਨਕੋ

ਇ॥ਜੀਵਦਿਆਪੈਰਾਤਲੈਮੁਇਆਉਪਰਹੋਇ॥

੧੭॥ਫਰੀਦਾਜਾਲਬੁਤਾਨੇਹੁਕਿਆਲਬੁਤਾਕੂੜਾ

ਨੇਹੁ॥ਕਿਚਰੁਝਤਲਘਾਈਐਛਪਰਤੁਟੈਮੇਹੁ॥੧

੧੮॥ਫਰੀਦਾਜੰਗਲੁਜੰਗਲੁਕਿਆਭਵਹਿਵਣਿ

ਕੰਡਾਮੋੜੇਹਿ॥ਵਸੀਰਬੁਹਿਆਲੀਐਜੰਗਲੁਕਿਆ

ਢੂਢੇਹਿ॥੧੯॥ਫਰੀਦਾਇਕਨੀਟਿਕਰੀਜੋਥੀਐਥਲ

ਡੂਗਰਭਵਿਓਮਿ॥ਅਜੁਫਰੀਦੈਕੂਜੜਾਸੈਕੋਹਾਥੀ

ਓਮਿ॥੨੦॥ਫਰੀਦਾਰਾਤੀਵਡੀਆਧੁਖਧੁਖਉਠਨਿ

ਪਾਸ॥ਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਵਿਆਜਿਨਾਵਿਡਾਣੀਆਸ॥

੨੧॥ਫਰੀਦਾਜੇਮੈਹੋਦਾਵਾਰਿਆਮਿਤਾਆਇੜਿਆ

ਹੇੜਾਜਲੈਮਜੀਠਜਿਉਉਪਰਅੰਗਾਰਾ॥੨੨॥

ਫਰੀਦਾਲੋੜੈਦਾਖਬਿਜਉਰੀਆਕਿਕਰਬੀਜੈਜਟੁ

ਹੰਢੈਉਂਨਕਤਾਇਦਾਪੈਧਾਲੋੜੈਪਟੁ॥੨੩ਫਰੀ

ਦਾ॥ਗਲੀਏਚਿਕੜੁਦੂਰਘਰੁਨਾਲਿਪਿਆਰੇਨੇਹੁ

ਚਲਾਤਭਿਜੈਕੰਬਲੀਰਹਾਤਤੁਟੈਨੇਹੁ॥੨੪॥

ਭਿਜਉਸਿਜਉਕੰਬਲੀਅਲਹੁਵਰਸੋਮੇਹੁ॥ਜਾਇ
ਮਿਲਾਤਿਨਾਸਜਣਾਤੁਟਉਨਾਹੀਨੇਹੁ॥੨੫॥ਫਰੀ
ਦਾਮੈਭੂਲਾਵਾਪਗਦਾਮਤਿਮੈਲੀਹੋਇਜਾਇ॥ਗਹਿ
ਲਾਰੂਹੁਨਜਾਣਈਸਿਰੁਭੀਮਿਟੀਖਾਇ॥੨੬॥ਫ
ਰੀਦਾਸਕਰਖੰਡੁਨਿਵਾਤਗੁੜੁਮਾਖਿਓਮਾਝਾਦੁਧੁ॥
ਸਭੇਵਸਤੂਮਿਠੀਆਰਬਨਪੁਜਨਿਤੁਧੁ॥੨੭॥ਫ
ਰੀਦਾਰੋਟੀਮੇਰੀਕਾਠਕੀਲਾਵਣੁਮੇਰੀਭੁਖ॥ਜਿਨਾ
ਖਾਧੀਚੋਪੜੀਘਣੇਸਹਨਿਗੇਦੁਖ॥੨੮॥ਰੁਖੀ
ਸੁਖੀਖਾਇਕੈਠੰਢਾਪਾਣੀਪੀਉ॥ਫਰੀਦਾਦੇਖਿਪਰਾ
ਈਚੋਪੜੀਨਾਤਰਸਾਏਜੀਉ॥੨੯॥ਅਜੁਨਸੁਤੀ
ਕੰਤਸਿਉਅੰਗੁਮੁੜੇਮੁੜਿਜਾਇ॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਡੋਹਾਗ
ਣੀਤੁਮਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥੩੦॥ਸਾਹੁਰੈਢੋਈ
ਨਾਲਹੈਪੇਈਐ+ਕੰਤਕੀਕੰਤੁਅਗੰਮੁਅਥਾਹੁ॥ਨਾਨ
ਨਾਹੀਥਾਉ॥ਪਿਰੁਵਾਤੜੀਨਪੁਛਈਧਨਸੋਹਾਗਣਿਨਾਉ॥੩੧॥ਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐ
ਕਸੋਸੋਹਾਗਣੀਜੁਭਾਵੈਬੇਪਰਵਾਹੁ॥੩੧॥ਨਾ
ਤੀਧੋਤੀਸੰਬਹੀਸੁਤੀਆਇਨਿਚਿੰਦੁ॥ਫਰੀਦਾਰਹੇ

੮੭

ਸੁ ਬੇੜੀ ਹਿੰਙੁ ਦੀ ਗਈ ਕਥੂਰੀ ਗੰਧੁ ॥੩੩॥

ਜੋਬਨ ਜਾਂਦੇ ਨਾ ਡਰਾਂ ਜੇ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿਤੀ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨੁ ਸੁਕਿ ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ ॥੩੪॥

ਫਰੀਦਾ ਚਿੰਤ ਖਟੋਲਾ ਵਾਣੁ ਦੁਖੁ ਬਿਰਹਿ ਵਿਛਾਵਣੁ ਲੇਫੁ ॥ ਏਹੁ ਹਮਾਰਾ ਜੀਵਣਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵੇਖੁ ॥੩੫॥

ਬਿਰਹਾ ਬਿਰਹਾ ਆਖੀਐ ਬਿਰਹਾ ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੋ ਤਨੁ ਜਾਣੁ ਮਸਾਨੁ ॥੩੬॥

ਫਰੀਦਾ ਏ ਵਿਸੁ ਗੰਦਲਾ ਧਰੀਆਂ ਖੰਡੁ ਲਿਵਾੜਿ ॥ ਇਕਿ ਰਾਹੇਦੇ ਰਹਿ ਗਏ ਇਕਿ ਰਾਧੀ ਗਏ ਉਜਾੜਿ ॥੩੭॥

ਫਰੀਦਾ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਹੰਢਿ ਕੈ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਸੰਮਿ ॥ ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀਆ ਤੂ ਆਂਹੋ ਕੇਰ੍ਹੇ ਕੰਮਿ ॥੩੮॥

ਫਰੀਦਾ ਦਰਿ ਦਰਵਾਜੈ ਜਾਇ ਕੈ ਕਿਉ ਡਿਠੋ ਘੜੀਆਲੁ ॥ ਏਹੁ ਨਿਦੋਸਾਂ ਮਾਰੀਐ ਹਮ ਦੋਸਾਂ ਦਾ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੩੯॥

ਘੜੀਏ ਘੜੀਏ ਮਾਰੀਐ ਪਹਰੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸੋ ਹੇੜਾ ਘੜੀਆਲ ਜਿਉ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪੦॥

ਬੁਢਾਹੋਆਸੇਖਫਰੀਦੁਕੰਬਣਿਲਗੀਦੇਹਿ॥ਜੇਸਉ
ਵਰ੍ਹਿਆਜੀਵਣਾਭੀਤਨੁਹੋਸੀਖੇਹੁ॥੪੧॥ਫਰੀਦਾ
ਬਾਰਿਪਰਾਇਐਬੈਸਣਾਸਾਂਈਮੁਝੈਨਦੇਹਿ॥ਜੇਤੂਏਵੈਰਖ
ਸੀਜੀਉਸਰੀਰਹੁਲੇਹਿ॥੪੨॥ਕੰਧਿਕੁਹਾੜਾਸਿਰਿ
ਘੜਾਵਣਿਕੈਸਰੁਲੋਹਾਰੁ॥ਫਰੀਦਾਹਉਲੋੜੀਸਹੁ
ਆਪਣਾਤੂਲੋੜਹਿਅੰਗਿਆਰੁ॥੪੩॥ਫਰੀਦਾਇ
ਕਨਾਆਟਾਅਗਲਾਇਕਨਾਨਾਹੀਲੋਣੁ॥ਅਗੈਗਏਸਿੰ
ਞਾਪਸਨਿਚੋਟਾਖਾਸੀਕਉਣੁ॥੪੪॥ਪਾਸਿਦਮਾਮੇਛਤੁ
ਸਿਰਿਭੇਰੀਸਡੋਰਡੁ॥ਜਾਇਸੁਤੇਜੀਰਾਣਮਹਿਥੀਏ
ਅਤੀਮਾਗਡੁ॥੪੫॥ਫਰੀਦਾਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆ
ਉਸਾਰੇਦੇਭੀਗਏ॥ਕੂੜਾਸਉਦਾਕਰਿਗਏਗੋਰੀਆ
ਇਪਏ॥੪੬॥ਫਰੀਦਾਖਿੰਥੜਿਮੇਖਾਅਗਲੀਆ
ਜਿੰਦੁਨਕਾਈਮੇਖ॥ਵਾਰੀਆਪੋਆਪਣੀਚਲੇਮਸਾ
ਇਕਸੇਖ॥੪੭॥ਫਰੀਦਾਦੁਹੁਦੀਵੀਬਲੰਦਿਆ
ਮਲਕੁਬਹਿਠਾਆਇ॥ਗੜੁਲੀਤਾਘਟੁਲੁਟਿ

ਡੂਗਰਿਆ ਭੂ ਸੁਹਾਇ ॥ ੪੮॥ ਫਰੀਦਾ ਦੇਖੁ ਕਪਾਹੈ ਜਿ ਥੀਆ
ਜਿ ਸਿਰਿ ਥੀਆ ਤਿਲਾਹੁ ॥ ਕਮਾਦੈ ਅਰੁ ਕਾਗਦੈ ਕੂੰਨੇ ਕੋਇ
ਲਿਆਹੁ ॥ ਮੰਦੇ ਅਮਲ ਕਰੇਦਿਆ ਏਹ ਸਜਾਇ ਤਿਨਾਹੁ ॥
੪੯॥ ਫਰੀਦਾ ਕੰਨਿ ਮੁਸਲਾ ਸੂਫੁ ਗਲਿ ਦਿਲਿ ਕਾਤੀ ਗੁੜੁ
ਵਾਤਿ ॥ ਬਾਹਰਿ ਦਿਸੈ ਚਾਨਣਾ ਦਿਲਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਤਿ ॥
੫੦॥ ਫਰੀਦਾ ਰਤੀ ਰਤੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ਜੇ ਤਨੁ ਚੀਰੈ ਕੋਇ ॥
ਜੋ ਤਨ ਰਤੇ ਰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ ਤਨਿ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੫੧॥ ਮਃ ੩
ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਪਇਐ
ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤ
ਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥
੫੨॥ ਫਰੀਦਾ ਸੋਈ ਸਰਵਰੁ ਢੂਢਿ ਲਹੁ ਜਿਥਹੁ ਲਭੀ
ਵਥੁ ॥ ਛਪੜਿ ਢੂਢੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਚਿਕੜਿ ਡੁਬੈ ਹਥੁ ॥ ੫੩
ਫਰੀਦਾ ਨੰਢੀ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਓ ਵਡੀ ਥੀ ਮੁਈਆਸੁ ॥ ਧਨੁ
ਕੂਕੇਦੀ ਗੋਰ ਮਹਿ ਤੈ ਸਹ ਨਾ ਮਿਲੀਆਸੁ ॥ ੫੪॥ ਫਰੀ

ਦਾਸਿਰੁਪਲਿਆਦਾੜੀਪਲੀਮੁਛਾਭੀਪਲੀਆ॥ਰੇਮਨੁਗ
ਹਿਲੇਬਾਵਲੇਮਾਣਹਿਰਲੀਆ॥੫੫॥ਫਰੀਦਾਕੋਠੇਧੁਖ
ਕਿਆ
ਣੁਕੇਤੜਾਪਿਰੁਨੀਦੜੀਨਿਵਾਰਿ॥ਜੋਦਿਹੁਲਧੇਗਾਣਵੇਗ
ਏਵਿਲਾੜਿਵਿਲਾੜਿ॥੫੬॥ਫਰੀਦਾਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀ
ਆਏਤੁਨਲਾਏਚਿਤੁ॥ਮਿਟੀਪਈਅਤੋਲਵੀਕੋਇਨਿ
ਹੋਸੀਮਿਤੁ॥੫੭॥ਫਰੀਦਾਮੰਡਪਮਾਲੁਨਲਾਇਮਰਗਸ
ਤਾਣੀਚਿਤਧਰਿ ਸਾਂਈਜਾਇਸਮ੍ਹਾਲਿਜਿਥੈਹੀਤਉਵੰਞ
ਣਾ॥੫੮॥ਫਰੀਦਾਜਿਨੀਕੰਮੀਨਾਹਿਗੁਣਤੇਕੰਮੜੇਵਿ
ਸਾਰਿ॥ਮਤੁਸਰਮਿੰਦਾਥੀਵਹੀਸਾਂਈਦੈਦਰਬਾਰਿ॥੫੯
ਫਰੀਦਾਸਾਹਿਬਦੀਕਰਿਚਾਕਰੀਦਿਲਦੀਲਾਹਿਭਰਾ
ਦਿ॥ਦਰਵੇਸਾਨੋਲੋੜੀਐਰੁਖਾਦੀਜੀਰਾਦਿ॥੬੦॥ਫਰੀ
ਦਾਕਾਲੇਮੈਡੇਕਪੜੇਕਾਲਾਮੈਡਾਵੇਸੁ॥ਗੁਨਹੀਭਰਿਆਮੈਫਿ
ਨੀ
ਰਾਲੋਕੁਕਹੈਦਰਵੇਸੁ॥੬੧॥ਤਤੀਤੋਇਨਪਲਵੈਜੇਜ
ਲਿਟੁਬੀਦੇਇ॥ਫਰੀਦਾਜੋਡੋਹਾਗਣਿਰਬਦੀਝੂਰੇਦੀਝੂ
ਰੇਇ॥੬੨॥ਜਾਕੁਆਰੀਤਾਚਾਉਵੀਵਾਹੀਤਾਮਾਮਲੇ

ਫਰੀਦਾ ਏਹੋ ਪਵਿਤ ਤਾਉ ਦੁਵਤਿ ਕੁ ਭਾਬੀ ਨ ਬੀਵੈ ॥ ੬੩ ॥ ਕਲਰ
ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ਆਇ ਉਲਥੇ ਹੰਝ ॥ ਚਿੰਜੂ ਬੋੜਨਿ ਨਾ ਪੀ
ਵਹਿ ਉਡਣ ਸੰਦੀ ਡੰਝ ॥ ੬੪ ॥ ਹੰਸੁ ਉਡਰਿ ਕੋਧ੍ਰੈ ਪਇਆ
ਲੋਕੁ ਵਿਡਾਰਣਿ ਜਾਇ ॥ ਗਹਿਲਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਦਾ ਹੰਸੁ ਨ
ਕੋਧ੍ਰਾ ਖਾਇ ॥ ੬੫ ॥ ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਈਆਂ ਪੰਖੀਆਂ ਜਿਨੀ
ਵਸਾਏ ਤਲ ॥ ਫਰੀਦਾ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ਭੀ ਚਲਸੀ ਥਕੇ ਕਵਲ
ਇਕਲ ॥ ੬੬ ॥ ਫਰੀਦਾ ਇਟ ਸਿਰਾਣੇ ਭੁਇ ਸਵਣੁ
ਕੀੜਾ ਲੜਿਓ ਮਾਸਿ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਵਾਪਰੇ ਇਕਤੁ ਪ
ਇਆ ਪਾਸਿ ॥ ੬੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ਟੂਟੀ ਨਾ
ਗਰ ਲਜੁ ॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਠੀ ਅਜੁ ॥
ਫਰੀਦਾ ਬੇ ਨਿਵਾਜਾ ਕੁਤਿਆ ਏਹ ਨ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ ਕਬਹੀ
ਚਲਿ ਨ ਆਇਆ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਮਸੀਤਿ ॥ ੭੦ ॥ ਉਠੁ ਫਰੀ
ਦਾ ਉਜੂ ਸਾਜਿ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਿ ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ
ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕਪਿ ਉਤਾਰਿ ॥ ੭੧ ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ
ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕੀਜੈ ਕਾਂਇ ॥ ਕੁੰਨੇ ਹੇਠਿ ਜਲਾਈਐ ਬਾਲਣ

ਮੈਜਾਨਿਆਦੁਖੁਮੁਝਕੂਦੁਖੁਸਬਾਇਐਜਗਿ॥ਊਚੇਚੜਿ
ਕੈਦੇਖਿਆਤਾਘਰਿਘਰਿਏਹਾਅਗਿ॥ ੮੧॥ਮ:੫॥ਫਰੀ
ਦਾਭੂਮਿਰੰਗਾਵਲੀਮੰਝਿਵਿਸੂਲਾਬਾਗੁ॥ਜੋਜਨੁਪੀਰਿਨਿ
ਵਾਜਿਆਤਿਨਾਅੰਚਨੁਲਾਗੁ॥ ੮੨॥ਮ:੫॥ਫਰੀਦਾ
ਉਮਰਸੁਹਾਵੜੀਸੰਗਿਸੁਵੰਨੜੀਦੇਹਿ॥ਵਿਰਲੇਕੇਈਪਾਈ
ਅਨਿਜਿਨਾਪਿਆਰੇਨੇਹ॥ ੮੩॥ਕੰਧੀ ਵਹਣਨਢਾਹਿ
ਤਉਭੀਲੇਖਾਦੇਵਣਾ॥ਜਿਧਰਿਰਬਰਜਾਇਵਹਣੁਤਿਦਾ
ਊਗੰਉਕਰੇ॥ ੮੪॥ਫਰੀਦ ਡੁਖਾਸੇਤੀਦਿਹੁਗਇਆ
ਸੂਲਾਸੇਤੀਰਾਤਿ॥ਖੜਾਪੁਕਾਰੇਪਾਤਣੀਬੇੜਾਕਪਰਵਾਤਿ
੮੫॥ਫਰੀਦਾ ਲੰਮੀਲੰਮੀਨਦੀਵਹੈਕੰਧੀਕੇਰੈਹੇਤੁ॥
ਬੇੜੇਨੂਕਪਰੁਕਿਆਕਰੇਜੇਪਾਤਣਰਹੈਸੁਚੇਤਿ॥੮੬
ਫਰੀਦਾਗਲੀਸੁਸਜਣਵੀਹਇਕੁਢੂੰਢੇਦੀਨਲਹਾ॥
ਧੁਖਾਜਿਉਮਾਲੀਹਕਾਰਣਿਤਿਨਾਮਾਪਿਰੀ॥ ੮੭॥
ਫਰੀਦਾਇਹੁਤਨੁਭਉਕਣਾਨਿਤਨਿਤਦੁਖੀਐਕਉਣੁ
ਕੰਨੀਬੁਜੇਦੇਰਹਾਕਿਤੀਵਗੈਪਉਣੁ॥ ੮੮॥ਫਰੀਦ

ਬਾਲਣੁ ਸੰਦੇ ਬਾਇ ॥੧੨॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿਥੈ ਤੈਡੇ ਮਾਪਿਆ ਜਿ ੧੦੦
ਨੀ ਤੂ ਜਣਿਓਹਿ ॥ ਤੈ ਪਾਸਹੁ ਓਇ ਲਦਿ ਗਏ ਤੂੰ ਅਜੈ ਨ ਪਤੀਣੋ
ਹਿ ॥੧੩॥ ਫਰੀਦਾ ਮਨੁ ਮੈਦਾਨੁ ਕਰਿ ਟੋਏ ਟਿਬੇ ਲਾਹਿ ॥ ਅ
ਗੈ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਸੀ ਦੋਜਕ ਸੰਦੀ ਭਾਹਿ ॥੧੪॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦ
ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਲਕ ਵਸੈ ਰਬ ਮਾਹਿ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ
ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੧੫॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿ
ਦਿਹਿ ਨਾਲਾ ਕਪਿਆ ਜੇ ਗਲੁ ਕਪਹਿ ਚੁਖ ॥ ਪਵਨਿ ਨ ਇ
ਤੀ ਮਾਮਲੇ ਸਹਾਂ ਨ ਇਤੀ ਦੁਖ ॥੧੬॥ ਮਹਲਾ ਚਬਣ ਚਲਣ
ਰਤੰਨ ਸੇ ਸੁਣੀਅਰ ਬਹਿ ਗਏ ॥ ਹੇੜੇ ਮੁਤੀ ਧਾਹ ਸੇ ਜਾਨੀ ਚ
ਲਿ ਗਏ ॥੧੭॥ ਫਰੀਦਾ ਬੁਰੇ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਿ ਗੁਸਾ ਮਨਿ ਨ ਹਢ
ਾਇ ॥ ਦੇਹੀ ਰੋਗੁ ਨ ਲਗਈ ਪਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ॥੧੮॥
ਫਰੀਦਾ ਪੰਖ ਪਰਾਹੁਣੀ ਦੁਨੀ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਗੁ ॥ ਨਉਬਤਿ ਵ
ਜੀ ਸੁਬਹ ਸਿਉ ਚਲਣ ਕਾ ਕਰਿ ਸਾਜੁ ॥੧੯॥ ਫਰੀਦ
ਰਾਤਿ ਕਥੂਰੀ ਵੰਡੀਐ ਸੁਤਿਆ ਮਿਲੈ ਨ ਭਾਉ ॥ ਜਿੰਨਾ ਨੇ
ਣ ਨੀਂਦ੍ਰਾਵਲੇ ਤਿੰਨਾ ਮਿਲਣੁ ਕੁਆਉ ॥੨੦॥ ਫਰੀਦ

ਫਰੀਦਾ ਅਮਲੁ ਜਿ ਕੀਤੇ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਦਰਗਹਿ ਆਏ ਕੰਮਿ ॥
੧੦੧ ॥ ਫਰੀਦਾ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਪੰਖੀਆ ਜੰਗਲਿ ਜਿ
ਨਾ ਵਾਸੁ ॥ ਕੰਕਰੁ ਚੁਗਨਿ ਥਲਿ ਵਸਨਿ ਰਬ ਨ ਛੋਡਨਿ ਪਾਸੁ ॥
੧੦੨ ॥ ਫਰੀਦਾ ਰੁਤਿ ਫਿਰੀ ਵਣੁ ਕੰਬਿਆ ਪਤ ਝੜੇ ਝੜਿ ਪਾਹਿ ॥
ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂੰਢੀਆ ਰਹਣੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹਿ ॥ ੧੦੩ ਫਰੀਦਾ ਪ
ਾੜਿ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਉ ॥ ਜਿਨੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿ
ਲੈ ਸੇਈ ਵੇਸੁ ਕਰੇਉ ॥ ੧੦੪ ਮ: ੩ ॥ ਕਾਇ ਪਟੋਲਾ ਪਾੜਤੀ ਕੰ
ਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਘਰ ਹੀ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਜੇ
ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇਇ ॥ ੧੦੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਗਰਬੁ ਜਿਨਾ ਵਡਿ
ਆਈਆ ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਅਗਾਹੁ ॥ ਖਾਲੀ ਚਾਲੇ ਧਣੀ ਸਿਉ
ਟਿਬੇ ਜਿਉ ਮੀਹਾਹੁ ॥ ੧੦੬ ॥ ਫਰੀਦਾ ਤਿਨਾ ਮੁਖ ਡਰਾਵਣੇ
ਜਿਨਾ ਵਿਸਰਿਆ ਨਾਉ ॥ ਐਥੈ ਦੁਖ ਘਣੇਰਿਆ ਅਗੈ ਠਉਰ
ਨ ਠਾਉ ॥ ੧੦੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤਿ ਨ ਜਾਗਿਓਹਿ ਜੀ
ਵਦੜੋ ਮੁਇਓਹਿ ॥ ਜੇ ਤੈ ਰਬੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤ ਰਬਿ ਨ ਵਿਸ
ਰਿਓਹਿ ॥ ੧੦੮ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੰਤੁ ਰੰਗਾਵਲਾ ਵਡ

ਵੇਮੁਹਤਾਜੁਅਲਹੁਸੇਤੀਰਤਿਆਏਹੁਸਚਾਵਾਸਾਜੁ

॥੧੦੮॥ ਮਃ ੫॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਖੁਸੁਖੁਇਕੁਕਰਿਦਿਲਤੇਲਾ

ਹਿਵਿਕਾਰੁ॥ਅਲਹੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਤਾਲਭੀਦਰਬਾਰੁ॥

੧੧੦ ਮਃ ੫॥ ਫਰੀਦਾਦੁਨੀਵਜਾਈਵਜਦੀਤੂੰਭੀਵਜਹਿ

ਨਾਲਿ॥ਸੋਈਜੀਉਨਵਜਦਾਜਿਸੁਅਲਹੁਕਰਦਾਸਾਰੁ॥

੧੧੧ ਮਃ ੫॥ ਪਹਿਲੈਪਹਿਰੈਫੁਲੜਾਫਲੁਭੀਪਿਛਲੀਰਾ

ਤਿ॥ਜੋਜਾਗੰਨਿਲਹੰਨਿਸੇਸਾਂਈਕੰਨੋਦਾਤਿ॥੧੧੩॥ਦਾਤੀਸਾ

ਹਿਬਸੰਦੀਆਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਇਕਿਜਾਗੰਦੇਨਾਲ

ਹਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਲਿ॥੧੧੪॥ਢੂਢੇਦੀਏਸੁ

ਹਾਗਕੂਤਉਤਨਿਕਾਈਕੋਰ॥ਜਿਨਾਨਾਉਸੁਹਾਗਣੀਤਿ

ਨਾਝਾਕਨਹੋਰਿ॥੧੧੫॥ਸਬਰੁਮੰਝਕਮਾਣਏਸਬਰੁਕਾ

ਨੀਹਣੋ॥ਸਬਰੁਸੰਦਾਬਾਣੁਖਾਲਕੁਖਤਾਨਕਰੀ॥੧੧੬

ਸਬਰੁਅੰਦਰਿਸਾਬਰੀਤਨੁਏਵੈਜਾਲੇਨਿ॥ਹੋਨੁਨਜੀ

ਕਿਖੁਦਾਇਦੈਭੇਤੁਨਕਿਸੈਦੇਨੁ॥੧੧੭॥ਸਬਰੁਏਹੁਸੁ

ਆਉਜੇਤੂੰਬੰਦਾਦ੍ਰਿੜੁਕਰਹਿ॥ਵਧਿਥੀਵਹਿਦਰੀਆ

ਰੀਦਾਮਰਨਾਜਿਸਖਨੂਰਹਿਗਾਇਦਾਸਾਆਇਆਤਰਨਾ
ਗੋਰਾਂਸੀਨਿਮਾਣੀਆਂਬਹਿਸਨਿਰੂਹਾਮਨਾ।ਆਖੀਸੇਮ
ਬੈਦਗੀਚਲਣਦੀਅਸਕਿਰਨਾ।੯੭॥ਫਰੀਦਾਸਉ
ਤੇਦਾਬੰਨਾਇਵੈਦਾਦਿਸੈਜਿਉਦਰੀਆਵੈਦਾਹਾ।ਅਗਦੇ
ਸਕਤੀਪਿਆਸਣੀਐਹੂਲਪਵੈਕਹਾਹਾ।੯੮॥ਇਕਨਾ
ਨੋਸਭੋਜੋਝੀਆਂਈਇਕੁਰਿਗਏਦੇਪਰਵਾਹਾ।ਅਮਲ
ਜਿਕੀਆਦੁਨੀਵਿਚੁਸੇਦਰਗਾਹਿਓਗਾਹਾ।੯੯॥ਫ
ਰੀਦਾਦਰੀਆਵੈਕੰਨੈਬਗਲਾਬੈਠਾਕੇਲਕਰੇ।ਕੇਲ
ਕਰੇਦੇਹੰਸੁਨੋਅਚਿੰਤੇਬਾਜਪਏ।ਬਾਜਪਏਤਿਸੁ
ਰਬਦੇਕੇਲਾਂਵਿਸਰੀਆਂ।ਜੋਮਨਿਚਿਤਨਚੇਤਸਨੁ
ਸੋਗਾਲੀਰਬਕੀਆਂ।੧੦੦॥ਸਾਢੇਤ੍ਰੈਮਣਦੇਹੁਰੀ
ਚਲੈਪਾਣੀਅੰਨੁ।ਆਇਓਬੰਦਾਦੁਨੀਵਿਚਵਤਿ
ਆਸੂਣੀਬੰਨੁ।ਮਲਕੁਲਮਉਤੁਜਾਂਆਵਸੀਸਭਦ
ਰਵਾਜੇਭੰਨੁ।ਤਿਨਾਪਿਆਰਿਆਭਾਈਆਂਅਗੈਦਿ
ਤਾਬੰਨੁ।ਦੇਖਹੁਬੰਦਾਚਲਿਆਚਹੁਜਣਿਆਦੈਕੰਨੁ

ਰਬ ਖਜੂਰੀ ਪਕੀਆ ਮਾਖਿਅ ਨਈ ਵਹੰਨਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਵੰਞੈ ਡੀ
ਹੜਾ ਸੋ ਉਮਰ ਹਥ ਪਵੰਨਿ ॥੮੯॥ ਫਰੀਦਾ ਤਨੁ ਸੁਕਾ
ਪਿੰਜਰੁ ਥੀਆ ਤਲੀਆ ਖੂੰਡਹਿ ਕਾਗ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਰਬੁ ਨ
ਬਾਹੁੜਿਓ ਦੇਖੁ ਬੰਦੇ ਕੇ ਭਾਗ ॥੯੦॥ ਕਾਗਾ ਕਰੰਗ ਢੰਢੋਲਿ
ਆ ਸਗਲਾ ਖਾਇਆ ਮਾਸੁ ॥ ਏ ਦੁਇ ਨੈਨਾ ਮਤਿ ਛੁਹਉ
ਪਿਰ ਦੇਖਨ ਕੀ ਆਸ ॥੯੧॥ ਕਾਗਾ ਚੂੰਡਿ ਨ ਪਿੰਜ
ਰਾ ਬਸੈ ਤ ਉਡਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਤੁ ਪਿੰਜਰੈ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ
ਮਾਸੁ ਨ ਤਿਦੂ ਖਾਹਿ ॥੯੨॥ ਫਰੀਦਾ ਗੋਰ ਨਿਮਾਣੀ
ਸਡੁ ਕਰੇ ਨਿਘਰਿਆ ਘਰਿ ਆਉ ॥ ਸਰਪਰ ਮੈਥੈ ਆ
ਵਣਾ ਮਰਣਹੁ ਨ ਡਰਿਆਹੁ ॥੯੩॥ ਏਨੀ ਲੋਇਣੀ ਦੇਖ
ਦਿਆ ਕੇਤੀ ਚਲਿ ਗਈ ॥ ਫਰੀਦਾ ਲੋਕਾਂ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਮੈ
ਆਪਣੀ ਪਈ ॥੯੪॥ ਆਪੁ ਸਵਾਰਹਿ ਮੈ ਮਿਲਹਿ ਮੈ ਮਿਲਿਆ
ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ
ਹੋਇ ॥੯੫॥ ਕੰਧੀ ਉਤੈ ਰੁਖੜਾ ਕਿਚਰਕੁ ਬੰਨੈ ਧੀਰੁ ॥ ਫ
ਰੀਦਾ ਕਚੈ ਭਾਂਡੈ ਰਖੀਐ ਕਿਚਰੁ ਤਾਈ ਨੀਰੁ ॥੯੬

ਉਦੂਟਨਬੀਢੁਹਿਵਾਹਨ੍ਹਾ॥੧੧੭॥ਫਰੀਦਾਦਰਦਰਵਿ
ਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚੋਪੜੀਪਰੀਤੁ॥ਇਕਨੁਕਿਨੈਚਾਲੀ
ਐਦਰਵੇਸਾਨੂਰੀਤੁ॥੧੧੮॥ਤਨਨਤਪਾਇਤਨੂਰਜਿ
ਉਬਾਲਨਹਡਨਬਾਲਿ॥ਸਿਰਪੈਰੀਕਿਆਫੇੜਿਆਅੰ
ਦਰਿਪਿਰੀਨਿਹਾਲਿ॥ਹਉਢੂਢੇਦੀਸਜਣਾਸਜਣੁਮੈਡੇ
ਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਅਲਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਦਿਖਾ
ਲਿ॥੧੨੧॥ਹੰਸਾਦੇਖਿਤਰੰਦਿਆਬਗਾਆਇਆਚਾਉ
ਡੁਬਿਮੁਏਬਗਬਪੁੜੇਸਿਰੁਤਲਿਉਪਰਿਪਾਉ॥੧੨੨॥
ਮੈਜਾਣਿਆਵਡਹੰਸੁਹੈਤਾਮੈਕੀਤਾਸੰਗੁ॥ਜੇਜਾਣਾਬ
ਗੁਬਪੁੜਾਜਨਮਿਨਭੇੜੀਅੰਗੁ॥੧੨੩॥ਕਿਆਹੰਸੁ
ਕਿਆਬਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਧਰੇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਨ
ਨਕਾਕਾਗਹੁਹੰਸੁਕਰੇਇ॥੧੨੪॥ਸਰਵਰਪੰਖੀਹੇਕ
ੜੋਫਾਹੀਵਾਲਪਚਾਸ॥ਇਹੁਤਨੁਲਹਰੀਗਡੁਥੀਆ
ਸਚੀਤੇਰੀਆਸ॥੨ਕਵਣਸੁਅਖਰਕਵਣੁਗੁਣ
ਕਵਣੁਗਿਆਨਕਵਣੁਸੁਮਣੀਆਮੰਤੁ॥ਕਵਣੁਸੁਵੇਸੋ

ਰਤਿਕਰੀ ਸਿਭੂਦ੍ਵਸਅਦੋਕੰਤੁਧਨਿਦ੍ਵਦੁਸੁਅਖਰੁ
ਲਿਖਦੇਕੂਣਸਿਹਬਾਅਣੀਆ ਅੰਤੁ ਝੇਝੈਭੁਲੇਦੋਸੁ
ਕਰੇਤਾਦ੍ਵਸੁਅਦ੍ਵੀਕੰਤੁ ਅਤਿਰੋਦੀਹੋਇਇਅ
ਣਾ ਤਾਲੂਹੋਦੇਗੋਇ ਨਿਤਾਲਾ ਅੰਹਿਦੇਆਪਦ੍ਵੰਤ
ਝੇਕੋਈਭੈਸਾਭੁਬਾਭੂਸਦਾਝੇ। ੧੨੮॥ ਇਕੁਦਿ
ਰਾਨਾਬਾਲਾਇਸਭਨੈਸਬਾਧਨੀ। ਹਵਿਆਉਨ
ਕੋਹੀਠਉਆਨਕਸਭੁਐਸੋਲਹੋ। ਸਭੁਨਾਸਲਾਏ
ਕਥਕਲੁਮੁਲਅਚੀਬਾਵਾ। ਜੇਤੇਧਿਕੀਆਦੀਸਿ
ਕਹਿਆਉਨੁਠਾਹੇਕਵੀਦਾ। ਸੰਪੂਰਨ।

ਦੇਰੋਦ੍ਵਾਲੁਲਿਖਾਰੀਨਗਰਿਵਦੁਜਾਸੁਦੇਵੀਦੁਅ
ਕੇ। ਲਿਖਾਰੀ ਦਾਸੁ ਸਿਧਾ ਸ੍ਵਰੇਕੀ

ਭਾਗਿਧੜੇਵੇਕੋ।

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੋਰਠਿ:

ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖਲੋਆ। ਵਾਲੁ
ਨ ਵਿੰਗਾ ਹੋਆ। ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਆਂਦਾ
ਰਾਸੇ। ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ।੧
ਸੰਤੋ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰੁ ਨੀਕਾ। ਜੋ ਨਾ
ਵੈ ਸੋ ਕੁਲੁ ਤਰਾਵੈ ਉਧਾਰੁ ਹੋਆ ਹੈ ਜੀ
ਕਾ।੧ ਰਹਾਉ। ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗੁ ਗਾਵੈ।
ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜੇ ਫਲ ਪਾਵੈ। ਸਹੀ ਸ
ਲਾਮਤਿ ਨਾਇ ਆਏ। ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿ
ਆਏ।੨ ਸੰਤ ਸਰੋਵਰ ਨਾਵੈ। ਸੋ ਜਨੁ
ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ। ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ।
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ।੩ ਇਹੁ ਬ੍ਰਹ
ਮ ਬੀਚਾਰੁ ਸੁ ਜਾਨੈ। ਜਿਸੁ ਦਇਆਲੁ
ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੈ। ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਸਰਣਾਈ। ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ।

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫

ਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰਨਾਤੇ॥ਸਭਉਤਰੇਪਾਪ
ਕਮਾਤੇ॥ਨਿਰਮਲਹੋਏਕਰਿਇਸਨਾਨਾ॥
ਗੁਰਪੂਰੈਕੀਨੇਦਾਨਾ॥੧॥ਸਭਿਕੁਸਲਖੇ
ਮਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇ॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਸਭਿਥੋ
ਕਉਬਾਰੇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਲੁਲਾਥੀ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭੇਆਸਾਖੀ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਆਦਿਪੁਰਖ
ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥ਸੋਘਰਦਘਿਵਸਾ
ਇਆ॥ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੪ਗੁਰਸਤਿ
ਗੁਰਕਾਜੋਸਿਖੁਅਖਾਏਸੁਭਲਕੇਉਠਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਉਦਮੁਕਰੇ
ਭਲਕੇਪਰਭਾਤੀਇਸਨਾਨੁਕਰੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵੈ॥ਉਪਦੇਸਿਗੁ
ਰੂਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਾਪੈਸਭਿਕਿਲ

ਦੁਖਪਾਪਹਿਖਣਿਜਾਂਦੇ। ਫਿਰਉਦੇ
ਦਿਵਸਗੁਰਬਾਨੀਗਾਂਵਦੇ ਬਹਿੰਦਿ
ਆਂਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਂਦੇ
ਜੋਸਾਸਗਿਰਾਸਧਿਆਂਦੇ ਮੇਰਾਹਰਿ
ਹਰਿਸੋਗੁਰਸਿਖਗੁਰੂਮਨਭਾਂਦੇ।
ਜਿਸਨੂੰਦਿਆਲੁਹੋਂਦੇ ਮੇਰਾਸੁਆ।
ਮੀਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਗੁਰੂਉਪਦੇਸੁ
ਸੁਨਾਂਦੇ। ਜਨਨਾਨਕਧੂੜਮੰਗੈਤਿ
ਸੁਗੁਰਸਿਖਕੀਜੋਆਪਜਪੇਅ
ਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਂਦੇ। ਸਲੋਕੁ।
ਜਹਸਾਧੂਗੋਬਿੰਦਭਜਨੁਕੀਰ
ਤਨੁਨਾਨਕਨੀਤਾਂ। ਣਾਹਉਣਾਤੂੰ
ਣਹਛੁਟਹਿਨਿਕਟਿਨਜਾਈਅ
ਹੁਦੂਤਾਂ। ਗਗਾਗੋਬਿੰਦਗੁਣਰਵ
ਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿਨੀਤਾਂ। ਕਹਾ

